

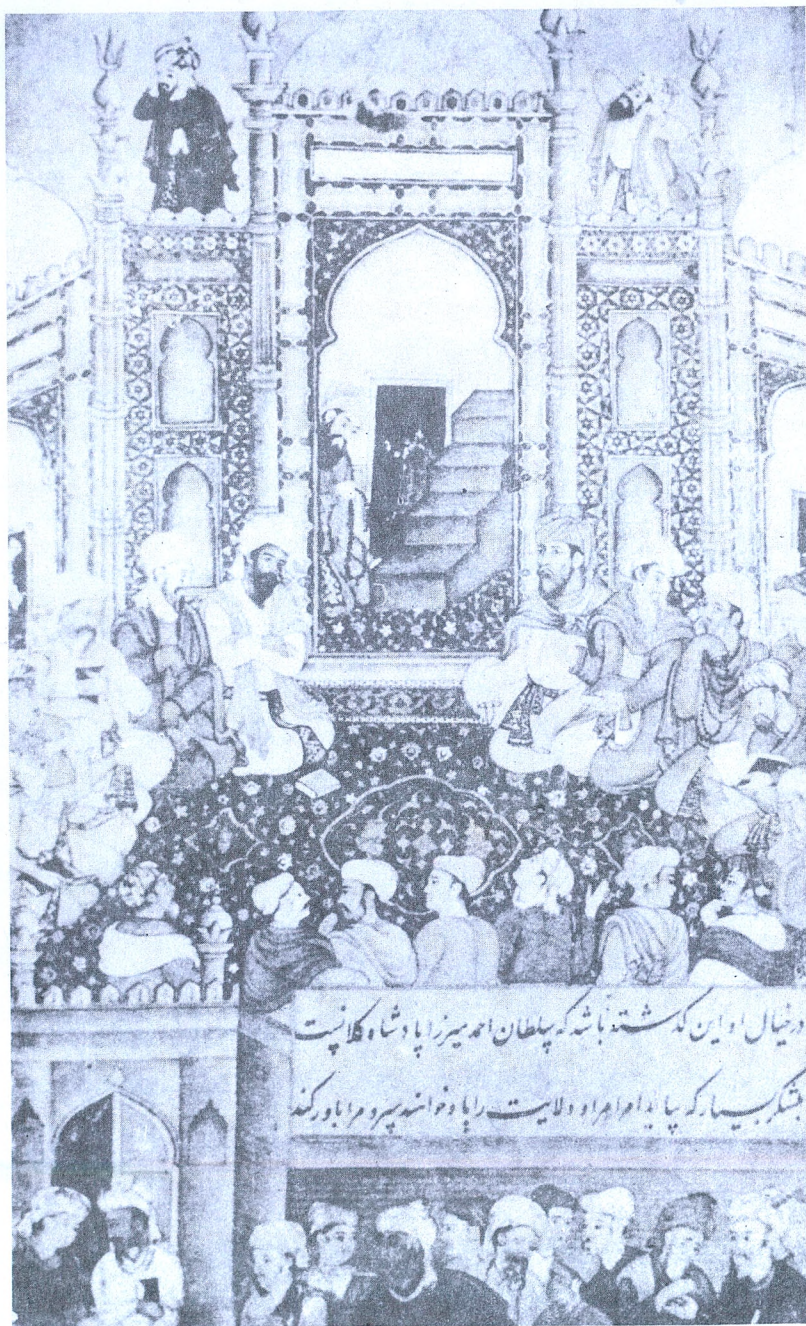
20

سان

Altun QK

بۇلاق

بلاغ

(توغيوركا لاسسيك عده بسياتي توه)
(اخرق عيفغز عده بسياتي مـ جمومي عيس)

8- بيان رشدي

(تومومي ع 20- سان)

1937

AltunOg

源 泉 (维吾尔文, 总第20期)

(ئۇرۇمچى شەھىرى جەنۇبىي كۆچىسى 54 №)
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
باسما تاۋىقى: 14.75 قىستۇرما ۋارىقى: 1
1987 - يىل 10 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 3,500 - باھاس: 1.45 يۈەن

بۇلاق (ئومۇمى 20 - سان)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تۈزدى ۋە نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
فورماتى: 787×1092 مىللەتتىن 1/16
1987 - يىل 4 - ئاي 1 - نەشرى

ISBN7 - 228 - 00045 - 5/I-14

جۇلاق

1987 - يىل ئومۇمىي 20 - سان

*** ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىن ***

- 1 دىۋان شەۋقى مۇھەممەد رەسۇل
نەشرگە تەييارلىغۇچى: نېمەتۇللا ئەبەيدۇللا، ھەبىبۇللا مۇھىددىن
- 70 تۇھفە تۇلۇۋۇشقا توختى ئاخۇنۇم
نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھمەت ئىمىن تۇردى
- 92 ئارەزى غەزەللىرى ئەلىخان موللاخۇن ئوغلى
نەشرگە تەييارلىغۇچى: قادىر ئەكبەر

*** شەرق كلاسسىك ئەدەبىياتىدىن ***

- 113 غەزەللەر زەھرىددىن مۇھەممەد بابىر
نەشرگە تەييارلىغۇچى: جاپپار ئەمەت

*** مەشھۇر كلاسسىكلار ***

- 136 ھاپىز شىرازى — شەرق شېئىرىيىتىدىكى ئىسيانكار ئۇستاز... ئابدۇشۇكۇر مۇھەممەت ئىمىن

*** ئەدەبىي مۇھاكىمە ***

- 144 تەسەۋۋۇپ ھەققىدە ۋ. زاھىدوۋ

*** ئۇيغۇر خەلق غېغىز ئەدەبىياتىدىن ***

- 165 يالپۇزخان (داستان)
نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەمتىلى سايىت

- 178 لەئلى بانۇم ۋە شىرىن بانۇم (چۆچەك)
نەشىرگە تەييارلىغۇچى: مەجىت ئوسمان
- 195 رىۋايەتلەر
نەشىرگە تەييارلىغۇچى: غەنىزات غەيۇرانى
- 203 بېيىت - قوشاقلار
توپلاپ رەتلىگۈچى: ئابدۇكېرىم مەخسۇت
- 209 لاپلار
تەييارلىغۇچىلار: مۇھەممەد رەھىم، غاپپار ئەخمەت
- 214 ماقال - تەمسىللەر
رەتلىگۈچىلەر: ۋاھاپ قادىر، تۇراپ دايمى
- 216 چاغاتايچە لۇغەت
تۈزگۈچى: ئابلىمىت ئەھمەت

بۇ ساندىكى سۈرەتلەرنى سىزغۇچى - ئابلىمىت ئابلىز، مەھمەت ئايۇپ.
تېتول ۋە خۇش خەتلەرنى ئىشلىگۈچى - تۇردى قادىر نازىرى.
كونچىكلار مەشھۇر رەسسام سېمىيان ئادولفوۋىچ مالت ئەسەرلىرىدىن ئېلىندى.
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى - ليۇپېيچىڭ.

- مۇقاۋىنىڭ 1 - بېتىدە: شائىرە زىبۇننىسا شېئىر ئوقۇماقتا. رەسسام ق. بەشەرۋۇ. 1981 -
يىلى تاشكەنتتە نەشىر قىلىنغان «زىبۇننىسا، دىلشاد ۋە ئەنئەنە ئاتىمىلار شېئىرىيەتىدىن» ناملىق
كىتابىدىن ئېلىندى.
- 2 - بېتىدە: زەھىرىدىن بابىر مەسجىدە (1493 - 1494 - يىللار) «بابىر نامە» گە
بېرىلگەن قىستۇرما سۈرەت. 1956 - يىلى موسكۋادا نەشىر قىلىنغان «ھىندى سەنئىتى» ناملىق
كىتابىدىن ئېلىندى.
- 3 - بېتىدە: ئىككى شەھزادە بابىرنى قارشى ئالماقتا. (1502 - 1503 - يىللار)، «بابىر
نامە» گە بېرىلگەن قىستۇرما سۈرەت. «ھىندى سەنئىتى» ناملىق كىتابىدىن ئېلىندى.
- 4 - بېتىدە: خۇسەرۋ شىرىننىڭ ئوردىسىغا كەلدى. «خەمەنزامى» غا بېرىلگەن سۈرەت.
1440 - يىلى سىزىلغان. 1979 - يىلى ئىستانبۇلدا نەشىر قىلىنغان «ئىسلام رەسىملىرىدىن
پارچىلار» ناملىق توپلامدىن ئېلىندى.

مەسئۇل مۇھەررىر: مەھمەتتۇرسۇن باھاۋىدىن
مۇھەررىرلەر: نىجات مۇخلىس، مەھمەتتۇردى مىرزى ئەخمەت،
پەرىدە ئىسىم.

مۇھەممەد رەسۇل شەۋقى

نەشىرگە تەييارلىغۇچىلار نېچىتىمىزلا ئەبەيدۇللا
ھەبىبۇللا مۇھىدىن

نەشىرگە تەييارلىغۇچىلاردىن:

«شەۋقى» تەخەللۇسلۇق شائىرنىڭ بۇ قىممەتلىك مىراسى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ تارىخىي خەزىنىسىگە يېڭى بىر مەرۋايىت سۈپىتىدە تىزىلدى ۋە XX ئەسىر ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى مەلۇم بوشلۇقنى تولدۇردى.

«دېۋان شەۋقى» ناملىق قوليازما يەركەن ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىكى يولداش ھەبىبۇللا مۇھىددىننىڭ جاپالىق ئىزدىنىشى بىلەن تېپىلغان. بۇ قوليازما 32 فورمات، 192 بەت بولۇپ، كۆچۈرۈلگەن قەغەزى ۋە مۇقاۋىلىنىشىدىن XX ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرى ئەتراپىدا قايتا كۆچۈرۈلگەنلىكىنى تەخمىن قىلىش مۇمكىن، ئاپتور «دېۋان» دىكى «تارىخ» رادىفىلىق بىر غەزىلىدە ئۆزى توغرىلىق تۆۋەندىكى مەلۇماتلارنى بېرىدۇ:

بەيان ئېتەي ھەمە ئۆمرۈم بەناسى ئان تارىخ
مىڭ ئىككى يۈز ئۆتۈبان ھىجرەتى شەھان تارىخ

ئۈچۈنچى يۈزدە تۇغۇلدۇمكى ئىشقىنىڭ باشغە
باشىگە يەتمىش ئېرۇر ئۇشلاغان زەمان تارىخ

مۇسەننىق ئىسمى مۇھەممەد رەسۇل بەنامى رەسۇل
پەيەمبەر ئىسمىغە چۇن فەخر ئېتەر جەھان تارىخ

بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئاپتورنىڭ ئىسمى مۇھەممەد رەسۇل بولۇپ، ھىج -

رىيە 1270 - (مىلادى 1853 -) يىلى تۇغۇلغان. كىتابنىڭ مۇقاۋىسىغا كاتىب تەرىپىدىن قىستۇرۇلغان بىر پارچە قەغەزگە: «بۇ شەۋقى كىتابىنىڭ مۇسەننىفى گۇما قوشتاغلىق موللا مۇھەممەد رەسۇل بىننى موللا نەزەر ئەفەندىلار ۋە ئەنھۇ. ئول كىشىنىڭ قەلەم رىشەدىسىدىن يېزىلغان ئىكەنلەر» دېگەن قۇرلار يېزىلغان. ئاپتورنىڭ ئۆز ئىسمى توغرىسىدا ئېيتقانلىرى بىلەن بۇ سۆزلەرنى بىرلەشتۈرۈپ قارىغاندا ئاپتورنىڭ يۇرتى گۇما ناھىيىسى «قوشتاغ» كەنتى ئىكەنلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ.

قوليازما دىۋان شەكلىدە تۈزۈلگەن. دىۋاندا غەزەللەر ئاساسىي سالماقنى تەشكىل قىلىدۇ. غەزەللەردىن باشقا رۇبائى، مۇخەممەس، مۇسەددەس، مۇسەببەلەرمۇ بار. شېئىرلارنىڭ مەزمۇنىدىن قارىغاندا كۆپىنچىسى دىنىي تېمىدىكى شېئىرلار بولۇپ، ئىسلام دىنىنىڭ مۇھىم قائىدە - يوسۇنلىرىنى شەرھىلەيدۇ. لېكىن تارىخىي ۋە ئىجتىمائىي ھادىسىلەر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن شېئىرلارمۇ، مۇھەببەت تېمىسىدىكى شېئىرلارمۇ - خېلى كۆپ سالماقنى ئىگىلەيدۇ. بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، شائىر ئوقۇل دىنىي تېما بىلەنلا چەكلىنىپ قالمايغان. بەلكى، جەمئىيەتتىكى ھەرخىل ئىج - ئىمائىي ھادىسىلەر ئۇنىڭ نەزەرىدىن چەتتە قالمايغان. شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى: «بۇ قوليازما شائىرنىڭ ھەممە ئىجادىي ئەمگىكىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تولۇق توپلام بولماستىن، بەلكى مۇشۇ ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدا كۆچۈرگۈچى تەرىپىدىن دىنىي مەزمۇندىكى شېئىرلارلا تاللىنىپ كۆچۈرۈلگەن نۇسخىسى بولۇشى مۇمكىن. شائىرنىڭ ھايات پائالىيىتى ۋە ئىجادىي پائالىيىتى، دىۋاننىڭ باشقا نۇسخىلىرى توغرىسىدا تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ ئىزدە - نىش تەتقىقاتچىلىرىمىزنىڭ بۇندىن كېيىنكى مۇھىم ۋەزىپىلىرىدىن بىرى.

قوليازىمىدىكى ئەسەرلەر، پىكىرىنىڭ چوڭقۇرلۇقى، تىلىنىڭ راۋانلىقى، قاپىيىسىنىڭ مۇكەممەللىكى، مەزمۇنىنىڭ موللۇقى ئاپتورنىڭ ئەينى دەۋردە يېتىلگەن ئالىم ئىكەنلىكىنى تەخمىن قىلىشقا مۇمكىنچىلىك بېرىدۇ. قوليازما تەركىبىدە يەنە ئەرەب، پارىس تىلىدا يېزىلغان شېئىرلارمۇ خېلى ئۇچرايدۇ.

ئومۇمەن «دىۋان شەۋقى» خەلقىمىزنىڭ يەنە بىر قىممەتلىك مەدەنىي بايلىقى. ئۇ - غۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى يەنە بىر نۇرلۇق مەرۋايىت.

بىز يېڭىدىن تېپىلغان «دىۋان شەۋقى» ناملىق ئىسلىمى ۋە ئۇنىڭ ئاپتورىنى تونۇشتۇرۇش مەقسىتىدە تۈركى تىل بىلەن يېزىلغان ئازغىنا بىرقىسىم غەزەللىرىنى تاللاپ كىتابخانلارنىڭ ھۇزۇرىغا تەقدىم قىلدۇق.

غەزەللەر

ئىتتىدا ئەيلەدىم بەنامى خۇدا،
رەمز كۇن بىرلە خەلق ھەر دۇ سەرا.

چۇن دەللىل سانسى دۇ ئالەمگە،
سابىت ئولمىش ھەقايىقى ئەشيا.

ئەھلى ھەق ئەيتىتىلەر مۇنى بىشەك،
ئاڭا قىلىش خىلاق سۇفيسەتا.

ئىلمى تەھقىق بەر ھەقىقەتى شەيئە
تۇتىشى جانفەزا ئىشىش گويە.

ئىلمى ھاسىلغە ئۇچدۇر ئەسبابىن،
بىر ھەۋاسى سەلىمە ئول ئەنزا.

خەبەرى سادىق ئول بىرى ئۇچىدىن،
يەنە بىر ئەقلىدۇر ۋەزىرۇ شاھ.

خارىج ئەتتى بىرىنى ئەللامە،
ئىلمى ئەسبابىدىن بۇ پىرى ھۇدا.

چىقارپ بارچەنى زەلالەتدىن،
ئەيلەدىلەر ئەقىدەنى بەرپا.

قائىل ئولدۇق ھۇدۇسى ئالەمگە،
مۇھىدىسى مەر ھۇدۇس يىگانە خۇدا.

جىسمۇ جەۋھەر ئەرر مۇسەۋۋەردىن،
پاكىدۇرلەر خۇدايى بىھەمتا.

ئىلمۇ قۇدرەت ھەياتۇ سەمىئۇ بەسىر
ھەم كەلامۇ ئىرادە مەشىيە بەقا.

ئەين ئەمەس غەير ئەمەس سىفاتى قەدىم،
مۇتەسنى جۈملەگى بىزاتى خۇدا.

بىجەمىئى ئەقائىدى ئىسلام،
كامىل ئىمانىمىز بىھەمدى ئىلاھ.

ئەي خۇدايى ئەھەد كەرىم، سەمەدە
سەن غەنى دەركىدەڭدە بارچە گەدا.

ساقلا ئىمانىمىز بەئىن ھالات،
رۇز مەھشەردە قىلماغىل رەسۋا.

مەرھەمەت قىل گەدائى شەۋقىغە،
لۇتقى تەۋپىق فەزلى بىرلە خۇدا.

* * *

دەلىلى سانئى ئالەمگە ئىسباتى جەھان پەيدا،
خۇدايى مېھرىبانىم ئاشكاراۋۇ نىھان پەيدا.

جەھان ھادىسىلەرگە لازىم ئولماقدۇركى مۇھىدىسىدىن،
ئۆزىچە بولماغاندۇرلار زىمىنۇ ئاسمان پەيدا.

زىمى قۇدرەت ئەدەمدىن ئەيلەبان مەۋجۇد مۇئەددەنى،
ياساپ سۈرەتلەردىن ھەررەكەت تەن ئىچرە تازە جان پەيدا.

كۆرۈنىمىشلەر جەھان ئەيۋانى ئىچرە رەك - بەرەكەت گۈللەر،
ئاچىپ ئىبىرەت كۆزۈك كۆرگىلىكى ياخشى باغبان پەيدا.

قاراپ كۆرگىل تەمام ئۈنمەككە بىر ئۇندۇرگۈچى لازىم،
ۋۇجۇدى دانەئى گەندۈمگە ئىسباتى سەمان پەيدا.

جەھان رەئىنلار مەئشۇق ۋەسلىدىن ئۈمىد ئەتكەچ،
قىزىلگۈل ئەشكى خۇندىن سەفە رۇخسارىغە قان پەيدا.

چۇنان ئاشىق ۋىسالىك دەۋلەتىدىن ئارزۇ ئەتكەچ،
چىقىپ سەۋتۇ سەداسىدىن تۈمەن تۈرلۈك فىغان پەيدا.

تەرەننۇم ئەيلەگەيلەر گۈل يۈزۈك شەۋقىدە بۇلبۇللار،
كېلىپ قالغاي دېھان مەجنۇن، ئاراغە لەيلى جان پەيدا.

قۇياش رەڭگىگە ئەكسىدىن قىزارماق گاھى سارغارماق،
تەلەتتۇنى بىرلە قەھرىڭىدىن قىزارماق زەئفىران پەيدا.

ھەۋادىسىغە مەھەلسىز قايمى ئولماق مۇمكىن ئېرمەسدۇر،
مەكان ھاجەت ئەمەسدۇرلەر قەدىمىگە لامەكان پەيدا.

مۇيەسسەر ئولسەلەر جامى ئەزەلدىن كاش شەۋقىغە،
فەنا دەرىدە كۆرگەيىكم ھەياتى جاۋىدان پەيدا.

* * *

زىمى لۇتفۇڭ نەسىمىدىن ئاچىلىش بىرگۈلى رەئنا،
تەرەننۇم چەكتىلەر كىم ھەرتەرەفدىن بۇلبۇلى شەيدا.

جەمالى شەمىدىن سالىمىش جەھانغە رەۋشەنالىقنى،
ئۆزىن ئۇردى ئوت ئىچىرە ئاشقى پەرۋانەلەر گويا.

مەزەللەت خاكىغە سۈرتۈپ يۈزىنى، يىغلايان مەجنۇن،
نېچۈككىم بولماغايلار سەن كەبى ئالەمدە بىرلەيلا.

چۇنان ئەۋۋارەيۇ سەرگەشتە دۇرلەر ۋامقۇ فەرھات،
نيسار ئەيلەپ جانىن ھەردۇ ئەجەب شىرىن ئەجەب ئۇزرا.

زىلەيخاننىڭ ۋۇجۇدىن كۆيىدۈرۈپ كۈل قىلىدىلار ئاخىر،
شەرىرى ئىشقىدىن ئول شاھى كەنىئان يۇسۇفى بەرنا.

گۈلىستانى ئىرەم ئىچىرە ئەجايىب شەھىرىدۇرسەن،
سەنەۋبەر گۈلپەرى ئىشقىدا بۇلبۇل ۋالەۋۇ شەيدا.

فراقنىڭ شىددەتىدىن قان يۇتۇپ سەيفۇلمەلىك يىللار،
بەلا دەشتىنى قەتئە ئەيلەپ كېچىپ جاندىن تاپىپ جانا.

سەدا كەلىش ئەزەلنىڭ تۇتىشىدىن جانغەزا لەۋلاك،
تۆفەيلىگىدىن ياراتمىش ئەرشى كۇرسى جەننەتۈلەئۋا.

يېتىشكەچ ئىلتىفاتى يا مۇدەسسەر يا مۇزەممىل قۇم،
بىمېئراجى ۋۇجۇدەش نەسى سۇبھانەللەزى ئەسرا.

ئول ئاخشام بولدىلار ئاي كۈن يۈزۈڭ خۇرشىدىدىن مەرھۇم،
ئۇرۇچ ئەيلەپ مەقامىڭ قابى قەۋسەين تاكى ئەۋئەدنا.

سېنىڭ ھۇسنۇڭنى كۆرگەچ ئاي خىجالەتتىن بولۇپ پارە.
قىزارغاندىن قارالغۇچە يېتىشكەچ داغ ئىلە بۇرجا.

رىكابىڭدا مەلا ئىك خەيلىدىن ھەر سارى يۈزىمىڭ سەقى،
سالپ ھەرسەقى شەياتىن مۈلكىگە تاراج ئىلە يەغما.

شىكافى ئەيلەپ فەلەكلەر سىينەسىنى دۇدى ئاھىدىن،
تىلەپ ئۈممەت گۇناھىن ئەشكى خۇندىن مەۋج ئۇرۇپ دەريا.

خىتابى يامۇزەممىل قۇم شەھىنىشەھ گۇشىۋار ئەيلەپ،
شەكەرخابىن بۇزۇپ ئۆلمىش ۋەرەم ئۈممەت غەمىدە پا.

بەيان ئۆلمىش يۈزۈڭ خۇرشىدىدىن ۋەششەمسى تەفسىرى،
ساچىڭ سەۋداسىغە ۋەللەيلى سابىت ئەيلەمىش سەۋدا.

ئىدا كويۇڭدا ئۇرمىش «سەۋفە يۇنىتىكە فەتەرزانى،
رىزالىق ئىزدەبان مەئشۇق ھىمىن ئاشىق خۇداۋەندى.

ئەلەم نەشرەھ رسالەت نۇرئىلە سىينەڭنى يازەمشكىم،
خەزىنە بەھرى رەھمەت گەنجى ئىرفان پۇر قىلىپ سەدرا.

كەرەم كۆرگۈز ئىنايەت ئەيلەبان يا ئەھمەد قۇلغە،
سېنىڭ ئۈممەتلىرىڭدىن بىر قولى كىم رۇسىيا گۇمراھ.

نەسىمى ئىلتىفاتىڭدىن نەسىب ئولغايمۇ شەۋقىغە،
يېتىشكەچ ئۆمرى شۇبھى شام ئارا زۈلمەتدە ۋا شەۋقا.

* * *

پادىشاھ جۇرمى ئىسياننىم كەچۈرگىل خالىقا،
سەندىن ئۆلمىش ئەفۋى رەھمەت مەغپىرىت تۈرلۈك ئەتا.

يوق ئىدۇك بار ئەيلەدەك لۇتفۇڭنى ئىزھار ئەيلەدەك،
ئەۋۋەلا خەلق ئەيلەدەك نۇرى رەسۇلى مۇستەفا.

مۈلكۈڭ ئون سەككىزمىڭدىن ئۇشبۇ ئالەم بىر كېلىپ،
ئول بىر ئۆيلۈك قۇل ساڭا ئادەم ئاتا، ھەۋۋا ئانا.

جاھ بىرىپ جەننەتدە ئەسەلگە تۇشۇرمەك خاھىشنىڭ،
ۋەقتى ئاخىردا چىقارماق زاتى پاكى مۇجتەبا.

تىرگۈزۈپ ئۆلتۈردۈك ئىككى ئۆي مۇھەببەت ئەيلەدەك،
بىردە گۇنا - گۇن ئەزابلار بىردە مىڭ تۈرلۈك ئەتا.

چارە يوقتۇر ئايرىلۇردىن ئىككى ئۆيگە ئەي دەرىغ،
ئىلتىفاتنىڭ قايسى بىرگە بىلمەگەي مۇفلىس گەدا.

رەھمەتنىڭ مەۋج ئۇرسەلەر ئاتەشنى گۈلزار ئەيلەسەك،
نە ئەجەب قىلساڭ خەلىل يەڭلىغ ئۇنى بوستان ئارا.

ھۇسنى لۇتفۇڭدىن گەھى ھەركىمگە بىر سەۋدا تۇشۇپ،
ئەھلى ئالەم ئىچرە غەۋغا ئول سەبەبىدىن ماجەرا.

ئۆلەتمەك سەۋداسىغە تۈشكەي گەدايى مۇستەمەند،
كاش جەزىبى شەققەتتىكى قىلماساڭ ئاندىن جۇدا.

سەن ئۆمىد بىرلە قەدەم قوي مەرھەمەت سەۋداسىغە،
ئول كەرىمدۇر تاپتىلار ھەر بىنەۋا ئاندىن نەۋا.

رەھم ئېتەر ھالىڭىگە شايدە مېھرىباندىر مېھرىبان،
مېھرىبان ئۇستازدىن، مۇشقى ئاتادىن ھەم ئانا.

قايسى تىل بىرلە سېنىڭ ھەيدىڭنى ئىزھار ئەيلەگەي،
دېدىلەر خەيرۇلبەشەر ئۆزىدە لا ئۇھسى سەنا.

نېمەتى ئىمان زەۋالىدىن بەسى شەۋقى ھەزىنە،
ئىلتىفاتنىڭ بەس ئېرۇر ئاخىر نەفەس قىلساڭ نىگاھ.

* * *

ئايا مەھبۇب يولۇڭغە دۇررى ئەشكىمنى نىسار ئەيلەپ،
تەسەددۇق ئەيلەسەم مۇڭلۇغ باشىمنى خار - زار ئەيلەپ.

كەرىم سائىلىنى مەھرۇم ئەيلەمەسلەر دەپ ئۆمىد بىرلەن،
كېلىپمەن دەرگەھىڭغە سەن ئەزىزنى ئىختىيار ئەيلەپ.

ئۇلۇغ خىزمەتلەرنىڭ بەرجا قىلالماسلار ھەممىن ئاجىز،
ۋە لېكىن تاقەتتى يەتكەنچە ئەمىردىڭ گۇشىۋار ئەيلەپ.

ئەزەل دېھقاننى كەلگەيلەر زەمىنى شور ئۆزە شايدە،
ئىنايەتتىن بېرىپ ئىسلاھ زەھى كىم سەبىزەزار ئەيلەپ.

ئۆمىددۇركىم سۇ بەرگەيلەر دەرەختى نەۋ نىھالىڭغە،
چۇنان دەريايى رەھمەتتىن زەھى كىم مېۋەدار ئەيلەپ.

ئېلىپ بارغىل ۋۇجۇدۇڭ رەختىنى بازارى مەھشەرگە،
كەساد ئولماسدا رەختىڭ ئانچۇنانكىم ئېستىبار ئەيلەپ.

دىيازەت بۇتەسىن ئىچرە جەسەت زەڭگىنى مەھۋ ئەتكىل،
مۇسەققەل نۇرى ئىمان بىرلە جىسمىڭ شىشەدار ئەيلەپ.

فەنا دەشتىڭە يۈز كەلتۈر بەقا ھاسىل ئۆمىد بىرلەن،
بارۇرسەن تاڭلا مەھشەر ئىززۇ نازۇ ئىقتىخار ئەيلەپ.

سەئادەت سەرنەۋىشتى فەزلى ھەقدىن بەخت يار ئولسا،
كېلەر ئالدىڭغە جەننەت ھۇرۇ غۇلمان ئىنتىزار ئەيلەپ.

يېتەرمۇ بىر كەمىنە خەستەگە بۇيى ۋىسالىڭدىن،
دىگەچ شامۇ سەھەرلەر ئەشكى خۇندىن جۇيىبار ئەيلەپ.

ۋەفاغە ۋەئىدە بەرگەندۇر كەرىمدۇر جانى جانانىم،
ۋەفاسىغە خىلاق ئەتمەس غەرىبىنى شەرىمسار ئەيلەپ.

مۇھەببەت شەربەتىدىن بىر قەدەھ سۇنغىل ئايا ساقى،
ئۆزۈڭدىن ئۆزگەدىن ئۆزگىل ئۆزۈڭگە بەر قەرار ئەيلەپ.

تەۋەككەلتۇ ئەلەللاھ دەپ يولۇڭغە كىردىلەر شەۋقى،
ئۆمىد ئەتكەچ ۋىسالنىڭ خىلۋەتىدىن ئۆزنى خار ئەيلەپ.

* * *

جەھان بەقاسىغە يوقتۇر بۇ گۈلشەن ئىچرە سۇبات،
ئەجەب سەئادەت ئېرۇر چىقسە ياخشىلىق بىلە ئات

ئەخىر ئىشقىۋ فەئادىن بەقا ئېرۇر ھاسىل،
ئۇلانسەلەر دۇرى رەھمەتكە ئاندا ئابىھەيات.

گۇناھ باشىغە قوشۇپ تۈتكى باشدىن ئىستىغفار،
ئۇلانسەلەر دۇرى رەھمەتكە ئۆلدىلاركى نەجات.

مۇيەسسەر ئولسە ساڭا قەلبى يار ھەمدەمدىن،
چىقارمە قولىدىن ئەگەر بولسا ئەقلىۋ ئىدراكات.

ئەگەرچە قوي سەرى مەھرەمنى قەلب ھەمدەمگە،
كۆتەر كەرەم بىلە ھەمنى تاپىلغۇسى دەرەجات.

رىزا باشىنى سۇئالىڭغە ئەيلەسەڭ رەھبەر،
سۇئال ئىچىندە كۆتەر سەرۋى قامەتىڭنى پات.

مۇراد ھۇسۇلى كېرەك تاشلا گىردى راھەتتىن،
مۇراد چۆرەسىدىن ئۇشلا ئاندا دۇر سەمەرات.

بېتىشىسە ھەرنە خۇدادىن قەنائەت ئەيلە بەجان،
ئەمان ئاياغىنى تۇت لۇقمە بىرلە ماددە ھەيات.

تەمەد قىلۇر كىشى تويماس چۇنانچە ھەرفى تەمەد،
قەنائەت ئەھلى غەنى ۋەسفى بىرلە مەشھۇرات.

ئۇ جۇملەدىن بىرى يەتمىش باش ئىلە ئەللىك تەن،
ئايىغى يۈز بىر ئېرۇر ئەمرى قەلبىدىن بۇ نۇكات.

تەمەدۇ باشنى ئۇزۇپ تاشلا ئەھرىمەن باشىغە،
ئۇزۇلسە قۇيرۇغى ئولخاي دىلىك ئەجەب مۇشكات.

تاشىڭنى سۇ بىلە پاكىزە ئەيلەگىل كى چۇنان،
ئىچىڭنى تەۋبە ئىنابەت سۈيى بىلەن ھەسەنات.

دىلىڭنى يادى خۇدا بىرلە ئەيلەگىل مەمنۇن،
تىلىڭنى ئىلمۇ ئەمەل سەفەسىدە قىل ھەرەكات.

تەزەررۇد ئەيلە خۇدا دەرگەھىغە باش قويۇبان،
ئىجابەت ئەيلەسە شايدە كەرەم قىلىپ دەئۋات.

جەنابى ھەقى سارى قىلغىل مۇدام ئىستىغفار،
تەرەھھۇم ئەيلەسە شايدە كۆتەرسەلەر زۇلمات.

مۇسەققەل ئەيلەسە لاتەقنەتۇ بىشارەتىدىن،
ۋۇجۇد زەڭگىنى مەھۋ ئەيلەبان قىلىپ مىرئات.

ئەجەب ئەمەس كەرەمىدىن ئەتايى شەۋقىغە،
خۇدايى رەببىيۇ ھەسبى قازىيۇل ھاجات.

* * *

تاشلابان قويدى جەھان زىندانىغە يارىل غىياس،
ناز ئىلە قىلماس نىگاھى چەشمى خۇمارىل غىياس.

تۇرۇپ يەڭلىغ بىۋەفالىغ شەۋەسەن كۆرگۈزدىلەر،
ساچى سۇنبۇل قەددى شەمشاد چېپەرە گۈلنارىل غىياس.

رەھم قىلماسلار غەرب بىچارەنىڭ ئەھۋالىغە،
سەرۋى ئەر - ئەر ئۇدۇ ئەنبەر مۇشكى تاتارىل غىياس.

ئىلتىفات ئەيلەپ رەقىبىلەرگە ماڭا بىر باقىمادىڭ،
ھەم رەقىبىلەر ئولمادىلار مەن كەبى زارىل غىياس.

مېھرىبانلىق كۆرگۈزۈرسەن ئۆزىگەلەرگە لۇتقى ئىلە،
بولمىغاي بىر مەن كەبى بەختى قارا خارىل غىياس.

«بۇ مېنىڭ شۇم تالىمىدىن يار باقىمايدۇر ماڭا»^①
ئۇشېۋ دۇرمۇ گۈلپەرنىڭ شەنىگە كارىل غىياس.

ئىزدەسەڭ ئاخىر تاپارسەن بولماغىل ھەرگىز مەلۇل،
سېدىقى ئىخلاسىڭغا لايىق ھەرنە تەييارىل غىياس.

سەن ئەزىز ئەتكەن قۇلۇڭنى خار ئېتەلمەس ھېچكىشى،
سەن ئەگەر خار ئەيلەسەڭ ھەريەردە دۇر خارىل غىياس.

خىزمەتى شاھىستە قىلغىل ھىممەتنىڭ تۇتغىل بەلەندە،
بىر كىفايەت جۇملىدىن مەقبۇلى جەببارىل غىياس.

ماسەۋادىن ئۆز كۆڭۈلنى شەۋقى دائىم يىغلاغىل،
ۋەئىدە بەردى ئەينە ماكۇنتۇم دىبان يارىل غىياس.

* * *

ئۆتكەنسەن ئاخىر جەھاندىن يۈرمەگىل ئۆمرۇڭ ئەبەس،
كار قىلغىل خەير قىلغىل يۈرمەگىل ئۆمرۇڭ ئەبەس.

ئاخىرەتنىڭ مەزرەئىدۇر ئەسلى بىلىسەڭ بۇ جەھان،
قۇللۇغۇڭنى سابىت ئەيلەپ يۈرمەگىل ئۆمرۇڭ ئەبەس.

ھەقنى ياد ئەتكىل ھەمىشە بولماغىل غافىل چۇنان،
كۆرگەنسەن ئەجرىڭنى ئاندىن يۈرمەگىل ئۆمرۇڭ ئەبەس.

① بۇ مىسرا «دىۋان نەۋبەتى» دىن ئارىيە ئېلىنغان.

مېھرى دۇنيا قەيدىگە بەند ئولماغىل جەھد ئەيلەگىل،
ئۆز كۆڭۈلى ماسەۋادىن يۈرمەگىل ئۆمرۈڭ ئەبەس.

باخەبەرسەن ئىلگەرى ئۆتكەنلە قايتىپ كەلمەدى،
ئىبرەت ئالغىل ئاچ كۆزۈڭنى يۈرمەگىل ئۆمرۈڭ ئەبەس.

كەتتىلەر ئادەم سەفەدىن تامۇھەممەد مۇستەفا،
بارغۇمىز نەۋبەت - بەنەۋبەت يۈرمەگىل ئۆمرۈڭ ئەبەس.

مېھرى دۇنيادىن ئۆزۈلمەي قولىغا كەلمەس ئاخىرەت،
ئوت بىلەن سۇ جەمئى كەلمەس يۈرمەگىل ئۆمرۈڭ ئەبەس.

جەمئى كەلمەس كۇفرى - ئىمان، كېچە كۈندۈز قىشۇ ياز،
ھۈسن قەبھۇ ئىلمۇ جەھل ھەم يۈرمەگىل ئۆمرۈڭ ئەبەس.

كۇفرۇ ئاتەش سەردۈزەشتۇ جەھلى دۇنيا تەمسىلى،
زاھىرى خوب زەھر قاتىل يۈرمەگىل ئۆمرۈڭ ئەبەس.

ئۆمرى نەقدىن بىۋەفا دۇنيا ئۈچۈن سەرفى ئەتمەگىل،
بىر كىفەندىن ئۆزگە قالغاي يۈرمەگىل ئۆمرۈڭ ئەبەس.

خاھىش ئەتسەڭ ئاخىرەتنى زۇھد تەقۋا ئەيلەگىل،
تاجىر ئول دۇنيالىق ئەتسەڭ يۈرمەگىل ئۆمرۈڭ ئەبەس.

خالىساڭ دۇنيا بىلەن ئۇقبانى ئەي شەۋقى ھەزىن،
دىن ئۆلۈمىن ھاسىل ئەتكىل يۈرمەگىل ئۆمرۈڭ ئەبەس.

* * *

بەقا يوقتۇر جەھان ئەھلىگە كۆرگىل كىم جەھان ھادىس،
ۋەفا يوقتۇر زەمان ئەھلىگە بىلگىل كىم زەمان ھادىس.

جەھانغە ئېتىقاد ئەتمە ھەزىن كۆڭلۈڭنى شاد ئەتمە،
خۇدا غەيرىنى ياد ئەتمە كېتەرسەن بىگۇمان ھادىس.

بۇ ئالەم خانەئى مېھمانۇ بىز مېھمانى ھەقدۇرمىز،
بۇلۇپ مېھمانى بەشكۈنلۈك كېتەرمىز جۈملە جان ھادىس.

ئۈمىد ئۆلدۈركى ساھىبخانەدىن ئەزاز كۆرگەيمىز،
چەرا تەئزىمى دېھقان رەسمى ئادەت خۇيى شان ھادىس.

ئەمانەت قويدى بىزگە ئەرمە ئۇرۇپ نەھىي مۇنىكىردىن،
خىيانەت قىلماساق ئازار يەتمەسلەر چۇنان ھادىس.

خەراياتى ئۈمىد ئەتمە جەھان ئەھلى ۋەفاسىدىن،
نەھايەتسىز كۆرەرسەن ئىككى ئۈچكۈن ئىككى نان ھادىس.

ئىشەنمە خاتۇنۇڭغە ئەيماغىل سىررىڭنى سەن ھەرگىز،
خۇسۇسەن بىۋەقالىق بابىدا تەنھا زىنان ھادىس.

مەئىشەت كەڭرۈلىكىدىن دەۋرى قىلغاي ئەھلى فەرزەندىڭ،
ئەگەر تەڭ كەلسە ھالىڭ باقماغاي نامېھربان ھادىس.

مەلال ئولماس تىلەككىن ھەرنە مەقسۇد ئاندا ھاسىلدۇر،
تىلەپ ئالغىل چىقىپ كەتمەستە تەندىن مۇرغى جان ھادىس.

بېرىپ رىزقى فەراۋان كىبرۇ تەرسا، ھىندى، كافىرغە،
قاچان مەھرۇم ئېتەر دوستلارنى خەللاقى جەھان ھادىس.

ئۈمىدىڭ قەتئە قىلغىل ماسەۋادىن زەۋق ئىلە شەۋقى،
ھەمىشە زىكرى مەيدانىدا ئويناتغىل زەبان ھادىس.

* * *

ئەرشى ئەزەم گەردى نەئلىڭدىن باشىغە قىلدى تاج،
ئارزۇ ئەتكەچ غۇبارى مەقدەمىڭدىن ئول رەۋاج.

خىزمەت ئەيلەپ چۇن رىكابتىڭدا مەللىك خەيلىدىن،
سەدرەدىن ئاشماقغە جەبرەئىل تاپمادى ھەرگىز ئىلاج.

سەن كەبى چىقماس نەبۇۋەت بەھرىدىن دۇررى يەتمە،
توغرا بولماس ئىككى ئالەمنىڭ خىراجىدىن خىراج.

بەرھەم تۇردۇڭ سەف شەياتىنىلەرگە مېشراج ئاخشامى،
نۇرى پاكىڭ شۇئەسىدىن ھەر تەرەفكە قاچ - قاچ.

تۇرى پاكىڭ پەرتەۋىدىن بىزگە ئىسار ئەيلەدىڭ،
دىن ئۆيىگە تا قىيامەت نۇرى ئىماندىن سىراج.

جەھل ئارا ئۆلگەن ئۆلۈكلەرگە دەمى ئېيسا بولۇپ،
ئىلمى ھەقدىن جۈملىگە يوللارنى قىلدىڭ سەن فىھاج.

ئاسىلار پۇشتى پەناھى ياشەفئەل مۇز نەبىن،
ھەددىن ئارتۇق ئاسى ئۆمەت ئۆزىگە قىلدىڭ لەھاج.

ھەق تەرەقدىن ھەرنەكس ئىزدەپ تاپىپ بەخشىش ئەتە،
ئەي زېھى سائىل، زېھى بازىل، زېھى رىئەت نىھاج.

ئاسىلارگە مەغفىرەت دەرياسىدۇر بەيتۇلھەرەم،
پويە ئۆرمىش رەۋزە پاكىڭ شەۋقىدىن ئەھلى ھىجاج.

كۆز ئۇچى بىرلەن ئىگىردى شەۋقى نەئىتىڭ رىشتەسىن،
جامە تەقۋا سەنسىزىن پۈتمەس بۇدۇركىم ئېھتىياج.

* * *

يوقنى كەلتۈرگۈچىنىڭ شەئنىدە قىلسۇن نە ئىلاج،
بەندە بېچارە جەھان مۈلكىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

كاشكى كەلمەس ئىدۇك، فەتىھە جەھان كۆرمەس ئىدۇك،
فىسقى ئىلە ئۆلمەس ئىدۇك ھەشەردە قىلسۇن نە ئىلاج.

قەترەئى ناپاك سۇدىن سۈرەتمىز [نى] خەلق ئېتىپ،
ھادە - نەر، ھۇسنۇ قەبىھ رەڭگىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

كاشكى مۇرغى ھەۋا قىلسە ئىدى سۈنئى خۇدا،
بولماس ئېردى بۇ ھەۋا بەندىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

كاشكى بولسا غەنىم بىرلە بەقەر ئاھۇ بەرە،
بەھرە ئالۇر ئېردى جەھان زەبەدە قىلسۇن نە ئىلاج.

ياكى ئات بىرلە ئېشەك بولسە ئىدى تىز رەفتار،
مىنىپان ئۈستىگە ئەل سەيرىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

يا قوغۇن، ئالما، ئانار بىرلە ئۆرۈكۈ شەفتالۇ،
يا ئۈزۈم بىرلە بېھى رەڭگىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

بەھرە ئالۇر ئېردى يىپان ھەربىرىدىن ئەھلى جەھان،
رۇزى مەھشەردە نىھان غەمكىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

يا ئوتۇن بولسا ئىدى كۆيدۈرۈبان كۈل قىلغاي،
رۇزى مەھشەر ئوتىنىڭ شەرىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

مۇددەئا بىزلەرنى خەلق ئەتمەسە ئېردى ئىنسان،
ئۆزگە ھەيۋان سەفنىڭ شەۋقىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

ئارزۇ ئەيلەمە كىم ئۆزگەلەننىڭ خىلقەتەننى،
تۇفراق ئولغاي تۈزۈڭاي ھەشرىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

تۈزۈڭايلار ھەممە دەۋزەخ ئوتىدىن بولغاي ئامان،
مۇشت خاكى بەشەر ئاتەشكەدە قىلسۇن نە ئىلاج.

خەۋى سارىدىن ئۈمىد باش چىقارپ ئەيتتى چۇنان:
«قورقماغىل بەندە ھامان ئەجزىدە قىلسۇن نە ئىلاج».

تەۋبە ئوت، رەھمەتى ھەق بىرلە ئوتۇن بارچە گۇنا،
تەۋبە رەھىمەت ئوتىنىڭ شەرىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

كۆيدۈرۈر بارچە گۇناھلارنى نىھان تەۋبە ئوتى،
بۇ تەسەللىنى كۆرۈپ ۋەھمىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

شەۋقى مەستانەنى گەھ قورقۇتۇبان خەۋى ئىلە بىيىم،
كى ئۆمىد بىرلە رىجا سۆلكىدە قىلسۇن نە ئىلاج.

* * *

گۇناھ قىلىدىك پۇشەيمان قىلمادىك ھېچ،
جەھاندىن ئەسلا ئىبرەت ئالمادىك ھېچ.

قاچانغە نەفسى پەرۋەرلىك قىلۇرسەن،
جەھان مۈلكىنى ئارقە سالمايدىك ھېچ.

قايان باردى ئاتاڭ بىرلەن ئاناڭ ھەم،
بارۇرنى ئارقادىن سەن بىلمەيدىك ھېچ.

كېتىپدۇر جۇفتى پاكىڭ نۇرى چەشمىڭ،
يانىپ كەلمەس، سوراغىن قىلمادىك ھېچ.

بۇ ئالەم ئاخىرەتنىڭ مەزرەئىدۇر،
زىرائەتگاھغە يۈز كەلتۈرمەيدىك ھېچ.

بۇ ئىنسانلىغ رەۋىشىنى ھەيىق ئېتەرسەن،
بەھايىملىق سۇفەتتىن قالمايدىك ھېچ.

تۇرار جايىڭ ئەمەسدۇر ئۇشبۇ ھالا،
كېتەر جايىڭ ياراغىن قىلمادىك ھېچ.

كېتەرسەن خاھ - ناخاھ چارە يوقتۇر،
پۇشايىمانلىغ كۈنۈڭ ياد ئالمادىك ھېچ.

كېتەر ۋەقتىڭدە بولغاي خەۋى ئىمان،
زەۋال ئولماقدا ئىمان قورقمادىك ھېچ.

ئىنايەت قىلسەلەر خەللاقى ئالەم،
بېھىشت ئەنەبەر سىرىشتىن چىقمايدىك ھېچ.

زەۋالى نېمەتى ئىمان غەمىدىن،
خۇدايا شەۋقىنى يىغلاتمايدىڭ ھېچ.

* * *

ھەق تەلەب سەن تىنمايىن ھەق سارى قاچ،
دۇررى گەۋھەر خانەگە دەرۋازە ئاچ.

بەرمەگىل قولدىن قەنائەت گەنجىنى،
بولغۇسى ئول گەنجى رەنجىگە ئىلاج.

ھەرنە يەتسە ھەق تەرەقدىن شۈكرى قىل،
جانۇ ئىمانىڭغە ئول بولغاي رەۋاج.

فەقر دەردىگە چۇنان سەپەر ئەيلەگىل،
پادىشاھ ۋەيرانەدىن ئالماس خىراج.

بەردىلەر ئەلفەقرۇ فەخرىدىن خەبەر،
ساھىبۇل مېئراجى ئول لەۋلاك تاج.

گەنجى تاپساڭ تۇت ئانى ئەلدىن نىھان،
نەفى شەيتان ئوغرىسىدۇر قاچ - قاچ.

بولماغىل كەچلەر ئىشكىدە گەدا،
راستلىقنى پېشە قىل ساھىب رەۋاج.

تەلمۈرۈپ تۇرغاندىن ئۆلگەن ياخشىراق،
ئەل قولغە پارە نان بىرلەن ئۇماچ.

كەسب قىل كاسىب ھەبىبۇللاھ بېخان،
بەندە كاسىب ھەق سارىغە ئېھتىياج.

بەندە كەسب ئەيلەپ سەبەبكار ئولغۇسى،
فەزلى قىلغاي بەندە قىلغاندىن لەجاچ.

كەسپىدىن رىزىقىنى كۆرمەك كۈرىدۇر،
ئىلمى ھەقدىن شەۋقى ياندۇرغىل سىراج.

* * *

بەھار كۈنلەرى كەلىش كېتىپ زىمىستان چەرخ،
ساۋۇقنى شىددەتنى يوق قىلىپ تابىستان چەرخ.

خۇدايى ھەردۇ جەھان خەلق ئېيتىپ ئون ئىككى بۇرۇچ،
ئەسەردە بىر - بىرىگە ئوخشاماس بۇ دەۋران چەرخ.

تاپىپ كەۋاكىبىدىن تەربىيەت فەۋاسىللەر،
ھەزار نەشئۇ نەمالەلەزار بوستان چەرخ.

بۇ فەسل نەشئەسىدىن رەڭ - بەرەڭ تەماشالار،
جەھاننى سەفەسگە كەلتۈرۈپ نەمايان چەرخ.

ئىرادەئى ئەزەلىدىن بۇ چەرخ سەرگەردان،
سەرەشك ئەبرىسىدىن قەترە - قەترە باران چەرخ.

ھەمىشە يىغلاشپان گۈل يۈزىگە بۆلەۋللار،
چەمەن ئىچىدە كۆرۈپ رەڭ - بەرەڭ گۈلىستان چەرخ.

ئوت ئىچىرە سالىش ئۆزىن خار - زار پەرۋانە،
جەمالى شەمئىسىدىن جىلۋەگەر شەبىستان چەرخ.

بىرەۋنى مەسنەد ئىززەتدە نازۇ ئىستىغنا،
بىرىنى قىلدى گەداۋۇ بىرىنى سۇلتان چەرخ.

بىرىنى ئەيلەدى جەمەشەد، بىرىنى ئەفرىدۇن،
بىرىنى قىلدى ئىسكەندەر، بىرىنى سۈلەيمان چەرخ.

بىرىنى ئەيلەدى فىرئەۋن، بىرىنى قەيسەررۇم،
بىرىنى ئەيلەدى دارا، بىرىنى خاقان چەرخ.

بىرىنى ئەيلەدى رۇستەم، بىرىنى نۇشرۋان،
بىرىنى ئەيلەدى ھاتەم، بىرىنى لۇقىمان چەرخ.

بىرىنى بۇ ئەلى سىنا، ئەرستۇ، ئەفلاتۇن،
قىلىپ بۇلارنى ھەممە دەردلەرگە دەرمان چەرخ.

خۇسۇس ھەزرەتى ئادەم سەفى بىلەن ھەۋۋا،
تەمام ئاندىن ئولۇپ كەلدى - كەتتى يەكسان چەرخ.

يېتىشتى دەۋر - بەدەۋر تا پەيەمبەرى ئافاق،
ئاخىرى قىلدى ئانى ھەق سارىغە مېھمان چەرخ.

جەمال گەۋھەرى يەكتاغە مۇنتەزىر بولۇبان،
بېھىشت ھۇرى قەسۇر باغى ئالى رىزۋان چەرخ.

بىرىن - بىرىن ھەممە ياران سەفەر كېتىپ بارامىز،
فەنا يولىدا بەقا ساھىلىغە غەلتان چەرخ.

فەنا يەلىگە ساۋۇرمىش ۋۇجۇد خىرمەنى،
تەمامى ئەلگە نەدامەت بىلەن پۇشەيمان چەرخ.

يول ئىككى ئايراشىغە ھەشىرىگاھدە يەتكەيمىز،
زەلالەت ئەھلىنى قىلغاي بۇ كۈندە ھەيران چەرخ.

ھەۋادىس ئالەمىدىن ئەندەكى بەيان ئولمىش،
خۇدانىڭ زاتىنى ئىسپات ئېيتەرگە بۇرھان چەرخ.

ئېرانلار ئۆزىنى بەقا ساھىلىغە يەتكۈرمىش،
ئۆمىدى شەۋقى يېتەر ئۆزىن قىلسا ۋەيران چەرخ.

* * *

كېلىپ بىر گەۋھەرى يەكتا پەرى رۇخ،
نەبۇۋەت بەھرىدىن زىبا پەرى رۇخ.

جەھانغە دىن ئۆيىدىن سالىدى ئابات،
ھىدايەت تۇر ئىلە رەئنا پەرى رۇخ.

مۇھەممەد كىم مۇھەببەت كانى ئېردى،
نەبۇۋەت ئەھلىدىن ئەللا پەرى رۇخ.

تۇغۇلىش ئاندىن ئىمان بىرلە ئىسلام،
مۇسۇلمان ئەھلىگە مەئۇا پەرى رۇخ.

ئەجەپ سىمۇرغى سەن قافى بەدەنگە،
قەنئەت مۈلكىگە ئەنقا پەرى رۇخ.

ھەزەم ئۆزۈرە كېلىپ بەتنى شەرەفدىن،
قورەيشى مەدەنى بەتھا پەرى رۇخ.

تىلەپ مەقسۇد ئۇرۇج ئەتتى سەماغە،
ھەرەمدىن مەسجىدى ئەقسا پەرى رۇخ.

ئېتىپ پەرۋاز سەدرە مۇنتەھاغە،
يېتىپ قەۋسەين ئەۋئەدنا پەرى رۇخ.

تىلەپ ئۇممەت گۇناھىن ھەرنە بەخشىش،
ئەتالار كۆردىلەر شەھلا پەرى رۇخ.

تۈزۈل ئەيلەپ سەمادىن يەر يۈزىگە،
بۇ سىرنى ئەيدىلەر دانا پەرى رۇخ.

ئاڭا شەك قىلىدىلار بىر مەرد خامى،
ئانى مەسخ ئەيلەدى گويا پەرى رۇخ.

ئېرانلىك سۈرەتىنى قىلدى زائىل،
خاتۇنغە تەبىدىل ئەيلەپ شاھ پەرى رۇخ.

تېگىپ ئەرگە تاپىپ بىرنەچچە فەرزەندە،
نەچەندە يىل ئۆي بولۇپ ئانھا پەرى رۇخ.

سۇ كەلتۈرمەككە چىقتى سۇ لەبىگە،
سۇغە چۆمدى يەنە ھالا پەرى رۇخ.

ئۆزىن كۆردى كېلىپ ئەر ھالەتىگە،
تەئەججۇب ئەيلەدى ناگاھ پەرى رۇخ.

بۇرۇنقى ئۆيگە كەلدى كۆردى خاتۇن،
بالىنى پارچەلاپ جانا پەرى رۇخ.

دېدى خاتۇنغە ئۆتكەن سەرگۈزەشتىن،
دەرياغا سەد ھەزار دەردا پەرى رۇخ.

بالىق بەردىم چىقىپ مەن سۇ تەلەبدە،
چۆمۈپ كۆردۈم ئۆزۈم زىبا پەرى رۇخ.

تېگىپ ئەرگە تۇغۇپ فەرزەند نەچەند يىل،
كېلىپ ئەر ھالەتىگە تا پەرى رۇخ.

ئارادىن ئۆتتى بىزگە نەچچە يىللار،
بېلىق كەسمەككە سەن بەرنا پەرى رۇخ.

دېدى: خاتۇن ئاگا بەختى قارا شۇم،
مۇھەممەدكە نە ئەيدىڭ كافىرى رۇخ.

دېدى: مېتىراجغە مۇنكىر بولۇپمەن،
بۇ يەڭلىغ قىلدى ھەق رەسۋا پەرى رۇخ.

يەڭى باشدىن ئەقىدە تازە قىلدى،
خاتۇن ئەمرى بىلەن گويا پەرى رۇخ.

بويۇن ئارغامچى سالدى سۆدرەدىلەر،
رەسۇلۇللاھ سارى رەئىنا پەرى رۇخ.

تىلى ئىقرار كۆڭۈل تەسدىقىدىن جۇفت،
قىلىپ ئىمان گۇھەر بالا پەرى رۇخ.

ئوشۇلدۇر مۇئەجىزاتىڭىدىن بىرىسى،
تۈگەنمەس تا قىيامەتھا پەرى رۇخ.

تىلىم قاسىر دىلىم ئاقىس سۆزۈڭگە،
بۇ غەم ئىچىرە ھەزىن جانھا پەرى رۇخ.

خۇدا تەۋفىق ئىلە نەئىتىڭگە شەۋقى،
شۇرۇد قىلىش نەھەد ئەسلا پەرى رۇخ.

* * *

بەيان ئېتەي ھەمە ئۇمرۇم بەناسى ئان تارىخ،
مىڭ ئىككى يۈز ئۆتۈبان ھىجرەتى شەھان تارىخ.

ئۈچۈنچى يۈزدە تۇغۇلدۇم كى ئىشقىنىڭ باشىغە،
باشىكى يەتمىش ئېرۇر ئۇشلاغان زەمان تارىخ.

ئۈمىد بىرلە بۇ ئۈچۈز تەنىگە يەتكەي دەپ،
ئاياغى يوقلۇقىدىن غەم بىلەن نىھان تارىخ،

يېتىشتى ئۇمر تەنىگە ئاياغى يۈز باشىغە،
يىگىرمە ئالتە ئاياغدىن ئۆتۈپ ھەمان تارىخ.

مۇقەررەر ئەيلەدى تەھرىر نەزمە تارىخىن،
ئاياغى كامىل ئەمەس نۇقس ئىلە چۇنان تارىخ.

كەمال ئولسە ئاياغ ئىشقىنىڭ ھوسۇلىدىن،
يېتىشىسە ئېردى بىدارىل ئەمان ئەمان تارىخ.

مۇسەننىق ئىسمى مۇھەممەد رەسۇل بەنام رەسۇل،
پەيەمبەر ئىسمىغە چۇن فەخر ئېتەر جەھان تارىخ.

يېتىشىسە لەرچە ئەجەب پەرتەۋى شەفائەتدىن،
بەھەققى ھۈرمەتى نام پەيەمبەرەن تارىخ.

ئاياغى يۈز، تەنى ئۈچيۈز، باشى ئانىڭ يەتمىش،
تۈشەر يەرى دىلى ۋەيران خەراب جان تارىخ.

قانائى بەشيۈز ئەللىك بىر ئولمىش ئول قۇشغە،
ئانىڭكى قۇيرۇغى تۆرت يۈز قىردى ئول رەۋان تارىخ.

ئانىڭكى سايەسى تۈشمەس ئىزى بىلەن يەرگە،
بۇ قۇشنىڭ مەئنىسى مۈشكۈل ئەمەس ئاسان تارىخ.

بۇ قۇشنىڭ مەئنىسى ئاسان ئېرۇر بەسى مۈشكۈل،
كىم ئىزدەگەي ئانى زاھىر ۋەلى نىھان تارىخ.

تەخەللۇس ئەيلەدى ئۇشۇ كىتابغە شەۋقى،
بۇ قۇشنى شەۋقىدە ھەيرانۇ ئەرغۇۋان تارىخ.

* * *

گۆھەر ئورنىغە قالدىلار سەفال شەيخ،
تەنى مۇردار كۆزى ئەھۋەل شىغال شەيخ.

كۆرەلەر بىرنى ئىككى پىر گۇمراھ،
شەياتىن سەفلەرىگە زەردىۋال شەيخ.

بۇ دەئۋا بىرلە چىقىمىش بىر تەرەقدىن،
خاتۇنلار كەلتۈرۈپ ھەلقە رىجال شەيخ.

ئېرانلار بىرلە نامەھرەم خاتۇنلار،
ئانى جەمە ئەيلەمىش ئەھمەق قوپال شەيخ.

ھەرامدۇر ئۇشۇ فىئلى نارەۋالار،
شەرىئەت ھۆكىمدە چەندەن ۋەبال شەيخ.

يەنە بىرسى چىقىپدۇر بىر تەرەقدىن،
باشى گۇمبەز، تەنى تاغۇ سەقال شەيخ.

مۇرىد ئەيلەپ جەھان ئەھلىنى ئۆزگە،
مەنەم سەيپىد ئۆزۈم ئەڭلا كەمال شەيخ.

مەنەم دەريا دىگەر ئۆستەڭ ئارقىچە،
بۇ يەڭلىغ مەئرىفەت ئەيلەر جەۋال شەيخ.

تەيەممۇم ئۆزگەلەر تەھارەت ئۆزۈم مەن،
كەمالۇكبىرىدىن ئەيتۇر جەھال شەيخ.

ئەزەزەل قىسسەسىنى ئېشىتمەگەندۇر،
ئەنا نىپەتدە مەلئۇن بولدى قال شەيخ.

تاشى مۇرىشىد، ئىچى دۇنيا تەلەبدۇر،
خەلايىقى بۇللاردىن قەستىدە ھال شەيخ.

پىرى بولسە شەرىئەتكە مۇۋافىق،
ئاچارلار جانۇ دىللارگە جەمال شەيخ.

پىرى ئىلىمۇ ئەمەلدە بولسە كامىل،
ئانىڭ ئەمرىگە ۋاجىب ئىمتىسال شەيخ.

تەلەبىدىن قالما شەۋقى ئىزدە رەبىدىن،
دەرى رەھمەت ئاچىلغاي ئىرتىپال شەيخ.

* * *

دەرىغ ئۆمرى ئەزىزىڭنى ئەيلەدەڭ بەرباد،
كەيىنىگە يانماغۇسىدۇر نە سۇد ئاڭا فەرياد.

بەھار كۈنلەرى كەتمىش يېتىپ بۇ پەسلى خەزان،
دەرەختى ئۈەردىن يۇلماقغە بىخ ئىلە بۇنياد.

تەن ئىچىرە تاپمىش ئورۇن ئىككى دۈشمەن بەدكار،
چېكەرەمىز ئەرتەۋۇ ئاخشام ئانىڭ قولىدىن داد.

بولۇپ بۇ نەفس ھەۋاسىغە دائىما مەغرۇر،
كېتەر باشىڭ بۇ قەدەر تاكى يەتسەلەر ھەشتاد.

جەھان يۈزىگە يامان قۇلسەن ئوخشە بىر كەلىدس،
خۇدانى رىزقىنى يەپ غەيرىنى قىلۇرسەن ياد.

خۇدا جەنابىغە كۇفرانە نېمەت ئەيلەرسەن،
پەيەمبەرنىڭ بىلە ئەسھابىلار قىلىپ ناشاد.

خۇدانى زىكرىنى تەرك ئەيلەبان زەھى غافىل،
ئوقۇرسە نەفسىڭ ئۈچۈن رىزقى بابىدىن ئەۋراد.

قاچانغە تەكرۇ بۇ نەفسىڭگە خىزمەت ئەيلەرسەن،
نە يەردە تائەت ئول خالىق جەھان ئاباد.

جەھانغە كەلمەگۈ كەتمەك بۇ بىزلەگە مىراس،
بابايى ئادەمىدىن سەن ئېرۇرسەن ئادەمزاد.

كېتەر يولۇڭغە نەلازىم كۆزۈڭنى ئاچ غافىل،
نەدۈركى تۈشەننى راھىڭ ئاخىرنى قىلغىل ياد.

ئەگەر يېتىشىسە ئەجەل بىر نەفس ئەمان بەرمەس،
خىتاب زائىقەتۇل مەۋت ئىلە لەبىل مىرساد.

كەشكى باخەبەر ئولدى بۇ يول خەتەرلەردىن،
فەنا يولىدا بەقانىڭ ئۈمىدىدە جان داد.

نە ئىش ئۈچۈن كېلىپ ئېردىڭ جەھانغە ئىي غافىل،
يىغىپسە مال خەسسىس جەھان بىلەن ئەۋلاد.

ئەجەل شارابىنى ئىچمەسكە چارە يوق شەۋقى،
ئەجەب ئەمەسكى بۇ قۇلنى خۇدايى قىلغاي شاد.

* * *

كۆڭۈل مېھرابىنى ۋەسل ئەھلى ئەتمىش قىبلەنى مەقسۇد،
دىلى ۋەيران ئارا گەنجى ھەقىقى ئىزدەسەڭ مەۋجۇد.

چەراكىم دىل نەزەر گاھى خۇدا مەھبۇب سۇبھاندۇر،
تۈزۈل ئەتكەي جەمالى جىلۋەسىدىن پەرتەۋى مەئبۇد.

مۇنى بىلىگىل خۇدا بۇ مەئنى بىرلەنكىم خۇد ئايەندە،
كېلىپ شاد ئەتمەسە غەمكىن كۆڭۈلنى ئۆزگەدىن نەسۇد.

مەيى ۋەھدەت ئەگەر ساقى ئەزەلدىن جامى دىل ئىچرە،
يېتىشمە ئول كىشىنىڭ بولغۇسىدۇر تاللى مەسئۇد.

كى ئول شادابى رەھمەتتىن قۇرۇغ جىسمىمغە يەتكەيمۇ،
ياشارماق بىرلە سالغاي ھەر تەرەفكە سايەنى مەمدۇد.

ئۆمىد ئەيلەپ يۈزۈم سۈرتۈپ كېلىپ مەن ئاستانىگە،
خۇدايا ئاسى قۇلنى دەرگەھىڭدىن قىلماغىل مەردۇد.

ئىنايەت ئەيلەبان بىزلەرنى كەلتۈردۈڭ جەھان ئىچرە،
كەرەم ئەيلەپ ئاخىرى كارىمىزنى قىلغاسەن بېھبۇد.

ئۆزۈڭ قىلغان ئىبارەت بۇزماغايىسەن لۇتقى ئىلە شايەد،
خەلىل يەڭلىغ ئانىكىم ساقلاغايىسەن ئاتەشى نەدرۇد.

خۇدايا ساقلا بىز مۇئىنلەنى ئىمان زەۋالىدىن،
كېتەر بولساق جەھاندىن دەرگەھىڭدىن قىلماغىل مەترۇد.

بۇ دەۋلەت بىزگە يەتمەسمۇ مۇھەممەد ئۆمەتتى قىلدىڭ،
شەفئە ئەيلەپ شەفائەتخاھمىزنى ئاقىبەت مەھمۇد.

بىھەققى ھۈرمەتتى «تاھا» ۋە «ياسىن» ھەزرەتتى ئەھمەد،
غەرب ئاجىز قۇلۇڭغە راھى ھەقىقى قىلماغىل مەسدۇد.

كۆڭۈل قەسرەنى رەۋشەن قىل چىراغى ئىشقىدىن شەۋقى،
ئەجەب ئېرمەس كۆرۈنسە يار ئەكسىن قەسر ئارا مەۋجۇد.

* * *

ۋۇجۇدۇڭ گەۋھەرى دەريايى رەھمەتتىن ئېرۇر مەئخۇز،
سۇجۇدۇڭ جەۋھەرى ئەللايى ئۇلغەتتىن ئېرۇر مەئخۇز.

مەقامىڭنى تەمام ئالەم ئىچىندە سەربەلەند ئەتمىش،
ئۇلۇغلۇق بارچەدىن بىسىپار قۇربەتتىن ئېرۇر مەئخۇز.

جەمالىڭ شەمى بىرلەن جىلۋە بەردىڭ ئالەم ئەھلىگە،
چىراغى ھەردۇ ئالەم نۇرى ۋەھدەتتىن ئېرۇر مەئخۇز.

مۇھەببەت ئەيلەمىشلەر زات پاكىڭ مۇشكى ئەز فەردىن،
گۇلابۇ ئۇد، ئەنپەر، ئەترى جەننەتتىن ئېرۇر مەئخۇز.

رىيازەتنى ئاشۇرمىشلار پەيەمبەرلەر تەمامىدىن،
مەقام ئاشماق بىلەن بۇ ئالى ھىممەتتىن ئېرۇر مەئخۇز.

ھەممىشە يىغلاماق بىرلەن تىلەپ ئۈمىد گۇناھىدىن،
بۇرەڭ ئولماق كەمالى مېھرى شەققەتتىن ئېرۇر مەئخۇز.

شەفائەت بەھرىدىن بىر قەترە بەس لەب تەشەنە ئۈمىدەتكە،
تەرەھۇم ئەيلەمەك ئۈمىدەتكە ھەزەرەتتىن ئېرۇر مەئخۇز.

بۇ دەۋلەت بىزگە يەتمەسە مۇھەممەد ئۈمىدەت قىلدى،
ئەتايى خالىقىل ئەشيا بۇ دەۋلەتتىن ئېرۇر مەئخۇز.

كىشىگە يەتسەلەر جانان سارىدىن ئىشقى سەۋداسى،
مۇنىڭ ئەسلىنى بىل دىدارى نېمەتتىن ئېرۇر مەئخۇز.

دۇرۇد ئەيغىل مۇھەممەد جانىبىغە تىنمايىن شەۋقى،
ئۈمىدى ۋەسل ئىلە قورقۇنچى قۇرقەتتىن ئېرۇر مەئخۇز.

* * *

دەرياغا! قاسدى كەلتۈرسە يارىدىن نشان كاغەز،
تەلەتتۇق بىرلە مېھرى ئەڭگىز سەۋادىدىن بەيان كاغەز.

دەرىغا! ھېچكىم بىلىمەس ئېسە ئەفتادە ھالىنى،
نىگارىم لۇتقۇ قەھرىدىن ئۆزۈم كۆرسەم ئەيان كاغەز.

نىگارىم ئىلتىفاتىدىن تۈمەن تۈرلۈك ئۈمىد ئەتكەچ،
يېتەر دەپ ئوڭ قولۇمدىن تۈرۈپە خوشلۇق ناگىھان كاغەز.

قەدەمبۇسۇڭغە چەشمى دىلنىگارىم ئىنتىزار ئولغاچ،
مۇيەسسەر بولسە ۋەسلىك دەۋلەتىدىن ئەلئەمان كاغەز.

كەرەم ئەيلەپ نىگارىم سەتر قىلغان ئەيىبۇ تۇقسانىم،
ئۆزىدىن ئۆزىگە كۆرسەتمەگەيلەر دەپ نىھان كاغەز.

نېچۈك قىلغاي ئىشىكىدىن قوغلاسا ئىتلىرىنى دەرۋانىم،
بۇ غەم بىرلەن يۈزۈم ئەكسىدىن ئولغاچ زەئىفىران كاغەز.

خىجالەت بابىدىن ھەر كۈندە مىڭ تۈرلۈك ئاچىلىشىدۇر،
بۇ رەڭگىنى كىشى كۆرگەي دىگەيلەركىم سەمان كاغەز.

ئۈمىد ئەتكەچ تۈشەر دەپ تارى زەررىن تىرە كۈلبەمگە،
جەمالى ئافتابىدىن سەفايى ئاسمان كاغەز.

ئەجەب ئېرمەس تەرەھھۇم قىلسە مەھبۇب شەۋقى ھالىغە،
نەسب ئولسە جەمالۇللاھ ھەياتى جاۋىدان كاغەز.

* * *

خۇدا ۋەسفىڭنى قۇرئان ئىچىرە بىسىيار ئەيلەمىش مەزكۇر،
سەفاتىڭ جۈملەسى تەۋرات، زەبۇر، ئىنجىل ئارامەستۇر.

كىشى پەرۋانە يەڭلىغ ئاتەشى ئىشقىڭدىن ئۆرتەنمىش،
جەھان ئىچىرە مۇھەممەد مۇستەفا دەپ ئىزدىگەيلەر تۇر.

ۋىسالىڭ ئارزۇ ئەتكەچ تەرەننۇم ئەيلەگەي بۇلبۇل،
نەھائى ئاشكارا گۈل يۈزۈڭ شەۋقىدىن ئول مەخمۇر.

زەمىن ئىچىرە مۇھەممەد دەپ سېنى ياد ئەيلەمىش دائىم،
چۇنانكىم ئاسماندا ئەھمەد ئىسمىڭ بىلەن مەشھۇر.

زېھى دەۋلەت قىلىپ بىزلەرنى ئۇممەت زات پاكىتىغە،
ئەجەب ئېرىمەس تۈفەيلىڭدىن كى ئۇممەت ئۆلسەلەر مەغفور.

زىيارەتكە سەبەبدۇر نېمەتى كۇبراغە شۇكر ئەتمەق،
بەسەندەست «ئۇممەتۈن مۇزىئىيەتۈن رەببۇن» غە فۇر مەزكۇر.

دۇرۇد ئەيتماق بىلەن ئاجىزلىقىم تۇھفە ئەيلەسەم شايدە،
تەمەننادۇر قەبۇل ئەتكەي ئۇ شاھقە ئۆلسەلەر مەنزۇر.

ۋۇجۇدى زات پاكىڭ رەھمەتەن لىل ئالەمىن دۇرلار،
بۇ نېمەت بىزگە بەستۇر شاكر ئولغىل دائىما مەشكۇر.

ئىئانەت ئەيلەگەيسەن ئەھمەد بىز ئاسى ئۇممەتكە،
خۇدادىن ئۆزىگە سەندىن ئۆزىگە يوقتۇر ناسىرى مەنسۇر.

ۋىسالىڭ دەۋلەتتىن قىلماغايىسەن بىزلەنى مەرھۇم،
جەمالىڭ ئافتابى پەرتەۋىدىن قىلماغىل مەھجۇر.

تەمەننادۇر شەفائەت ئەيلەسەڭ ئەرزىم شۇئۇد ئەتكەي،
جەناىبى ھەق سارىغە ئەرزى ھالىم بولسىغاي مەستۇر.

كەرەم ئەيلەپ غەرىب ئۇممەتكە لۇتقۇڭدىن نەۋا بەرسەڭ،
مۇيەسسەر ئولغوسىدۇر جانۇ دىللارغە بەسى مەسرۇر.

بىھەققى ھۇرمەتى «تاھا» ۋە «ياسىن» ئەھمەدى مۇختار،
خۇدايا ئاسى قۋانى نەفىسى بەدكە قىلماغىل مەغرۇر.

شەفائەت ئەيلەبان تۇتغىل قولۇمنى يارە-قۇلۇللاھ،
ھىدايەت مەنزىلىغە ئانچىنانكىم قالمادى مەقدۇر.

خۇدايا مەن زەئىفى ئاسى قۇلۇڭ ھالىغە رەھم ئەتكىل،
ھەبىپىڭىز شەفائەت بەھرىدىن بەر ئىزنى ئىلە دەستۇر.

ھەبىبىڭ ھۈرمەتتىن شەۋقى ئىماننى مەھكەم قىل،
ئۆلەر ۋەقتىدە شەيتان غارەتتىن قىلماغىل رەنجۇر.

* * *

دىلبەرا كويۇڭدا مەندەك ئاشىقنىڭ بىسىاردۇر،
كىم مېنىڭدەك قۇرقەتتىڭگە مۇبتەلاۋۇ زاردۇر.

گۈل يۈزۈڭ شەۋقىدە چۇن بۇلبۇل تەرەننۇم ئەيلەسەم،
باغرىمە زەخم ئەيلەمەككە خەنجەرنىڭ گۇلخاردۇر.

چۆرۈلۈپ پەرۋانەدەك شەمى جەمالنىڭ چۆرىسىن،
ئوتغە ئۇرماق قەستى بىرلەن ئۆزىنى ئول ئەۋۋارەدۇر.

لەيلىجاننىڭ بادەسىدىن ئىشقى مەجنۇن ئۆرتەنىپ،
بىيد مەجنۇندەك ھەمىشە تولغانۇرغە زاردۇر.

تاغ ئارا زەخم ئەيلەدى فەرھاد شىرىن ئىشقىدا،
جان فىدا ئەيلەرگە ئىسمائىل كەبى تەيياردۇر.

شاھى كەنئان ئىشقىدا ھەمچۇن زىلەيخا نەچچە يىل،
يۇسۇفىم دەپ رۇزۇشەب قان يىغلاپان بىداردۇر.

ۋامىق - ئۇززاننىڭ شەرىرى ئىشقىدىن ئۆرتەندىلەر،
ھەم سەنەۋبەر گۈل پەرى ئىشقىدا چەندەن خاردۇر.

ھەجر سەھراسىنى كەزەش نەچچە يىل سەيقۇلمەلىك،
شاھ پەرىغە ۋەسل ئولۇپ مەقسەد ئارا دىلداردۇر.

ئۆرەلۈر ئىشقى مەجازىدىن ھەقىقىغە ھەممىن،
ئىشقىنى ھەرق ئەيلەپان ئۆز جايىغە سەرداردۇر.

«سەن ئەزىز ئەتكەن قۇلۇڭنى خار ئېتەلمەس ھىچ كىشى،
سەن ئەگەر خار ئەيلەسەڭ ھەر يەرگە بارسا خاردۇر.» (1)

ئىشقى ئەھلى ئىختىيار ئەتمەس بۇ ئالەم راھەتسى،
مۇددەئاۋۇ ئارزۇيىش نېمەنى دىداردۇر.

بىئەدەبلىك ھەددىدىن ئاشتى ئىشقى دەئۋاسىن قىلىپ،
ئۇشۇ يالغان بىرلە بارسام خالىقىم جەبباردۇر.

تەۋبە قىلغىل يىغلاغىل قىلغان گۇناھىڭ بېھىساب،
مەغىرەتكە ۋەئىدە بەرگەن مېھرىبان غەفقاردۇر.

ئەي خۇدايا رۇز مەھشەر قىلمە رەسۋا خەلىق ئارا،
شەۋقى ئەيىبىن مەھۋ ئېتەرگە سەن كەبى سەتتاردۇر.

* * *

تەلەبىدە بولساڭ ئەگەر ياخشى رەھنەما ئۇچرار،
كۆڭۈلنىڭ زەڭگىنى ئاچغۇندەك ئاشنا ئۇچرار.

كەشكى بولسە ئەگەر شەرئى بىرلە ئاراستە،
ئىنايەتى ئەزەلىدىن جەھاننىدا ئۇچرار.

تەلەبىدە ھەمىرە خىزرى ئىسكىندەر ئابىدىيات،
بۇ يەڭلىغ بولسە كەشى دەۋلەتى بەقا ئۇچرار.

يەقىنلىق ئەيلەمىگىل ئەسلا پىرى ناقىسغە،
كى نىم دانە تاپالماي قولۇڭغە كاھ ئۇچرار.

تەلەبىدە مۇسبىي ئۇمران كەبى تەجەللىدىن،
نىشانە تور جۇدۇڭغە رەۋشەنا ئۇچرار.

سەبائىدا مۇرغى سۇلەيمان كەبى سەبا يۈرگىل،
مەسائىدا مەتەلەبى جان ئەينى مۇددەئا ئۇچرار.

تەلەبىدە ھەمچۇ زىلەيخا سەبىت قەدەم بولغىل،
مەدەد بېرىلسە بۇ بەختىڭگە مىسر شاھ ئۇچرار.

رىزا، قەزاغە بەلاسىغە سەبرى كەلتۈرگىل،
كى ھەممچۇ يۈتۈسۈ ئەييۈب زېھى دەۋا ئۇچرار.

تەلەبىدە ئىزدەسەلەر ھۇسنى لەھنى داۋۇددىن،
زەبۇر كەلامىدىن ئول جانفەزا سەدا ئۇچرار.

باشىڭنى بەرسەڭ ئەگەر نىشى ئەررە زەربىغە،
چۇ مۇرسەلى زەكەرىيا زىكرى مەرھەبا ئۇچرار.

شەھىدى ئىشقى بولۇپ باش بېرىپ چۇ يەھيادەك،
ۋىسال دەۋلەتىدىن نېمەتى لىقا ئۇچرار.

تەلەبىدە فەقىر ھەقىقىنى ئىختىيار ئەتسەڭ،
مەسپە كەبى نەفس ئەين كىمىيا ئۇچرار.

شەفائەتى نەبىۋىدىن ئەگەر ئۆمىد ئەتسەڭ،
دۇرۇدىنى زەۋق ئىلە ئەيتقىل كى مۇستەفا ئۇچرار.

ئۆمىد ئەيلەسەڭ ئاخىر شەفائەتى ئەخيار،
چەھار يارى نەبى ئالى باسەفا ئۇچرار.

تەلەبىدە زىكرى خۇداۋۇ رەسۇل بىلەن شەۋقى،
خۇدا تەلەب كىشىگە ئاخىرى خۇدا ئۇچرار.

* * *

قاراڭغۇ گور ئارا بىر كۈن كىرەر مۇڭلۇغ باشىڭ يالغۇز،
خەراب ئەيلەپ ۋۇجۇدۇڭ شەھرىنى سۇلتانى دىل ئەفرۇز.

قالۇرلەر ئەھلى فەرەزەند يىغلاشپ قەۋمۇ قېرىنداشىڭ،
كىم ئولغا يولداشنىڭ نەماز - رۇزە ئىلە دىلسۇز.

تىلاۋەت ئەيلەسەڭ دائىم ئاقىزىپ ئەشكى خۇنبارىڭ،
گور ئىچرە شەمى تاپانىڭ تەبارەك فاتىھە شەب - رۇز.

دىلۇ جانىڭنى رەۋشەن ئەيلەگەيسەن يادى ھەق بىرلەن،
ھەمىشە قۇتب يەڭلىغ ئىستىقامەتدىن بولۇپ مەركۇز.

بەلا ئالدىڭدا دۇرلار شادلىقنى پېشە ئەيلەرسەن،
نېچۈككىم بولماغايىلار پۇلسىراتىدىن ئۆتمەيىن نەۋرۇز.

چۇنانكىم نۇھ يەڭلىغ يىغلا «ۋەلىيەكۇ كەسرەن» دەپ،
ئەجەپ ئېرىمەس گۈنەھ غەرقابىدىن رو بەرسەلەر فرۇز.

شەفائەت بىرلە ھەق دەريايى رەھمەتتىن ئۈمىد ئەتسەڭ،
تەكەببۇر قىلماغىل شەۋقى ئۆزۈڭنى ئەيلەگىل مەئجۇز.

* * *

تۇلۇ ئەتمەس قوياش سەندەك نەبۇۋۋەت چەرخىدىن ھەرگىز،
گۈھەر كىم سەن كەبى چىقىماس شەفائەت بەھرىدىن ھەرگىز.

مۇناسىب كۆردىلەر سەرۋى قەدىڭگە خىلئەتى لەۋلاڭ،
بۇ يەڭلىغ كەلمەگەيلەر سەرۋى قەد شەمشادىدىن ھەرگىز.

جەمالى ئاقتابىڭ شەرھىدۇر ۋەششەمسى تەفسىرى،
جەھان خۇشبۇلارى ئۆتمەس ساچىڭنىڭ بۇيىدىن ھەرگىز.

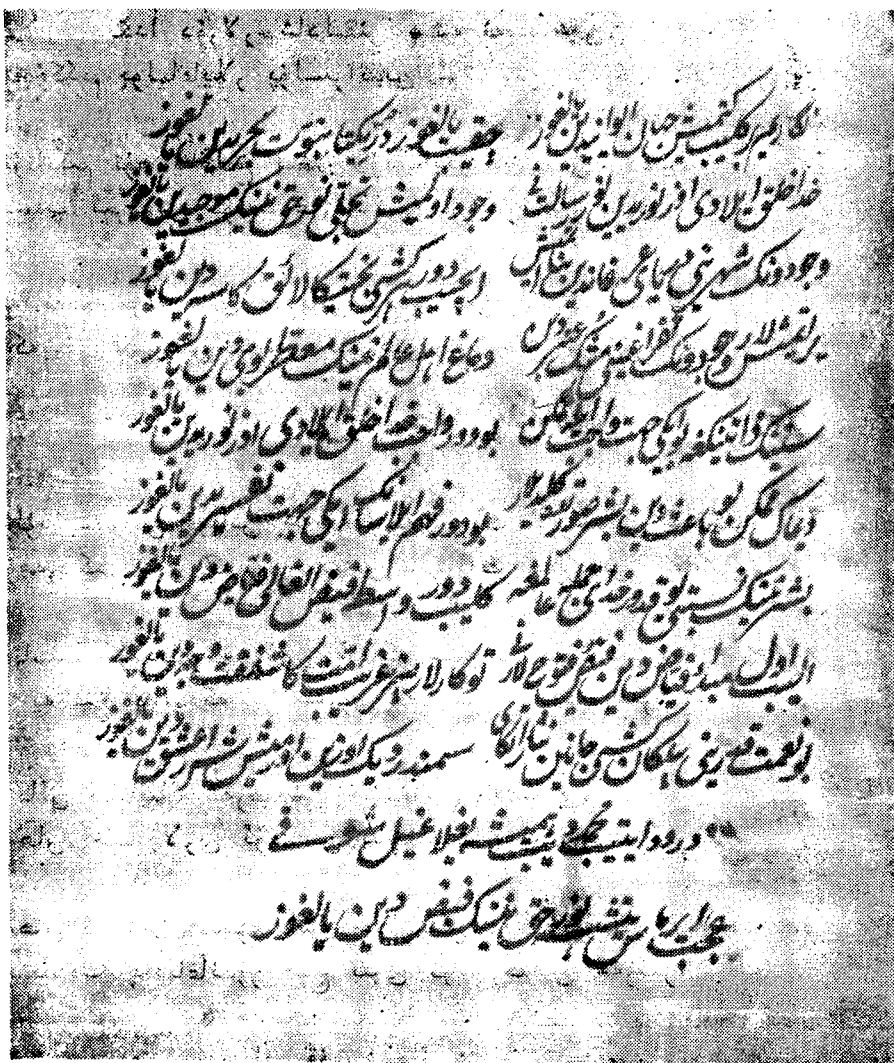
جەھان ئەيۋانى ئىچرە باش چىقارمىش رەڭ - بەرەڭ گۈللەر،
سېنىڭدەك چىقماغاندۇر ھېچ بىرى گۈلبەرگىدىن ھەرگىز.

يېتىشمەس ھېچ نەبىيلەر قۇربى ھالى زات پاكىڭگە،
دېگەي نەفىسى قىيامەت كۈن دىمەسلەر ئۆزگەدىن ھەرگىز.

دېگەيلەر ئۆممەتى رەفرەقى سەۋارىم رۇزى مەھشەردە،
ئۆمىددۇر بىنەسەب ئەتمەس شەفائەت رەمىزىدىن ھەرگىز.

تۇغۇلىمىشۇر مۇھەببەت ھەق سارىغە شۇئبى ئىماندىن،
تەلەبىدىن قالماساڭ ئىخلاسل ئىلە بۇزىكىرىدىن ھەرگىز.

رەۋاجى ئىزدەسەڭ بازار مەھشەرنىڭ مەتائىدىن،
ھەمىشە زاكىر ئول شەۋقى نەشىرىن زىكرىدىن ھەرگىز.

* * *

جەراھەت ئەيلەدى كۆڭلۈمنى يار مۇبەتەلاسى ھەنۇز،
جىگەر قاندىن ئاقىرىپ غەمزە ئوقى بەلاسى ھەنۇز.

يەزىدى ئىشقى يېتىشتى شەھىد قىلدى مېنى،
قانمىغە نالە قىلۇر دەشت كەر بەلاسى ھەنۇز.

جەھاندىن ئۆتكەلى مەجنۇنغە بولىدىلار مىڭ يىل،
ئانىڭدا كەتمەگۈسى لەيلىنىڭ جەفاسى ھەنۇز.

جاننى شىرىن ئۈچۈن قۇربان ئەيلەمىش فەرھاد،
نە ئىشقى دەردىگە مەئشۇقدەك دەۋاسى ھەنۇز.

كەلىدى ئىشقى بەدەست خەزائىنى مەئشۇق،
ئاچار كىشى يۈزىگە دەۋلەتى بەقاسى ھەنۇز.

ئىنايەتى ئەزەلىدىن مۇيەسسەر بولسە ئەگەر،
نەفەقەر مەنسەبى مانە نە رەڭ غەناسى ھەنۇز.

ياراتتى قويدى، يارانمىش ئۆزۈڭدە ئەي شەۋقى،
ئەجەب ئەمەس كەرەمىدىن قەبۇل دۇئاسى ھەنۇز.

* * *

خۇدا خەزىنىسىدىن ئىشقى دەردى كەم بولماس،
خۇدادىن ئۆزگە ئانىڭ جانۇ دىلدە غەم بولماس.

مۇھەببەت ئەھلىنى كۆرگىل كەمالى غەيرەتدىن،
بىخەيرى ئەھلى خۇدا گەردەندە خەم بولماس.

گىياھى چەشمەسىگە ژالەلەر تۆكەر ئاشىق،
كىشىكى ئاشىق ئەمەس كىرەڭگىدە نەم بولماس.

نىگار لەيلى ۋىسالى خىيالىدىن مەجنۇن،
فراق شەددەتىدىن ئۆزگە ھېچ ئەلەم بولماس.

شەكەستە زەرقى دىلىڭگە مەيى مۇھەببەتتىن،
قويۇلماغۇنچە بۇ گىتى نەما بەھەم بولماس.

نە ياخشى مەيلىكىم ئاڭا زەرقى ئولۇر شەكەستە سەفال،
گەدا سەفكىگە قوشۇلماي بۇ جام جەم بولماس.

كېرەككى ھەردۇ جەھاننىڭ ھەۋاسىدىن ئۆتمەي،
فەنا بەقاۋۇ مەقامۇ كەلام تەم بولماس.

ھەۋايى ئىشقى دىلۇ جانغە ئۇرمايىن تەھقىق،
ئاننىڭ فەغانو سەداسىدا زىرۇ بەم بولماس.

يامانۇ ياخشىغە ئەفسانە بولمايىن ھەرگىز،
ئاننىڭ ۋۇجۇد خەرابىدا مەدھۇزەم بولماس.

بۇ نەقدى ئۇمرى ئەزىزىڭنى بەس غەنىمەت بىل،
دەمى بەيادى خۇدا ئۆزگە دەمدە دەم بولماس.

باشم كېتىپ بارادۇر يانماغاي بۇ سەۋدادىن،
ۋۇجۇد سەفەسىگە ئىشقىدىن رەقەم بولماس.

شېكىستەلەرگە نەزەر قىل بېھقۇ بىسىمىلاھ،
بېھدەققى لەۋھۇ قەلەمدىن ئۇلۇغ قەلەم بولماس.

بېھدەققى مەككە مەدىنە دىل شېكىستە ھەزىن،
ۋۇجۇد شەھرىگە دىلدىن بۆلەك ھەرەم بولماس.

بېھدەققى سەيپىد كەۋنەيىن ئەھمەدى مۇختار،
چەھارىار كەبى مۇھتەشەم ئۈمەم بولماس.

بېھدەققى ئالى نەبى ھۇرمەتى سەھابە كىبار،
رەسۇلغە ئوخشە يەنە ساھىبۇل ئەلەم بولماس.

لىۋائى ھەمدى ئەلەم بىرلە ئەرش سايەسىدىن،
بۇلاردىن ئۆزگە يەنە سايە مۇھتەشەم بولماس.

ئۈمىد شەۋقى خۇدادىن بۇ سايە راھەتتىن،
شەقاۋەت ئەھلىگە مەھشەردە ھېچ كەرەم بولماس.

* * *

رىزىقىنى تەڭرىم بېرۇر بەرمەكلىكى يەردىن ئەمەس،
قىز-ئوغۇل فەرزەندە تاپماق يا خوتۇن ئەردىن ئەمەس.

قاراغىل شامۇ سەھەر پەرسىز ئۇچارلار شەبپەرەڭ،
جۈملەسى مۇرغى ھەۋانىڭ ئۇچماغى يەردىن ئەمەس.

ئۈچسە ئۇچغاي ئېرىدلەر تاكىم قەناتنىڭ زورمىدىن،
ھالى مەكيانۇ خۇرۇسنىڭ مادە ۋۇ نەردىن ئەمەس.

ئۈچسەلەر قۇدرەتتىن ئۇچغاي پەر بىلەن يا ئۇچماغاي،
ئۇچماق ئۇچماسلىقى يا خۇشكەۋۇ تەردىن ئەمەس.

سەبزە زار ئولغاي بەيابان سۇ ئارا قۇرغاي دەرەخت،
ھۆل-قۇرۇغنىڭ كارۇ بارى بەھرى ۋۇ بەردىن ئەمەس.

غەرقى دەريا بىرنى ئەتمىش، بىرگە مەئۇ ئەيلەمىش،
زىكرى مۇسا قىسسە فىرئەۋن ئىشىتكەن ئەل كەردىن ئەمەس.

سۈنى فىرئەۋن كافىرىغە ئەيلەمىش نارى جەھىم،
ئوتنى ئىبراھىمغە بوستان لۇتقىدۇر شەردىن ئەمەس.

دەرەخ تەقەت لۇتقۇ قەھرى ھەر يەككى ھەقدىن ھەمان،
ئۇشبۇ يەڭلىغ مىڭ ئەجايىپ ھېچ ئەر ئەردىن ئەمەس.

قەۋمى ئادىنى ھەلاڭ ئەتمىش ئۇشول قەھرى خۇدا،
ئەسلى بىلسەڭ ئۇشبۇ سۆزنى باد سەرسەردىن ئەمەس.

لۇتقى ھەقدىن ئوت گۈلىستان چۆللە بوستان ئولغۇسى،
قەھرى كۆيدۈرگەي جەھاننى كۆپمەكى ھەردىن ئەمەس.

قۇربى ھەقدىن ئىزدەسەڭ ئىلمۇ ئەمەل زۇھد ئەيلەگىل،
دەۋلەتى دۇنياۋۇ ئۇقبا سىيم ئىلە زەردىن ئەمەس.

خەيرۇ شەرىرۇ رىزقۇ ئۇمرۇ خارۇ ئىززەت جۈملەسى،
شەۋقى بىلسەڭ ھەقدىن ئۆزگە ھېچ رەھبەردىن ئەمەس.

* * *

قىلىماغىل بېھۇدە ئەي ئاسى ھەۋەس،
يادى ھەقدىن بەس غەنىمەت بىر نەۋەس.

گەر بەلا دامىغە تۇشسەڭ سەبىر قىل،
ھەقدىن ئۆزگە يوقتۇر ھېچ فەريادە رەس.

ئېتىبارى شەھرى ھالا ئوغرىيۇ كەزابلار،
زالىمۇ بەدكارلار غەفلەتدە ئول بىشار ئەمەس.

تا تۈگەنمەسلەر قىيامەت بۇ جەھاننىڭ شىكۋەسىن،
ئاخىرەتكىم بۇ جەھاندەك ئەسلى كەجرەفتار ئەمەس.

شەۋقى ھالىڭىزە رۇجۇد قىل بولماغىل ئەفسانە گۈي،
ئىشقى بىرلەن زىكرى ھەقدىن ئۆزگەسى پۇركار ئەمەس.

* * *

سەھەر ئالتۇن ئەلەم بىرلەن جەھان ئەفرۇز رەۋان ئولمىش،
سىياھپۇشلار قاقچىپ شەب پەردەدىن رەۋشەن جەھان ئولمىش.

خىجالەتتىن بولۇبدۇر مۇزەھىل ئول لەشكەرى ئەنجۇم،
ئانىڭكى نۇرى تابىدىن چۇنان رەشكى زەبان ئولمىش.

مۇئەزرىنلەر چالۇرلار ھەر تەرەق نەققارە نەۋبەتنى،
سەداسىدىن ئانىڭكى راھەتى دىل بىرلە جان ئولمىش.

جەھان ئەيۋانغە كەلىشى بۇ رەڭ خەيلى ھەشەم بىرلەن،
ئىتائەت ئەيلەگەنلەر جايى مەئۋاسى جىنان ئولمىش.

چىقىپ مەشرىق ساردىن باردىلاركىم مەغرىبىستانغە،
خۇرۇجى لەشكەرى زۇلمەتتىن ئەل تۈرلۈك نىھان ئولمىش.

كىرىپ پۇشىدە بولمىش مەغرىبىستانغە جەھان ئەفرۇز،
جەھان ئەھلىگە تۈرلۈك دىن كەمالىدىن زىيان ئولمىش.

جەھانغە نۇر تابانى جەمالى جىلۋەگەر ئولغاچ،
ئانىڭكى پەرتەۋىدىن ئەھلى ئالەم شادمان ئولمىش.

دەرىغا ۋەقتى ئاخىر بولدى گۇيا فېتىئەنى مەھشەر،
خەراب ئەيلەپ جەھاننى زۇلمەت ئەھلى ھەر زەمان ئولمىش.

يېتەرمۇ شەۋقى جانغە پەرتەۋى خۇرشىد ئافاقى،
ئۈمىد بىرلەن بۇ ھەيرەتتىن چىرايىم زەئفىران ئولمىش.

* * *

ئەدەم مۈلكىدە مەن ئاسۇدە ئېردىم مۇندە كەلتۈرمىش،
كۈدۇردت جىسمىدىن پاكىزە ئېردىم مۇندە كەلتۈرمىش.

نەيىستانى ئەدەمدىن قوزغادىلار تۇرغە جانىمنى،
جەھان زىندانى ئىچىرە تاشلاماقدىن مۇندە كەلتۈرمىش.

ئۆزۈمچە كەلمەگەن ئېردىم قەزا كەلتۈردى چارەم يوق،
ھەممىن غۇربەت ئارا مېھنەت دەرىغا مۇندە كەلتۈرمىش.

قالىبدۇر ئۈچ قاراڭغۇ ئورتاسىدا بۇ ھەزىن جانىم،
بىرى جىسمىمۇ بىرى زېھدان بىرى گور ئىچىرە كەلتۈرمىش.

تۇغۇلماق بىرلە زېھدان زۇلمەتتىن فارىغ ئولمىشىدۇر،
قاراڭغۇ جىسمىمۇ گور ھەيرەت ئارا ھەيرەتدە كەلتۈرمىش.

خەلاس ئولماق ئۈمىد ئەتسەڭ بۇ ئىككى پەردە زۇلمەتتىن،
شەبىستانى ۋۇجۇدۇڭغە ئىبادەت شەمىي كەلتۈرمىش.

چىراغى ئىلىم ئىلە ئەئىمالۇ ئىخلاىس بىرلە تەقۋادىن،
گورۇڭغە نۇرى ئىمان رەۋشەنالىق تازە كەلتۈرمىش.

خىلافى نەفس قىلساڭ زۇلمەتى تەندىن قۇتۇلغايىسەن،
ۋۇجۇدۇڭ نەخلىسىگە بارە - بارە مېۋە كەلتۈرمىش.

بەلا كويىغە سالىش شەۋقىنى بۇ نەفىسى ئەمبارە،
قۇتۇلماغلىق بەسى مۇشكۇل ئانىڭدىن شىكۋە كەلتۈرمىش.

* * *

قاچان ئۆلسەم لەھەدكە كىرسە مۇڭلۇغ خار يالغۇز باش،
ئوشۇل غۇربەت ئارا ۋەھشەتلىك ئۆيىدە كىم بولۇر يولداش.

قۇتۇلغايىلار جەھان بىرلەن جەھان ئەھلى يامان قۇلدىن،
قالۇرلار خانىمانۇ ئەھلى فەرزەند بىرلە ئەقىرىنداش.

زىھى مۇردار تەنمىنى ئۆزگەلدەردەك ئىززەت ئەتمەڭلەر،
كەل ئەي ئەھبابلار ئاتقىل جىنازەم ئارقاسىدىن تاش.

ئەگەر ئۆلسەم ئاياغىمدىن تۇتۇپ سۆدرەڭ لەھەد ئىچرە،
بۇ يەكلىغ نەفىسى كافىر شۇبلىغىنى ئەيلەڭىزلەر فاش.

ۋەلېكىن رەھم شەققەت بىرلە بىر خالىس دۇئا ئەيلەپ،
قىلىڭلار خەتمە قۇرئان باز نەزىرللاھ بېرىڭلار ئاش.

مەن ئۆلسەم ھەر نېچچۇكدۇر خەلق ئارا ئەيىمىنى ئاچماڭلار،
ئەمەل ئەيلەپ ھەدىسى نەقىشى پاكى ھەزرەتى نەققاش.

دېدى: «لاتەزكۇرۇ مەۋتاكۇمۇ ئىللا بىخەيرىن» نى،
ئوشۇل شەھنىڭ رىكابددا ئىدى روھىل ئەمىن پەدراش.

نەبىنىڭ قەۋلۇ فىئلىدىن تەجاۋۇز قىلماغىل شەۋقى،
شەرىئەت ئەمرىنى بىزلەرگە جارى ئەيلەگەن سىرداش.

* * *

يېتەرمۇ فەقىرغە زىھى بادەنۇش،
چىقار ھەر زەمان خەستە جاندىن خۇرۇش.

زىھى سۇبھى ئۇمرۇم يېتىپ شام ئارا،
بۇ سەۋدا بىلەن قالمادى ئەقلى ھۇش.

نىگارم ماڭا بىر قىيا باقىمىدى،
ئىچۈردى بۇ شۇم تالىم زەھرىنى.

قىغانۇ سەدا ئەيلەسەم ھەر زەمان،
ماڭا سالىمىدى كۆز ئۇچى بىرلە گۆش.

فەلەك جەۋرىدىن ھەر نەكىم يەتسەلەر،
قەزاۋۇ قەدەر بىرلە بولغىل خەمۇش.

قومارغاي گۈنەھ تاغلاردىن بىخىدىن،
چۇسلاى رەھمەت ئەگەر ئۇرسە چۇش.

گۇناھدۇر ئوتۇن تەۋبە ئوت بىرلە ياغ،
يوق ئەيلەر گۈنەھ سەفەسىدىن نۇقۇش.

تەكەببۇر قىلىپ سەرەفراز ئولماغىل،
سېنى پايىمال ئەيلەگەي چۇن قەمۇش.

رىيادىن ئەمەللەرنى پاك ئەيلەگىل،
چۇباتىل سوفى بولما تائەت پۇرۇش.

نەكىم يەتسەلەر قىسمەتى شاھىدىن،
قەنائەت بىلەن ئەيلە ۋەقتىڭنى خۇش.

سەبەبدۇر زىيارەتكە شۇكر ئەيلەگىل،
«شەكەر تۇم ئەزىدەننەكۇم» نان خۇرۇش.

قولۇڭچە ئەگەر كەلسە دۇنيا مالىن،
ئانى جايىغە سەرفى قىل بولمە مۇش.

ۋەفادار كىمدۇر خۇدا ۋە رەسۇل،
مۇھەببەت ئاڭا ئەيلەگىل تىمىز ھۇش.

ۋەفا ئىزدە شەۋقى ۋەفاداردىن،
كۆڭۈل بەرمە دۇنياغە ئول زەھرە تۇرش.

* * *

جەھان غەمىن يىمەگىل نەفس كافىرى بەدكەش،
بەلايى خانىمە ئۆلدۈك جەھاندا بەدئەندىش.

ئەزەلنىڭ قىسمەتى قەيدىڭگە مۇبتەلا قىلىنىش،
قۇتۇلمايىن بۇ بەھار ۋەقتىمە خەزان ئۆلىنىش.

ئىشىك ھەمىشە يىمەك - ئىچمەك ئىلە ئىشرەتدە،
بېرۇز مەھشەر كۇبراغە ئەسلە يوق غەمى خىمىش.

ھەمىشە زۇلمى ئېتىپ خەستەجان بىلەن دىلغە،
ئۇرارسەن تىغى گىنە زەھرى بىرلە چەندەن نىش.

غەمىكى دىن غەمىدۇر ئەسلى غەم ئەگەر بىلىسەڭ،
چۇنانكى خۇب قارا ئىبرەت كۆزۈڭ بىلەن پەسۈپىش.

كۆتەر باشىڭنى ھەمان پەردە خاب غەفلەتدىن،
ئىنايەتى ئەزەلدىن كېرەك ئېسەكۈم بىش.

ئەگەرچە لازىم ئېسە دەۋلەتى ۋىسالەدىن،
ئىتائەت ئەيلە كېچە، كۈندۈز ئىلە يازۇ قىش.

تىلاۋەت ئەيلە ئۇشول سۈرە «كەھق» ئاخىرىدىن،
«لىقا ئەرەبىيى فەلىدئەل ئەمەلەن» دۇر ۋىش.

قۇلىكى خاجەسىگە خىزمەت ئەتمەيىن ھەرگىز،
نەزەردىن ئۆتمەگۈسى خىزمەت ئىلە جان پەرۋىش.

خىلافى نەفس قىلىپ چوڭ غەزاتىغە يۈز قويماي،
مۇيەسسەر ئولماغۇسى قۇرب ھەقدىن ئەي دىلىرىش.

تەۋەككۈل ئەيلە خۇدا دەرگەھىگە باش قويغىل،
باغىر قاندىن ئاقىزىپ ئىشۇق بىرلە جان سۈزىش.

مۇجەببەت ئەيلەمەيدىن ھەق سارىغە ئەي شەۋقى،
كېلەرمۇ گەۋھەرى مەتلۇپ قۇلۇڭغە بىتەشۇش.

* * *

مۇھەررەم يەۋمى ئاشۇرا بىلەن ساھىبىقىران كەلىشى،
سەفەرغەمدىن رەببىيەل ئەۋۋەل ئاخىر شادمان كەلىشى.

ھەرام ئېردى مۇھەررەم ئىچرە جەڭ قىلماق جەھالەتدە،
بۇ بائىسىدىن ئەرەب ئىچرە مۇھەررەم ئات بىلەن كەلىشى.

سەفەر ئىچرە كېسەللەرنىڭ بەلاسى ئارىز ئولماقدۇر،
كېسەلدىن سارغارىپ يۈزلەر سەرىقلىق ئات بىلەن كەلىشى.

رەببىيەل ئەۋۋەل ئاخىر چۈن خەرىفەل ئەۋۋەل ئاخىرغە،
مەسادىقدۇر، مەقابىلدۇر بۇ يەڭلىغ نامى شان كەلىشى.

جەمادىل ئەۋۋەل ئاخىر ئات قويۇش سۇ مۇزلاغاندىن سوڭ،
بۇ ئاي ئىچرە ساۋۇقنىڭ شىددەتى بىسىپارجان كەلىشى.

رەجەب تەئىزىم مەئىنى بىرلە شەھرۇللاھ ئەسەمدۇرلەر،
كەشى جەڭگۈ جېدەلنى ئېشىتمەگەندىن ئەلئەمان كەلىشى.

مۇنى بىلگىل بۇ مەئىنى بىرلەن شەئبان شۇئەبىدىن مۇشتەق،
ئانى شەھرۇررەسۇل دەرلەر رەجەبكە تەۋ ئامان كەلىشى.

چىراكىم خەير بىسىپار ھاسىل ئولغايلار بۇ ئاي ئىچرە،
مۇبارەك رەمىزاننىڭ جابدۇغىدىن يېڭى جان كەلىشى.

مۇھەببەت ئەيلەگەيلەر ئانچۇنانكىم ئابۇ نېئمەتدىن،
ئۇشول رەھمەت ئىلە ماھى مۇبارەك رەمىزان كەلىشى.

كۆرۈڭ بۇ ئىلتىفاتى ھەقنى مۇئىنلەرگە سۇلتانىم،
ئىزاڧەت بىرلە شەھرىل مۇئىنىن ئاندىن بەيان كەلىشى.

ئىككىنچى ئون ئېرۇرلەر مەغپىرەت ئەۋۋەلقى ئون رەھمەت،
 ئۈچۈنچى ئوندا ئازادلىق خەتى بىرلەن نىشان كەلىمىش.

بۇ مەنى بىرلە بىلىسەڭ رەمىزانكىم رەمىزىدىن مۇشتەق،
 گۈنەھ تاغىنى كۆيدۈرمەككە ياخشى ئارداڭ كەلمەك.

خۇدا زىيىنەت بېرىپ ئايلارغە شەھرى رەمىزان بىرلەن،
 چۇنانكىم جۇمئە كۈن كۈنلەرغە سەيىپىد مېھتىران كەلىمىش.

رەسۇلىللاھ بىلەن زىيىنەت بېرىپ ئول ئەنەبىيالارغە،
 تەمامى ئەھلى جەننەتلەرگە سىرۋەر باغىبان كەلىمىش.

ئەشەلتۇل كەلبە ئەي ئەرسەلتەدىن مۇشتەق ئېرۇر شەۋۋال،
 «قەبائىلۇل ئەرەب قەبى تەشۋۇلۇ تەبىرەھان» كەلىمىش.

«تەشۋۇلفەي» يەنى «تەبىرەھۇ مىن مەۋزىئىن شەخسۇن»،
 كىشى ئۆز جايىدىن قەسدى شىكار ئەيلەپ رەۋان كەلىمىش.

ئاتالمىش شەھرى زۇلقەئدە قۇتۇد ئەيلەپ ئەرەب جەڭدىن،
 ئاتالمىش شەھرى زۇلقەججە چىراكىم ھاجىيان كەلىمىش.

بەيان ئەيلەپ بۇ ئايلار مەننىسىدىن ئەندەكى شەۋقى،
 گۇناھ دەردى بىلەن خەۋفۇ رىجادىن زەئفىران كەلىمىش.

* * *

بەندە ئاجىز رۇسىيەھدىن شاھى خۇبانىمغە ئەررە،
 مەغپىرەتلىك مەرھەمەتلىك زات سۇلتانىمغە ئەررە.

بەندە ئاجىز مۇبەتلادۇر نەفسى شەيتان دامىگە،
 قۇتقارمىپ ئالساڭ نە بولغاي شۇم ئەھۋالىمغە ئەررە.

بەندە ئاجىز يىغلاماقدىن ئۆزىگە يوقتۇر چارەسى،
 رەھم ئېتىپ ھالىم نەزەر قىل چەشم خۇنبارىمغە ئەررە.

بەندە ئاجىزنىڭ ئاغىر تاغدىن گۇناھى بېھساب،
رۇزى مەھشەر خار قىلغان فىئىلى بەدكارىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىز دائىما خەۋفۇ رىجانىڭ ئۈستىدە،
ھەق بىلۇر، ھەن بىلىمىگە يەن ئاقىبەت كارىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىز جان بېرۇر ھالەتدە ھازىر سەن ئۆزۈڭ،
ساقلاغىل ئىمانىمە تاخەۋى ئىمانىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىز گورقاراڭغۇ ئىچىرە يالغۇز كىرسەلەر،
ھەمى ئىمان بىلەن شەمئى شەبىستانىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىزدىن سوئال ئەتسە ئۇشول مۇنكىر - نەكىر،
ھەق جەۋابىن بەرگۈچى بەردۇرگۈچى شاھىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىزغە قەزادىن گور ئەزابى يەتسەلەر،
رەھىم ئېتىپ دەفئە ئەيلەگەن سۇلتانى غەفكارىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىزغە يېتىشسە نامە ئەئمال ئوڭ تەرەق،
چەپ تەرەقدىن ساقلاغان سۇلتانى رەززاقىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىزغە ئاغىر كەلتۈرسە مىزان پەللەسى،
ياخشى ئەئمال بىرلە شاھىد زات رەھمانىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىز فۇلسىرات مۇشكۇلنى ئاسان ئەيلەگەي،
ساقلاپان دەۋزەخ ئوتىدىن شاھى دەۋرانىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىز تۆھفە كەلتۈردۈم گۇناھى بىئەدەد،
تۆھفە ئاجىزلىق بىلەن كەلدىم بۇ دىلدارىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىز ھەق يولىغە رەھىنە مادۇر مۇستەفا،
ئول شەفئە رۇزى مەھشەر شاھى خوبانىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىزغە شەفائەت ئەيلەگەيلەر چارىار،
فاتىمە زۇھرا، ھەسەن بىرلەن ھۇسەيىن جانىمىغە ئەرز.

بەندە ئاجىزغە شەفىئە شاھىدكى ئەسھابى رەسۇل،
تابىئىنلەر سەرۋەرى ئول شاھ نۇئمانىمغە ئىدرز.

بەندە ئاجىزغە تەلەتتۇق قىلسە مەھبۇبى خۇدا،
غەۋسىل ئەئزەم لايىقىدۇر شاھ جىلانمىغە ئىدرز.

بەندە ئاجىزغە مەدەد كۆرگۈزسە شاھى نەقىشەندە،
ئەۋلىياۋۇ مۇجتەھىدلەردىن مەدەد خاھىمىغە ئىدرز.

شەۋقى غەمكىن بولماغىل شاھىدكى ئىماننىڭ قەبۇل،
نېمەتى ئىمان جەزاسى باغ رىزۋانىمىغە ئىدرز.

* * *

كېچىلەر بىدار ئەمەس سەن ئىشقى دەئۋاينىڭ غەلەت،
رەڭگى زەردۇ چەشم تەر يوق ئىشقى سەۋداينىڭ غەلەت.

ئەمىرى مەئرۇق نەھىيى مۇنكىرنى بەجا كەلتۈرمەين،
جەھد ئەيلەپ پېشە قىلغان ياخشى ئەئمالنىڭ غەلەت.

ئىلم ھاسىل ئەيىلەسەڭ ھەقدىن بۆلەك ئەغراز ئىلە،
نەفىئى قىلماس ئاخىرەتدە بارچە ئەھۋالنىڭ غەلەت.

رىشۋەلەر يەپ ھۈكمى قازى مۇقتى بولغانىدىن دېسەڭ،
ئەين ئىمقېلىم بەلەنددۇر ئۇشېۋ ئىمقېلىنىڭ غەلەت.

زۇلم قىلساڭ بەندەگە مەغرۇر مەنسۇب زورىدىن،
ياخشىلىق كۆرمەسە ھەرگىز ئاقىبەت كارىنىڭ غەلەت.

«سوفى مەن» دەپ، زاھىرىنىڭ ئاراستە ئەيىلەپ سۇفى ئىلە،
باتىنىڭدىن فېكىر دۇنيا سوفى ئەھۋالنىڭ غەلەت.

ئارغۇماق ئاتلارغا مىنگەن خەلفە ئىشان نام ئىلە،
دام تەزۋىر مىكر ئەيىلەپ ياخشى ئەتۋارنىڭ غەلەت.

فۇل تەمەد ئەيلەپ گەدا يەڭلىغ مۇرىدلار ئىشكىدە،
پىر كازىب ئول كىشىدۇر ئۇشبۇ رەفتارىڭ غەلەت.

فۇقەرا بىرلە مەساكىن مەسرۇفى ئۇشرە زەكات،
جايىغە سەرف ئەتمەسەڭ ئول خەير قىلغانىڭ غەلەت.

خار كۆرسەڭ بايغە ئىززەت ئەيلەبان فۇقەر ئىدھلىنى،
دىنىنى بەرباد ئەيلەگەيسەن دىنۇ ئىمانىڭ غەلەت.

ئىلىم ئىدھلىن خار كۆرسەڭ ۋەجھى ئىستىخفاف ئىلە،
كافىر ئۆلدۈڭ بىگۇمان ۋەجھى مۇسۇلماننىڭ غەلەت.

«بەندەمەن» دەپ، ئەمىر ھەقدىن جا - بېجا كەلتۈرمەسەڭ،
ئۇشبۇ يەڭلىغ بەندەلىك دەئۋاسى قىلغانىڭ غەلەت.

«بىز مۇھەممەد ئۇممەتى» دەپ، دەئۋى ئۇممەت ئەيلەسەڭ،
پەيرەۋى سۇننەت ئەمەس سەن دەئۋى يالغاننىڭ غەلەت.

تاشلاغىل دۇنيا غەمىنى ئەسلى غەمدۇر ئاخىرەت،
بادى سەر - سەردەك ئۆتەر ئۆمرۈڭ بۇ تۇرغانىڭ غەلەت.

يول يىراقدۇر كۆپ خەتەرناك يول غەمىنى تازە قىل،
شەۋقى بىلمەسەڭ يول غەمىنى تازە قىلغانىڭ غەلەت.

* * *

لۇتقى ئىلە باسىت زۇھۇرىدىن جەھانغە ئىنبىسات،
خەلقۇ ئالەم بىر - بىرىگە ئاشىنا ۋۇ ئىرتىبات.

مېھرى لۇتقۇڭ نەچچە زىددەلەر ئۇنسۇرىن پەيۋەند ئېتىپ،
باد، خاكۇ ئابۇ ئاتەش بىر بىرىگە ئىختىلات.

سادىر ئولىمىش ھەر بىرىدىن سەردگەرمۇ خۇشكۈتەر،
كەبىر بىرلەن ھەم تەۋازۇد پۇرھەزەر قىل ئېھتىيات.

قىسسە ئېلىس كىبرىدىن تۈشكەن مەقام ياد ئەيلەگىل،
كىبر قىلساڭ ئول ئەزازلەدەك بولۇرسەن ئېھىتات.

كىبر مەخسۇس بىر سۇفەتدۇر خالىقى ئەشياغە كىم،
كىبر مۇشرىك ياخشى ئەئمالىڭ قىلۇرلار ئېھىتات.

كىبرىدىن تەۋبە ئەيلەگىل شەۋقى تەۋازۇد پېشە قىل،
تەۋبە قىلساڭ جۇرم ئىسيانىڭ بولۇرلار ئىنھىتات.

* * *

ئىلىم ئېلىگە مېھرىبان بول ئەھلى دۇنياغە غەلىز،
ئەھلى دەرۋىشكە ھەلىم بول ئەھلى دۇنياغە غەلىز.

ئۆزىر بولماي ئەھلى مەنسەبكە تەمەللۇق قىلماغىل،
گەر قولۇڭدىن كەلسە قىلغىل ئەھلى بەدخاھغە غەلىز.

ئۆزىرە بولماسىدىن تەزەللۇل ھەم تەمەللۇقدۇر ھەرام،
قىلماغىل سەن پارساۋۇ ئەھلى تەقۋاغە غەلىز.

كىبر قىلغانغە تەۋازۇد قىلماغىل كىبر ئەيلەگىل،
قىل تەۋازۇتغە تەۋازۇد ئەھلى كۇبراغە غەلىز.

ھەرنە ھالەتدۇر رىزا بەر قىسمەتى رەزاقغە،
دىلىنى پاك ئەيلەپ ھەسەددىن قىلمە ئەئلاغە غەلىز.

ئەھلى دۇنيا كافىرانى موتەلقەند دەپ مەسنەۋى،
دىن كېتەر قىلساڭ تەۋازۇد ئەھلى دۇنياغە غەلىز.

ئەھلى دۇنياغە تەۋازۇد قىلماغىل دۇنيانى دەپ،
شەۋقى ھەرگىز قىلماغىل سەن دىيدە بېيىناغە غەلىز.

* * *

فەقىرىنى شەرتى نەبى ئىچرە كان قىل ئەي ھافىز،
ھەقىرىنى سەرۋى سەھى باغىبان قىل ئەي ھافىز.

جەمال شاھى جەھان ۋەسلىدىن ئۇمىد ئەتسەڭ،
مۇدام زىكرى زەبان دانە دان قىل ئەي ھافىز.

جەمالى جىلۋەگەرى زاھىرۇ ئۆزى پىنھان،
سىفات مەزھەرى جان خانە جان قىل ئەي ھافىز.

نەسىم جان سارىدىن ئەي سەبا خەبەر كەلتۈر،
ئىلاج زەئفى مەشامىم نىھان قىل ئەي ھافىز.

كەل ئەي مىيانچى كەرىم خۇش خەبەر نىشان كەلتۈر،
فەقىرغە مەرد خۇدانى رەۋان قىل ئەي ھافىز.

سىپپەرى گۈنبەزى دەۋۋار نىلگۈن ئىچرە،
ئۆزۈڭدىن ئۆزگىگە بىگانە گان قىل ئەي ھافىز.

فىراق دەشتى ئارا زۇلمەت ئىچرە سەرگەردان،
مەدەنىيە، مەككە، ھەرەم شامىيان قىل ئەي ھافىز.

تەرەھھۇم ئەيلە غەرىب خەستە جان بىلەن دىلغە،
ئىنايەتى ئەزەلىدىن نىشان قىل ئەي ھافىز.

بۇ شەۋقى ئاسىنى ساقلاپ زەۋالى ئىماندىن،
بېھىشتۇ خولد بەرىندىن مەكان قىل ئەي ھافىز.

* * *

خۇدا ھېچ بەندەسىنى قىلماغاندۇر سەن كەبى مەرفۇت،
سەن ئەتتىڭ ئاشكارا غەيرى مەشرۇت بىرلەھەم مەشرۇت.

سۇلۇك ئەيلەپ تەمام ئەتتىڭكى مىزانى شەرىئەتنى،
كەلامى ئەمرى مەئزۇف نەھىيى مۇنكىر ئەيلەدىڭ مەۋزۇت.

ئۇلۇمى فەيزى رەببانى ئەتا قىلمىش خۇدا سانسىز،
ۋۇجۇدۇڭ ئېردىلەركىم ئىلمى ھىكمەت بابىدىن يەنىبۇت.

شەفائەت بەھرىدىن ئۈمىد ئېتەرگىم تەشەننە ئۈمىدەتلەر،
ئەتە كۆرگۈز شەفائەت بەھرىدىن بىر قەترە يا مەشغۇل

تەمامى ئەنبىيا نەفىسى دېگەي سەن ئۈمىدەتى يارەب،
ئۇ شول مېھرىگىنى مەن ئاجىز غەرىبىدىن قىلماغىل مەمنۇت

قۇلۇگىنى بەندە سالىھلار سەفەدىن ھەشرى قىل يارەب،
قۇلۇگىنى ئەھلى تەقۋالار سەفەدىن قىلماغىل مەقتۇت

خۇدايا مەن غەرىبىنى رەھمەتتىگىدىن بىنەسەب ئەتمە،
شەفائەت بەھرىدىن ئاجىزنى قىل سىرتاب ئىلە مەسبۇت

ھەبىبىڭ ھۈرمەتى شەۋقىغە رەھمەت قىل ئايا سانسۇ،
چىراكىم بىر غەرىب ئاجىز فەقىر مەھزۇن گەدا مەسنۇت

* * *

شەمىي جەمالىڭ تابىدىن قويدۇڭ يۈرەككە نەچچە داغ،
ئانداغكى ھەرگىز توختاماس ئوت بىرلە بىر كەلگەندە ياغ.

ھىجرىڭ ئوتىدىن ئاھ ئۇرۇپ شامۇ سەھەر قان يىغلاپان،
دەردۇ ئەلەم بىرلە قىغان نالان قىلىپ سىزدى قەراغ.

لۇتفۇڭ خەفى سۇنۇتۇڭ جەلى ئىزدەپ تاپالماس ھەردىلى،
سەن لامەكان سەن ياۋەلى يۈرگەي ھەممە سالپ سوراغ.

كۆزدىن پەرئەش ئۇچتىلار سەۋدايى ئىشقىڭ تۈشتىلەر،
خەم بولدى مەھكەم پۇشتىلار مەستانە ئۆرۈلدى دىماغ.

ئىشقى جەمالىڭ شەۋقىدىن ئوردى ئۆزىن نەمرۇد ئوتىن،
دوستۇڭ خەلىلغە ئەيلەدىڭ ئوتنى گۈلىستان باغ-راغ.

مۇسا كەلىمۇللاھ دىمىش «يارەبىي ئەرنىزۇر ئىلەيك»،
ئىشقى مۇھەببەت زورىدىن تىترەر ئىمىشلار لاغ-لاغ.

كەلىش ئىدايى: «لەنتەرانى لاكىنىزۇر بەر جەبەل»،
نۇرى تەجەللى ئەيلەمىش تۇر ئۈستىگە كۈل بولدى تاغ.

ئىشتىكەن زەمان ئول ئىنسۇ جان، داۋۇد زەبۇرىدىن ھەمان،
بېھۇش يېقىلىمىش ھەر زەمان مۇرغى ھەۋالار بىرلە زاغ.

ئىشقى مەسپە نەفەسدىن مەريەمگە سالىمىش جىبىرەئىل،
دىدار ئۈچۈن ئېيسا مەسپە چەرخ ئۈستىگە قويىمىش ئاياغ.

سۇلتانى ئادىل مەزھەرى يۈسۈف جەمالى ئىشقىدىن،
يەئقۇب نەبى قان يىغلاپان زار ئەيلەپان سىزدى قەراغ.

يۇتۇسنى قىلدى لۇقمە ھۇت، ئەيىۋىنى تۇتتى ئەسلى قۇرت،
ئولدى ھەلاك ئول قەۋمى لۇت، خاھىش خۇدانىڭ، يوق سوراغ.

جانىن تەسەددۇق ئەيلەپان ۋەسلىك غەمىدىن زىكرىيا،
ھۇ-ھۇ دېپان زىكر ئەيلەپان زىكر ئەررەدىن بولدى فەراغ.

يەھيا ۋە نۇھ، ئادەم سەفى داۋۇد سۈلەيمان يىغلادى،
دوستۇڭ مۇھەممەدنى شەفى ئەيلەپ ئىجابەتدىن سوراغ.

يارەب مۇھەممەد ھۇرمەتى ھەم چەھار يارلار ئۆلگەتى،
ئەزۋاجى پاكان ئىففەتى مەھشەردە قىل ۋەقتىنى چاغ.

ئەسھابۇ ئەۋلادى نەبى شەھزادە كەۋنەينى ئەلى،
جەننەت گۈلىنىڭ بۆلبۈلى قىلسام ئەنى سۈرمە قەراغ.

يارەب سەھەر بىدار قىل ئىشقىڭ غەمىدە زارقىل،
زىكرى شەرىفىڭ جارى قىل ھۇ-ھۇ دېپان قويسام ئاياغ.

مەقسۇدى شەۋقى قىشۇ ياز ئىشقىڭ ئوتى كۆپ خاھ ئاز،
فەخر ئەيلەگەيلەر ئاڭا ناز، قويغىل يۈرەككە داغ-داغ.

* * *

جەمالىك ئافتابى پەرتەۋىدىن زەررە كۆرگەن چاغ،
قۇمىد ئەتكەچ ۋىسالىك قۇم مەسەلىك تىترەشۈرلەر لاغ.

كىشى كۆرسە تەرەھھۇم ئەيلەگەيلەر زەئىق ھالىمغە،
دېگەيلەركىم قۇرۇغ شاخ ئۆزرە قالمىش بىر سەرىغ يافراغ.
مۇھەببەتتىن يۈرەكنى خارىش ئەيلەرمەن بۇ يەڭلىغ كىم،
مۇسبەت ئەھلى سالغايلا يۈزىگە پەنج ئىلە تىرناغ.

يۈزۈك ئايۇ كۆزۈك چولغاڭ قىزىلگۈل رەڭگى رۇخسارىڭ،
نە يەڭلىغ ئەيلەمىشلەر ئارەزىڭنى رەڭجە - رەڭ سەبباغ.

بىنا ئەتمىش ۋۇجۇدۇك ئۇرۇشنى نۇر ئەۋۋەلدىن،
ئاڭا سالىمىش كۆزۈك كىم رىشتەنى لەۋلاكىدىن ئارقاغ.

زىھكىم ئەنبەر ئەفشان كاكۈلۈك دەفنى خۇمار ئەيلەب،
خىيالىك خىلۋەتدە رۇزى - شەب ۋەقتىنى قىلمىش چاغ.

كېلىپ مەن دەرگەھىڭگە خىيرە چەشمىم رەۋشەن ئولغاي دەپ،
نەسب ئولغايىمكىن شايدە كۆزۈمگە سۈرمەنى مازاغ.

ئەتە قىلمىش خۇدا مېئراج سۇبھانەللەزى ئەسرا،
تىلەپ ئۈمەت گۇناھىن قاب قەۋسەينا سارى بارماغ.

ئىگىردى رىشتەنى نەتتىڭنى شەۋقى كۆز ئۇچى بىرلەن،
ئاڭا شايدە ئاسلىغاي دەۋزەخ ئىچرە سۆدرەپ ئېلتۇرچاغ.

* * *

ئېسىز ئۇەرۇم ئۆتۈپ كەتتى دەرغا باد پەر يەڭلىغ،
يىمەك - ئىچمەك بىلەن ئەيشۇ فەراغەتدە بەقەر يەڭلىغ.

دەرغا قىلمادم تائەت قېرىلىق نەۋبەتى يەتتى،
ۋۇجۇدۇم باغى ئۆرۈلدى دەرەختى بىسەمەر يەڭلىغ.

دەرغا جانۇ دىل تاپىغا ئىدىلەر ئۆمرى ئارا لەززەت،
دەرەختى نەۋ بەھارم ئىچرە ھەلۋا ئىشكەر يەڭلىغ.

تەرەققى ئەيلەمەك مەھبۇب سارى مۇددەئا مەتلۇب،
ئوشۇل مەتلۇب مۇيەسسەر بولمىغاى بىبالۇ پەر يەڭلىغ.

گۇناھىم زەڭگى بىرلەن رۇسىيەھ شەرمەندە قۇلدۇرمەن،
ئۆمىدىم رۇزى مەھشەردە يۈزۈم بولغاى قەمەر يەڭلىغ.

قارا بەختىم ئوشۇل مەھبۇب جاندىن لەززەت ئالمايدۇر،
دىلىم ھەرگىز ئېرىمايدۇر قەساۋەتدىن ھەجەر يەڭلىغ.

خۇدايا زەئنى ھالىمغە ھەبىبىڭ رەھىم قىلمايدۇر،
نىشأتى ئەسلە بولغايمۇ نەبۇۋەتدىن ئەسەر يەڭلىغ.

شەفائەت خاھ قىل يارەب غەرىب ئۆمەتكە دوستۇڭنى،
شەفائەت بەھرىدىن شەۋقىغە يەتكەيمۇ گۆھەر يەڭلىغ.

* * *

تولغانىپ كەلسە ئىدى سەرۋى خىرامان يەڭلىغ،
تارتىبان قاشى كەمان ئوقلارى مىڭگان يەڭلىغ.

فىتىنە ئاشۇبى زەمان ئافەتى جان ھەۋرى پەرى،
كۆزى چولغاڭ، يۈزى ئاي، زۇلفى پەرىشان يەڭلىغ.

لەئلى رۇممان ساچى سۇمبۇل قەدى شەمشادى جەھان،
زەئفىران ئەنەرى ئەشەب گۈلى رەبھان يەڭلىغ.

سىم تەن لەئلى لەبۇ پىستە دەھان دۇردانە،
مەھجەبىن غەبغەبى چىن غۇنچەئى خەندان يەڭلىغ.

ئۆشۈپ ھەيئەت بىلە مەيدان سارىدىن كەلسە ئىدى،
چىرماشىپ ئالسام ئىدىلەر گۈلى پىچان يەڭلىغ.

قىلىدىلار ۋادىيى ھەسرەتدە مېنى سەرگەردان،
ئەقلى ھۇشۇمنى ئالىپ بىر يولى نادان يەڭلىغ.

سەن كەبى شاھزە كۆڭۈل بەرسە كىشكىم تاڭ ئەمەس،
ئاھ، مىڭ جاننى پىدا ئەيلەسە قۇربان يەڭلىغ.

ئىت كەبى تەلمۈرۈبان خاك رەھىڭ باش قويۇبان،
شەھى ئىقلىم ھەمە مۇھتاجۇ گەدايان يەڭلىغ.

بەندەدىن ئەين پىسەندىگىگە كېلۇر ئاجىزلىق،
ئۆزنى خار ئەتسە كويۇڭ شەۋقىدە ھەيران يەڭلىغ.

بەندە ئاجىزغە ئىنايەت قىلىبان بىر قاراساڭ،
كەرەمىڭدىن نە ئەجەب بولسە بۇ سۇلتان يەڭلىغ.

مەزھەرىڭ بىرلە سېنى ۋەسقى قىلۇر ئاشىقى زار،
كۆز، ئاغىز، قاشۇ قۇلاق، ساچ ئىلە پىستان يەڭلىغ.

پاكدۇرسەن ھەمە ئىنسان سۇفەتىدىن يارەب،
مۇنچەلىك بىرلە تەسەللى دىلى گىريان يەڭلىغ.

فۇرقەتىڭدىن تۇشۇبان دىل يۈزىگە داغ ئىلە خال،
كۆيدۈرۈپ ۋەسل غەمىن ئاتىشى سوزان يەڭلىغ.

دەر بەدەر شەھەر بەشەھر ئىزدەكى مەئشۇق سوراغىن،
ھەمچۇ سەييارە سەفەرگەشتە غەربان يەڭلىغ.

گەنج مەقسۇدى خەراب ئىچرە مۇيەسسەر ئولغاى،
ئىزدەگىل جايى خەراب خانەئى ۋەيران يەڭلىغ.

ئا ئۈمىد ئولمە گەدا سەئىيى تەلەبىدىن قالما،
شەۋقى تەن ئۆيىنى خەراب ئەيلە بەيابان يەڭلىغ.

* * *

پادىشاھا زاتى پاكىڭ شىركۇ نۇقساندىن ئۇرىغ،
ئەنبىيالىرىگە ئەتا قىلىدىڭ كەلامى سەد بەلىغ.

تۆرت كىتاب مەشھۇردۇر تەۋراتۇ ئىنجىل ھەم زەبۇر،
ئەفزەلى فۇرقان تەمام ئۇل نەسى قاتىئ ھەمچۇ تىغ.

ئۇشۇ قۇرئان ھەق رەسۇلنىڭ مۇئەجىزاتىدىن بىرى،
بىر كېلىپ يۈزىنىڭ فەساھەت بىرلە ھەم يۈزىنىڭ بەلىغ.

ھۆكىمى قۇرئانغە ئەمەل قىلماي ئۆتۈپدۇر ھەركىشى،
رۇزى مەھشەردە دېگەيلەر مىڭ نەدائەت مىڭ دەرىغ.

ئەي خۇدا رەھىم ئەيلەگىل بىچارە ئۆمەت ھالىغە،
رۇشى ئىرفاندىن كېيىن يارەببى قەلىبى لا تۈزىغ.

ھېچ زىرائەت قىلغانىم يوق ئاخىرەت بازارىغە،
قىلماغىل بۇغداي زىرائەتنى سەمان بىرلەن تەرىغ.

شەۋقى ھالىغە تەرەھھۇم قىلماساڭ مۇشكۇل ئىشىم،
ئەي خۇدايا قىلماغىل مەھشەردە رەگگىمنى سەرىغ.

* * *

نەقد ئۆمرۇم خاب غەفلەتدە تەباھ بولدى دەرىغ،
ئىش قىلۇر ۋەقتىم جەۋانلىقىدە خەتا بولدى دەرىغ.

ياشلىقىمدا گەۋھەرى تائەتنى بەرباد ئەيلەدىم،
تۈشە راھى ئاخىرەت بىلكۇل ئەدا بولدى دەرىغ.

پىرلىق ۋەقتى يېتىشتى سۇست بولۇپ ئەنداملار،
قەن زەئىفۇجان نەھىفۇ دىل گەدا بولدى دەرىغ.

قولغە كەلمەس كەچمەيمىن جاندىن ئوشۇل جانانە جان،
يار ۋەسلىن ئىزدەگەنلەر مەرھەبا بولدى دەرىغ.

يار ۋەسلەن ئىزدەسەڭ قويغىل بۇ ئالەم لەززەتەن،
رەنجى چەكمەي گەنج تاپماي كىم سەفا بولدى دەرىغ.

تا جەمالىڭ كەتسە سىدىن ئارزۇ ئەتكەن كىشى،
دەشتى سەھرالارنى قەتئە ئەيلەپ فەنا بولدى دەرىغ.

ئەللاھ ئەللاھ دەپ گۇناھ دەردىڭ دەۋاسىن ئىزدەگىل،
زىكرى مەھبۇب بارچە ئىللەتكە دەۋا بولدى دەرىغ.

بۇلبۇلى ئەللاھۇ يەكفىنى گۈلسىن ۋىرد ئەيلەگىل،
بارچەغە ئەللاھۇ يەشقىنى شىفا بولدى دەرىغ.

پۈنبە غەفلەتنى چىقارغىل بۇ نىدانى ئاڭلاغىل،
«فەزكۇرۇنى ۋەشكۇرۇلى» دەپ سەدا بولدى دەرىغ.

زىكرى ئەيتقىل، شۇكرى ئەيتقىل، يىغلاغىل شەۋقى مەدام،
بارچە ئەزا رۇزى مەھشەردە گۇۋاھ بولدى دەرىغ.

* * *

نىگارا ھالىمە قىلغىل تەلەتتۇقى،
ئەبەس ئۇمرۇمگە ئەيلەرمەن تەئەسسۇقى.

قىلىپ مەن گەۋھەرى ۋەقتىمنى زايىم،
بولالماي ياخشى خىسلەت بىرلە مەۋسۇقى.

بەدەن مۈلكىنى تۇتىشىلار قارالىق،
گۈنەھ رەڭگى بىلەن بىھودە مەسرۇقى.

يېتەرمۇ خەستە جانغە مەرھەمەتتىن،
دەرىغا قايدا بولغاي نۇرى مەئسۇقى.

ھىجابى زۇلمەتى تەن ئىچرە قالدۇم،
يېتەرمۇ جانۇدىلغە نۇرى مەكشۇقى.

كەل ئەي ساقى قەدەھ سۇنغىل لەبالەب،
مۇھەببەت جامىدىن پۇر ئەيلە مەزرۇق.

نىگارىم مەرھەمەت ئەيلەرمىكىن دەپ،
چېكىرمەن داغۇ ھەسرەتتىن تەكەللۇق.

قاچان بولغاي ۋىسالىڭ دەۋلەتتىن،
جەمالىڭ جىلۋەسىدىن تۇتتى مەشغۇق.

تەرەھھۇم ئەيلەگىل شەۋقىغە يارەب،
تەلەتتۇق قىل، تەلەتتۇق قىل تەلەتتۇق.

* * *

ۋادەرىغا ئەي زەئىفا لانى ئەقۋالىڭغە ھەيىق،
تەن پەرەستلىك بىرلە ئۆتكەن بارچە ئەھۋالىڭغە ھەيىق.

ئىشقى دەئۋاسىدا چالدىڭ كۇسۇ ۋە نەققارلەر،
ئۇشبۇ تەقلىد بىرلە قىلغان ئىشقى دەئۋالىڭغە ھەيىق.

ھاسىل ئەتمەي ئىشقى تەھقىق ئۇشبۇ تەقلىدىن نەسۋدە
ئۇمر زايىئە ئەيلەگەن بۇ نەزم ئەشتارىڭغە ھەيىق.

فىكرى ئاتىن شېئىرى مەيدانىدا چەندان ئويناتىپ،
سەيد ئېتىپ ئەلغاز ۋەھشىن ئۇشبۇ ئەۋقاتىڭغە ھەيىق.

نەزم ئېتەرگە ئۇشبۇ يەڭلىغ تۈشتى سەۋدا باشمە،
زىكرى ھەقدىن غافىل ئەتكەن ئۇشبۇ سەۋدايىڭغە ھەيىق.

ئەي دەرىغا خاھىشى نەفسىڭ دەۋاندىن ئۆتمەيمىن،
ھەق تەرەفكە يول تاپىلماس ئۇشبۇ رەفتارىڭغە ھەيىق.

ئەلگە ۋەئزۇ پەند ئېتەرسەن تا ئۆزۈڭ قىلماي ئەمەل،
ۋادەرىغا نامۇۋافىق قەۋلى گۇفتارىڭغە ھەيىق.

بارچە ياخشى، مەن يامانۇ بارچە بۇغداي مەن سەمان،
ئەلئەمان ئەي بەندە نالان بارچە ئىسياننىڭ ھەيىق.

ئۆلكى تەۋۋابۇن رەھىمدۇر تەۋبە قىلغىل يىغلاغىل،
ۋادەرىغا بۇ مۇلەۋۋەس پاك داماننىڭ ھەيىق.

ۋەئىدەئى لاتەقنەتۇ مەن رەھىمەتۇللاھىدىن ئۆمىد،
شەۋقى نالان بولماغىل بەس فىئى شەيتاننىڭ ھەيىق.

* * *

ۋادەرىغا كەلمەس ئېردىم ئۇشبۇ ھالەت بىر تەرەق،
بۇ جەھان زىندانىڭ كەلتۈردى قىسمەت بىر تەرەق.

بۇ جەھاندىن نارەسىدە كەتسەم ئېردى كاشكى،
چوڭ بولۇپ قىلغان گۇناھ بىرلەن زەلالەت بىر تەرەق.

ۋادەرىغا بىر كۈنى كەلگەي كەمىنگاھىدىن ئۆلۈم،
جان ھىسارى تەنگە ئۇرغاي رەنجى زەخمەت بىر تەرەق.

بۇ ئۆلۈم دەردىگە دەرمان تاپمايىن لۇقمان ھەكىم،
ھىيلە ئەيلەپ ھەم فىلاتۇن جانىڭ ھىكمەت بىر تەرەق.

ۋادەرىغا قابىزىل ئەرۋاھ يېتەرچان قەسدىگە،
قەسدى ئىماننىڭ شەيتان نەزئى ھالەت بىر تەرەق.

ھەق ئىنايەت ئەيلەبان يار ئەيلەسە بەختى ئەزەل،
بارسەلەر شاھىدكى ئىماننىڭ سەلامەت بىر تەرەق.

ۋادەرىغا تۇتسە شۇم بەختنىڭ قارالىقىدىن ئەسەر،
لۇتقى ھەق يار ئولمايىن تۇتقان شەقاۋەت بىر تەرەق.

ھەق تەرەققىدىن گورئارا مۇنكىر - نەكىر ئەتكەي سوئال،
تا جەۋابىن بەرمەسەڭ چەندەن ئۇقۇبەت بىر تەرەق.

ۋادەرىغا سابىت ئولغايلار تەمام ئەتكەنلەرنىڭ،
ئول كەرامەن كاتىبىن پۈتكەن كىتابەت بىر تەرەقى.

ۋەزنى ئەئىبالىگىنى قىلغايلار كى خەيرۇ شەرى ئىلە،
چۇن تەرازۇ بىرلە ئول ۋەھمى قىياەت بىر تەرەقى.

پۇلسىراتىدىن ئۆتمەيىن ئىدھلى سەلامەت مەن دىمە،
ھەق ئىنايەت قىلسەلەر ئۆتكىدى سەلامەت بىر تەرەقى.

ئەي خۇدايا شىددەتى مەھشەرنى ئاسان ئەيلەگىل،
يەتتە دەۋزەخ ئىچىرە ئول نارى شەقاۋەت بىر تەرەقى.

مۇستەفا شايەدىكى ئۆمەتنى شەفائەت ئەيلەگەي،
بۇ ئۆمىد بىرلەن تىلەپ تۇرغان شەفائەت بىر تەرەقى.

دائىما شۇكرى ئەيلەگىل ئېھسانى ھەقدۇر بىئەدەد،
ئەلخۇسۇس تەقۋا ئېلىگە ۋەئىدە جەننەت بىر تەرەقى.

شەۋقى دائىم يىغلاغىل تائەت - ئىبادەت پېشەقىل،
جۈملىە نېئەتتىن ئۇلۇغ دىدارى نېئەت بىر تەرەقى.

* * *

ئىزدەبان تاپسام ئېردى خالىقۇتاق،
ھەزەتى ۋاھىدۇن ئەلەل ئەتلاق

يوق مەكانىڭ كۆزۈمگە پىنھان سەن،
بارلىقىڭىز دەلىل ھەمە ئافاق.

سايراشۇرلار چەمەندە بۇلبۇللار،
گۈل يۈزۈڭ شەۋقىدە ھەمە مۇشتاق.

كۈنھى زاتىڭىز ئەقىل يول تاپماس،
فىكىر ئىلە باشلارنى تۈبەن سالماق.

جۈملە مەئدۇەنى ئەيلەدىڭ مەۋجۇد،
سەن كەبى بولماڭاي يەنە خەللاق.

كەرەمىڭ كەڭرۇ ئەھلى ئالەمگە،
لۇتى ئېھسان بىلەن ئەجەب رەززاڭ.

نېمەتنىڭ بىئەدەد فەراۋاندۇر،
شەھدۇ شەككەر، ئەسەل، ئۈزۈم، قايماق.

نانۇ گوشت بىرلە خورما، ئالما، ئانار،
خۇربىزە ①، خۇخۇ ② تىيىنۇ ③ تۇتۇ ④ مەزاق.

ئىزدەبان تاپسام ئول تاڭ ئېرمەسكىم،
رەۋزە پاك ئىلە مەككە، شامۇئىراق.

پۇيە ئۇرسام كويۇڭدا ئەي جانان،
دەشت سەھراۋۇ تاغۇ شەھەر قەزاق.

دەلبەرا قايدادۇر سېنىڭ جايىڭ،
ئەشكى خۇندىن ھەمىشە سىزدى قەزاق.

رەھم ئېتىپ خەستەجانغە بىر قاراغىل،
قان يۇتارمەن ھەمىشە ئاھ قىراق.

بىر جانىم گەرچە مىڭ فىدا بولسۇن،
چۈن ئىسمائىل خەلىل ئەبۇ ئىسھاق.

ئىشقى دەئۇندە كىمكى سادىقدۇر،
زەئقىران چېھر ئىلە كۆزى ئويغاق.

نائۇمىد ئولمە ئىزدەگىل شەۋقى،
لۇتى ئېھسان ئەتاۋۇ فەزلىگە باق.

② خۇخ — شاپتۇل.

④ تۇت — ئۈجمە.

① خۇربىزە — قوغۇن.

③ تىيىن — ئەنجۈر.

* * *

قەنائەت ئەيلە خۇدا بەرگەنگە ئەي كۆزى ساق،
تەمەد ئاشى بىلە سەن كۆزلەردىكى قىلمە چىدقاق.

بېلىڭگە سەڭگى قەنائەتنى باغلا ھەمچۇ نەبى،
تاپىلماسە يىگەلى تۇتۇمە ئەيلە كوھنە شەفاق.

جەھاننى بار يوقىغە ئەسلا ئېيتىبار ئەتمە،
ئەزەل نەسبەسىدىن يەتكۈرۈر ساڭا رەززاقتا.

كىشى ئاشىغە نەرەر سالما كۆز ئۇچى بىرلەن،
يۈزۈڭنى قىلمە قالىن ئىت - ئېشەك كەبى دۈمباق.

تاشى چىرايلىق ئېرۇر باتىنىكىگە زەھەر ئالۇد،
مىسال پىر زەنى زاھىرى جەۋان قالتاق.

مىسال ئۇشبۇ قەدەر پىر زال دۇنيانىڭ،
تەمام ئۆزگەسى غەفلەتدە ئەھلى ھەق ئويغاق.

تەۋازۇد پېشە قىلىپ ئىززەتنىڭ بەلەند بولغاي،
تەكەببۇر ئەيلەسە ھەركىم تۇشەر تۆبەن بالتاق.

سەخاۋەت ئەيلە قولۇڭدىن ئەگەرچە كەلسە ئەزىز،
قولۇڭدا ھەر نەقەدەر بولسە ئەيلەگىل ئىنققاق.

بېخىللىك ئەيلەمەگىل ئول ئەجەب يامان خىسلەت،
ۋۇجۇد رەختىنى دەۋرەدە قىلماغىل شالتاق.

ھەسەتنى شۇئەلسىدىن جانۇ دىلنى كۆيدۈرمە،
تەمام ئەلگە ھەلىم بول چۇ سۈت ئۆزە قايماق.

تەمام ئەلگە نەسىھەت قىلۇرسە ئەي شەۋقى،
ئۆزۈڭنىڭ ئەيىبىنى كۆر ئۆزگەدىن كۆزۈڭ ئالماق.

* * *

سۆزۈمدۇر تەلخۇ شىرىن گاه بىجا گاه مەزمۇنلۇق،
تەبىئەت مۇختەلىفدۇر گاه ئوڭلۇق گاه مەجنۇنلۇق.

ئۆزۈم سابىت قەدەم ھۇببۇل ۋەتەن مەزمۇنىدىن ۋاقىق،
دىلىم سەيرى تەمەننايى فەنا دەشتىدە مەھزۇنلۇق.

ۋەفايى ھەق رەسۇلنى سەن سەبۇتى ئىشقىدىن كۆرگىل،
مۇھەببەت گەۋھەرىدەك بولمىغاي ھېچ رەسمى قانۇنلۇق.

جەھان سەفېغە كەلتۈرمىش ئەدەم ئىقلىسىدىن خەللاق،
ھەمە زىجانبغە بولمىش گاهى خوشلۇق گاهى مەھزۇنلۇق.

بولۇپدۇر ھەرنەكس قىسمەت يازىلمىش لەۋھى مەھفۇزغە،
بىرى بەگىگى، بىرى مەيخور، بىرى كۆكنار ئەفيونلۇق.

بىرى ئالىم، بىرى زالىم، بىرى جاھىل، بىرى باتىل،
بىرى كامىل، بىرى ناقىس، بىرى مەردۇدۇ مەلۇنلۇق.

ئاسلىدى دارغە مەزلۇم ئوشۇل مەنسۇر كامىلدەك،
چىراكىم مۇددەئى مەككار قازى قىلدى ئاخۇنلۇق.

ئانىڭكى نىپىش زەربىدىن ئانىڭ شاگىردىدىن ئۆزگە.
ئەمان تاپماس جەمئىي ئەھل فەزلى ياخشى مەيمۇنلۇق.

تىرىگىلىك ئەيلەگەيلەر تا قىيامەت رەڭگى ئىبلىسدەك،
قىرىپ يەرلەر جەمئىي ئەھلى ئالەم بارچە مەغبۇنلۇق.

ئەگەر ئىمانى كامىل بولسە ئېردى رۇزى مەھشەرگە،
ئۆزىنىڭ نەفسىنى قىلماس ئىدى مەھشەردە مەرھۇنلۇق.

بۇ زالىم شەرىدىن ئىلىم ئەھلىگە بەرگىل ئەمانلىقنى،
خۇدايا بىز غەرىبىنى ساقلاغىل ئەز شەرىرى مەفتۇنلۇق.

خۇداۋەندا بېھدققى ئول ئەزىزانى سەئادەتمەند،
بۇ شەۋقى شېئىرىنى قىلغىل بەلاغات بىرلە مەۋزۇنلۇق

* * *

كۆرگەلى زارمەنا ئاھ سەنەم ئاھ فراق،
ئىزدەسەم قايدا سەنا ئىككى يىۋى سۈتدىن ئاق.

ئەي ئەجەب ساچلارى سۇنپۇل قاشى مېھرابى كەمان،
قەدى شەمشادى جەھان، مۇنچاقى ئالتۇن ئىغاناق.

لەبى لەئلىگىدىن ئەگەر ئىچسەم ئىدى قەترەئى مەي.
مەستلىك بىرلە كەلامىگىنى ئىدى ئىشتە قۇلاق.

تۆھمەت ئەيلەپ ئۆزىگە قىلدى بۇ دەئۋانى ھەمان،
ئۈستەخان سارى قاچان يەتتى ئەلەم بىرلە فېچاق.

جانى جانانغە پەياممىنى ئېلىت بادى سەبا،
بۇ ھەۋادىن جىگەرەم ئۈستىگە سانچىلىدى قەداق.

نەفى كافر كېلىبان شەھەر قەنائەتنى بۇزۇپ،
ئالدىلار مۈلكى قەنائەت، سالىبان جانغە چىماق.

بۇ بەلا دەفئىگە «لاھەۋلە ۋەلا قۇت» ئوقۇبان،
يىغلابان ھەق سارىغە ئانچە غۇبار ئولدى قەراق.

نەفى ئىسبات ئوقىدىن لەشكەرى شەيتانى رەجىم،
قاچقۇسى مۈلكى خىتاي ھىندى، ئورۇس شەھرى لەداق.

تەشنىلەپ ئولما ئەزەل ساقسىدىن شەۋقى ھەزىن،
نەئەجەب سۇنسا ئەگەر رەھم ئېتىبان ساقى ئاياق.

* * *

ۋۇجۇدۇڭ قەددىگە كۆرمەش مۇناسىب خىلئەتى لەۋلاک،
ئەلەم نەشرەھ سىفاتلىغ سېنەئى پاكىگىنى قىلمىش چاك.

نەكۈنكىم ئەرش ئەنزم تەبرەمىشلەر ئارزۇ ئەتكەچ،
غۇبارى مەقدەمىگىنى تۇتىيا قىلىش ھەمە ئەفلاك.

ئىشارەت بىرلە ۋەنەشەققۇل قەمەر ئاي پارەئى ئولمىش،
كىيىك ئەرز ئەيلەمىشلەر يىغلاپان سۈرتۈپ يۈزنى خاك.

بىرى بۇ مۇئجىزاتىدىن ھەجەر ئەرز ئەيلەمىش ئىمان،
شەجەر سەجدە تەھىيەتتىن يىقىلىش چۈستۈۋۇچالاک .

سەفەر ئەسناسىدا رەھمەت بولۇتكىم سايىبان ئەتمىش،
خەدپەگە بەنىغە ئەزم دۇنيا قىلدىلار ئول پاك.

كەبۇتەر بىزە قىلىمىشلار ئۆرۈمچى تارپۇت ئەتكەچ،
ھىرا تاغدىكى غار ئاغزىغە سۇلتان ئۈچۈن غەمناك.

لەبى لەئىل ئىچرە ئول دۇردانەسىنىڭ رەۋشەنالىقىدىن،
خەدپە، ئائىشە سۈزەننى تاپمىش شەب ئارا بىباك.

مۇبارەك شەككەر ئەفشان مۇشكى ئاسا ئاب دەھنىدىن
قۇدۇغدىن ئاب شور بىسىيار تاتلىغ بولدى شىرىن ناك.

مۇبارەك تەرلەردىن قەترەقز بەختىن ئۈمىد ئەتكەچ،
تىلا كۆرگۈزدىلەر سۇ بىرلە قىز بەختىن زىيادەتەنك.

بۇ قىز ئەۋلادىدىن تا كەتمەدىلەر ئەترە ئاسالىق،
ئىپارۇ ئۇدۇ ئەنپەر ئەترە پەرۋەرلىكدە شۆھرەتەنك.

ئەدەتتىن تاشقارمىدۇرلار بۇ يەڭلىغ مۇئجىزاتىدىن،
ئانىڭ ۋەسفىن ئادا قىلماقەدە ئاجىز ئەقل ئىلە ئىدراك.

خۇدايا غەرق ئىسىيان رەھمەتتىكىدىن ھەم شەفائەتتىن،
ئۈمىد ئەيلەر بۇ قۇلنى رۇزى مەھشەر قىلماغىل ئىھلاك.

خۇدايا يەتكۈزۈپ ئول مەغفىرەت دەريايى ساھىلغە
بېھەققى ھۆرمەتى «تاھا» گۈنەھدىن ئەيلەگەيسەن پاك.

خۇدايا لەشكەرى ئىشقىنىڭ ئىبەرگىل شەۋقى سارىغە،
مۇھەببەت تىغ ئىلە دىل پەردەسى سىينەمنى قىلسۇن چاك.

* * *

بەھار ۋەقتىدە ھۇسنۇڭ زوھۇرىدىن لەك لەك.
چەمەندە سايراشادۇر ئەندەلىب ئىلە مۇرغەك.

تەمام ھەمدۇ سەناغە ئاغىز ئاچىپ ھۇھۇ،
سەھەر تاغ ئىچىرە ئۇلاي بىرلە باغ ئارا فاختەك.

سەھەر خۇرۇسۇ باغرىتا قۇ قىرغاۋۇل كەكلىك،
كەبۇتەرۇ سوفى تورغاي سەنا بىلەن جۇفتەك.

كۆڭۈلنى باغلادى دۇنياغە ئەر ئەمەس مەزلۇم،
كىمكى ئىزدەسە مەۋلانى ئول ئېرۇر ئەركەك.

تەمام نەفىسى بەلاسىغە مۇبىتەلادۇرمىز،
بۇ نەفىسى باشىغە ئەرنىڭ ئەرى سالۇر مۇشتەك.

غەزات ئەكبەر ئېيتىپ پەھلەۋانى ھەق دايم،
بۇ نەفىسى كافىرى مەلئۇننى ئەيلەگەي بەزگەك.

بۇ فانى لۇلى جەھان جۇملەنى ھەلاك ئەيلەپ،
مىسال پىر زەنى جادۇ لەئلىكۇ شەپشەك.

قېنى ئىسكەندەرۇ دارا ۋە شاھ ئەفرىدۇن،
قېنى تەھەمتەنۇ ① جەمىشەدۇ پەھلەۋان كەمەك.

ھەمە يەر ئاستىغە كىردى بەنايى ئادەمدىن،
مۇھەممەدى ئەرەبى شاھى ئاسمانۇ سەمەك.

① تەھەمتەن — باتۇر، قەيسەر دېگەن مەنىدە، «شەھنامە» دىكى ئاساسىي پىرسوناژ — رۇستەمنىڭ نامى.

ئۇزۇلدى ھەققە يېتىشتى نەچەند خاتۇنلار،
بۇ سەلەمىزگە نامۇس ئەيلەگەي ئۇلاردە لىچەك.

بەھار ئۇمرۇڭ ئۆتۈپ ھەق يولغە كىرمەيسەن،
بۇ نەخلى جۇدۇڭ ئۆزە مېۋەسىز تۆكۈلدى چېچەك.

دەرىخ كۆرسەم ئىدى دىلبەرىم جەمالىدىن،
لەبىگە سۆيسەم ئىدى چىرماشىپ چۇ ئىشق فەچەك.

بۇ يولدا قالغانىمىز بائىسى بۇدۇر بىلىڭىز،
مۇيەسسەر ئولمادى بىزگە ئەتاي پىر مەھەك.

ئۆمىد رىشتەسىدىن شەۋقى ئۇشلاغىل مەھكەم،
پۈتۈلدى مۇئەجىزە قۇرئاندا: «فەقەدىس تەمشەك».

* * *

دىلبەرا قايدادۇر سېنىڭ جايىڭ،
ئەل كۆزىدىن نىھان گۆھەر بارىڭ.

نەچچە ئاشىقنى شىقتە ئەيلەرسەن،
ھەمدىن چوڭ كەرەشمە ئىلە نازىڭ.

بىرنى ئۆلتۈرمەك ئىلە تىرگۈزمەك،
ئالادۇر جاننى كۆز ئىلە قاشىڭ.

بىرنى تەخت ئۆزى پادىشاھ ئەيلەپ،
قۇل كەبى ئۆزگەنى قىلىپ خارىڭ.

بىرنى مەغرۇر ئېتىپ جەھانغە چۇنان،
نازۇ نېئەتدە پۇر قىلىپ كارىڭ.

بىرنى مەنسەپكە مۇبتەلا ئەيلەپ،
ھۆكىمنى رىشۋە ئىلە قىلۇر قازىڭ.

بەئزىنى رىئىدە ئىلە خەۋابىتى،
شىفتە ئەيلەپ ئۆزۈڭگە دىلدارلىق.

بىرنى ئوغرى قاراقچى ئىلە لولى،
بىرى بەڭگى قىمارۇ مەيخانىلىق.

يىغلاپ بىرنى، بىرنى شاد ئەيلەپ،
قىلدۇرۇپ جەڭگى جۈي تەماشايلىق.

بىرنى غەفلەتدە خابۇ خار ئىچرە،
چالدۇرۇپ داپ، دۇتارۇ سەتارلىق.

بىرنى لۇتغۇڭ كېلىپ سەئىد ئەيلەپ،
خۇد بىخۇد يىغلاپ مۇناجاتلىق.

بىرنى قەھرىڭ زۇھۇرى جۇش ئۇرغاچ،
كۇفرى تۇغيان سارى گىرىفتارلىق.

يەنە ئۇلاھۇ مایە شاد ۋەسفىڭ،
يەھكۇمۇللاھۇ مایۇردى كارلىق.

بەندە ھالىڭغە يىغلاپ بىسىپار،
ھېچ بىرىن يوقتۇرۇر خەبەردارلىق.

ئۆمەتتى ئەھمەدا قىلىپ بىزنى،
بۇ نىشان خەيرى ئاقىبەت كارلىق.

شۇكرى ئەيتىل خۇدايى ئالەمگە،
سەيىدىل ئەنبىيائۇ مەدەدكارلىق.

نەئەجەب ھۆرمەتتى مۇھەممەددىن،
ھەمىھى ئولسە دىنۇ ئىمانلىق.

رازى بول قىسمەتتى قەزاۋۇ قەدەر،
كەم ئېرۇر بۇ جەھاندا ئىقباللىق.

شەۋقى دۇنيانى ئېيتىبار ئەتمە،
ئىزدەگىل دەۋلەتى بەقا جايىڭ.

مۇسەببەد ①

ئاسى قۇلنى مۇرشىدى كامىلغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
پەيرەۋى سۇننەت ھەمان ئامىلغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
مەئرىفەت دەرياسىنىڭ ساھىلغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
ياد ھەقدىن باخەبەر ئاقىلغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
چۈن ئەبۇبەكرى، ئۆمەر، ئۇسمانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
ھەم ئەلى شىرى خۇدا رىزۋانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
ئاسى ئۆمەدنى رەسۇلۇللاھغە يەتكۈر ئەي خۇدا.

سەندىن ئۆزگە يوقدۇرۇر پۇشتى پەناھىم ئەي خۇدا،
بىرلىكىڭگە يوقدۇرۇر شەكۈ گۇمانىم ئەي خۇدا،
جۈملە ئەتىياندۇر ساڭا سىررى نىھانىم ئەي خۇدا،
زىكرۇ فىكرۇ مەقسەدىم خەۋفۇ ئەمانىم ئەي خۇدا،
تا ئەبۇ بەكرى، ئۆمەر، ئۇسمانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
شاھ مەردان مۇرتەزا سۇلتانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
ئاسى ئۆمەدنى رەسۇلۇللاھغە يەتكۈر ئەي خۇدا.

سۈبھى ۋەقتىم ئۆتتىلەر غەفلەتدە ئۆمرۈم ئەي خۇدا،
شام ۋەقتىم يەتتىلەر مېھنەتدە ئۆمرۈم ئەي خۇدا،
تەندە قۇۋۋەت كەتتىلەر ھەسرەتدە ئۆمرۈم ئەي خۇدا،
سەن ئۆزۈڭ يەتكۈرمەسەڭ ھەيرەتدە ئۆمرۈم ئەي خۇدا،
چۈن ئەبۇ بەكرى، ئۆمەر، ئۇسمانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
ھەۋزى كەۋسەر ساقىيى دەۋرانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
ئاسى ئۆمەدنى رەسۇلۇللاھغە يەتكۈر ئەي خۇدا.

سەنكى ھازىر جان بېرۇر ھالەتكە يەتسەم ئەي خۇدا،
ساقلاغىل ئىمانىمە ئۇقباغە كەتسەم ئەي خۇدا،
سەن كەرىم سەن رەھىمە قىلغىل ھەرنە ئەتسەم ئەي خۇدا،
پۇل سىراتىدىن تايمايىن جەننەتكە يەتسەم ئەي خۇدا.

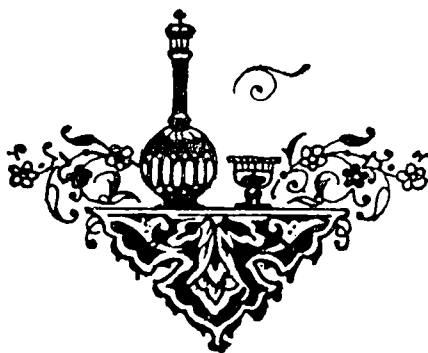
① مۇسەببەد — كلاسسىك ئەدەبىياتتىكى بىر شەكىل بولۇپ، يەتتە مىسرا بىر كۆپلەپ

بولىدۇ.

چۇن ئەبۇبەكرى، ئۆمەر، ئۇسمانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
شەرىپەزدان مەئدەنى ئېھسانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
ئاسى ئۆممەتنى رەسۇلۇللاھغە يەتكۈر ئەي خۇدا.

مەغپىرەت ئەيلەپ گۇناھىمنى كەچۈرگىل ئەي خۇدا،
دەفتەرىمدىن رەڭگى ئىسياننى ئۆچۈرگىل ئەي خۇدا،
رۇزى مەھشەردە ئۆبەيدەم دەپ قىچىرغىل ئەي خۇدا،
باشىمە دەريابى رەھمەتتىن ساچارغىل ئەي خۇدا،
چۇن ئەبۇبەكرى، ئۆمەر، ئۇسمانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
شاھى مەردان مۇرتەزا رىزۋانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
ئاسى ئۆممەتنى رەسۇلۇللاھغە يەتكۈر ئەي خۇدا.

تەشەللەپ ئۆلتۈرمەگىل ساقى ئەزەلدىن ئەي خۇدا،
توشقارمىپ سۇنغىل ماڭا جامى ئەسەلدىن ئەي خۇدا،
جانۇدىل ئولغاى خەلاس شايدە كېسەلدىن ئەي خۇدا،
شەۋقى پەرۋانە قۇتۇلغايلار خەلەلدىن ئەي خۇدا،
چۇن ئەبۇبەكرى، ئۆمەر، ئۇسمانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
شەھسۇۋارى دۇلدۇلى جەۋلانغە يەتكۈر ئەي خۇدا،
ئاسى ئۆممەتنى رەسۇلۇللاھغە يەتكۈر ئەي خۇدا.

تۇھفە تۇلغۇششاق

موللا توختى غەربىي

نەشرىگە تەييارلىغۇچى: مۇھەممەت ئىسمىن تۇردى

نەشرىگە تەييارلىغۇچىدىن:

شائىر موللا توختى (تەخەللۇسى: غەربىي) 1861 - يىلى لوپ ناھىيىسىنىڭ جىيا يېزىسىدا دۇنياغا كەلگەن. ئۇ توقسان يىل ئۆمۈر كۆرۈپ 1951 - يىلى پالەچ كېسەلى بىلەن ۋاپات بولغان (قەبرىسى يورۇڭقاش دەرياسىنىڭ شەرقىي قىرغىقىدا). شائىر كىچىك ۋاقتىدا ئۆز يۇرتىدىكى مەدرىسەلەردە ئوقۇغان. كېيىن بىلىم تەشەنالىقىدا يۇرت ئاتلاپ يورۇڭقاش يېزىسىدىكى مۇتەپەككۇر ۋە مەرىپەتپەرۋەر داۋۇت ئەلەمھاجىم دېگەن كىشىنىڭ مەدرىسىدە ئىلىم تەھسىل قىلغان. ئەرەب، پارس ۋە ئوردۇ تىللىرىنى ئۆگەنگەن. شەرق كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ يىرىك ۋەكىللىرىدىن بولغان ئابدۇراھمان جامى، نەۋائى، ئەھمەت يەسەۋى، ھۈۋەيدا قاتارلىق شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرىنى چوڭقۇر ئۆگەنگەن. ئۇلاردىن بەدئىي زوق ئېلىپ، كۆپلىگەن ئەسەرلەرنى يازغان ۋە ئۇنى تۈپلەپ كىتاب ھالىتىگە كەلتۈرگەن. شائىرنىڭ ئەسەرلىرى قىزى مۇنەۋۋەر خانغا مەراس قالدۇرغان بولسىمۇ، «ئاپەتلىك يىللار» دا بۇلاپ كېتىلگەن. ھازىر بىزنىڭ قولىمىزدا شائىرنىڭ 164 بەتلىك «تۇھفە تۇلغۇششاق سانى» (ئاشىقلار تۆھپىسىنىڭ ئىككىنچىسى) ناملىق ئەسىرى ساقلانماقتا. شائىرنىڭ مەزكۇر ئەسىرى «ئاپەتلىك يىللار» دا كۆيدۈرۈلۈش خەۋپى ئاستىدا تۇرغاندا بىر ئاق كۆڭۈل كىشى تەرىپىدىن قۇتۇلدۇرۇپ قىلىنغان. مۇشۇ نۇسخىدىن قارىغاندا «تۇھفە تۇلغۇششاق» نىڭ بىرىنچى كىتابى ۋە باشقا ئەسەرلىرىمۇ بولۇشى مۇمكىن. ئاپتونىڭ ئەسەرلىرىنى تولۇق قىزىش يولىدا يەنىمۇ چوڭقۇر ئىزدىنىشكە توغرا كېلىدۇ. مەن ئەرشدىن راشىدىن، مەھمەد مەت توختى ئابدۇباقى قاتارلىق ئۇستازلارنىڭ ئىزدىنىشى ئارقىلىق تېپىلغان «تۇھفە تۇلغۇششاق سانى» دىن بىر قىسىم شېئىرلارنى نەشرىگە تەييارلىدىم.

ھەمدۇسىنا يارەببەنا بىھەدد لا ئۇھىسا سىنا،
يائەللاھ بېيىدىلغە شىفا، ئەي ئىشقى ئەنقا كىمىيا،
ئىشقى مەسھى رەھىمە سىمۇرغۇش مېھرى - ۋەفا،

ناياب ئەي ئەھلى فەنا، فاني بولۇپ تاپغىل بەقا،
ئەھلى فەنا ئەھلى سەفا، تۇفراغى كۆزگە تۇتىما.

ئە (1 ①)

ئەي ئادەمى ئىشقى تەنگە جان، بىل ئىشقى جانغە مېھرىبان،
ئىنسانغە ئىشقى مىسلى كان، ئىشقى ئەيانلىغى بىزەبان،
كان ئىشقىنى تۇتغىل نىھان، ئاشكارا قىلمە بۇ يامان،
جان چەكتى يىغلاپ داستان، توفان سەرەشكىم ئاقتى قان،
جان بۇلبۇلى قىلدى فىغان، يائەللاھ دەپ يامۇستەفا.

ب

بادامى تەر، بادامى تەر ئەي چەشم مازاغلىبەسەر،
ئەي سەيىبىدى فەخرىلىبەشەر، جاندىن بۇ ئۈمەت بەخەبەر،
كان ئىشقىدىن تاپسام ئەسەر ئالدىمدا بار مەرگى سەفەر،
ياخشى بۇ قۇلدىن گاۋۇ خەر، كارىم زەرەر يول فۇرخەتەر،
قىلغىل مەدەد سىددىق ئۆمەر، ئۇسمان، ئەلى راھنەما.

ت

تارتىپ بۇ ھىجراننى قۇلى، دەردى تۈگەنمەس بىر يولى،
جان بولسە گۈلشەن بۇلبۇلى، بولماس خەزان بۇلبۇل گۈلى،
مەجنۇن كېزىپ ئۆڭدىن - سولى، ئەۋۋارە ھىجران مەقتۇلى،
ئۆلتۈرگەچ ئىشقى داغۇلى، ئەي ئىشقى - ئاشىق دۈلدۈلى،
ئىشقى ئەھلى سەردارى ئەلى، ۋەمدودنى يا ئال ئىبا.

س (ث)

سابىت قەدەم بولسە دەۋام، خاب ئىلە خور ئەيلەپ ھەرام،
سېنى تاپاي دەپ سۇبھى - شام، سەئىيى قىلىپ جەھد ئىزدىھام،

① ئاپتور بۇ شېئىرنىڭ ئىككىنچى كۆپلىتىدىن باشلاپ ئوتتۇرىنچى كۆپلىتىغىچە بولغان ئارىلىقتىكى كۆپلىتىلەرنىڭ بىرىنچى مىسراسىنىڭ بېشىدىكى بىرىنچى ھەرپىنى ئەرەب ئېلىپبە - سىدىكى ھەرپ تەرتىپى بويىچە يازغان.

ئىشقى ئەھلىگە بولسام غۇلام، ئىشقى ئىچىرە ئۆمر ئولسە تەمام،
بۇ قىسمى ئۆلمەك نېك نام، چەكمەي ئەدۇدىن ئىنتىقام،
دەردۇ ئەلەم ئابى تەئام، بولسە رەفتەم بەلقىيا.

ج

جانىم فىدا ئەي گۈلئۇزار، دىدار كۆرگۈز ئاشكار،
قاچماق نېمە قىلماي قەرار، قىلىدۇك ئەجەب بىئىختىيار،
ئاشقى ساڭا بولدى نىسار، ئىشقى ئەھلىگە سەنسىز بەھار،
دەۋزەخ ئەمەسمۇ تەڭگىتار، مەئشۇق جەمالى بىرلە نار،
فردەۋس گۈلىدىن ئېيتىبار، دىدارسىز ۋا ھەسرەتا.

۵ (ح)

ھالىم ئەجەب بولدى خەراب، باقساڭ ماڭا بىھەد سەۋاب،
ھەجرئىلە جان تارتار ئەزاب، ھىجران ئەزابى بېھىساب،
ساقى ماڭا تۇتغىل شەراب، جان چىنقالى قىلدى شىتاب،
جانغە ئەزابى دۇر نىقاب، جانان كۆرەردە جان ھېجاب،
مەھۋ ئولدى جان مىسلى ھېساب راھەت ماڭا باقساڭ قىيا.

خ

خالى ئەمەس دەردۇ فىراق، جان تارتادۇر دەرد - ئىشتىياق،
تەڭرى ئۈچۈن ھالىمغە باق، ئەي ھۇسن ئارا يىگانە - تاق،
ئادەت ماڭا قان يىغلاماق، غەم تىغىدەك كەسمەس پىچاق،
پارە كۆڭۈل قالمادى ساق، توغراپ غەمىم تىغى ئۇشاق،
ئەي جان ئۆمىد ئىشكىنى قاق، بولما مەلۇم شامۇسەبا.

د

دامى ئۆمىد بىرلە كەمەند، تاشلاپ بۇ مەھزۇن بولدى بەند،
دام ئىچىرە كىرگەيمۇ سەمەند، بىدىل قىلىپ ھىممەت بەلەند،
جۈز ئىشقى ھېچ بولماس فىسەند، ئاشىقغە قىلماس سۇدپەند،
زەھرى بەلا ئاشىقغە قەند، تەرياق مېھنەت نۇشەند،
ئاشقى دەۋام مېھنەت كۈشەند، تەندىن بۇرۇن جان ئاشنا.

ز (ز)

زاكىر ھەزىن ئاشىق دەۋام تاشلاپ كەمەندى ئىشقى دام،
ئەۋۋارەلىغ دەشتىدە گام، چەكەك ئاڭا مەقسەد مەرام،
جاندىن كېچىپ مەقسۇدى جام جان بەرمەسە ئەي سۇفى خام،
ئىش پۇختە بولمايدۇر تەمام، دەپ كىم كەلام ئازىب تەمام،
تەرك ئىنتىقام تەركىلىنە نام بۇ تۇرتى ئىنسانغە شىفا.

د

راھەت بۇ ئىشقى ئولماق نەسىب ئىشقى مەسپە ھازىق تەبىب،
بىل گۈلغە ئاشىق ئەندەلب، راھەت كۆرەر ئاشىق غەرىب،
غەمكىن كۆڭۈلنى گۈل ئاچىپ، ئاشىقغە نامەھرەم رەقىب،
كەتسە رەقىب شۇم غەم كېتىپ تائەت سۈكۈت، مەبەرى - شەكىب،
ئاشىق دەۋام راھەت تاپىپ، غەم كەلسە دەيدۇر مەرھەبا.

ز

زار ئولدى جان چەكتى فەغان، مەھزۇننى قىلدى ناتەۋان،
ئىشقى قېنى كەتتى قەيان، ئەنقائە يوق جايى - مەكان،
مېھرى - ۋەفادىن يوق نىشان، ئەي بەيتىلەھزانىم ئەمان،
دارىلەمانىم ئىچىرە جان، تاپتى ھەياتى جاۋىدان،
ئەي ئىشقى كەل فارسى زەبان، بىرلە دىسەم پارسى بېيا.

س

ساقى قەدەھ تۇت قوش - قوش، مەي بىرلە قىل مەھزۇننى خۇش،
مەي نۇش ئىتىپ ئەيلەي خۇرۇش، ئىشقى ئاتەشى كۆپ قىلدى جۇش،
جانغە قىلىپ ھاتىق سۇرۇش، بىخۇد بولاي يۈزلەنمە ھۇش،
ئەي جان قۇلاقى تۈتمەگۈش، يارەب دەۋام سەن ئەيىبى پۇش،
سەتتار دەپ بولدۇم خەمۇش، يادىڭ بىلە بولدۇم فەنا.

ش

شامۇ فىراق بولسە سەھەر، كۆڭلۈم كۆيۈپ خۇندۇر جىگەر،
ھىجران ئىزىپ جانغە زەھەر، يارەب ئەجەب ھالىم بەتەر،

مەجنۇنغە تاقەت سەبىر بەر، سابىر بەلاغە ياخشى ئەر،
ئەلەمدۇللىلاھ شۇكرى دەر، كەلسە ئاڭا ھەر خەير - شەر،
مەجنۇنى ئاشىق كورۇكەر، راھەت ئاڭا مېھنەت جەفا.

س (ص)

ساقى ئولسە سۇفى زىندەدىل، ئىشقى ئىچرە زاكىر بولسە تىل،
ۋەجد ئەھلى بولسە نەچچە يىل، ھەربىر نەفەسدە نەچچە خىل،
بولسە ئانى سۇفى دېگىل، مۇرشىد مەردىغە كەفىل،
ئەكسى ئېسە زالىم مەزىل، ئەي سۇفى يەخ زارۇ زەلىل،
ئەي ئەسكى خەخ خارۇ خىجىل، ئاشىقغە بار جەزمى لىقا.

ز (ض)

زاينە ئەمەس ئاشىق ئىشى، ئىشقى ئىچرە كۆيەك ۋەرزىشى،
سېرىنى بىلمەس ھېچكىشى، ئىشقى ئەھلى ئېسە ئەركەك - تىشى،
ئىشقى ئەھلى ساقى بىل يوق غەشى بىغەش قىلۇر ئىشقى خوشى،
غەم، دەرد، ئەلەمدۇر خاھىشى، بىر، ئىككى، ئۈچ، تۆرتى، بەشى،
جەمە ئولسە ئاڭا بىر مەھۋەشى ئاشىق ئەجايىب دىلرەبا.

ت (ط)

تاقەت قىلۇر ئاشىق ئەجەب ئىشقى ئوتىغە يائىللەھ دەپ،
يارەب ماڭا قىلمە غەزەب، ھالىم بەسى بولدى سەئەب،
ئۆرتەندى بەندە رۇزى - شەب ئارزۇ بۇ مەيگە تەشەللەب،
ئىشقى ئوتى سالىمىش جانغە تەب ھەجران ئوتى ئۆرتەر سەبەب،
رۇھى فىداكە ئۆمىي ئەب يارەبىدنا فەغىرلەنا.

ز (ظ)

زالىم بۇبەندە سىيەچاڭ، غەمناكى ئاسى دەردناڭ،
ئىسيان ئوتى قىلدى ھەلاڭ، قىل ئابى رەھمەت بىرلە پاك،
رەھمەت ماڭا قىلسەڭ نە باك، ئۆمىي ئەبى رۇھى فىداڭ،
مەنلى رەھىم ئەمەن سەۋاك، جۇرم ئىلكىدە بولدۇم مەغاڭ،
ئەسل ئاب، ئاتەش، باد، خاك ئەۋلادى ئادەم فۇرگۇناھ.

ئا (ع)

ئاشىق ئەزىز بىمجۇرمى ساق، ئەھلى فەنانى قىل تەۋاف،
دايىم فەنا ئەھلى مەئاف نەفى ۋۇجۇد قىلماس خىلاق،
دەئۋاسى باتىل لاق گەزاف، بەش يۈز يىملىق كۈھى قاف،
مەھشەر كۈنى پۇشمان نىمداق بولغىل فەنا ئەي شېئىر باق،
يارەب شەقى مەن لايۇخاف، زەيقدلۋەسمە قەلب ئەئتەنا.

غ

غافىل دېمە ئاشىق ئەزىز ئاشىق سەھەر خىز ئەشكرىز،
ئاشىققە ئاشىق سىز، بىركۈن فەزنى ئەكبەر رۇستەخىز،
بولغاندا ھەيران بولغۇمىز قىلغاي شەفائەت تىز - تىز،
قولداپ ئوغۇل بول خاھى قىز، كەلتۈرمەگىل شەك - شۈبھىسىز،
بۇ سۆزگە شەك كەلتۈرمەگىز شەك كەلتۈرۈر ھالى نەباھ.

ف

فارغى مەشغۇل ھەر نەفەس، مەشغۇلى فارىغ تەرك ھەۋەس،
قىل ماسەۋەللاھ تەرك بەس، ئەللاھ ماڭا فەريادەس،
غافىلغە بىل ئالەم قەفەس، غەفلەت كۆڭۈلدە خار - خەس،
غەفلەت نىجاسەت بىل دەندەس، غەفلەت نىجاسەتدىن نەجەس،
ئاشىققە بىل ئەقىل ئەسەس، ھەربۇلەۋەس ئەھلى خەتا.

ق

قاف تاغى يەڭلىغ دەرد - غەم، جان ئىشتىياق مېھنەت ئەلەم،
بولسە ھەممىشە دەم - بەدەم، ئاشىق دېمەس زۇلمى سەتەم،
كىمىر ئەتمە كەم تۇت ئۆزىنى خەم كىمىر ئەھلىگە كىمىر سەنەم،
كىمىرى ھەرام بىل ئۆزىنى كەم، ۋەللاھ قىلاي يۈزىڭ قەسەم،
مەزمۇم رىياسەت بۈھەشەم كىمىر ئەھلى بىل رۇبى سىياھ.

ك

كافىر بۇ نەفەس ئىمەش زەلەل، دۈشمەن ساڭا شۇم نەفەس بىل،
ئىشنى بۇ نەفەس زىددەدە قىل، بولغىل ھەممىشە زىندە دىل،

ئەللاھ دېگىل ئەللاھ ۋەكىل، ئىشقى ئىچىرە تامەھرەم بۇتىل،
ئىشقى ئىچىرە سىرنى ئاسراغىل، ئىشقى ئوتىنى كۆرمە سەھىل،
سىر فاش قىلمە بول بەخىل جان نەقدىنى قىلغىل سەخا.

ل

لايىق دەۋام ئاشىقىغە دەرد، چەكمەس ھەمىشە ئاھ سەرد،
غەمكىن سەرەشكى چېھرى زەرد، كەجرەۋ بۇ چەرخى لاجۋەرد،
ئەي ئاشىقى ئىشقى ئىچىرە فەرد، بول ئاھ چەكمەك بىرلە گەرد،
ئاھىم يەلى گەردۇن نەۋەرد، ئەي ئاھ سەرد ئەي ئاھ بەرد،
بول ئالىي ھىممەت شىرى مەرد، قىل سەبىر كەلسە ھەربەلە.

م

مايىل بەلەغە ھەرھەزىن ئاشىق سالۇرمۇ قاشى چىيىن،
كەلسە بەلە ئاشىق ئەھلى گىن، تۇتماسغە تەھسىن ئافەرىن،
ئەي ھەجر ئاشىقىغە قىيىن مەجنۇن چەكەر ئاھى ئۇنىن،
تەڭرىگە دوست ئەي مۇئىننىن، ئاھ ئۇنىن بۇ ئۇجىدىن،
بولمىش ھەرام نەۋمىد ئېمىن قىلمە ھەرام ئۇجى، رىيا.

ن

نازۇك كۆڭۈل زەيىقىل ۋەسىئە ئەرھىمەتى تۇرغە رەفئە،
تەبئى خەسپىس فېئىلى شەنىئە ئاشىق كۆڭۈل فەسلى رەببە،
شۇم نەفىسگە بولدۇم مۇتئە رەھىم ئەيلە يارەب ياسەمىئە،
ئۇمر ئۆتتى غەفلەتدە سەرىئە، يوق ئىشقى بىزدە يابەدىئە،
ئىسمىڭ بەدىئە نەفىسىم رەزىئە بولدۇم بەلەغە مۇبەتتەلا.

ۋ

ۋاجىب ئۇلۇغلار سۇھبەتى جانغە تەبەررۇك خىزمەتى،
ئاشىقىغە راھەت مېھنەتى ئىشقى ئىچىرە بىھەد راھەتى،
ئاشىق رەۋا ھەر ھاجەتى بەخت سەئادەت دەۋلەتى،
ئاشىقىغە ئاشىق تائەتى، ئىشقىغە قىلمە تاقەتى،
ئىنسانغە شوھرەت ئافەتى مۇرغى ھۇلۇد ئەۋدە يۇھا.

ھ

ھادى دەۋام ئىشقى قەدىم، جانغە مەسپە ئىشقى نەسىم،
ئاشىق قەدىم جانۇ تەنىم ئاشىق كۆڭۈل تەبىئى سەلىم،
تاپتى سىراتى مۇستەقىم، ئاشىقغە ئىشقى ئۇمىدى بىم،
بەس ئىسمى رەھمانىررەھىم، يائىللاھ ئىسىم ئەنرەم ئەزىم،
يۇھىيىللىزام ھەيىيى رەھىم، ئاپەت ساڭا ھەمدۇ سەنا.

لا

لا، لام ئەلىقى يەڭلىغ بەدەن جانۇ كۆڭۈل بۇئەسكى تەن،
جانغە نەسىھەت بۇ سۇخەن لانەفى لا بول دېمە مەن،
بىبەھرى بۇ دەھر كۈھەن، دۇشمەن ساڭا فەرزەند - زەن،
فانى بول ئەي زاغۇ - زەغەن، غەم نان، گور، ئۆي، تون - كېفەن،
ئەكس ئولسە ئىش نەھس ئەي ھەزەن چارە ساڭا خەۋفۇ - رىجا.

ي

يائەيىۋەنناس ئەتتەقۇ فى سۈرەتىلھەج ئەسەدۇ،
ئاسى غەرىبۇن ئەرھەمۇ فىل خەيرەن ئىللەفەسكەتۇ،
ئەن زىكر جەننەت فەغەسلۇ ئەن زىكر دۇنيا قالۇرۇ،
مەئىئاد ئەي فەتتەھھىرۇ ئەي ئەزكۇرۇللاھ زىكرەھۇ،
ھەجرەننەبىيۇل ھاسىبۇ تەئىرىخ غەشەنز ① ئەزجىيا ②.

مەقسەدكى توختى پۇرھەزىن قىلدى شۇرۇد غەمكىن ھەزىن،
ئەھۋال بەيان قىلدى كېيىن، باشىغە ھەرنە كەلگەنن،
ئايەت يۇھىيىيۇسسا بىرىن، كۆرگەچ يۇھىيىيۇلۇھىسنىن،
بىلگەچ رىيازۇنناسىھىن، ئاڭلاپ بۇ نۇسخە سۆزلەرىن،
تەنپەھ ئالىپ بۇ نۇسخەدىن قىلدى بۇ نەزمى بىبەھا.

① غەشەنز — ئەسلى يېزىقى «غشنز»، بۇ سۆزدىكى ھەرپلەرنىڭ ئەجەد ھېسابىدىكى
ۋەكىللىك قىلىدىغان سانىنى چىقارساق 1357 دېگەن سان چىقىدۇ. بۇ ھىجرىيە 1357 - يى -
لى (مىلادىيەنىڭ 1937 - 1938 - يىللارغا توغرا كېلىدۇ) نى كۆرسىتىدۇ.
② جىيا — ئۇرۇن ئىسمى. ھازىرقى لوپ ناھىيىسىگە قاراشلىق بىر يېزا.

ئايەت، ھەدىس مەزمۇنى بۇ، ئەلبەتتە نەزمىنى ئوقۇ،
بۇ شېئىر مۇھەممەل بولسىمۇ، زاتىم مىنىڭ بىرقەترە سۇ،
قىلىسام ھەممىشە زىكىر ھۇ، مەي بىرلە غۇسل قىل ۋۇزۇ،
ئايەت دەلىل ئەمرى، كۈلۈ، بار ۋەشرەبۇ لاتۇسرىقۇ،
ئېھسانغە ئەمر ئەھسەنۇ بار ئەمرىدۇر قىلىماق سەخا.

ئەي فىرى مۇرشىد ئاڭلاغىل، ئايەت، ھەدىس مەزمۇنى بىل،
بۇ شېئىرگە تەسدىقى قىل، ئەي فىرى مۇرشىد زىندە دىل،
شېئىرگە شائېر ئاچتى تىل، بولدى ماڭا بىرنەچچە يىل،
ئادەمنى كۆردۈم نەچچە خىل خارۇ ئەزىز، زارۇ زەلىل،
ئاقۇ قارا، كۈتاھ تەۋىل بەندە فەقىر بار ئەغنىيا.

يارەب بېھەققى ئەرەفات، پىرىمىغە بەرگىل بەرەكات،
دەۋرەخ ئوتىدىن قىل نىجات، دەۋلەت بىلەن بەرگىل قەنات،
ئەي خاجە سەيىد پاك زات، سەيىد ئەمەسمۇ ياخشى ئات،
ھاجەت ئەمەس مۇندە سىقات، تۇتماق قەلەم، قەغەز، دۇۋات،
تەڭرى بېرۇر كۆپ ھەسەنات، قىلىدىك تەۋافى مەرۋە سەفا.

يارەب بۇ ئىشان ھاجىنى، باشىغە بەرگىل تاجىنى،
بەرگىل تەۋافى مېئراجىنى، توق قىلدى بۇ ھەرئاجىنى،
رەد قىل بەلالەر كاجىنى، كۆرگەج ھەرەم ھۇججىجىنى،
ئېھرامدە ئاسراپ ساچىنى، خوب قىل مېنى مۇھتاجىنى.
قىلغىل مەئافى ھەر ھاجىنى، ھاجى ئەمەسمۇ پادىشاھ.

ھاجىم پىرىمىغە ئەرزى داد، قىلىسام قىلۇر كۆڭلۈمنى شاد،
قىلغاچ ئىشەنچى ئېتىقاد، پىرىمىغە بەر كۆپ ئېتىقاد،
ھاجىم پىرىم ئەھلى سەۋاد، ئەرز ئېيتقۇچى ئىستەر مۇراد،
قىلغاي بۇ ئەرزىم بىرلە ياد، بۇ پىر شاھى كەيقۇ باد،
سالساڭ نەزەردىن ئىش فەساد، بۇ ئىلتىماس - بۇ ئىلتىجا.

غەمدىن ئەمان داخىل ھەرەم، ھاجىغە يوق دەردۇ ئەلەم،
كەئبە ئىچرە يوق بىر زەررە غەم، كەئبە ئىچرە يوق زۇلمى سىتەم،
دۇنيا غەمى سۈرەت سەنەم، كەئبە سىقاتىنى رەقەم،
چەكەمدە ئاجىزدۇر قەلەم بىلىمەك ھەرەمنى مۇھتەرەم،
ھەركىم ئېسە داخىل ھەرەم بار ۋەئدە «كانە ئامىنا».

مەككە، مەدەنە ئىككى باغ، جان كۆڭلۈم ئىچرە سالدى داغ،
 جان جىسىم تىترەر لاغ-لاغ، باراي دېسەم قايدە ياراغ،
 بىھەد گۇناھىم تاغ-تاغ، مەركىب يەغىردۇر لەڭ ئاياغ،
 ھەجگە بارالمايمىز بۇ چاغ، دائىم ئىشىم قان يىغلاماغ،
 جان جىسىمىغە ئىشقىم يەساغ، كۆڭلۈم بۇزۇق ئىشقىم يەسا.

خوتەنگە كەلگەچ شاھ جەھان، بولدۇم بەغايەت شادىمان،
 بولدى مۇرادىمىغە جەھان ئەدل ئىچرە ئول نۇشربۇان،
 ھەر ھۆكۈمى قىياس ھۆكىمران، ئەرزىم بۇ ئەي قۇتتى زەمان،
 ئىمان تىلەرمەن ھەم ئەمان قىلغاي دۇئا دەپ شادىمان،
 ئەرزىم تەمام بولدى بەيان شائىر بولۇپ خەستە گەدا.

مۇناجات

(مۇستەھزاد مۇرەببەئ)

يارەب تەلەبىم سەندىن ئۇشۇلدۇركى دەما-دەم،
 جۈرمىم تولالقمىدىن بۇ دىلىمدە تولادۇر غەم،
 قورقۇنچىدە يىغلاپ كى تىلەپ ئەفۋىنى ھەردەم،
 فەزلىڭ بىلە ئەفۋ ئەيلە گۇناھىمنى ئىلاھىم،
 بىچارەئى يەكتا.

ئۇقبالارىدىن كۆڭلۈم ئارا زەررەچە غەم يوق،
 تاشدەك بۇ دىلىم قاتتى كۆزۈم ئۆزىدە نەم يوق،
 مەندەك بۇ جەھان ئىچرە گۇناھكار يەنى ھەم يوق،
 بۇ قىسىم گۇناھ بىرلە خۇداغا ئۆزىم يوق،
 دىلىمىختى غەربا.

ھېچ بەندەدە يوق مەندەكى بۇ جۈملە گۇندەلەر،
 كۆڭلۈمدەكى بۈگۈنە - ھەسەد، ھېرىس شەرىھلەر،
 كەتكەيمۇ دىلىمدىن ھەمە زەڭگەرە گىرەھلەر،
 تەۋبەمنى قەبۇل ئەيلەگىل ئەفۋ ئەيلە گۇندەلەر،
 پەزىل ئەيلە كەربا.

مەن بەندەگە ئارىز بولۇبان نەچچە كېسەللەر،
 سالىدىكى جىدقانى بۇ كېسەل نەچچە مەدەللەر،

ئاجىز بولۇپان بىھۇدە ئۆمر ئۆتتى يارانلەر،
ئاجىزلىق ئىلەھەققە سېغىنىدىم بۇ زەمانلەر،
رەھىم ئەيلە رەھىما.

يارەبىم ئۆزۈڭ ئالدىدە شەرمەندە قۇلۇڭمەن،
دەردىمگە دەۋا يوق تولا دەرماندە قۇلۇڭمەن،
سەھىت ئولماق ئۈچۈن تولا ئەيرەندە قۇلۇڭمەن،
تەقدىر شۇبۇدۇر، قالغۇچى ھەيراندە قۇلۇڭمەن،
بىچارە يېتىما.
ئاجىز ھەممىنى بەندەگە رەھىم ئەيلەگۈچىسىن،
بەندەڭگە كېسەل كەلسە ئۆزۈڭ دەفئە ئىلەگۈچىسىن،
دەردىگە دەۋالارنى بېرىپ سەھىت ئەيلەگۈچىسىن،
فەزىلىك بىلە ھەرجۈرىنى ئەفۋ ئەيلەگۈچىسىن،
شەرمەندەنى يەكتا.

بۇ خەستە غەرىبغە رەھىم ئەتكۈچى يەككە خۇدادۇر،
يارەبكى يولۇڭدا يۈزىڭ جان بولسە فەدادۇر،
بۇ قۇلىڭ ھەممىشە تارتغانى جەبىر - جەفادۇر،
شولۇدۇركى ئۆمىد تەڭرىم ئۆزى مېھىر - ۋەفادۇر،
بۇ خەستەگە جانا.

ئەي توختى غەرىب تەۋبە قىلۇرغە گاچەدۇرسەن،
ھەق ئەمرىگە سۇستلۇق قىلىپ ئاندىن قاچەدۇرسەن،
مەھشەردە نېچۈك قۇل دېگىلى لىب ئاچەدۇرسەن،
ھەق ئالدىدا شەرمەندە بولۇپ ياش ساچەدۇرسەن،
قىل تەۋبە نەسۇھا.

مۇناجات

غەرىب مەن بىنەۋامەن غەم دىلىمدىن كەتمەدى يارەب،
سەھەردە نالە قىلسام دەرگەھىڭگە يەتمەدى يارەب.
غەرىبلىق كۈچەسمە نالە قىلىدىم بىسىرۇ سامان،
غەرىبىڭ ھالىمنى سەندىن بۆلەكلەر سورىمادى يارەب.
غەرىبلىق دەشتىدە بىچارەلىكىدە ئۆمر ئۆتكەردىم،
نە ئەيلەي، نە قىلاي بىردەم كېچە تاڭ ئاتمادى يارەب.

يېتىملىكنىڭ ئوتى بىچارە كۆڭلۈمنى خەراب ئەتتى،
 دەۋام - يىغلاپ غەرىب دىل زەررەچە ئاچىلمادى يارەب.
 جەمە ئالەمدەكى ھەممە يېتىملەرنىڭ يېتىمى مەن،
 كى سەندىن ئۆزىگە ھېچكىم بۇ يېتىمنى سورىمادى يارەب.
 دىلىمنى ئۆرتەدى بۇ ئىش داغى دايمى شەب-رۇز،
 زەمىن ئاسمان ئالەمگە تاقىت قىلمادى يارەب.
 بىدھار ۋەقتى بولۇپ ھەممە گىياھلار ياشارپ چىقتى،
 ئاچىلدى گۈللەرى، كۆڭلۈم پەقەت ئاچىلمادى يارەب.
 كېلىپ بۇلبۇل تەرەڧلەردىن قوناپ گۈل شاخىدا سايىراپ،
 ئاچىلدى كۆڭلى، بىزنىڭ كۆڭلۈمىز ئاچىلمادى يارەب.
 قىزىل گۈل ئاچىلىپ ساچىلدى بەرگىدىن تەرەڧلەرگە،
 خەزان بولدى بۇ كۆڭلۈم غۇنچەسى ئاچىلمادى يارەب.
 ھەممە ئاجىز قۇلۇڭنىڭ ئاجىزىدىن خاكى بىقۇۋۋەت،
 كى سەندىن ئۆزىڭىسى ئاجىزغە ھېچ رەھىم ئەتمەيدى يارەب.
 دىلىم سادىق، ئەمەس دۈر غۇلۇغىدىن خالى ئېرىمىسەن،
 ئەجەب زەڭگەر باسىپ غەڧلەتدە دىل ئاچىلمادى يارەب.
 دىلىمنى غۇلۇغىدىن پاك قىلغىل ئەي خۇداۋەندە،
 ساڭا قۇللۇق قىلۇرغە ھېچ لايىق بولمادى يارەب.
 بۇ ئاسىيىنىڭ گۇناھىنى خۇدايا مەغپىرەت ئەيلە،
 قىيامەت كۈن نېچكۈك بۇلغۇم دەبان دىل تىنمادى يارەب.
 بولۇپمەن تالىبى دىدار ئۆمىدىم قىلماغىل زايىپ،
 لىقا ئەللاھ نەسىب بولسە دەبان دىل تىنمادى يارەب.
 ئۆزۈڭ لاتەڧىتۇ مەن رەھمەتەللاھ ۋەئە ئەيلەيسەن،
 بۇ ئاجىز دەرگەھىڭدىن ھېچ ئۆمىدىن ئۆزۈمدى يارەب.

نەدامەت ئۆمر مازى

نەيلەيمەن خۇشھال كۆڭلۈم بولدى گىريان ئاقىبەت،
 سەندى شاخۇ گۈللەرىم ئىچىمدە ئەرمان ئاقىبەت،
 دۇنيادا يوقتۇر بۇ دەردىگە ھېچ دەرمان ئاقىبەت،
 دۇنياغا كەلگەنلەرىم بولدى فۇشەيمان ئاقىبەت.

ئايىرىلىپ جانۇ جىگەر فەرزەندلەرىمدىن نەيلەيمەن،
 داغى فەرزەند ياشى ئاقتى كۆزلىرىمدىن نەيلەيمەن،
 بۇ يېتىملىك ئوتلار ئۆتتى باشىمدىن نەيلەيمەن،

بۇ غەربىلىق دەردىدە مەن زار ھەيران ئاقىبت.

سۆزلىسەم دەردىم تۈگىنىدۇر ئىچىم بەختىم قارا،
نەچچە قات دەرد ئىچىم قالدۇم بۇ يۈرەك - باغرىم يارا،
دەرد بىلەن ئۆمرۈم ئۆتۈپ ھەيران بولۇپ ئالەم ئارا،
ئىككى ئالەمنىڭ غەمىدە تىترىدى جان ئاقىبت.

رەنجىمنى كۆپ تارتىپان بۇ جىسمى ئاجىز بىمىجال،
تىل ئاغىر ھەم پايلىك بولدى بۇ زىرەك ئەقىل لال،
ھەم غەربىلىق ھەم يېتىلىك قىلدى قىسمەت لايەزال،
يۈز تۈمەن ھەسرەت بىلە كەتكۈم يۈرەك قان ئاقىبت.

ئاخىرەت ئەندىشەسىدىن بۇ بۇردىك - باغرىم كىباب،
تاڭلا مەھشەر كۈنلەرى مەن ئاسىغە قىلىسە ئەزاب،
مەن نېچكۈك تاقىت قىلماي ئوتدا كۆيۈپ ھالىم خەراب،
غەم بىلەن يىغلاپ ئاخىر ئاقىغاي ياشىم قان ئاقىبت.

مەئسىيەتكە بۇلغانىپمەن ئىچ - تاشىم بولدى ئالا،
ئىلىم تەھسىل قىلغالى تۇرسام بۇ ھەم قالدى چالا،
ھەقىقە سېغىنىپ مەئسىيەتكە تەۋبە قىلسام دائىما،
تاڭلا مەھشەر ئەسقاتۇر تەۋبە قۇشدىمان ئاقىبت.

ھەم فەقىرلىقنى خۇدا قىسمەت قىلىپدۇر نەيلەيىن،
كىم قەنائەت ئەيلىسە رەھمەت قىلىپدۇر نەيلەيىن،
سەدىرۇ تاقىت قىلماسە لىئىمەت قىلىپدۇر نەيلەيىن،
مەن غەربىنى نەفسى بىد قىلىدىكى ھەيران ئاقىبت.

فۇللۇغ ئادەملەر بۇ كۈندە خەلق ئىچىرە ئادەمى،
فۇلسىز ئادەمنى كۆرۈڭ كۈندە مۇسبەت مەتەمى،
فۇلسىز ئادەم فۇللۇغ ئادەمگە بولۇپدۇر خادەمى،
كىم خۇشامەت ئەيلىسە كەتكەي بىئىمان ئاقىبت.

فۇللۇغ ئادەم فۇلسىز ئادەملەرنى خادەم ئەيلىسە،
«مەن ئۇلۇغ باي» دەپ ئاڭا ئۆزىنى زالىم ئەيلىسە،
مەن يۇغان دەپ كىرىنى ئۆزىگە لازىم ئەيلىسە،
تاڭلا بولغايلار رەھىق مەللۇن شەيتان ئاقىبت.

فۇلسىز ئادەدگە خۇدا سەبرى جەمىل قىلغاي ئەتا،
كىم قىنائات قىلسە باي شۇل، بوق بۇ سۆزدە ھىچ خەتا،
قىسمەتگە رازى بولغان كۆرگۈزسى جەزم لىقا،
دۇنيادىن يىغلاپ ئۆتەر مەھشەردە خەندىن ئاقىبەت.

كىمكى ھەقدىن قورقۇبان شاھۇ سەھەر زار ئەيلەسە،
ئەمرىنى مەھكىم تۇتۇپ ئۆزىنى كۆپ خار ئەيلەسە،
ماسەۋەللاھ تەرك ئېيتىپ جاندىل بىلە ئەللاھ دېسە،
جەننەت ئىچىرە ھەق بېرۇر تەختى سۇلەيمان ئاقىبەت.

كىمكى ھەقىنىڭ ئەمرىنى تەرك ئەيلەبان بولسە ھۇرۇن،
كىمىر، نەخۋەت ئەيلەسە مەھشەر كۈنى بولغاي زەبۇن،
ھەسرەتۇ ئەرمان بىلە يىغلاپ بولۇرلەر قەددى نۇن،
نەچچە مىڭ تۈرلۈك ئەزاب مەھشەردە چەندىن ئاقىبەت.

ئەي غەرب دۇنيادە ھەرگىز ئەيش - راھەت ئىزلەمە،
خەلق ئارا مىسكىن بولۇپ ئۆزۈڭگە دەۋلەت كۆزلەمە،
ئاخىرەتنى فېكىر قىل بىھۇدە سۆزنى سۆزلەمە،
يادى ھەقدىن غافل ئولماي ئاندە بىر جان ئاقىبەت.

سەرگۈزەشت

سەرگۈزەشتىمنى بەيان ئەيلەي سۇئالىم سەن ئىشىت،
دېلىدىرىم ھالىم سوراپ بۇ ئاھۇزارىم سەن ئىشىت،
ئەۋۋەل ئاخىر ئېيتايىم بۇ دەردۇ ھالىم سەن ئىشىت،
بۇ غەرىبىغە رەھىم ئېيتىپ نالە قىلغانىم سەن ئىشىت.

ئەۋۋەلى ياشلىق چاغىدا ئىلىم تەھسىل ئەيلەدىم،
فېر ئۇستازىمغا ھەم خىزمەتنى ھاسىل ئەيلەدىم،
ئەھل مەئىنى تەرجىمەگە ئۆزىنى ۋاسىل ئەيلەدىم،
خىزمەت ئەيلەپ تەربىيەت تاپقان بۇ ھالىم سەن ئىشىت.

كۆپ زەمان دىققەت قىلىپ دىانى ئۈرۈتكەن ۋەقتىدە،
ھەر ئىبارەتنى ئوقۇپ مەنىنى ئېيتقان ۋەقتىدە،
ئالتە - بەش تالىغى تەرجىمە ئۆرگەتكەن ۋەقتىدە،
پەدەرىم بولدى قەزا بىدختى سىمىياھىم سەن ئىشىت.

تەھسىلىمنى توختاتىپ مەن نىڭ - بەدىنى بىلمەدەم،
ياخشى ئىشغە تاشلاماڭ دېگەن ئەھدەنى بىلمەدەم،
تابىئى شەيتان بولۇپ مەن قېلى بىلمەدەم،
دۇررى گەۋھەرنى يۇتۇرۇپ تاپمىغانىم سەن ئىشىت.

مادەرس سۆزى بىلەن قىلدەم ھۇندىرى ئىختىيار،
بەقەسسەم شابى توقۇپ خۇب ئۈستە بولدۇم بافكار،
ئىككى - ئۈچ يىل ئۆتمەدىكىم ئەلگە بولدۇم قەرزدار،
نەچچە يىل تەڭلىكنى كۆپ تارتقان جەفايم سەن ئىشىت.

نەچچە يىل تارتىپ جەفانى ئۇمرۇم ئۆتتى مەسلى يەل،
بەئزى غەم يەپ بەئزى ئويناپ ئىلىم ئۆزى يوق ئەمەل،
كېچە - كۈندۈز قىلغان ئىشلار ھەممەسىمۇ بىدەفئەل،
دائىما تەركى سەلات بولغان گۇناھىم سەن ئىشىت.

.....

ئۆي تۇتۇپ خاتۇن ئالىپ قىلدەم تىجارەت نەچچە يىل،
كۆپ قىزىق كەسب ئەبلەبان قىلدەم ھۇندىرى نەچچە خىل،
تۆرت بالام بولغاندا دۈشمەنلىك بولۇپ چىقتىم سەبىل،
بۇ غەربىلىق يولدا تارتقان جەفايم سەن ئىشىت.

ئايرىلىپ بىر يىلدا كەلدىم ئۆز يۇرتۇمنىڭ ئۈستىگە،
خەخ كېلىپمەن ئۇل مەھەل ئاغرىغ - سىلاغنىڭ ئۈستىگە،
ئىككى ئاي ئۆتمەي تۇرۇپ تەڭدى كېسەل مەن خەستەگە،
ياكى ئۆلمەي - ياتىرىلمەي يىغلاغانىم سەن ئىشىت.

ھەم ۋەبا - تائۇن بىلە فالەچ كېسەل ئارىز بولۇپ،
ياخشى ئىشدىن خارىج ئۆلدۈم كۆپ زەمان ئاجىز بولۇپ،
قول ئاياغىم زەئىفدىن ياتتىم قوپالماي تەلمۈرۈپ،
پاي لەڭ ھەم تىلىكى لال ئېيتقان زەبائىم سەن ئىشىت.

ھەق ماڭا بەرگەن كېسەلنى ھېچ كىشىگە بەرمەگەي،
ئەي خۇدايا بۇ كېسەلنى ھېچ بەندەڭ كۆرمەگەي،
ئاھ ئۇرۇپ مەندەك غەربىلىق كۈچەسىدا قالماغاي،

تىنچىلىق ھەقدىن تىلەپ قىلغان دۇئايم سەن ئىشىت.

رەنجى كۆرگەن كۈنلەردىم ھېسابى سى سال بولدىلەر،
ھەممە ئىشىدا ئۇشبۇ ئاجىزلىق ماڭا قىلدى زەرەر،
ياخشى ئىشلەردىن تەخارىج بولدۇم ئاڭلاڭ ياخشىلەر،
ھەسرەتۇ ئەرمان بىلە كەتكەي بۇ جانىم سەن ئىشىت.

ئالتە فەرزەندىم ئۆلۈپ كەتتى يانمىدىن نەيلەيمىن،
بۇ جۇدالىق دەردلەرى ئۆتتى جانمىدىن نەيلەيمىن،
داغ فەرزەندى ياشى ئاقتى كۆزلەرىمىدىن نەيلەيمىن،
نالە فەرياد ھەددىدىن ئاشتى نەۋھە زارىم سەن ئىشىت.

دەردى كەتمەس تا بۇدەم ئاتىمىش بىش ئۆلدىلەر ياشىم،
ئاق ساقال بولدۇم قېرىپ سارغاردى تۇشتىلەر تىشىم،
تا بۇدەمگە خالى بولماي كۆزدىن ئاقتىلەر ياشىم،
دەرد ئىچىمگە پاتماغاندىن يىغلاغانىم سەن ئىشىت.

دەرد ئىچىمگە پاتماي گۆشتلارمىنى تىشلەسەم،
مەن بۇ دۇنيانىڭ ئىشىغە ئەمدى قاندىم تاشلەسەم،
ئۆمرۈم ئاخىر بولدى ئەمدى ئاخىرەتكە ئىشلەسەم،
تىرەلىپ غەم جايىغە كەتتى ئاياغىم سەن ئىشىت.

ئەي خۇدايا، بۇ غەرىبىنىڭ ھالىغە رەھم ئەيلەڭل،
پاك ئىشقىڭدىن سالىپ بۇ جىسمىنى زەخمە ئەيلەڭل،
پاك ئىشقىڭنىڭ ئوتىدا كۆيدۈرۈپ مەھۋ ئەيلەڭل،
دەپ خۇداغە نالە قىلغان ئاھى زارىم سەن ئىشىت.

نەسىھەت

ئەيتىلغان سىرىڭنى سەن ھەركىمگە سىرداش ئۆزگەدۇر،
دەردى يوق بىدەردلەرە مۇڭ ئېيتما مۇڭداش ئۆزگەدۇر،
دەردى يوقلار ئۇچراسە ھەرگىز ئاڭا بولما رەفق،
يۈرمەڭل ناچىنىس بىلەكىم يولدا يولداش ئۆزگەدۇر،
قولداماڭ ھەرقايداغ ئادەمنى قاياشلىق بولماسە،
ئاغىر باش ياستۇقغە يەتكەندە قەرىنداش ئۆزگەدۇر.

بارچە يىغلار ئاھ دەپ دەردلىك كىشلەر بەلگۈلۈك،
 دىل كۆيۈپ كۆزدىن تۆكۈلگەن دەردلىك ياش ئۆزگەدۇر.
 گەرچە ئەندادىن ئەلەم يەتكەچ دىلىك ناشادېسە،
 رەھم ئېتىپ باشلىق سىلارغە دىن قەرىنداش ئۆزگەدۇر.
 گەر ساڭا يەتسە مۇسبەت كىم ساڭا رەھم ئەيلەگەي،
 خۇش دىل ئولغايلار ئەدۇ دىل غەم قەرىنداش ئۆزگەدۇر.
 كۆردۈم ئالەم خەلقلەرنى بىرەھىم ئىنسانى بوق،
 رەھم شەققەتلىك دىلى ئىنسانلى يولداش ئۆزگەدۇر.
 ئىستەسەڭ يارى ۋەفادارنى خۇدادىن ئۆزگەدەن،
 دىل شىكەستە رەھم - شەققەتلىك قەرىنداش ئۆزگەدۇر.
 تائەبەد ئەي دىل خۇدادىن ئۆزگەدەن تۇتما ئۈمىد،
 ئۆزگەلەردىن ھاسىل ئولماسلار ئۈمىد داش ئۆزگەدۇر.
 ئەي غەرىبا تۇتماغايىسەن بىۋەفانى يار دەپ،
 ئىككى ئالەم بىۋەفا يارى ۋەفاداش ئۆزگەدۇر.

ئىشقى مەجاز

نەچچە دانالارنى نادان ئەيلەدى ئىشقى مەجاز،
 يارىنى كۈيىدە سەرسان ئەيلەدى ئىشقى مەجاز.
 ھەر كىشى مەجنۇن بولۇپ لەيلىنى گەر قىلسە تەلەپ،
 مەسكىنى دەشتى بەيابان ئەيلەدى ئىشقى مەجاز.
 تىشە ئۇردى كۈھىكىن شىرىنى ھەرىدە مۇدام،
 ۋەئەئى ۋەسلىدە بىجان ئەيلەدى ئىشقى مەجاز،
 زاھىرى غۇربەت كەشىدە ئولدى زۇھرا كۈيىدە،
 يارى رۇخسارىن قىزىل قان ئەيلەدى ئىشقى مەجاز.
 شەيخ سەنئەندەك ۋەلىنى بويسىنگە زۇننار ئاسىپ،
 ھۈكمى تەرسا بارچە خۇبان ئەيلەدى ئىشقى مەجاز.
 يۇسۇف دەپ يىغلانمى يەئقۇبنى قىرىق يىلغىچە،
 مەنزىلىنى بەيتۈللەھزان ئەيلەدى ئىشقى مەجاز.
 ھاسىل ئەتىدىدىن زىلەيخا مەتلۇبىن جاناندىن،
 ئاخىرى زىندانى بۇھتان ئەيلەدى ئىشقى مەجاز.
 ئەي، غەرىبى مەۋلەۋى جامى بىلەن ھەدەدىنى كۆر،
 ئول ھەنن مەرزانى تۇغيان ئەيلەدى ئىشقى مەجاز.

مۇخەممەد س

بول ئۆتەر دۇنياغە ئەي دىل باغ بوستان ئەرزىمەس،
مالى دۇنياغە كۆڭۋانى بەرمە چىندان ئەرزىمەس،
نەفىس، شەھۋەت، كىبرۇ نەخۋەت فېئىلى شەيتان ئەرزىمەس،
بىۋەفا دۇنيا ئېرۇركىم كاھىشى جان ئەرزىمەس،
ئاخىرەت فىكىرىنى قىل تاڭلا فۇشەيمان ئەرزىمەس.

يادى ھەقدىن بۆلمە غافىل ئەي دىلا شامۇ سەبا،
مۈلكى ئەشياغە بىنا قىلماق بەسى كانى خەتا،
ئادەم ئوغلغە ئېرۇر ئۇشۇ جەھان ئىبىرەت نەما،
ھەركىشى دۇنياغە كەلدى ئاخىرى بولدى فەنا،
شەربەتى جامى ئەجەلگە شادى خەندان ئەرزىمەس.

شاھ بولساڭ ئالەم ئىززەتدە چۈن تاپساڭ قەرار،
يەتتە ئىقلىم تەختى فەرمانىڭدە بولسە ئىنتىزار،
ئىلمى ئوقۇپ ئەللامەدەك ئالەمدە ئالساڭ ئېھتىيار،
بىرلىك يەتكەچ تەننىڭدىن كەتسە قۇۋۋەت ھەم مەدار،
ئەيلەسەڭ يۈزىڭ نىدامەت ئاھ - ئەنغان ئەرزىمەس.

خاب غەفلەت بىرلە ئۆتتى ئۈمرۈڭ ئەي دىل ماھۇ سال،
قىلماڭ سەدىق بىلە تائەت يولىغە ئىنتىقال،
ئايۇ كۈندىن ئىبىرەت ئال قىلسە تۇلۇد تاپغاي زەۋال،
دەست خالى بىرلە بارساڭ تاڭلە نەزدى زۇلجەلال،
«تۇھپە كەلتۈردۈڭمۇ؟» دەپ سورغاندا ئەرمان ئەرزىمەس.

ئەي غەرىب يادى خۇدانى قويماغىل شامۇ سەبا،
ئىلمىڭا مەغرۇر ئولۇبان قىلمە تائەتكە بەنا،
جۈملەئى ئىسلام ئېلىدىن ھەق ئۆزى بولسۇن رىزا،
مەن غەرىبنى دىمەسە بەندەم ئەگەر يەۋمىلىجەزا،
دەرگەھىدە تائەتۇ خەيرات ئېھسان ئەرزىمەس.

نەسىھەت

بەندە بولساڭ ئەي كىشى ئەغياردىن قىل ئېھتىيات،
ھەقىقەت ئەمەس تۇتماغان بەدكاردىن قىل ئېھتىيات.

ھەركىشىنىڭ دىلىدا بولسە زەررەچە كىبرۇ ئىناد،
 بولمە ھەمسۇھبەت ئاڭا كىبرۇ رىيادىن ئېھتىيات.
 ھېرىس دۇنيالىق قىلىپ ئۇشەرە - زەكاتنى بەرمەسە،
 بارماغىل ئول جاي ئارا شەكىلك غىزادىن ئېھتىيات.
 ھەركىشى بولسە رىياخور سەن ئانى بىلىسەڭ ئەگەر،
 ئاندا بارساڭ تەڭرىم ئۆتمەس ئول گۇناھدىن ئېھتىيات.
 ھەركىشى ئالىم بولۇر ئىلىمىگە چۇن قىلماس ئەمەل،
 ئالىمى فاجىر ئېرۇر بىلگەن گۇناھدىن ئېھتىيات.
 دىلىدا يوق بۇيى خۇدا كەشقى كىراماتى ھەزار،
 باقماغىل ئول يۈزىگە سۈرەت نەمادىن ئېھتىيات.
 ئەغنىيا ئادەمنى كۆردۈم ھېرىسى كۆپدۇر كۆپ بېخىل،
 سەن ئاڭا قىلمە تىۋازۇ دىن كېتەردىن ئېھتىيات.
 ھەركىشى بولسە فەقىر ھەق يەرگە نىگە قانماسە،
 رەھىم شەفقەت قىلماغىل، ئانداغ گەدادىن ئېھتىيات.
 ھاجىلارنىڭ بەئزەسى فىسقۇ كەسافەت ئەيلەدى،
 ھەججەنى خار ئەيلەگەن مەردۇد خۇدادىن ئېھتىيات.
 ھەركىشى تەركى سەلات بولسە خۇداغە دوست ئەمەس،
 ھەق رەسۇل بىزاردۇر ئول باغى خۇدادىن ئېھتىيات.
 بەئزەنىڭ فەئىلى ھەرام خور بولسە ھەقدىن قورقماسە،
 ئاخىرەتدە جايى دەۋزەخدۇر لەزادىن ئېھتىيات.
 ھەم ئامانەتكە خىيانەت ۋەئدە يالغان بولسەڭىز،
 يالغان ئېيتقان چوڭ مۇنافىق ئول گۇناھدىن ئېھتىيات.
 بەئزى ئالىملارنى كۆرگىل بىر ئەمەل تۇتسە ئەگەر،
 ئەزەھا، مارۇ چىياندۇر ئول يۇھادىن ئېھتىيات.
 بەڭ، تەماكۇ، ناس، ئويۇن، كۈلكىنى خۇب كۆرسە ئەگەر،
 بولغۇسى مىڭ - مىڭ ئەزابدە ئول گۇناھدىن ئېھتىيات.
 بەئزىلەر مەن سۇفى دەپ باتىن ھەرام خوردۇر ئانىڭ،
 زاھىرى خوبدۇر دۇرۇغ، سۇفى نەمادىن ئېھتىيات.
 خالىسەن لىللاھ ئەمەل قىلماي كىشىگە بىلدۈرۈر،
 ئانداغ ئامىل دىن يراق بولغىل رىيادىن ئېھتىيات.
 ھەق شۇناس ئادەمنى تاپساڭ خاكى پايىن سۈرمە قىل،
 ئەي غەرب ئول جۈملەنى كىبرۇ رىيادىن ئېھتىيات.

مۇخەممەس نىدامەت

شاد بولماي ئۇشېۋ دۇنيادىن فەنا بولغان باشىم،
زار يىغلاپ دەردۇ غەم بىرلە ئەدا بولغان باشىم،
خەلق ئىچىدە خارۇ زارۇ بىندەۋا بولغان باشىم،
ھەر زەمان يۈزىڭ بەلەغە مۇبەتەلا بولغان باشىم،
ئەمدى ئۆلمەككە بويۇن سۇتۇپ رىزا بولغان باشىم.

غۇنچەدەك باغ ئىچىرە قالدىم مەن تەقى ئاچىلمايىن،
قۇمرىدەك يىغلاپ مۇدام ئۆلدۈم فەراغەت قىلمايىن،
مەن نېچۈك تىبىرى قەزاغە ئەمدى رازى بولمايىن،
كۆيۈدۈمۇ ياندىم كۆيۈپ ئۆلدۈم يەنە شاد ئولمايىن،
دوست دۈشمەندە شەھىدى كەربالا بولغان باشىم.

لالەدەك سۆلدۈم خەزان ئۇردى بەھارىم قالمەدى،
ئۆرتەنىپ كۈلفەت بىلە سەبرۇ قەرارىم قالمەدى،
كېچە - كۈندۈز زار يىغلاپ ئىنتىزارىم قالمەدى،
بۇ يامان دەردلەر بىلەن زىندە تۇرارىم قالمەدى،
كۆز يۇمۇپ دۇنيا نەشاتىدىن سەۋا بولغان باشىم.

يار دوستۇم يوقكى ھالىمغە تەماشى ئەيلەسە،
مېھرىبانىم يوق بۇ ھالىم ئەلغە ئىنشا ئەيلەسە،
يامېنىڭ مۇڭلۇغ ئانام يوقدۇركى پەرۋا ئەيلەسە،
يوق قەرىنداشىم مېنىڭ ئۆلسەمكى پەرۋا ئەيلەسە،
يىغلاشىپ ماتەم سەرالاردىن جۇدا بولغان باشىم.

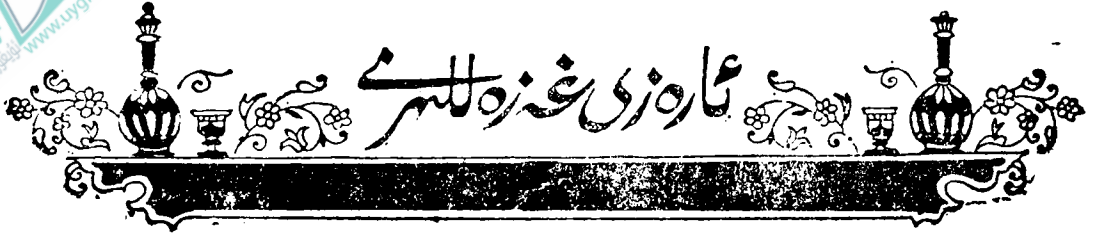
مەن غەرىب ئاسىيىنى چۇن سەبرۇ قەرارىم باستى غەم،
چىققى جانىم ھەر زەمان يەتكەن سىتەم ئۆزىرە سىتەم،
رىشتەئى جانىم كەبى باشىدىن ئاياغىم باستى غەم،
نىم بىسىمىل بولدىمۇ قالدى بۇ كۆڭلۈمدە ئەلەم،
خەچچە ئەرمان بىرلە دۇنيادىن فەنا بولغان باشىم.

ھەسرەت

ئەجەب كۈنلەر مېنىڭ باشىمغە تۈشتى،
ساچىم غەمدە ئۆسەپ قاشىمغە تۈشتى.

بۇ دەردىم كۆپلىغىدىن تەركى مىللەت،
قىيامەت ھەسرەتى باشىمغە تۇشتى.
دىلىمنى ئۆرتەدى بۇ ئىشق دەردى،
كۆڭۈل ۋەيرانلىقى يادىمغە تۇشتى.
يامان دەرددىن يۈرەك - باغرىم كىبابدۇر،
غەرىب بىچارەلىك باشىمغە تۇشتى.
ماڭا ياۋەر ئەمەس ھىچ قايسى بىر سۆز،
ئۇلۇغ سەۋدا مېنىڭ باشىمغە تۇشتى.
مېنىڭكى ئەقلى ھۇشۇم بولدى زايىم،
بۇ ھەيرانلىق مېنىڭ باشىمغە تۇشتى.
نە ئەيلەي، نە قىلاي بىچارەدۇرمەن،
يوغان دەردلەر مېنىڭ باشىمغە تۇشتى.
ئاتام يوقتۇر، ئانام يوقتۇر، نە فەرزەندە،
يېتىملىكنىڭ ئوتى جانىمغە تۇشتى.
غەرىبلىق كۈچىدە زار يىغلاپ،
ياشم دەريا بولۇپ ئالدىمغە تۇشتى.
ئۇستادىمىدىن جۇدا بولدۇم يارانلار،
تۈگەنمىس دەرد يۈرەك - باغرىمغە تۇشتى.
ئوقۇش توختاپ قالپ قاتتىغ مۇسبەت،
قىيامەت ھەسرەتى جانىمغە تۇشتى.
ئوقۇش توغراسىدىن دەردىم ياماندۇر،
دەۋزەخ قورقۇنچىسى يادىمغە تۇشتى.
ئوقۇماي يۈرگەندىن ئۆلگەندىم خۇب،
دەۋامەت يىغلاماق يادىمغە تۇشتى.
يېڭى ئۇستادغە يېتەلمەگەندىن،
بۇ رەك ئەۋۋارەلىق باشىمغە تۇشتى.
ئۆلۈپ كەتكەن ھەمە فەرزەندەلىرىمنى،
قاچان ئۇنۇتاي ئوتى جانىمغە تۇشتى.
ۋەفاسى يوق قېرىنداشدىن يۈرەك دەردە،
زەھەر يۇتقان كىبى جانىمغە تۇشتى.
تولا دەردلەر بىلەن بولدۇم فەرىشان،
كۆڭۈل غەمكىنلىكى باشىمغە چۈشتى.
بۇ يەڭلىغ دەرد بىلەن مەستانە بولدۇم،
قەلەندەر بولماقچى يادىمغە چۈشتى.
خۇدايىمىدىن بۆلەك ھىچ بىر كىشىم يوق.

كىي يالغۇز ئولتۇرۇش يادىمغە تۇشتى.
 بۇ ھالىمغە يېتەلمەس ھېچ بىر ئادەم،
 تولا ئەۋۋارەلىق باشىمغە تۇشتى.
 بۇ ھالىمغە يېتەلسەڭىز سوراڭ گەپ،
 يامان غەم قاينۇلار باشىمغە تۇشتى.
 ۋە ئىللا سورماڭىز ئەي ئادەمىيلەر،
 بۇ خامۇشلۇق مېنىڭ يادىمغە تۇشتى.
 كېتىڭ يانىمدا تۇرماي ئەي خەلايىق،
 ئۆز ھالىمدا تۇرۇش يادىمغە تۇشتى.
 قويپ بەرگەلى سىزگە يوق مەھازىر،
 ئۆيۈڭىزدە غىزالەر ياخشى فېشتى.
 زەمانە ئاخىر ئولغاچ قالماي ئىنسان،
 ھەرام خور بولغانى يادىمغە تۇشتى.
 كىشىدە قالمىدى زەررە دىيانەت،
 خىيانەت قىلغانى يادىمغە تۇشتى.
 خەلايىق ھەممەسى فەئىلى بۇزۇقدۇر،
 كۇففارلىق باسماقنى يادىمغە تۇشتى.
 ئەجەب فېسقى - فۇجۇر بولدى زەمانە،
 كى دەججال قوپماقنى يادىمغە تۇشتى.
 ياش ئادەملەر ھەممە بولدى كەسەفەت،
 ئىمانسىز كەتمەكى يادىمغە تۇشتى.
 مۇسۇلمانلىق زەئىف بولدى يارەنلار،
 ئىمان خار بولماقنى يادىمغە تۇشتى.
 بۇ دىنىمىز بۇزۇلماس دەپ تىلەرمەن،
 خۇدا دەپ بەك تۇرۇش يادىمغە تۇشتى.
 ئۆلۈم بىرلە مۇلاقات بولسام ئەمدى،
 ئەجەب خۇش بولماقنى يادىمغە چۈشتى.
 زەنۇ فەرزەندلەرىم يېتىم بولادۇر،
 ئەجەل تېغى كېلىپ جانىمغە تۇشتى.
 ئۆلۈمنىڭ غەمىدە قالدى بۇ توختى،
 سەفەر قىلماق مېنىڭ يادىمغە تۇشتى.

ئارەزى غىزەللىرى

(بېشى ئۆتكەن ساندا)

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: قادىر ئەكبەر

باھار ئەيىمى كەلدى

باھار ئەيىمى كەلدى، ئەي كۆڭۈل، جانانگە راز ئەت،
سەھەرلەر ئالە ئەيلەپ، شەۋق ئىلە بۆلۈلدەك ئاۋاز ئەت،
رىيالىق زوھدۇ تەقۋادىن كېچىپ، مەيخانەگە باز ئەت،
ئۆزۈڭنى نەچچە كۈنلەر دەير پىرى بىرلە دەمساز ئەت،
ئاياغە باش ئۇرۇپ، مۇغبەچچەلەرنى خوپ سەرەراز ئەت.

يۈرۈپ بىياكلەردەك بى پىكىر، بىكار ئولتۇرما،
يىگىتسەن، مەرد بولساڭ ئۆلگىچە بىمار ئولتۇرما،
كىمى بىكار كۆرسەڭ بولدى بىركۈن خار، ئولتۇرما،
مەئشەت يولغا مەيھەت ئېرۇر دەركار، ئولتۇرما،
ساخا پەزلۇ ھۈنەر ئۆرگەتكۈچىلەر بولسا، ئەئزاز ئەت.

يېغىپ بارانى رەخمەت ھەرگىياھدا تۇرلى ھەنگامە،
زىمىن زىبالىنىپتۇ سەبزە - مەخمەلدىن كىيىپ جامە،
بۇ ئاۋازى فەرەھبەخشادە، ۋاھكىم چۈشمەسەم دامە،
سەبا، يەتكۈز مېنى دىلخۇستەدىن ئول يارە بىرنامە،
دېبان ئاشىقلەرە ئېھسان ئۈچۈن ھۆسنۇڭگە پەرداز ئەت.

بۈگۈننىڭ لەززەتى چۈن خوپ مۇھەببەت بادەسىن تۇش ئەت،
تامامى ئەھلى مەجلىسىنى ناۋاسازى ئىلە خۇش ئەت،
مۇغەننى سەن ھەم ئەمدى قىلماي ئىستىغنا، سۆزۈم گۇش ئەت،
رەبابۇ، چەڭگۈ، سىتارە گەھى پەندىجەڭ دەر ئاغۇش ئەت ①،
«بايات»، «ئۇششاق» ئىلە «گۈليار»، «ئىراق» ئالدىدا شەھناز ئەت.

① «پەندىجەڭ دەر ئاغۇش ئەت» - قولۇڭغا ئال مەنىسىدە.

بۇرۇنقى لەززەتىدىن ئارەزى ئېركەن ئىجەب ساددە،
كى ئىمدى نۇش ئېتىپ بولامش جۇنۇن دەشتىگە ئامادە،
ھاماقەتتىن ئىمىشكىم، ئۆتۈش ئىپپامنى ئالۇر يادە،
ماڭا بولدى ئاساس ئورنىدا بۇئاقۇ قىزىل بادە،
ئۇزات، بىر ئاق ئىچەي، ئەي ساقىيا، ھەم قەددىمى غازىت!

1910 - يىلى 15 - ئاپرىل.

شەھرىخان.

خوتۇن - قىزلار

قەدەم تاشلاڭ تۇتۇپ قول، مەقسەدە دېھقان خاتۇن - قىزلار،
ئوتىرمەڭ سالىپايىپ گەر بولسا چىن ۋىجدان خوتۇن - قىزلار،
بىلۇرسىزىلەرمۇ، كەلدى سىزلەر دەۋران خوتۇن - قىزلار،
تامامى دۈشمەن ئولدى زارۇ سەرگەردان، خوتۇن - قىزلار،
ئالىپ تاشلاڭ پەرەنجى، ئوتلەرە چاچۋان خوتۇن - قىزلار.

زەمانى مۇستەبىد، ئەرلەرنىڭ زۇلىمى ئىزدى خوپ بىھەد
جاھالەتدەن قىزىلگۈلدەك يۈزىڭىزگە ئورالدى سەد،
قويۇڭ ھايۇ - ھەۋەسىنى، ۋاقتى ئۆتتى ئىسكىگەن ئىبجەد، ①
بۇ كۈندىن بىتەمىز ئەرلەرگە ئىسلا ئەگەيسىز قەد،
ساۋادىڭىز چىقار لاتىنچە ② كۆپ ئاسان خوتۇن - قىزلار.

يۈرۈپ تەشۋىقى شۇرا قايدا، دەپ جان بىرلە ئىزلەڭلەر،
ئاشۇرماق چۈن ئىمەلگە بەلنى ھىمەت بىرلە باغلاڭلار،
كىمكى قارشىدۇر، بىرسۆز بىلەن باغرىنى داغلاڭلار،
يوقالسۇن ئەسكى تۇرمۇش، يېڭى يولغا ئىشنى چاغلاڭلار،
قىلىپتۇر سىزگە شۇرا شۇنچە كۆپ ئېھسان خوتۇن - قىزلار.

قىلىپ غەيرەت، ئوقۇپ ئىلىم ئۆگىنىڭلار لاللىمىپ تۇرماي،
قاراپ تۇرماق خوپ ئېرمەس ئىمدى شۇرا دەۋرىنى سۈرمەي،
ياشاڭ، ياپراڭ، ئېلىڭ ئۆزىڭىزنى ئويلىنىپ يۈرمەي،

① «ئىسكىگەن ئىبجەد» - كونا ئىبجەد - بۇيەردە شائىركونا تۈزۈمنى دارىتەلاپ تەنقىد قىلدۇ.

② «ئۆزبېكستان 1925 - يىلى لاتىن يېزىقىنى قوبۇل قىلغان».

ئاپايۇ سىڭلىڭىز مەكتەپكە كەلسۇن، ئۆيدە ئولتۇرماي،
ئوقىغان بولغۇسىدۇر شاد ھەم خەندان خوتۇن - قىزلار.

بۇكۈندىن سايلىنىپ، سايلاشقا سىز ھەم بولدىڭىز ھەقدار،
يۈرۈڭ ئەرلەر بىلەن قول ئۇشلاشىپ، ئىشلەر قىلىڭ تەييار،
ئېزىڭ دۈشمەننىڭ باغرىن، دوستلار بولغۇسى مىنىتتار،
خۇراپات ئىھلىنىڭ ئەپسۇنى ئەمدى ئەيلىس س ھېچ كار،
تېكىنخورلەرنى قىلدۇق يەر بىلەن يەكسان خوتۇن - قىزلار!

ئېچىپ كۆزلەرنى سۆزلەر ۋاقتى يۈزلەردە ھايا قويماڭ ①،
كېرىپ سايلامغا بەدغەش ② كىمىلەردىن مۇتلەق قويماڭ،
دۇئاخان، باخشى، قۇشناچ ئىھلىگە قايتىپ رىجا قويماڭ،
يامانلار سىرنى ئاچماقتا مەجلىستە ئىبا قويماڭ،
بارى ئاچلىقتىن ئۆلسۇن بەرمەڭىز بىرزان خوتۇن - قىزلار!

ئەدالەت «ئەر بىلەن خاتۇن باراۋەر» دەپ نىدا قىلدى،
بۇنى جايغا يەتكۈزگۈچە كۆپ جانلەر پىدا قىلدى،
جەھان يوقسۇللىرىنى تىز بىرلىشىڭ دەپ ئىلتىجا قىلدى،
نىكولاي پادىشاھنىڭ تەختى - بەختىدىن جۇدا قىلدى،
دېدى ئارەزگە شۇرا: «قالمىسۇن ئارمان خوتۇن - قىزلار!»
1926 - يىل. شەھرىخان.

ئەپەندىلەر

ئەرزىم قىلايۇ سىزلەر دانا ئۆپەندىلەر،
ئەي، ياش يۈرەكلى، سۈرەتى زىبا ئۆپەندىلەر،
ۋاي جەملە نۇچى ئىستىداتتا ئۆپەندىلەر،
ئەيلىڭ تەرەددۇد ئوقۇماققا ئەلا، ئەپەندىلەر،
بىكارغا ئۆتمىسۇن پۇرسەت ئىسلا، ئۆپەندىلەر!

خاھ رۇسچە، خاھ پەرەكچە ئىسە ھەرنېچۈك ئىلىم،
پەننى مائارىپ ئىھلىدە دۇر بولمايى بىلىم،
دەسەكشىكىم خارۋەللىل ئولماسۇن ئىلىم،
تۇرسۇن نەزاكىت ئىلە دېسە جاي - مەنزىلىم،
ئىلىمدىن بۆلەكتە يوق بۇ تەمەننا ئۆپەندىلەر!

① ھايا قويماڭ - بۇيەردە ئۇيالماڭ، تارتىنماڭ دېگەن مەنىدە كەلگەن.

② بەدغەش - قىلىش ئۇسالى، نىيىتى يامان.

ھالا مۇئەللىم ئىسمىن ئالىپ قەدىر تاپىدىڭىز،
مەردۇم كۆزىنى ئاچماق ئۈچۈن خېلى چاپىدىڭىز،
ئاتوغرا، دەپ ئەسكى مەكتەپنى ياپتىڭىز،
ھەركۆرگۈچىگە مەنزۇر بولۇر رەفت - ئەپتىڭىز،
ئۇشبۇ سەيات بىرلە ياشاڭ تائەپەندىلەر!

مەلۇمىڭىزكى جاندىن ئەزىز ۋاقتى ياشلىق،
ئەيلەڭ ھەمىشە بىلمەك ئۈچۈن ھۆركېڭەشلىك،
ھەركىم تىلىسە ئۆمرىگە شىرىن مەئاشلىق،
ئەلبەتتە بولماس ئول كىشىدە خۇد تەراشلىق.
فادان ئىلە بولمىڭىز ئاشنا ئەپەندىلەر!

ئەيلەڭ تەشەككۇر، بىلىم بەردى زەمان سىزە،
ئەمما بىلىك، پۇرسەت ئېرۇركى مېھمان سىزە،
تارىخلار كى كۆرسىتىدۇ ئىمتىھان سىزە،
ھازىر مائارىپ ئەھلى ئېرۇر مېھرىبان سىزە،
ھەل قىلىك ئىلىم بولسا مۇئەمما ئەپەندىلەر!

بولغان ھەم ئەمەس ھېچ زەمان بۇخىل بىمەلال،
كىم قايسى يولدا قىلسا تەرەددۇد تاپار كەمال،
نۇرىن چېچىپ جەھانغا مائارىپ جەمال،
تەكلىپى ئام بىرلە گېزىت بىرلە ژۇرنال،
ئەيتۇر، كېلىك، نەسىبە ئېلىك، ھا، ئەپەندىلەر!

كۆردۈڭ ھۆكۈمەت ئەھلى ئېچىپ كۇرس قانچەخىل،
يوقسۇل ئېلىنى قىلماق ئۈچۈن ئىلىملىك مۇتتەسىل،
نانۇلباسۇھەر نە كېرەك ھازىر ئەتتى بىل!
ھەرۋەج بىرلە بولسا كۆڭلىڭىز خىجىل،
ھەرقايسىڭىز بىر كارىۋات جا، ئەپەندىلەر!

ھەر بىر مەقسەدنىڭ مەقسۇدى ھەم بار دىلدە دۇرە
تاڭلا بولۇرنى كىم بىلىدۇر، قايسى خىلدە دۇر،
بۇخاسىيەتنى مەن دىمەگۈم، ئايۇ يىلىدە دۇر،
كىمىلەر دېدى «قەھرى، دەڭگە سەلىك سىزنىڭ ئەلدە دۇر»
ئەلبەتتە دەرەمىز «فاسىدەئۇ دەئۋا!»، ئەپەندىلەر!

لەيلەك ئەگەر ھەر يىلى ھەم بىر كېلىپ كېتەر،
كەتكەندە بىلىمەس ھېچ كىشى، كەلمەكنى كۈتەر،
تەكرار كۆرسىدە يۈرگۈچىگە بۇ سۆزلىرىم يېتەر،
ئۆمىد شولكى، كىمكى ئوقۇر، ياخشى سەئى ئېتەر،
ئاتوغرىدۇرمۇ ئۇشبۇ سۆزۈم يا، ئەپەندىلەر؟

ھەر بىرىڭىزنى قانچە كىشى ئىنتىزارىڭىز،
مەلۇم بولاردى كەلسە دېيان كىردىكارىڭىز،
خوپ تەشەنە خېشى تەبارۇ دىيارىڭىز،
دائىم تىلەيدۇ ئارەزى ھەم ئېتىبارىڭىز،
قىلىدىم بۇنى پەند ئورنىدە ئىنشا، ئەپەندىلەر،
سىزىلەر ھەم ئەندى ئەبزل ئېيتىڭ، ئىنشا، ئەپەندىلەر!

يۈز ئۆرىمە توغرا يولدىن

يۈز ئۆرىمە توغرا يولدىن، چەرخ قەششاق ئەتسە ھەم،
ئۆچمەگىل، دۈشمەن سۆزىن ھەرقانچە يۇمشاق ئەتسە ھەم،
مەرد كەلدىڭ، مەردكە تىكىن، تاقەتلىك تاق بولسە ھەم،
ئۆتمە نامەرد كۆۋرۈگىدىن سۇسېنى ئاققۇزسا ھەم.

1909-يىل

كۆردۈم

(فۇزۇلى شېئىرىگە تەزىمىن)

بۇ كۈن خوپ ئىمتىھان قىلىدىم، مەن ھەم بەس قالمايدى ئەرمان،
پەلەكتىن ھەم شىكايەت ئەيلەدىم، كۆردۈمكى سەرگەردان،
كۆرۈندى بەزى غەمكىن، بەزى شادانۇ ھەم خەندان،
تىلەپ روزىم ئۇلەرغە ئەرر ئەھۋال ئەيلەدىم چەندان،
كىمەكىم دەردىمنى ئىزھار قىلىدىم ئىستەيۈپ دەرمان،
ئۆزۈمدىن ھەم بەتەرمىڭ دەردە ئانى مۇپتەلا كۆردۈم.

بىراۋ پۇل دەپ جىگەر قانۇ بىراۋ پەرزەند ئۈچۈن گىريان،
بىراۋ ئەھلى ئايالمن ھەسرەتتىن يىغلىغاي چەندان،

بىراۋ مەي بىرلە مەھبۇبىگە ناز ئەيلەپ قىلۇر جەۋلان،
جەھان سەھنىدە ئەسلا كۆرمەدىم تەشۋىشى يوق ئىنسان،
كىمەكىم دەردىنى ئىزھار قىلدىم ئىستەيۈپ دەرمان،
ئۆزۈمدىن ھەم بەتەرمىڭ دەردە ئانى مۇپتەلا كۆردۈم!

كەل ئەمدى ناتەۋان كۆڭلۈم، قوي ئەمدى قىلمە كۆپ ئەپغان،
ئۆزۈڭنى ھەر تەرەپ بادى سەبادەك قىلمە سەرگەردان،
قىلىپ چەندەن تەرەددۇد بى پىكىر ئولتۇرمىغىن بىر ئان،
تەلەپ قىلماق يۇگۇرماق، يىلمەگىڭنى ① قانىمادى ئەرمان،
كىمەكىم دەردىنى ئىزھار قىلدىم ئىستەيۈپ دەرمان،
ئۆزۈمدىن ھەم بەتەرمىڭ دەردە ئانى مۇپتەلا كۆردۈم.

1912 - يىل، 9 - ئاي

ئەي كۆڭۈل

ئەي كۆڭۈل، قوي نالە قىلمە، سىرىڭ ئىغشالانىمىسۇن،
كۆز ياشىڭ كۆپ تۆككە، ئەغىيار ئەھلى بالالانىمىسۇن،
دوستلارنىڭ تەئىنىدىن دۈشمەن تاماشالانىمىسۇن،
ئەقرەبالار سۈرەتى ھالىغە غەۋغالانىمىسۇن،
چارەنى قىل ھەمىشە ئىھباب ئەلالانىمىسۇن.

تاكى بولسا كۆكرىڭىدە داغ ھەسرەت قاپ - قاپ،
زاھىر ئەتمەك بولساڭ ئەۋۋەل بىغەرەز ئەھباب تاپ،
ئەقلى ئىدراگىگە كۆڭلۈڭ قانسا كۆپ بىئىختىلاپ،
قىلغۇدەك ئەتۋارى بولسۇن بەزلى جۇرمىڭنى مەئاف،
ئول كىشى سەن سۆز تامام ئەتكۈنچە گۇيالانىمىسۇن.

لېك دەئۋا قىلمە ئەپلاتۇنچە ئىدقلىڭ بار ئېسە،
خار كۆرمە ھەركىشىنى سۈرەتى ناچار ئېسە،
ھەر كۆڭۈلگە بەرمە رەنجىش، ھۆرمەتنىڭ دەركار ئېسە،
سۆزنىڭ تەسىرى قالماق ھەرقاچان تەكرار ئېسە،
ئاقىل ئۆز نوتقىگە پەخر ئەيلەپ تەمەننالانىمىسۇن.

ئويلىماي سۆزلەپ پىكىرسىز قىلغان ئىش ئىلگىر ئېتەر،
كىمكى يالغان كۆپ گەپ پۇرسە، ئۆزىنى بىئار ئېتەر،
كۆپ يېمەك - ئىچمەكنى ئادەت ئىيلەسە بىمار ئېتەر،
ئۆلچىمەي سەرپ ئەتسەك، ئالەمنى كۆزۈڭگە تار ئېتەر،
پىكىر قىل، ئىنسانلىق خەلق ئىچرە رەسۋالانىمىسۇن!

رۇتبەنى تاپساڭ ئەگەر، ئەل ئىچرە بولساڭ ھۆكۈمران،
ئەمرۇ پەرمانىڭگە تابىئ بولسا يەرۇ ئاسمان،
شاخ چىقارساڭ بىل ئىسكەندەردەك بولۇپ ساھىبقران،
جەزم بىلمەكلىك كېرەكتۇر، بارچەمىز ھەم مېھمان،
خەلق پەيلىگەن شىكايەت بىرلە «ئەۋاھ» لانىمىسۇن!

بارچە مەقسۇدلىق مۇيەسسەر بولسە، ئەي شۆھرەتپەرەست،
ھەر تەمەننا ئىكى قىلساڭ بارچەسىگە بەرسە دەست،
قىلمە ھەددىڭدىن تەجەۋۋۇر، تاپمايىن دېسەك شىكەست،
كىبىر ئىلە مەغرۇرلەر كۈردۈڭمۇ قانداق بولدى پەست،
ئىچ كۆرۈڭ ئىبرەت بىلەن ئىپسۇس بىللاھلانىمىسۇن.

ئەقىل ئەۋراقىدە كۆردۈم، ئىچكۈلۈك كانى زەرەر،
نەشەيۈ تەرياق، ئەفئۇن ئىچكۈلۈكتىن مىڭ بەتەر،
بەگى، كۆكنازى، پىياندىن بارچە ئەل ئىيلەر ھەزەر،
بىر نەزەر سالساڭچۇ ئاخىر، كورئەمەسسەن ياكى كەر،
ئەھلى ئەۋلادىم دېسەك قاينۇدا بەرنالانىمىسۇن.

بۇ جەھانغە كەلدىڭ ئەي تەن، بولمىغىل ئەندىشەسىز،
بارمىدۇر نەججارە بولماق ئەررەسىز يا تىشەسىز،
بەر كەمال كۆكلەپ تۇرالمايدۇ دەرەختى رىشتەسىز،
خوپ ئەمەس چىقماق سەپەرگە تۆشەسىز ھەم پىشەسىز،
ھەر قەدەمدە نەچچە خىل كۈلپەت مۇھەببەت لانىمىسۇن!

ئەيلى ئىسلامى ھەياتىڭ پىكىر ئېقىپ ئاداب ئىلە،
قىلمىغىل ئۆمرۈڭنى زايىم دەڭگە سەنا باب ئىلە،
ئەيتىمە ھەم سىرنىڭ تەقەززا ھەر نېچكۈك ئەر باب ئىلە،
ئارەزا، بۇ نۇقتەنى تەكرار قىل ھەر باب ئىلە،
ھېچ مەردنىڭ يارى ئەغيارىغە ئىمالانىمىسۇن.

ھېچ ئاشق يوقكى

ھېچ ئاشق يوقكى پۇل سەۋدايى مەشرەپ بولمىسا،
زەۋۇق ھىجراننى نە بىلگەي جىسمىدە تەب بولمىسا،
نېش ئۇرغايىمۇ نىگارا غەير ئىدقەب بولمىسا،
نەيلەيمىن سەيرى چەمەننى سىمى غەب - غەب بولمىسا،
جاي مەنيارغەب بولۇپ، يارى شەكەرلەب بولمىسا.

ئىشقى بىرگەۋھەر ئېرۇركىم، زەۋقىنى تاتىگەن بىلۇر،
كىمگە چۈشسە ئانىڭ ئۈچۈن ئىنچۇنۇن پىنھان بولۇر،
بەھۇدانە ئاھۇ زارىدىن ھەمە سىر ئاچىلىۇر،
بارا - بارا پاك يۈر ھەم پاك ۋىجدانلىق بولۇر،
ئار ھەم قىلىماس نىگارگە مۇقەررەب بولمىسا.

بۇ جەھانغە ئادەت ئولىش ۋەستىل يا ئىنكى پىراق،
كاشكى ھەر بۇلەۋەستە بولمىغاي چىن ئىشتىياق،
دەرد كۆرگەن بولساڭ ئىدىواڭ ئىلە بۇ ئەتۋارە باق،
داغى ھىجرانلەرگە ئايدىدۇڭدىن قاراڭغۇ ياخشىراق،
ھاسىل ئولىماس مەقسەدى شۇنداق ئۇزۇن شەب بولمىسا.

ئويلىماي بىر نۇقتە ھەم بولسا گەپىرمە، ئەي كۆڭۈل،
ئەنچۇمەن دەپ سۆيىمگەن مەجلىسكە يۈرمە، ئەي كۆڭۈل،
سۆھبەتتى دانانى تاپساڭ، يۈز ئوڭۇرمە، ئەي كۆڭۈل،
خۇد پەرەس نادان بىلەن ئولتۇرما، يۈرمە، ئەي كۆڭۈل،
نەمە بىلگەي ئول كىشى ئاقىلگە ھەمگەپ بولمىسا.

كىمگە ئورتاق بولساڭ، ئوغلۇم، خاتىرىن تۇت مۇھتەرەم،
ئىمىتپەن دىشۋار ئەمەس، ئوغلۇم، كېيىن قىلىماس ئىلەم،
مەيلى بولسۇن بىدەرەم ئول، ياكى بىر ساھىب كەرەم،
دوست سادىقتىن ئەمەس مىڭ يىل قەدىردان بولسە ھەم،
يار بولۇپ يارىڭ بىلەن ئەغيارىگە گەپ بولمىسا.

ئەي بۇرادەر، ھېچكىمى بەھۇدە يولگە باشلىما،
ھەر نېچۈك مەجلىستە مەغرۇرانە كۆپ يانپاشلىما،
ئائىلەڭ ئالدىدە ئەندەك غەم ئۈچۈن كۆز ياشلىما.

بەند ئىلە يول باشلا، ئەۋلادىڭنى كۆزدىن تاشلىما،
پىتنەچىلەر بىرلە ئۇ دايم مۇرەككەب بولمىسا.

باشقا دەۋلەت قونغان ئىنسان ئەيلىمەس نامۇسۇئار،
ئاشنالىقتىن دەم ئۇرماڭ، بەلكى يوق فىشوتە بار،
سەرپ ئۆز نەپسى ئۈچۈن ھەم بولسا يىغىلار زار-زار،
دەپتەرى ئىنسانىيەتتىن جاي بەرمەڭ زىنھار،
ئاقچە جەم ئەتمەكتىن ئۆزگە ھېچ مەتلەب بولمىسا.

ھېرسى دۇنيا، دوستى نادان، كارى دۈشمەندىن بەتەر،
ئۇشۇلەرگە مىڭ نەسىھەت ئەيلەسەڭ قىلماس ئەسەر،
بۇ ئىكەۋگە بارمە، مەقسەد بولسا بەستۇر سىمۇ زەر،
گەر قولۇڭدا بولسا دەۋلەت خوپ غۇلامىڭدۇر بۇلەر،
تەرك ئېتەر خالىس سەلامىن سەندە مەنسەپ بولمىسا.

قوي مۇھەببەت ئەھلىنى ئۆز خاھىشىگە زاھىدا،
كېچە تاڭ ئاتقۇنچە يىغلاپ ئەيلىسۇن يارغە رىجا،
دوستلەر پەندى، رەقىپلەر تەئىندىن چەكتىم ئىزا،
يارگە گاھىدە مەنزۇر ئولماق ئولماس ئارەزا،
ئىشقى دەرسىدىن ئوقۇپ، قارى مۇرەتتەب بولمىسا!

1912 - يىلى، 13 - يانۋار.

ئەي پەرى

ئەي پەرى، باشىڭ ھەقى، ھالىمگە بىر نەزەر قىل،
سۈرەتى ھالىم كۆرۈپ، ئىنساپە كەل، بىر چارە قىل،
لۇتق قىل خاھى غەزەپ، مەن زارە خىزمەتكارە قىل،
ھەرقەچان ھۆسنۇڭ زەكاتىن مۇستەھىق بىچارە قىل،
ئىلتىپاتىڭ تەشەببۇسى دىدار ئولان خۇمارە قىل.

چارەسىزلىقتىن دېگەيمەن، زۇلم قىلساڭ مەيلىگە ①،
تېخى مۇزگانىڭ بىلەن باغرىمنى تىلساڭ مەيلىگە،
بولمايدى دەردىم ياشۇرماق ئەمدى بىلسەڭ مەيلىگە.

① مەيلىگە-بويۇتۇ، مەيلى دېگەن مەنىدە.

خوبىمىدۇر، دەپسەن: «رەقپىلەردىن سىقىلساڭ مەيلىگە»،
مەندىكى مەقسەد يولىدا خالساڭ مىڭ پارە قىل!

ئەۋۋەلى خوپ مېھرىبانلىقلارنى قىلىدىك ناز ئىلە،
ھەر سوئال ئەيتسەم جاۋاب ئەيدىك شىرىن ئەتراز ئىلە،
گاھ ئوقۇپ «گۈليار»، گاھ «ئۇشاق»، گاھ «شەھناز» ئىلە،
تەڭ بولالماس ھېچ مەھۋەش سەن كەبى تەنناز ئىلە،
خوپ ئەمەس كۆيگەن جاراھەتكە سېپىپ تۈز يارە قىل.

ئاھ كىم، ھىجرىڭدە مۇنداغ زار ئولاي تاكەيگەچە،
غەيرىلەر ئالدىدە ئەيشى تار ئولاي تاكەيگەچە،
زار يىغلاپ تەشەنئى دىدار ئولاي تاكەيگەچە،
ياد ئېتىپ ئۆتمۈشنى مىننەتدار ئولاي تاكەيگەچە،
سىزگە كىم ئۆرگەتتى: «ئاشىقلارنى بەختىن قارە قىل؟» ①

بۇلبۇلىگمەن، نالە ئەيلەي، ئەي يۈزى گۈل يار - يار،
ئەرز ئېتەي ھەسرەتلەرمىنى، سەنگە يىغلاپ زار - زار،
كۈلمەگىل سانجىلىسا باغرىمغا ئەگەر مىڭ خار - خار،
ئاتەۋان كوڭلۈمدە ۋەسل ئومىدىدىن ئەخبار بار،
يول يۈرۈش تەلىمىنى تاۋۇسى خۇش رەفتارە قىل.

ئىشقى زەۋقىنى بىلۈرمۇ خۇد پەرەست ناپاكلىر،
ۋەسل قەدرىن قايدا بىلگەي بۇلەۋەس بىپاكلىر،
شاد ئەمەس جەننەتكە كىرسە، ھەجرىدىن غەمناكلىر،
چەككەك ئولماس ئارەزىدەك ئاھى ئاتەشناكلىر،
ئۆرگىلەي بىر يول خىرامىڭ سەھنەنى گۈلزارە قىل!

1912 - يىل.

پەلەكنىڭ گەردىشى

دائىم پەلەكنىڭ گەردىشى لەيلى نەھار ئولۇر،
گۈل بىرلە خار، لالەكى بار داغدار ئولۇر،

① فۇزۇلى ئارەزىنىڭ ياخشى كۆرىدىغان شائىرى ئىدى. ئۇ فۇزۇلىنىڭ: ئەزەل كاتىپلىرى ئۇشاق بەختىن قەرە يازمىشلەر دىگەن مىراسىنى زوق بىلەن ئىسلاپ، بۇنىڭدا ئىككى مىڭ ئىپادە قىلىنغان، دەيتتى، ئارەزى بۇ مىراددا فۇزۇلىنى ئىسلاپ تۇتتى (ئۆزبېكچە نەشرىنىڭ تەھرىر ئىزاھى).

مەردانلىقنىڭ زىننىتى تەمكىنۇ ۋىقار ئولۇر،
ئەي دىل، مۇقەددەر ئولما، قىش ئۆتتى بەھار ئولۇر،
سەھرا يۈزى بىنەفەشە بىلەن لالەزار ئولۇر.

كۆردۈڭمۇ، قارغا ھۆر ياشار، خۇش نەسەبىمدۇر؟
تۇتى قەپەزدە دائىم ئەسىر، بىئەدەبىمدۇر؟
يادوستى بۇنى قۇمرى، دېسە، بۇ ئەدەبىمدۇر،
بۇلبۇل سەھەزدە نالە قىلۇر، بىسەبەبىمدۇر؟
گۈل ئاچىلغۇنچە قانچە تىكەنگە دۇچار ئولۇر.

بىباكلارنىڭ قىلىمىشىدە بولمىغاي سەبات،
غەددارلارنىڭ مەزھەبىدە بارمۇ ھېچ ئۇيات،
دەۋلەت غۇرۇرى چۈشكۈچىدە بولمىغاي ئۇيات،
ئەھلى خىيانەت گەرچە قىلۇر سىرىن ئىبھتىيات،
مىڭ چارە قىلسا ھەم بىركۈن ئاشكار ئولۇر.

ئەھلى ھەسەدنىڭ كۆڭلى ئېرۇر دائىما سىياھ،
ئاتەش — بەختنىڭ جايى دېسە قىلماڭ ئىشتىباھ،
كۆردۈڭمۇ، كىم دەڭگەسەدۇر ھالى كۆپ تەباھ،
راھەت — مۇشەققەت ئاستىدادۇر، ئەقىل ئېرۇر گۇۋاھ،
ئالتۇن — كۈمۈش ئوتقا چۈشۈپ بىغۇبار بولۇر.

بىرنىڭ خىيالى ئاقچە تىلەر، بىرنىڭ بەچچەدە،
بىرى دېسە ئات، بىرى خوتۇن خوپ بۇلەكچە - دە،
بىرنىڭ مۇرادى تۇتتى يېرىن، پىكىرى زەغچەدە،
بولمىسا تەمام بارچە مەسەل بۇ ۋاراقچەدە،
ئاقىل بۇلارنى كۆرمىسە ھەم ھۇشيار ئولۇر.

گەپۈرمەڭلەر

قويۇڭلار، ئەي بالام، ئەھۋالى ئالەمدىن گەپۈرمەڭلەر،
يامانۇ ياخشى دەپ ھەر تۈرلى ئادەمدىن گەپۈرمەڭلەر،
ھەقىقى دەردنى بىلىمى، ئاڭا مەلەھەمدىن گەپۈرمەڭلەر،
بۈگۈنكى شادلىققا كېچەكى غەمدىن گەپۈرمەڭلەر،
زىيانى - سۇدى يوق ئىززەت ۋە ئىكراھەدىن گەپۈرمەڭلەر.

براۋنىڭ مەنىگەن ئاتى، يەنى تونى سىزگە نە دەركار،
براۋ كەيگەن چاپانى ئەسكى بولسە بىزگە يەتمەس ئار،
براۋ ياخشى ئىكەن بولسۇن پۈتۈن ئالەمدە ھۆرمەتدار،
براۋ بولسە يامان تا سىزگە، بىزگە بەرمىسە ئازار،
قويۇڭ ئۆز خاھىشىگە ئىككىسىدىن ھەم گەپۈرمەڭلەر.

ئۆلەن ① بېھراق دەرلەر شىكۋەگەر دەپ نام ئالغۇنچە،
براۋلەر غەيبەتتىن ئەرتە يۈكەچ كام ئالغۇنچە،
ۋە يا بىر كىمىسەگە تۆھمەت تاقىپ ئەنجام ئالغۇنچە،
يۈرۈپ بىركار قىلغىل ئولتۇرۇپ ئارام ئالغۇنچە،
دېسەڭ پاش ئولمىسۇن سىر، ئارتۇغۇ كەمدىن گەپۈرمەڭلەر.

قاراڭ ئالەمگە، بىكار ئولتۇرۇشتىن كىم زەپەر تاپقان،
كىمكى دەخلى يوق سۆزگە سوقۇلغاندۇر، زەرەر تاپقان،
براۋلەر غەيبەتتىن ئىزلەشنى قانداغ دەرەدەر تاپقان،
ۋالاقلاپ ئولتۇرۇشنى قايسى نادان بەچچەغەر تاپقان،
غادايغان بىتەمىزگە قامەتى خەمدىن گەپۈرمەڭلەر.

مۇدام ئادابى مەجلىسىنى دىلى ھۇشيارلەر بىلگەي،
سەبەتلىك لەززەتنى نەچچە كۈن بىمارلەر بىلگەي،
تەئامدىن خار ئولۇشنى دەڭگە سەبىكارلەر بىلگەي،
شۈكۈھى دەھرىنى، ئەي ئارەزىي، بىئارلەر بىلگەي،
قۇرۇق مەغرۇر خەندەنلەرگە مۇلەزەمەتتىن ① گەپۈرمەڭلەر.

1914 - يىل

تاپىلۇر

يۈرسەڭ تاپىلۇر - ئەيىپىڭ ياپىلۇر،
كىم يۈرسە ساياق - ئاخىر چاقىلۇر.
يۈرگىل بىئازار، بولماي دىلئازار،
— ئۆزىڭ خەلق ماقالىسى

پىكىرى قىل، ھۇشۇڭ بىلەن يۈر، رەھنامە ھەم تاپىلمۇر،
مەجلىس ئارا قىلىش ئۇتۇرى بەجا ھەم تاپىلمۇر.
قامەتى زىبا سەنەم، نازۇك ئەدا ھەم تاپىلمۇر،
ئىزلىسەڭ ئەزتەھتى دىل ھەر مۇددەئا ھەم تاپىلمۇر،
دەرد كۆپتۇر دەھر ئاۋا ھەر خىل دەۋا ھەم تاپىلمۇر.

نەپىس دەپ تەكلىپسىز سۆھبەتكە ئەسلا بارەنمىگىل،
مىننەت ئەھلىنى ئاشىدىن ئاچىگىدىن ئۆلسىڭ يىمىگىل،
چىن ئەر ئولساڭ، بىغەرەز ئىنسان تېپىلماس دىمەگىل،
خۇش قەنائەت، ئەھلى ئىستىغنا كىشى بىلماس خەجىل،
لەۋھەئى دىلىنى تۈزەت، چىن ئاشنا ھەم تاپىلمۇر.

سەن ئۆز ئەھدىڭگە ۋەپا قىلماقتا بولساڭ بىقەرار،
بۇلەۋەس — پىكىرى بۇزۇقلار تەئىنىسىگە قىلما ئار،
مەرد بولساڭ ئۆز سۆزۈڭنى قىلما كۆپ بى ئېتىبار،
ھەركىمە بىر پىشەئى تەقدىر يازغان نۇقتە بار،
بىۋەپالىق قىلمىساڭ، ئەھلى ۋەپا ھەم تاپىلمۇر،

كۆز تۇتار قىلىش مۇكاپاتىغە دىل ئاگاھلەر،
سۆيگەننى ئالماقتا تەڭ بولغاي گەدايۇ شاھلەر،
ئىمتىھاندىن ئۆتكەن ئەركەن قانچە سالۇ ماھلەر،
قازىغان بولساڭ بىراۋلەر قەددى ئۈچۈن چاھلەر،
چەكمەغەم ئارتۇقمۇ [كەم] دەپ مۇددەئا ھەم تاپىلمۇر.

دۇغۇللەرگە نەسىھەت

مۇشەققەت چەكمەيمىن ئەسلا كەمالە يەتمەس ئىنسانلىق،
مۇھەببەت شىۋەسىدىندۇر پەرىشان ھال - سارسانلىق،
يىگىتلىكتە ياراشماس ھەر كىشى بولماق پەرىشانلىق،
قايۇ ئىشقا قەدەم قويساڭ ئۆزۈڭنى قىلما ھەريانلىق،
قاچان ئائىلىدە كۆردۈڭ، ھەرنەچۈك ئىشتا ھەراسانلىق.

يىتىشنى جەزم ئىتىپ ھەر ئىشتا بولساڭ، بول سەبات ئىلە،
قىلىڭ بىرلەن دىلنىڭ بىر يولدا كەتسۇن ئۆزۈيات ئىلە.
كۆرەرسەنمۇ، ئۇچۇش قۇشقا كېرەكتۇم دۇم، قەنات ئىلە،

ئەگەردە قىلىمساڭ ھەر بىر ئىشنىڭ ئىپتىيات ئىلە،
قاچان يۈز بەرگەي، ئوغلۇم، بۇ جەھاندا شادۇ خەندىلىق؟

تۇزاققا چۈشسە قۇش تەلپۈنمەك ئىلە جانى قىيىنالىغاي،
ئاياق قاپقانغا بى ئوي كىمكى باستى، دارە يوللانغاي،
مۇكاپاتى ئەمەلدۇر، ھەركىمە ھەر خىل بالا ئىنىگەي،
ئۈمىدى بوشقا كەتكەنلەرنىڭ، ئەلبەتتە، كۆزى تىنغاي،
تەھمۇلىسىز قىلان ئىشتىن تۇغۇلغان كۆپ پۇشەيمانلىق.

بىلەرسىزمۇ، كىشىنى قايسى ئان، دەپچە دېگەيمىز ياش،
بىراۋنىڭ ھىكەسى. ئىشتىن چىقارمىش تولىماي ئەللىك ياش،
بىراۋ زەھرى ھاراقىتىن زەۋق ئالۇر، يوق بولسا ئەردى كاش،
بىراۋ بەك بىرلە مەشغۇلۇ بىراۋ نۇش ئەيلىگەي خەشخاش،
پىسەند ئەتكەنمۇ بۇ ئىشلارنى كاپىر يا مۇسۇلمانلىق؟

بىزى بۇ ھالغا سالغان بىگۇمان بىلدۈك ئىلىمىسىزلىك،
دېگەيمىز ئاڭ ئۈچۈن، ئاھ ئاڭسىزلىق، بىلىمىسىزلىك،
ئەجەپكىم، قىلماق ئولدۇق پاپروس بىرلەن چىلىمىسىزلىك،
ھەيا قىلماي كىچىكلەر كاتتىلەر ئەيلەپ ھەكمىسىزلىك،
بۇ يوللار ئەمدى سالىدى پىكىر ئېلىن باشىگە سەرسانلىق!

دېمەكچىمەن، ئىلىم، ئاداب تۇغسۇن، فەزل ئولۇپ نادى،
ئەشۇنداق بىر ئوغلۇدىن لەززەت ئالسۇن بۇ جەھان كاسى،
ھەيا بىرلەن ئەدەپدىندۇر بۇ ئالەمنىڭ سەرەنجاھى،
بىلىم شۇنداق بولاندا، يەر يۈزىدە قالمىسۇن ئامى،
بولۇر ئول ئاندە ئىنسان بىر - بىرىگە لىۋتى ئېھسانلىق.

تەئەججۇپكىم، زەماندىن شىكۋە قىلماق بولدى ھەر ئىنسان،
قىزىقكىم باشىگە غالىپدەك ئولماقنى تىلەر يالغان،
تەپەككۇرسىز ئۆزۈڭنى قىلما ھەر بىر ئىشتا سەرگەردان،
تەكەللۇم چاغىدە ئاقىل كىشى ھېچ ئەيلىمىدەس خەندان،
دېمىشلەر: بارچە نىئەتتىن لەزىزدۇر ۋەقت بىلىگەنلىك.

جۇۋانمەرد بولغۇچىلەر بولغۇسى خۇش خۇلق، خۇش سۆھبەت،
تەقەززائى زەماننىڭ ھەربىرىچۈن بولمىغاي دىققەت،

قىلۇر ئىنساننى ئىنسان ئىلىمۇ پەزىلىگە قاراپ ھۆرمەت،
ئوقۇپ ئىلىم ئۆرگىنىش، بىكارغە ئەسلا ئۆتمىسۇن پۇرسەت،
قىلۇر ئەل ئارەزىدەك مەدھىڭىز ئۈچۈن غەزەلخانلىق.

1924 - يىلى، شەھرىخان.

ئەزىز بولماس ئىدى گۈل

سولاشقان ئارەزىيىنىڭ زەخدە قالغان تەمبۇرىن تارى،
پەيەمەن ئەۋجى ئەفلاكىگە چىقارماس بولسا سېتارى،
كاساد ئۆلدى دېمەك، يەڭلىش ئېرۇر گەۋھەرنىڭ بازارى،
چىقار قورقماڭ، مەتائى ئېسىلىنىڭ بىر كۈن خەرىدارى،
ئەزىز بولماس ئىدى گۈل، قولغا تا سانچىلىمسا خارى.

ئانىڭچۇن شادۇ خۇررەممەن، ۋۇجۇدۇم بار ئۇچۇن سالم،
ئەگەرچە لەززەت ئالمىش بولسا ھەم ئۇيقۇدىن ئىقبالىم،
مۇقەررەر بائىسى ئاسايىش ئولماس جەمە ئېتەن مالىم،
بىلۇرمەن، يەر ئىسە ئالەم مۇشەۋۋەش بولمىغاي ھالىم،
نە دەپ ھەم شىكۈە قىلغايىمەن، پەلەك رەنج ئولسا رەپتارى.

قۇلاقنى سالماس ئۆلدۈم سۇدى يوق ھەر تۈرلى ھا - ھاگە،
خۇشۇم ھەم يوق، سىياقىم ھەم مائاش ئىزلەپ مۇراسەگە،
نەسبەت يوق ئەزەلدىن ھەم رىيالىق زۇھد - تەقۋاگە،
زەخىرە يىغماق ئادەت قىلىمادىم ئىمرۇز فەرداغە،
مۇيەسسەر بولمىغان چۈن نىمە بولغاي ئەرتەننىڭ كارى.

ياشار ھەر بارە كۆردۈك، ھۈرلۈك ئىلە قاغىيۇ قۇزغۇن،
قەيەزدە بەنت بولۇر تۈتىيۇ خۇشخان، بۆلبۈلى مەھزۇن،
مېنىڭ ھەددىم نەدۇر ھەر رەڭدە جەۋلان ئەيلىسە گەردۇن،
ئوقۇپ تارىخى ئالەمنى ئۆزۈمنى ئەيلىگۈم مەجنۇن،
ۋە لېكىن ياخشى بىلىدىم، يوق ئىكەن ھەسرەتنىڭ دەركارى.

بىلۇرمىز ئېتىبارىن، شاھ ئىكەن ئالەمدە مەزلۇمكۈش،
ئىتالىگۇ ھەم، قىغىر ھەم، قارچىغاي ھەم، سىنچىلەك ھەم قۇش،
مۇشۈككە چارە تاپماس گەرچە ساچقان بولسا زېرەك ھۇش،

خەتەردىن خالى ئەرمەس ئارەزى گەر بولامسا خامۇش،
تەمەننالايمىغاي ھەر كىم دېسە گەۋھەرچە ئاشكارى.

1929 - يىل.

نىگاھ، ئەيلەنگەي ①

(گەۋھەر رەھىمىۋاغا بېغىشلىنىدۇ)

يۈزۈڭدىن پەردە ئال، ياشنىڭ ھەقى، بىردەم نىگاھ ئەيلەي،
بولۇپ بۇلبۇل سۈپەت گۈلزارى ۋەسلىڭدە نەۋا ئەيلەي،
مەيى ۋەسلىڭ ئىچىپ، جاندىن كېچىپ، خوپ ئاھ - ۋاھ ئەيلەي،
گەھى يىغلاپ، گەھى خەندىن ئۇرۇپ نەشئۇنەما ئەيلەي،
مۇرادىم ھاسىل ئولسا، جانىڭگە جانىم پىدا ئەيلەي.

پەلەك ھەر كۈن بىر ئايلانماقنى ئادەت ئەتتى باشىڭدىن،
يېڭى ئاي تەلىم ئالماقچى ئىمىش قايولما قاشىڭدىن،
نېچۈك تاقەت قىلاي ئەغيار لۇتى ئەيلەپ قاراشىڭدىن،
ئۆزۈم ھەم ۋاقىپ ئولدۇم قەتلىمە قىلغان كېڭەشنىڭدىن،
تەشەككۈرلەر بىلەن تەئىزىم ئېيتىپ ئۆزنى رىزا ئەيلەي.

پراقنىڭ نەچچە كۈنلەردىن بىرى ھۇشۇمنى ئاغدۇردى،
كۆزۈڭ مەردۇملىرى كىپرەك ئوقىن باشىمگە ياغدۇردى،
رەقپىلەر لۇتى ئېھسانىڭ بىلەن خوپ دەۋرلەر سۈردى،
مىنى بىمار قىلغان ھەجرىڭ ئەردى، رەشكىڭ ئۆلتۈردى،
كىمە ھەم ئەرز ئەيلەپ، كىمگە بارىپ ئىلتىجا ئەيلەي؟!

قېلىپىمەن بۇيىلە سەرسانلىققا، جانا، ئەندى يول باشلا،
بېلىڭگە قول سالاي، نازۇك قولۇڭنى بويىنىمە تاشلا،
مۇرۇۋۇت قىل كەرەمدىن، بىر نەپەس يانمىدا يانپاشلا،
شۇ ئاندا چىقسا جانىم، ماتەمىم ئۇشلاپ، كۆزۈڭ ياشلا،
ۋەسىيەت ئورنىدا يىغلاپ، ھەقىڭگە بىر دۇئا ئەيلەي.

① بۇ شېئىردا دراماتۇرگ يىشىن، ھەلىمە خانىم، گەۋھەر خانىم ۋە باشقا بىرنەچچە ئەرەستىلەر شەھ - رىخانغا بارغان ۋاقتىدا يېزىلىپ، شەھرىخاننىڭ خۇش ئاۋاز ھاپىزى (ناخشىچىسى) ئابدۇللاجان مەخسۇم تەرىپىدىن ئاھاڭغا سېلىنىپ، مەھمانلارغا ئېيتىپ بېرىلگەندى.

(ئۆزبېكچە نەشىرىنىڭ ئىزاھى)

جاھان زېبالارى بولسا سەدەپ، سەن دۇررى گەۋھەرسەن،
بۆلەكلەر بولسا يۇلدۇز، سەن ئەجەپ ماھى مۇنەۋۋەرسەن،
پەرسەن يا مەلەك قانداق ئەجەپ غەيرى مۇكەررەرسەن،
ۋە يا بىر سېھرىگەرسەن، سەھنەئى دىللاردا ئوينارسەن،
قاچان پۇرسەت تاپىپ، مەدھىگىنى ئارەزدەك بەجا ئەيلەي.

كەلدىم ①

بۈگۈن مەن ھەم سەياھەت ئەيلەيمىن بىر بار دەپ كەلدىم،
يۈرۈپ ئالەمگە ھەر يەردىن ئالاي ئەخبار دەپ كەلدىم،
قىلاي مېھنەتكەش ئورتاقلارنى خوپ ھوشيار دەپ كەلدىم،
پالاكەت پىشەدۇر ھەر كىم يۈرۈر بىكار دەپ كەلدىم،
ھەمە كۈلۈنچىلەر بولغانىكەن تەييار دەپ كەلدىم.

نەۋا بىرلەن دېگەيمەن بولدى كۆكلەم بىلىدىڭىزلەرمۇ،
پىلانلارنى بىجىرمەك چارەسىنى قىلىدىڭىزلەرمۇ،
رەقىپلەر كۆڭلىدەك يەرلەرنى يارپ - تىلىدىڭىزلەرمۇ،
قەدەم شېرانە تاشلاپ، جايىڭىزدىن جىلىدىڭىزلەرمۇ،
پەراسەت ئەھلى بولسۇن ئۇيقۇدىن بىدار دەپ كەلدىم.

ياۋۇتماڭ يانىڭىزگە دەڭگەسە، خوشياقماق ئىنساننى،
ئۇ يەڭلىغ بىتەمىزگە ھەيپ قىلماڭ لۇتى - ئېھساننى،
ئەگەر ئاچلىقىدىن ئۆلسە مەيلى، بەرمەڭ پارچەئى ناننى،
تەنى سېھەت تۇرۇپ بىر ئويلىماستىن كەزسە ھەرياننى،
ئاڭا رەھم ئەيلىمەي، يەلكى بىرىڭ ئازار، دەپ كەلدىم.

قىلىپ ۋاقتىدا خىزمەت چارلىشىپ كەلگەن بۇرادەرلەر،
ئوغۇل - قىز، ئەرۇ خاتۇن زوق - شوق ئىلە بولۇڭ ھەر بار،
ئېلىڭ ئەز تەھتى دىل ئىشلەپ، ئاپارىڭ ئىسمىڭىز دەر بار،
كېلىپ بىر بەخت ئەمدى راھەت ئەيلەپ نەغمە تىڭلاڭلار،
ئوقۇي سىزلەر ئۈچۈن «شەھناز» ئىلە «گۈلىيار» دەپ كەلدىم.

① بۇ شېئىر ئۆزبېكىستان خەلق ناخشىچىسى مۇلا تويچى شەھرىخانغا كەلگەندە، ئۆزىنىڭ تىلىدىن يېزىلغانىدى.

(ئۆزبېكچە نەشرىنىڭ ئىزاھى).

ئاق ئالتۇن رەسىمىنى ئالغان پاختادۇر ئالەم ئارا مەھبۇب،
ئانىڭچۇن بارچە يەرنى پاختىكار ئەتمەك ئېرۇر مەرغۇب،
ھەمە مەقسۇد بولۇر ھەم پاختا ئۈچۈن ئىشلەنگىزلەر خوپ،
ئوقۇپ پەن بىرلە ئىشلەڭ، ئاز ھەم بولسا ئالۇرسىز كۆپ،
بۇ يولدا ئارەزى ئەشئارىدۇر بىسىيار دەپ كەلدىم.

ئارزۇ

مەن ھەم ئۇيقۇدىن ئىقبالىمنى بىر بىدار ئېيتى دەيمەن،
دىلىمدە بار مەقسۇدلەرنى خوپ ئىزھار ئېيتى دەيمەن،
مۇھەببەت ئەھلىدىن ھەر يەردە تاپىپ يار ئېيتى دەيمەن،
دىلىدە دەردى يوق بىدارلاردىن ئار ئېيتى دەيمەن،
ئۆزۈمگە بىر رەھمقۇ يار ھەمئەسرا ئېيتى دەيمەن.

يۈرۈپ ئالەمنى ئايلانماقنى جەزم ئەتتىم خىيال ئىلە،
پىكىر ھەريانە يۈرگۈزدۈم بۇ خىل ئاشىقتە ھال ئىلە،
تەبىئەت تاشكەنت بارماقنى كۆرسەتتى كەمال ئىلە،
سالامەت يەت، بولۇرسەن شادمان دەپ ياخشى پال ئىلە،
بۇ ئارزۇلەرگە غەيرەت ئەيلەمەك دەركار ئېيتى دەيمەن.

ئەجەپ خۇش بەھرى ئىكەن جەڭگاھ يەتكۈدۈم دەپ مۇرادىمگە،
كۆچۈرمەكلىك ئەسەرنى كۆندەلەڭ تۇرماقتا يادىمگە،
مائارىپ خادىمى — ئىلىم ئەھلى يەتكەي ئارزۇ - دادىمگە،
ئومۇمى خەلق ئۈچۈن خىزمەت شۇدۇر دەپ ئېتىقادىمگە،
كۆرۈپ تەكشۈرگۈچىلەرگە بارىن ئىزھار ئېيتى دەيمەن.

قېرىپ ھەم خەستە كۆڭلۈم نەغمە ئاۋازىگەدۇر تالىپ،
بىلۇرمەن ئىشقى مەشۇقنى تەننازىگەدۇر تالىپ،
پەرى رۇلەر ئاۋازىنىڭ زىب - پەردازىگەدۇر تالىپ،
مېنىڭ تەبىئىم «بايات»، «ئۇششاق»، «شەھناز»ىگەدۇر تالىپ،
ئۆزۈم ساز ئىلە ھەم ئاۋاز بولۇپ «گۈلىيار» ئېيتى دەيمەن.

ھەمە يازغانلىرىم مەنزۇر بولسا ئەھلى دانىشكە،
كۆرۈپ باسماقۇ باستۇرماقنى لازىم تاپسا خاھىشكە،
چۈشەر تەشۋىق ئىلە تەرغىبىلەر ھەر مىسرا ھەر ئىشكە،

پەراسەت ئەھلى قىممەت قويغۇسى ھەر يولدا قىلىشكە،
قالان ئۆمرۈمنى ھەم شۇ يولدا خىزمەتكار ئېتەي دەيمەن.

كىتپىتۇر ۋاقىت، دەپ بىكار تۇرماقلىق ھاماقەتلىك،
كىمكى خۇش تۇرادۇر ئىش بىلەن بولماقتا راھەتلىك،
يازۇگە ئىنتىلۇرمەن، بولمىسام ھەمدە پەساھەتلىك،
كۆرۈنسە كۆزگە شادۇ تالىتىم قىلسا رەفاقەتلىك،
يىگىتلەرچە چىرىك جىسمىنى بىر بېدار ئېتەي دەيمەن!

1937 - يىل.

پاختا

شەك يوق دىسەم، ئەمدى كانى پاختا.
ھەر يەردىكى بار بولسا ئىنسان،
بارىسىگە كېرەك بۇ جانان،
خاھ رۇس، ئەرەب، مۇسۇلمان،
ئارەز كەبى قانچىلەر غەزەلخان،
كەلگۈسىنىڭ ھەم فەسانى پاختا.

1934 - يىل.

مۇرەببە

خۇش كۆرۈنۈر كىمىگە بىكارلىق،
دەڭگەسەلىك بىلەن تەمەكارلىق.
بۇ خىل تىرىكلىكتىن ئۆلۈم ياخشىراق،
ئەۋۋەلى ھەم ئاخىرىدۇر خارلىق.
ھەر كىشىنىڭ كەسپى كى جەللاددۇر،
ھەر نەچچە جان قەسىدىگە بېداددۇر،
كۈتمە بۇ خىل ئادەمدىن ياخشىلىق،
ئوغلنى ئۆلتۈرسە ھەم ئۇ شاددۇر.

كىمكى ئېلىپ - ساتماق ئېرۇر پېشەسى.

مېھنەتكەش ئەلنىڭ جانى پاختا،
بەلكى ھەم رەڭگىدە قانى پاختا،
دېھقانچىلىق نىشانى پاختا،
ئامباردا تولا دانى پاختا،
ھەر يىلدىكى ئاشۇ ناننى پاختا.

ئالەمگە تونۇلدى ئۆزبەكىستان،
مېھنەت ئېلى بولدى شادۇ خەندان،
شاھلەر قىلىپ ئەمدى خوپ گورىستان،
مېھنەت بىلەن ئەيلىدۇك گۈلىستان،
شۇرا بولۇپ ئاڭا بانى پاختا.

چەرغاننى سەر بەلەند قىلغان،
ئەھلىنى جەھان پىسەند قىلغان،
دېھقاننى ئەرچۈمەند قىلغان،
موسكۋانى ئۆزىگە بەند قىلغان،
مەشھۇرەئىي بىگۇمانى پاختا.

باۋەر قىلىمساڭ، ئۆزۈڭ چىقىپ كۆر،
ھېچ قالمدى قۇرۇق، توقاي، شور،
ئەتىراپ جەھاندا بولدى مەشھۇر،
دېھقانلىرى ھەر تاماندە مەنزۇر،

3

كىمىسەكى كۆكنار ئىچەر، بەك چىكەر،
رەڭگىيۇ ئىنسانىيەتنى زەڭ چىكەر.
ئالمايىن ئىبرەتنى بولۇر مۇبەتتەلا،
ئادەم ئېسە ئۆلگۈچە ئاتىڭ چىقار!

كىمكى ئېسە ئادەتنى غەممازلىق،
سۆز توشۇماق بولسا كۆپۇ ئازلىق،
بەد كۆرىدۇر بارچە ئۇنى بەد گۇمان،
قالىغۇسى تۇرمۇشىدا سازلىق.

ھەر كىشىكىم ئىدىلىسە دېھقانچىلىق.
پاك تەرەددۇلەر ئىلە كانچىلىق،
پىكرى بىلەن غەيرەتنى دۇرئەت قىلىپ،
ئاڭلىغۇچىلەرگە چىن ئىنسانچىلىق.

كىمكى دىلى بىرلە تىلى بىر ئەمەس،
ھال دىلىنى سورىماغىنە ئەرەزىدەس،
گەرچە ئۆزىن ئاقىلۇدانا بىلۇر،
ئەقىل ئېلى ئول كىمىسەنى ئادەم دىمەس.

كىمكى خاتۇننى ئىككى يا ئۈچ قىلۇر،
ئۆز دىلىدا ئىشرەتنى كۈچ قىلۇر،
لېك بولۇر بىر باشىگە ئۈچ بالا،
بارچە مۇشەققەت يولىنى فەۋج قىلۇر.

كىمىسەگە يار ئولسا رەفقە شەپىق،
پېئىلى ھەم ئەتۋارى ئېسە مۇتتەفق،
ئول كىشىنىڭ جايىنى جەننەتتە بىل،
بولغۇسى ياۋغان ئاشى ھەم سېر قەتىق.

ھەر ئىككىسىن ئۆۋەرنى قىلسۇن دەراز،
بىر - بىرىدىن ئەيلەمەگەي ئېيتىراز،
رازى بولۇپ بىر - بىرىدىن ئەيمىش ئېتەر،
قىشلىرى ھەم بولسە بەھار ئىلە ياز.

مىكرۇ فەرب بولغۇسى ئەندىشىسى.
قىلسا يەنە خەلققە خىيانەتچىلىك،
تىزراق ئۈزۈلسۇن، دەڭ ئۇنىڭ رىشەسى.

ھەر كىشى ئۆزىنى ئالۇرسە فىراز،
كىبىر - ھەۋا بىرلە بولۇر خۇددى غاز،
ھېچ كىمنى ئۆزى بىلە تەڭ كۆرمەگەي،
بارچە قىلۇر ئول كىشىدىن ئېيتىراز.

بادەنى كىم كەيپى - سەپا دەپ ئىچەر،
خار - زارلىق لىباسىنى ئول پىچار،
شەرم - ھايا بىرلە كېتەر مال - ھال،
ئاقىبەت ئىنسانلىغىدىن ھەم كېچەر.

2

ئول كىشىكىم، پىكرى ئەمەلدارلىق،
كۆڭلى تىلەر بوغز ئىلە غەددارلىق.
بولسا ئەگەر تەبئى ئادالەتپەرەست،
تالىسى قىلسۇن ھەمە ۋاقت يارلىق!

كۆڭلى ئەگەر زۇلۇمغا مايىل ئېسە،
تىلىدا قىلغان زولۇمىن ئادالەت دېسە،
باشى بىلەن كۆزىنى ھۇقۇش چوقۇر،
يارى بىرلەك جىسمىنى ئىتەر يېسە!

كىمكى رىيا بىرلە ئوقۇر كۆپ نەماز،
خەلق كۆزىدە يەنە دۇرى دەراز.
ئالداش ئۈچۈن خۇلقى بىلەن خەلقىنى،
جىسمىنى قىلماقچى جەھەننەمگە ساز.

ھەر كىشى ئۆزىنى مەشەددەت بىلۇر.
ئانا - ئانا، ئوغلىغا ھەم دوق قىلۇر،
بارچە خەلايىت ئاڭا نەپرەتلىنۇر،
ئاقىبەت ئايالىدىن ھەم ئايرىلۇر.

چارە قىلالماي يۈرەكى چاكدۇر.

كىمكى خاتۇن ئالسا، يۈزى ئاي دەپ،
يا ئاتاسى ياكى ئۆزى باي دەپ،
ھالنى كۆر ئۈشۈۋ تەمەنكارنىڭ،

ئۆمرى ئۆتەر ئۆلگۈنچە «ئاي، ئاي» دەپ.

ئارەزىنىڭ مەقسۇدى بولمىش تەمام،
پىكىر قىلغۇچىلەر ئەيلەپ سەلام!
ھەر كىشى ئۆز خاھلىغاننى ئالۇر،
بولدى، دېيىپ ئەينى مېنىڭ مۇددەئام.

1911 - يىل، مارت

شەھرىخان

ۋاي كىشى يارىنىكىم يارى بار،
ياكى بەد ئەخلاق پېئىلۇ ئەتۋارى بار،
ئۆلمىسە ھەم جاي جەھەننەدەدۇر،
قايسى يىگىتكىم دىلىدە ئارى بار.

كىمىدە پەرزەنتلەر ئېسە ناسەزا،
بولسا بەد ئەخلاقلىققا مۇبەتەلا،
قىلمىسا ئۇ پەندە - نەسەپنى قەبۇل،
قان يوتادۇر دائىم ئاتا يۇ ئانا.

ۋاي قاينۇ ئاتاكى بېياكدۇر،
ياكى پىيانىستە ئىي ناپاكدۇر،
پەزلى - ھۈنەر تاپقان ئوغۇل نەيلەسۇن،

نەسىھەت

ئىچ بالام، پەندىمنى ئالغىل، باشىڭە چىققۇنچە شاخ،
غەم بىلەن ئۆمرۇڭ ئۆتۈپ تا بولماس ئەرەك سەلبەياخ،
بىر نەپەس بى كەيپ يۈرمە تۇرسا باشىڭدە تاياق،
ھېچ بىر مەكتەپكە بارماي، ئەمەر - پەرمانىگە باق،
بۇ سۆزۈمنى ئالمىساڭ، قىلسام كېرەك ئەلبەتتە ئاق!

ياشلىقنىڭ زىينەتىدۇر، دائىما يۈر دەۋدېرەپ،
ئادەمىيەتتىن سېنى تا كىم چىقارغۇنچە كۈرەپ،
دائىما چايخانلىرىدە يۈركى، ھەر خىل گەپ قۇراپ،
بول چاپان، ھەر ئۆتكۈچى زىباغا ئەرگەش قالىتراپ،
ئاس بېلىڭگە بولسا داندان ساپ پىچاغۇ ناس قاپاق.

ئىلىم - پەن ھەم دەرس ئۈچۈن ئاۋارەدۇر بىرنەچچە تەن.
ئوقۇماي، يازماي ئېرۇرسەن خېلىدىن گەپكە چىچىدىن،
ھۈسنى خويىڭ بارھالا، بارچىدىن ئالپتەسەن،
ئوينى، كۈل، دەۋرىڭنى سۈر، دەپ كۆيگىنىدىن ئىيتىمىن،
چىقسا ساقالىڭ بولۇرسەن كىسە بۇر ① ياكى قاراق ②.

1924 - يىل. شەھرىخان.

① كىسە بۇر - يانچۇچى.

② قاراق - قاراقچى.

زەھىرىدىن مۇھەممەد بابىر

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: جاپپار ئەمەت

تەھرىر ئىلاۋىسى:

چاغاتاي ئەدەبىياتىنىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن ۋەكىللىرىدىن بىرى بولغان زەھىرىدىن مۇھەممەد بابىر 1483 - يىلى تۇغۇلۇپ، 1530 - يىلى ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ ئاتىسى ئۆمەر شەيخ پەرغانە ۋىلايىتىنىڭ ھۆكۈمدارى ئىدى. 1495 - يىلى ئاتىسى ۋاپات بولغاندىن كېيىن، 12 ياشلىق زەھىرىدىن ئۇنىڭ ئورنىغا ھۆكۈمدار بولدى. ئۇ پۈتۈن ماۋەرائۇننەھرنى مەركەزلەشكەن دۆلەت ئاستىدا بىرلەشتۈرۈشكە ئىنتىلمەكتى. ئەپسۇسكى، مەملىكەتتە ئۇزۇن يىل داۋام قىلغان ئىچكى ئۇرۇشلار ۋە شايبانىخان باشچىلىقىدىكى فېئودال كۈچلەرنىڭ ھۇجۇملىرى بۇنىڭغا ئىمكان بەرمىدى. 1504 - يىلى شايبانىخان قوشۇنى ئەندىجاننى ئىگىلىگەندىن كېيىن زەھىرىدىن ئاز سانلىق قوشۇن بىلەن ئافغانىستانغا چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. ئۇ يەردە كابۇل ۋە بەدەخشاننى ئۆز ھاكىمىيىتى ئاستىغا ئالغاندىن كېيىن، 1526 - يىلى ھىندىستاننى ئىشغال قىلىپ، تارىختا «بۈيۈك موغۇل ئىمپېرىيىسى» (1526 - 1761) نامى بىلەن مەشھۇر بولغان دۆلەتنىڭ ئاساسىنى سالدى.

بابىر مەشھۇر ھۆكۈمران بولۇپلا قالماي، ئەدەبىي ئىجادىيەتتىمۇ پۈتۈن شەرقىيە، بولۇپمۇ تۈركىي خەلقلەر ئارىسىدا زور شۆھرەت قازانغان كاتتا شائىرلاردىن بىرى. ئۇ لۇتى، سەككاكى، نەۋائى قاتارلىق كلاسسىكلارنىڭ ئەنئەنىلىرىنى داۋاملاشتۇرغان ئۇلۇغ سەنئەتكار. ئۇنىڭ غەزەل ۋە رۇبائىلىرى ئۆزىنىڭ جەلپكارلىقى، مەزمۇندارلىقى ۋە يۈكسەك بەدىئىيلىكى بىلەن ئوقۇغۇچىلاردا چوڭقۇر تەسىرات قالدۇرىدۇ. بابىر شېئىرلىرى تارىخىي ۋەقە ۋە ھادىسىلەر بىلەن چەمبەرچەس باغلانغان؛ ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدە ئىنسانىي مۇھەببەت، پاك سۆيگۈنى ئۇلۇغلاش، ۋاپادارلىق، ھىجران ۋە ئەلەملەردىن شىكايەت مەركىزى مەزمۇننى تەشكىل قىلىدۇ؛ ۋەتەنگە ۋە خەلققە بولغان مۇھەببەت مۇھىم ئورۇننى ئىگىلەيدۇ؛ ئۇ ئۆز ئەسەرلىرى ئارقىلىق ئۆز دەۋرىنىڭ ئىلىملىرىگە، جاھالەت ۋە خۇراپاتلىققا قارشى كەسكىن كۈرەش قىلغان.

بابىر ئۆز ئۆمرىدە جاھانغا مەشھۇر بولغان قامۇس ئەسەر — «بابىرنامە» نى،

«مۇبەييەن»، «دېۋان» ناملىق شېئىرىي ئەسەرلەرنى يازدى. ئۇ تۈزگەن «خەتتىي بابىرى» دەپ نام ئالغان ئېلىپبە كىتابى ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلەرى ئارىسىدا ساۋات چىقىرىشنىڭ دەستۇرى بولغانىدى.

زەھىرىدىن بابىر ئۇيغۇر تارىخىدا مەشھۇر بولغان يەركەن «سەئىدىيە خانلىقى» نىڭ سۇلتانى، ئاتاقلىق ئۇيغۇر شائىرى ئابدۇرېشىتخاننىڭ تاغىسى بولۇپ، ئەينى يىللاردا يەركەننى مەركەز قىلغان سەئىدىيە خانلىقى بىلەن، بابىر شاھ ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان ئافغانىستان ۋە ھىندىستان ئوتتۇرىسىدىكى مەدەنى ۋە ئىجتىمائىي ئالاقە، ئۆزئارا ھەمكارلىق ناھايىتى قوبۇق بولغان. جۈملىدىن شائىر ئابدۇرېشىتخان شېئىرىيەتتە بابىرنى ئۆز ئۇستازى ھېسابلىغان. بابىر ئەسەرلىرى ئۇيغۇر جامائەتچىلىكى ئارىسىغا ئەنە شۇ چاغدىلا تارقالغان بولۇپ، ئازاتلىقتىن ئىلگىرى دىنىي مەكتەپ ۋە مەدرىسلىرىدە نەۋائى، خوجا ھافىز، سۇفى ئاللايار ئەسەرلىرى بىلەن بىر قاتاردا بابىرنىڭ «مۇبەييەن» ۋە «دېۋان» قاتارلىق ئەسەرلىرى مۇھىم ئوقۇشلۇق بولۇپ كەلگەنىدى.

ژۇرنىلىمىزنىڭ بۇ ساندا 1982 - يىلى تاشكەنتتە نەشىر قىلىنغان «بابىر شېئىرىدە - يىتىمدىن» ناملىق توپلامدىن بىر قىسىم غەزەللەرنى تاللاپ بەردۇق.

1

ياغلىغىڭىم، جان بىلە مەن خەستەدۇرمەن زار ئاڭا،
خەستە جانلار رىشتەسىدىندۇر مەگەر بىر تار ئاڭا.
ئەۋرەلۇر باشىڭىز يۇ گاهى يۈزۈڭگە يۈز قويار،
بۇ جەھەتتىن ئوت ئېمىش گۈلپىچۇ گاه گۈلزار ئاڭا.
بىر چەمەندۇر سەھنىكىم بولغاي بىنەپشە سەر - بەسەر،
تېگىرسى گۈلزارىدۇر كىم، بولماغاي بىر خار ئاڭا.
ياغلىغىڭىم تاكىم يۈزۈ كۆزۈڭگە تەگىش باردۇرۇر،
يۈز مېنىڭدەك زار يۈز مىڭ مەن كەبى بىمار ئاڭا.
ئەي كۆڭلۈم، يۈز پارە قىلسا يار تىيغى، غەم يېمە،
لۇتى ئېتىپ گەر باغلار ئولسا ياغلىغىنى يار ئاڭا.
كۆڭلۈم ئىستەر ياغلىغىڭىنى، بەلكىم ئاندىن بىر نەسىم
يەتسە بابىرغا، ئېرۇر جان بىرلە مىندەتدار ئاڭا.

2

كەلتۈرسە يۈز بەلانى ئۇشول بەۋەفا ماڭا،
كەلسۇن، ئەگەر يۈزۈمنى ئەۋۇرسەم بەلا ماڭا.
نېتىكەيمەن ئول رەفىق بىلە كىم قىلۇر بەسى،

مېھرۇ ۋەفا رەقىمىغە، جەۋرۇ جەفا ماڭا.
 بىگانە بولسا ئەقىل مېنى تەلبەدىن، نېتاك،
 چۇن بولدى ئول پەرى سىفاتىم ئاشنا ماڭا.
 ئاھۇ ياشىدىن ئارتادۇرۇر زەئىنى، ئەي تەبىب،
 بىلدىم ياراشماس ئەمدى بۇ ئابۇ ھەۋا ماڭا.
 دەردىم كۆرۈپ مۇ ئالەجەدە زايىم ئەتمە ئۆمر،
 كىم جاندا دەردى ئىشقىدۇرۇر بىدەۋا ماڭا.
 تا يار كىمنى ئىستەردۇ، كۆڭلىمى كىم ياقار،
 تەشۋىشى بىجىھەتدۇرۇر ئاخىر ساڭا، ماڭا.
 بابىر بولۇپتۇرۇر ئىكى كۆزۈم يولىدە تۆرت،
 كەلسە نەبولدى قاشىمە بىر-بىر ماڭا-ماڭا.

3

چۇن مېنى قويىماس فەلەك بىر لەھزە ۋەسل ئەيىيىمىدا،
 تاڭ يوق، ئەي بىمېھىر، ئەگەر ئۆلىدىم فىراقىڭ شامىدا.
 ئەي كۆڭۈل، يۈزىڭ كۆرۈپ زۇلغى پەرىشانىن ساغىن،
 شامى ھىجراندىن تەۋھھۇم ئەيلە ۋەسل ئەيىيىمىدا.
 زۇلغىدە كىم مەسكەن ئەتتىڭ كۆر زەنەخدان چاھىنى،
 ۋاقىقى ئولغىلىكىم ئېرۇرسەن ئەجدەھانىڭ كامىدا.
 غۇنچەدەك ئاغزىڭ غەمى كۆڭلۈمدە گەر يوق، بەس نې دۇر
 چاك كۆڭلۈم ھەيئەتى گۈل غۇنچەسى ئەندامىدا.
 يارىنىڭ پەيغامىدىن تاپتى تەنى فەرسۇدە جان،
 ئېسە ئەنجازى مەگەر مۇرمەردۇرۇر پەيغامىدا.
 بابىر ئول گۈل زۇلغى ئاستىدا ئەمەسدۇر خاللار،
 جان قۇشنى سەيىد ئەيلەر ئۈچۈن دانەلەردۇر دامىدا.

4

نې كۆرەي تۈبىنى قەددى خۇش خىرامىڭ بارىدا،
 نې قىلاي سۇنىۋلىنى، خەتتى مۇشك فامىڭ بارىدا.
 كىم خىزىر سۈيىم ئېغىزلانغاي لەبىڭنىڭ قاشىدە،
 كىم مەسپە ئەلغازىدىن دېگەي كەلامىڭ بارىدا.
 ئاشىقىڭنى دەۋلەتى ۋەسلىڭ بىلە قىل مۇھتەرەم،
 ھۇسنى ئەھلى ئىچرە مۇنچە ئېھتىرامىڭ بارىدا.

بۇزىدىن ئايرۇ دائىم ئەل بىرلە ئىچەرسەن بادەنى،
 بىزنى ھەم گامى ساغىن شۇربى مۇدامىڭ بارىدا.
 ئەي كۆڭۈل، گەر غەير سۆزى زەھرى قاتىلدۇر، نې غەم،
 لەبلەرىدىن شەربەتى يۇھىيلىتىزىمىڭ بارىدا.
 تەركى نامۇس ئەيلەبان بەدنام بولغىل ئىشقى ئارا،
 كىم سېنى ئاشىق دېگەي نامۇسۇ نامىڭ بارىدا.
 بابىر ئول گۈل كۈيىدار بۇلبۇل كەبى تاپتىڭ مەقام،
 بىر نەۋائى راست قىل مۇنداق مەقامىڭ بارىدا.

5

ئۆلۈم ئۇيقۇسىغە بارىپ جەھاندىن بولدۇم ئاسۇدە،
 مېنى ئىستەسەڭىز، ئەي دوستلار، كۆرگەيسىز ئۇيقۇدە.
 نېكىم تەقدىر بولسا، ئول بولار تەھقىق بىلگەيسىز،
 ئېرۇر مەڭگۈ جەدەل، رەنجۇ رىيازەت بارچە بھۇدە.
 ئۆزۈڭنى شاد تۇتقىل، غەم يېمە دۇنيا ئۈچۈن زىنھار،
 كى، بىردەم غەم يېمەككە ئەرزىمەس دۇنيايى فەرسۇدە.
 زەمانە ئەھلى ئىچرە، ئەي كۆڭۈل، ئايا تاپىلغايچۇ،
 سېنىڭدەك دەردى پەيمانۇ، مېنىڭدەك دەردى پەيئۇدە.
 ئۆلۈسدىن تىنىمادىم ئۆمرۈمدە ھەرگىز، لەھزەئى، بابىر،
 مەگەر ئۆلسەم بۇ ئالەم ئەھلىدىن بولغايىمەن ئاسۇدە.

6

بولمادىم ئۆمرۈمدە بىردەم خاتىرى خۇررەم بىلە،
 گەر ئىلىكىدىن كەلسە بىردەمنى كەچۈرمەڭ غەم بىلە.
 نېچە بولغاي يار ھىجرانىيۇ دەۋران مېھنەتى،
 نەقدى ئۆمرۈم، ئاھكىم، ئۆتتى غەمۇ ماتەم بىلە.
 زاھىر ئولغاي ھەر نەفەس بىر تۈن ساچىڭنىڭ ھەجرىدە،
 ئوتلۇق ئاھىم دۇد يەڭلىغ چىقسا پىچۇ خەم بىلە.
 ئەي كۆڭۈل، تاكىم كۆرۈپمەن ئول پەرىدىن ئىستىقات،
 ئىختىلاپ ئەتمەك ماڭا ياقماس بەنى ئادەم بىلە.
 قەتئە ئېتىپ بابىر بارىدىن چۈن ساڭا كەلتۈردى يۈز،
 ھاك ئەمەس، يەكروپى بولسا جۈملەئى ئالەم بىلە.

7

ئولكى يىللار، ئايلار ئۆتكەزگەي غەمۇ ماتەم بىلە،
 شادۇ خۇررەم بولماغاي نەۋرۇز ئىلە، بەيرەم بىلە.
 ئولكى دەۋزاننىڭ ئاياغىدىن دەمادەم قان يۇتار،
 نەشئە تاپماس گەر ئىچەر ھەر دەۋر جامى جەم بىلە.
 دېمە، ئەي ھەمدەم، دىيارۇ يار سۆزىنىڭم ھېنىڭ،
 ئۇلغەتسىم يوق ئالەم ئەھلى بىرلە، بەل ئالەم بىلە.
 سەندىن ئايرۇ نەيلەگەيمەن ئېيىد ئىلە نەۋرۇزنى،
 ئايۇ يىل خۇشتۇر سېنىڭ بىرلە ئەگەر بولسەم بىلە.
 تارتىپ ئەفغان، ئاھ ئۇرۇپ ھىجراندا، بابىر، يىغلاساڭ،
 نەۋھە تۈزگەي بەزمى غەم ئەھلى بۇ زېرۇ بەم بىلە.

8

خەتتىڭ ئارا ئۇزارىڭ سەبزە ئىچىندە لالە،
 ئول چەشمە پۇر خۇمارىڭ لالە داغى غەزالە.
 بارچە پەرىلەر، ئەي جان، گىردىڭدە زارۇ ھەيران،
 گويا ئېرۇر نەمايان ئاي تېگىرىسىندە ھالە.
 مېھرۇ ۋەفانى ئەغيار، كۆپ كۆردى سەندىن، ئەي يار،
 جەۋرۇ جەفانى بىسىيار قىلىدىڭ ماڭا ھەۋالە.
 ھەجرىڭدە، ئەي پەرىرو، كۆزۈمدىن ئۇچتى ئۇيقۇ،
 ھەر كېچە تاڭغا دېگىرۇ ئىشىدۇر ئاھۇ نالە.
 يۈز سەھەبىسىندە خەتلەر باشىدىنكى ھەر تەرەق بار،
 ئىشقىڭدە بابىر ئەيلەر بۇ نەۋىي يۈز رسالە.

9

خەتتىڭ پەرۋانە كەلتۈرگەچ تىرىلدى ئۇشبۇ دېۋانە،
 ئانى تىرگۈزمەك ئۈچۈن گويا كەلتۈردى پەرۋانە.
 قۇياشتەك يۈزۈڭدۇر دۈردەك تىشىڭنىڭ ھەجرىدە، ئەي ئاي،
 كۆزۈمنىڭ ياشدۇر يۈز قەترەۋۇ ھەر قەترە دۈردانە.
 قەدىڭ كۆرسەتمەدىڭ بىر تارى ساچىڭدىن يۈبەر پىنھان،
 ئىنايەت توغرى گەر يوقتۇر، نې بولدى بولسا تولغانە.
 ئانىڭ ئۈمىرۈك كۆزىدىن باردى چۈن دىنىم ئەۋى بەرباد،

مەنۇ، ئەي دوستلار، مۇندىن نەرى مەي بىرلە مەيخانە.
جەمالنىڭ شەمى ھەجىرىدە چۇ بابىر ئۆرتەنىپ باردى،
قاچان باشىدىن ئۇرۇلگەي كېلىپ پەرۋاندىك يانە.

10

ساچىنىڭ سەۋداسى تۇشتى باشىمە باشىدىن يەنە،
تەيرە بولدى رۇزىقارم ئول قارا قاشىدىن يەنە.
مەن خۇد ئول تىغلى پەرىۋەشكە كۆڭۈل بەردىم، ۋەلې
خانۇمانىم ناگەھان بۇزۇلماغاي باشىدىن يەنە.
يۈز يامانلىق كۆرۈپ ئاندىن تەلبە بولدۇڭ، ئەي كۆڭۈل،
ياخشىلىغىنى كۆز تۇتارسەن ئول پەرىۋەشدىن يەنە.
تاش ئۇرار ئەتغال مېنى، ئۆيىدە فارىخ ئول پەرى،
تەلبەلەردەك قېچىقىرۇرمەن ھەر زەمان تاشىدىن يەنە.
ئايغىم يەتكۈنچە بابىردەك كېتەر ئېردىم، نېتەي،
ساچىنىڭ سەۋداسى تۇشتى باشىمە باشىدىن يەنە.

11

جانىمە ئوت سالىدى ئول رۇخسارەئى زىبا يەنە،
كۆڭلىمە ئول زۇلفى بولدى مايەئى سەۋدا يەنە.
كۆرسەتىپ رۇخسارى زۇلفىن ئول پەرى پەيكەر ماڭا،
جانۇ كۆڭلۈمنى قىلىبدۇر نالەۋۇ شەيدا يەنە.
ياركويىمىنداكى تام سەنسەن ماڭا پۇشتۇ پەناھ،
سايەئى لۇتقىڭنى سال، چۈن ساڭا كەلدىم تا يەنە.
شادلىقنىيۇ فەراغەتنى قويۇپ ئاشق بولۇپ،
مېھنەتۇ غەمنى قىلىپمەن ئۆزۈمە پەيدا يەنە.
يارگە قۇلمەن دېگەچ بابىرنى رەسۋا ئەيلەدى،
تەڭرى مەندەك بەندەسنى قىلماسۇن رەسۋا يەنە.

12

كۆزۈمدە مۇتەسەل ئول ئەگمە قاش كېرەك بولسا،
قاشىمدا كۆز يارۇغى ئول قۇياش كېرەك بولسا.
سۇجۇد ۋەقتىدە مېھراب بولماسۇن ھەرگىز،

كى، باش قويپاردا ئۇشۇل ئەگمە قاش كېرەك بولسا.
 ھەبىب ئىشقىدە باشىدىن كەچ، ئەي كۆڭۈل، يوق ئېسە،
 بۇ يولغە قويما ئاياق ساڭا باش كېرەك بولسا.
 قويۇپ ئاياغىغە باش، سورسا لەئلىدىن ھەر كىم،
 باشىغە تۇپراقۇ ئاغزىغە تاش كېرەك بولسا.
 سېنىڭ بىلە بارى ئەل ناخۇش ئولسا، ئەي بابىر،
 نە بولغۇسى ساڭا، ئول يارى خوش كېرەك بولسا.

13

ئىشىگىڭدە باش ئۇرارمەن تەلەپلەر يەڭلىغ يۈرۈپ،
 ئەي پەرى يول بەر ۋىسالىڭىگەكى، كەتمەي باش ئۆرۈپ.
 سەرۋ قەددىڭ بارىدا ئۆز قەددىنى چۈن قىلىدى ۋەسنى،
 ئوتقا ياقىتى باغبان سەرۋى سىمىسىمىن سىنىدۇرۇپ.
 ئولتۇرۇپ ئېردى، قويۇپ كەتمەككە چۈن ئەزم ئەيلەدى،
 يەنە تىرگۈزدى مېنى، ئەلەھەمدۇلىللاھ، ئۆلتۈرۈپ.
 كۆزلىرى سەيد ئەيلەر ئۈچۈن تەلەپ كۆڭلۈدىنى مېنىڭ،
 قاشى ياسىنى كۆرۈپ، كىرىپك ئوقىنى تولدۇرۇپ.
 تا سەبا زۇلفىنى ئول گۈلىنىڭ پەرىشان ئەيلەدى،
 جان سەبا ئەقلى كۆڭلۈنى يەلەگە بەردىم ساۋۇرۇپ.
 بوينۇمە زەنجىرى غەم يابوغزۇمە تىغى سىتەم،
 ھەرنە كەلسە ئىشقى يولىدا تۇرۇپمەن تەلمۈرۈپ.
 مەن بىلۈرمەن كۆزى قاتىل، لەئلى جان بەخش ئېركەننى،
 چۈنكى بابىر ھەجرىدە كۆپ يىغلايدىم ئاغزىم قۇرۇپ.

14

كىمكى بولغاي سەن كەبى ئالەمدە دىلدارى ئانىڭ،
 ھەرقايان ئەزم ئەيلەسە بولغاي خۇدا يارى ئانىڭ.
 كۆيىمدىن مەن ئەزم ئېتەرمەن قالغۇدەكتۇر خاتىرىم،
 خاتىرىنى ساقلاسا تەڭرى نىگاھدارى ئانىڭ.
 كەلدىم ئېرسە كەلمەدى ھەرگىز ئانىڭ كۆڭلىگە رەھم،
 باردىم ئەمما، بارمادى كۆڭلۈمدىن ئازارى ئانىڭ.
 ئول قۇياشدىن نەئاسىغ چەكەك جەفاۋۇ جەۋرىكىم،
 مەيلى يوقتۇر زەررەئى مېھرى ۋەفا سارى ئانىڭ.

بارغاي ئېرىدىم باش ئىلە كۆيىگە، نەيلەي، بابىرا.
 ھەرقاچان بارسام ئىشىكىگە، كېلىۋر ئارى ئانىڭ.

15

قايسى بىر ئازاردىن ئەيتاي جانىمە ئەغيارنىڭ،
 قايسى بىر ئاغرىتقاندىن كۆڭلۈمنى دەي دىلدارنىڭ.
 قايسى بىر بىرەھلىگىنى تالەپنى گۈمراھىنىڭ،
 قايسى بىر كەجرەۋلىغىنى چەرخى كەجرەفتارنىڭ.
 قايسى ھەسرەت بىرلە ئەرماندىن ۋەفاسىز ۋەسلىنىڭ،
 قايسى مېھنەت بىرلە رەنجىدىن فۇرقەتى خۇنخارنىڭ.
 غۇربەت ئىچىرە، ئەي كۆڭۈل، ئەلدىن ۋەفا ئىستەرنى قوي،
 چۈن ۋەفاسىن كۆرمەدىڭ ھەرگىز دىيارۇ يارنىڭ.
 بابىر، ئول گۈل جەۋر ئېتەر، ئەغياردىن نې ياخشىلىق،
 گۈلنىڭ ئازارى بۇ بولسا، ۋاھ نې بولغاي خارنىڭ.

16

ئۆلتۈرۈر گەرچە مېنى گۇفتارىڭ،
 تىرگۈزۈر ئول لەبى شەكەر بارىڭ.
 كۆيدۈرۈر ھەسرەتدە مېنى، نېتەي،
 ئاتەشنى گۈلدەك ئىككى رۇخسارىڭ.
 ئەي كۆڭۈل، ياخشى ئىككى دۇنيادىن،
 بىر نەزەر قىلسا ساڭا دىلدارىڭ.
 خار كۆرمە غەمىن ئول ئاينىڭىم،
 بۇدۇرۇر فۇرقەتدە غەمخارىڭ.
 كەلدى تا گۈل يۈزىدە زاھىر خەت،
 بابىرا، بولدى خەتتى بىزارىڭ.
 خىرەدى سەبىر كېلىپ، ئەلبەتتە،
 ئىشقىدىن ئەمدى مېنى قۇتقارىڭ.

17

كۆڭۈلگە بولدى ئەجاپىپ بەلا قارا ساچىڭ،
 شەكەستە كۆڭلۈمە ئېرىمىش قارا بەلا ساچىڭ.

مۇيەسسەر ئولدى جۇنۇن مۈلكى، ئەي جۇنۇن ئەھلى،
 نىسارى ئەشكىنى ئەددى بۇ كۈن ماڭا ساچىڭ.
 ساچىڭ شىكەستىدە باردۇر شىكەستە كۆڭۈللەر،
 كۆڭۈللەر ئاچىلۇر، ئاچىلسا ئول قارا ساچىڭ.
 ئاچىلدى كۆڭلى، چۇ ئاچتىڭ ساچىڭنى، بابىرنىڭ،
 نې ئەيىب ئەگەر دېسە دىلەپەندۇ دىلكۇشا ساچىڭ.

18

نې چەمەندە سەرۋ بار ئول قامەتى رەئنا كەبى،
 نې گۈلىستان ئىچرە گۈل بار ئول رۇخى زىبا كەبى.
 نې جەفا تەۋرىدە بار دۇنيادا ئول بىپەرىدەك،
 نې ۋەفا بابىدا بار ئالەمدە مەن شەيدا كەبى.
 دانەئى خالى مەسپەئاسا لەبىنىڭ ئۈستىدە،
 ناتەۋان جانمىغە بولدى مايەئى سەۋدا كەبى.
 ئەيلەسەم كۈيىدا مەئۋا، نەيلەيس جەننەتتىكىم،
 بار ماڭا ئول ھۇر كۈيى جەننەتتۇل مەئۋا كەبى.
 بەزم ئارا، ئەي دوستلار، نې مەيكى، قان ئىچمەككەدۇرۇر،
 ساقىئى گەر بولماسە، ئول شوخ بەزم ئارا كەبى.
 مىنەسە ئەبىرەش ئول قۇياش، كۆيەي نېتەيكىم، بابىرا،
 مېنى كۆيدۈرمەككە يەلدۈر مەركەب، ئوتدۇر راكەبى.

19

شۈكرىلىلاھ، ئەيمىش يۈزلەندىيۇ مېھنەت قالمادى،
 يەتتى ئەيىامۇ ۋىسالۇ شاھى فۇرقەت قالمادى.
 يۈزلەنسە ئەمىنۇ فەراغەت غۇسسەۋۇ غەم بىردى دەفئە،
 ئەيشۇ ئىشرەت قىلىدىيۇ رەنجۇ مۇشەققەت قالمادى.
 مېھنەتۇ ھىجرانكى، ئاندىن چاك - چاك ئېردى كۆڭۈل،
 بولدى راھەتقە مۇبەددەل، ئول جەراھەت قالمادى.
 مۇرتەفە بولغاندا ھىجران، كەل تەۋەققۇق قىلماكم،
 ئىنتىزارىڭنى چېكەرگە ئۆزگە تاقەت قالمادى.
 ۋەسلىگە يەتكۈزدى دەۋران ئاقىبەت بابىرنى شۈكر،
 ئەمدى دەۋراندىن ماڭا ئەسلا شىكايەت قالمادى.

20

ياز بولدىمۇ بولدى يەنە جەننەت كەبى يازى،
خۇش ئول كىشىكىم ئەيش ئىلە ئۆتكەي قىشۇ يازى.
دۇتارە ئۇنى ئەيشۇ فەراغەتنى بېرۇر ياد،
مۇتەربىغە قۇلاق تۇتقى، نې دەر نەغمەدە سازى.
چۇن قىلەم ئېرۇر يار، قىلاي قاشدە سەجدە،
ناسىپ سۆزىنى نەيلەي، ئەمەس سۆزى نەمازى.
بۇ تەلبەۋۇ مەدھۇشۇ دىلۇ جانغە نې خۇشدۇر،
گەھ قەھرۇ ئىتابە بىلە، گەھ ئىشۋەيۇ نازى.
تۇت مۇغتنەم ئول يارنى، بابىركى جەھاندە،
مەھمۇد كىم ئېردى، نې كىشى ئېردى ئايازى.

21

كۆرمەگەي ئېردىم جەمالى ئالەمئارا كاشكى،
بولماغاي ئېردىم بارى ئالەمغە رەسۋا كاشكى.
ئىشق باغىنىڭ نىھالى غەم، بارى ھىرمان ئىمش،
قىلماغاي ئېردىم بۇ گۈلشەننى تەماشى كاشكى.
قىلماغاي ئېردى كۆڭۈل ئىشقىن ھەۋەس، بەل تىلگە ھەم،
كەچمەگەي ئېردى ئانىگدەك لەفىزى ئەسلا كاشكى.
قاشى يالار كويىمدا ئۇمرى شەرىفى ئەتكۈنچە سەرف،
قىلغاي ئېردىم مەسجىدۇ ھېھراب ئارا جا كاشكى.
ئىختىيار ئەت ئۆزگە ئىش، بابىركى، ھاسىل بولماغاي،
ئىشقى ۋەسلۇ ئەيش ئىلە ئىشرەتدىن ئىللا كاشكى.

22

قەدى شاخى گۈلدەك نىگارم قەنى،
لەبى غۇنچەدەك گۈلئۇزارم قەنى؟
نې تاڭ، يۈز نىگار ئۆلسە قان - ياش بىلە،
كى ئول يۈزى گۈل، ياش نىگارم قەنى؟
قارا كېچەلەردە كۆزۈم يارۇتۇر،
ئۇ شۇل شەمئى شەبھايى تارىم قەنى؟
يارىم كېچەلەر كېلور ئېردى بۇرۇن،

بۇ تۇن كەلمەدى، ئاھ، يارىم قەنى؟
 دېمەك تەركى ئىشقىنى قىل ئىختىيار،
 بۇ ئىشتا مېنىڭ ئىختىيارىم قەنى؟
 فىراقىدا كۆڭلۈمنى قان ئەيلەسەڭ،
 ساڭا بولغاي ئول بىقەرارىم قەنى؟

23

گاھى ساغىن، نې بولدى، زارلارنى،
 ئۇنۇتماغىل بۇرۇنقى يارلارنى.
 سېنى كۆرمەي يىراقىدىن زار بولدۇم،
 بىرەر ياد ئەد يىراقىدىن زارلارنى.
 يۈزۈڭدىن ئايرۇ مەن خار، ئەي ئەزىزىم،
 كىشى گۈلدىن ئايرىماس خارلارنى.
 كۆزۈڭ بىمارىمەن مەندىن يۇمۇپ كۆز،
 يەنە ئاغرىتماغىل بىمارلارنى.
 ساڭا كۆڭلۈمنى ئالدۇردۇم جەھەندە،
 كۆرۈپمەن گەرچە كۆپ دىلدارلارنى.
 ساڭا بىر يول ئېتەر فىكىرىدە دۇرمەن،
 ئۇنۇتما بىر يولى ئەفكارلارنى.
 سېھىي قەدلىرىغە، بابىر، ئاشىق ئولساڭ،
 بۇرۇنراق كۆزلەگەيسەن دارلارنى.

24

شامى ھىجراننى ماڭا ئول بىۋەفا كۆرسەتمەگەي،
 ھەجر شامى ئەسرى مۇھلىكىدۇر، خۇدا كۆرسەتمەگەي.
 ئول قارا كۆز ھەجرىدە تۈندەك قارايدى كۈندۈزۈم،
 يارەب، ئانداق كۈننى ئول كۆزى قارا كۆرسەتمەگەي.
 ۋەئە ئەيلەپ ۋەسىل، كۆرسەتكەي نېچە جانىمغە ھەجر،
 نېچە كۆڭلۈمگە جەفا قىلغاي، ۋەفا كۆرسەتمەگەي.
 ئىشقى ئىستەر بولسا مەجنۇن ئەيلەگەي پەيرەۋلىغىم،
 يولنى نې بىلگەي كىشى، تارەھىدەما كۆرسەتمەگەي.
 ئاچماغاي كۆزىنى، تا سۆكەككە ئاغزىن ئاچماغاي،
 يۈزىنى كۆرسەتمەگەي، تا يۈز جەفا كۆرسەتمەگەي.

ئۇچقۇدەكدۇر جان قۇشى ھىجراندا بابىر ئاھىدىن،
كەل پەرى، تەئجىل ئىلە، جانىم ھەۋا كۆرسەتمەگەي.

25

بىر پەرى مەن تەلىپەنى ھۈسنىگە مايىل قىلغۇدەك،
كۆزۈم ئىچرە يەر تۇتۇپ، كۆڭلۈمدە مەنزىل قىلغۇدەك.
كوڭلۈمىزگە جەۋرى بىھەد قىلدى ئول نامېربان.
جانىمە يۈزىمىڭ غەمۇ دېھىدەننى ھاسىل قىلغۇدەك.
ناتەۋان كۆڭلۈمگە ئىشقى قاينغۇنى كەلتۈرگىدەك،
ئەيشۇ ئىشرەتنى كۆڭۈلدىن قاينغۇرۇر ئەل قىلغۇدەك.
قىلمادى فەرھادۇ مەجنۇن ئۆزى رەسۋا مەن كەبى،
كىم، بۇ نەۋد ئىش ئىش ئىدەسدۇر ھېچ ئاقىل قىلغۇدەك.
ئول پەرى ئىشقىدە بابىر جان بېرىپ، ئەي ئەھلى ئىشقى،
ئىشقى ئەتۋارىنى ئىشقى ئەھلىگە مۈشكىل قىلغۇدەك.

26

نې خۇش بولغايكى بىر كۈن ئۇيقۇلۇق بەختىمنى ئويغاتسام،
كېچەلەر تارى مويدەك بېلىگە چىرماشىپ ياتسام،
گەھى گۈلدەك يۈزىنى ئول شەكەر سۆزلۈكنى ئىدەسلەسەم،
گەھى شەكەر كەبى ئول يۈزى گۈلنىڭ لەئلىدىن تاتسام.
قەنى شىرىن بىلە لەيلىكى، سەندىن ناز ئۆرگەنسە،
قەنى فەرھادۇ مەجنۇنكىم، ئۇلارغە ئىشقى ئۆرگەتسەم.
يەرۇق كۈندۈز، قارانغۇ كېچىدە ئەنجۈم كەبى بولغاي،
چېكىپ گەرئەھ دۇدىنى كۆڭۈل ئوتىنى تۇتراتسام.
كۆزۈم رەۋشەنلىغىدە بولغاي، ئەي بابىر، بەسى كەملىك،
ئەگەر قاشى بىلەن يۈزىن ھىلالۇ كۈنگە ئوخشاتسام.

27

جانىمدىن ئۆزگە يارى ۋەفادار تاپمادىم،
كۆڭلۈمدىن ئۆزگە مەھرەمى ئەسرار تاپمادىم.
جانىمدىن ئۆزگە جاننى دىلئەفكار كۆرمەدىم،
كۆڭلۈم كەبى كۆڭۈلنى گىرىفتار تاپمادىم.

ئۇسرۇك كۆزىگە تاكى كۆڭۈل بولدى مۇبتەلا،
 ھەرگىز بۇ تەلپىدى يەنە ھۇشيار تاپمادىم.
 ناچار فۇرقەتى بىلە خۇي ئەتمەشەم، نېتەي،
 چۈن ۋەسلىگە ئۆزۈمنى سەزاۋار تاپمادىم.
 بارى باراي ئىشكىگە بۇ نەۋبەت، ئىدى كۆڭۈل،
 نەچبىكى بارىپ ئىشكىگە بار تاپمادىم.
 بابىر ئۆزۈڭنى ئۆرگەتەكۆر يارسىزكى، مەن
 ئىستەپ جەھاننى مۇنچە قىلىپ يار تاپمادىم.

28

غەير تاشى زەخمىدىن دەردىنى ئىزھار ئەتمەيدىم،
 ئىچىتەكى پىنھان غەمىم تاشىدىن نەمۇدار ئەتمەيدىم.
 قاندىن ئەلگە يايىدى تىغلى ئەشك سىرىنى مېنىڭ،
 چۈنكى مەن ئول ياشنى ھەرگىز ساھىب ئەسرار ئەتمەيدىم.
 كەلمەدى كۆڭلۈمگە ئىشقىنىڭ سۇرۇرى دەۋلەتى،
 تا كۆڭۈلنى مېھنەتتۇ غەمگە سەزاۋار ئەتمەيدىم.
 يۈزى خۇرشىدى، تىشى دۇرىدىن ئايرۇ جىسمىدە.
 قالماي بىر زەررە ئىرىكىم، تىشىدىن ئىدۇگار ئەتمەيدىم.
 تالپىمىدىن نې ئاسىغ، بابىر، فىغانۇ نالەكى،
 ئۇيقۇلۇق بەختىمنى بۇ ئون بىرلە بىدار ئەتمەيدىم.

29

خەزان ياپراغى يەڭلىغ گۈل يۈزۈك ھەجرىدە سارغارىدىم،
 كۆرۈپ رەھىم ئىدىلەڭىل، ئەي لالەرخ، بۇ چىەرەنى زەردىم.
 سەن ئىدى گۈل، قويمادىڭ سەركەشلىگىڭنى سەرۋىدەك ھەرگىزە.
 ئاياغىغە تۈشۈپ بەرگى خەزانىدەك بۇنچە يالبارىدىم.
 لەتافەت گۈلىنىدە گۈل كەبى سەبىزى خۇررەم قال،
 مەن ئەرچە دەھرى باغىدىن خەزان ياپراغىدەك باردىم.
 خەزانىدەك قان-ياشمى، سارىغ يۈزۈمدىن ئەل تەنەفۇردە،
 بە ھەر رەنگى، بىھەمدىللاھ، ئۇلۇسىدىن ئۆزنى قۇتقاردىم.
 نە تالپىدۇر ماڭاكىم ئەختەرى بەختىم تاپىلمايدۇر،
 فەلەك ئىدۇراقىنى ھەر نېچكەكىم دەپتەردەك ئاختاردىم.
 ئۇلۇسىنىڭ تەئە تەئىرىفى ماڭا، بابىر، بەرابەردۇر،

بۇ ئالەمدە ئۆزۈمنى چۈن يامان - ياخشىدىن ئۆتكەردىم.

30

سېنىڭ ئىشقىڭدە، ئەي نامېرىبان، بىخانىمان بولدۇم،
دېمەن بىخانىمان، ئەۋۋارەئى ئىككى جەھان بولدۇم.
لەبىڭ گەر بەرمەسە بۇسە نېچۈك جان ئىلتە ئالغايىمەن.
بۇ يولدا كىم ئىدەم سەھراسىغە ئەەدى رەۋان بولدۇم.
سورۇپ ئول ئاي لەبىدىن ئاغزىنىڭ رەمزىنى ئاڭلادىم،
بىر ئاغىز سۆز بىلە كۆرۈڭكى، مۇنچە خوردەدان بولدۇم.
نېچە كىم قاشى يالار ئىشقىدە تۈزلۈكنى كۆرسەتتىم،
ۋەلى ئاخىر مەلامەت ئوقلارغى ئوق نىشان بولدۇم.
كۈلەر ئېردىم بۇرۇن فەرھادى مەسكىن داستانغە،
بۇ شىرىندۇركى ئانىڭ بىرلە ئوق ھەم داستان بولدۇم.
ۋىسالىڭ دەۋلەتىغە يەتمەسەم بابىر كەبى، نېتاك،
كى ھەجرىڭ مېھنەتىدە ئەسرۇ زارۇ ناتەۋان بولدۇم.

31

يەنە كۆز ئۆيىدە مەئۇا قىلىپسەن،
كۆڭۈل كاشانەسىدە جا قىلىپسەن.
يەنە سەۋدايى زۇلفۇڭدىن، نىگىزارا،
مېنى ئاشۇقتەۋۇ شەيدا قىلىپسەن.
غەمىڭ يوق، جان ئەگەر بەرسەم غەمىڭدە.
ئۆزۈڭنى مۇنچە بىپەرۋا قىلىپسەن.
قاشىڭدىن مېنى ئوقتەك تاشلار ئۈچۈن،
يېڭى ئايدەك قاشىڭنى يا قىلىپسەن.
كۆزۈمدىن ياشۇرۇپ، ئەي بەھرى ئەلتاق،
كۆزۈمنىڭ ياشىنى دەريا قىلىپسەن.
ساغىنماس جەننەت تۈل مەئۇانى بابىر،
ئانىڭ كۆڭلىدە تا مەئۇا قىلىپسەن.

32

نېچە ھۈسن ئەھلىدىن، مەھزۇن كۆڭۈل، ئازار تاپقايسەن.
نېچە گۈل چىھرەلەردىن باغرىڭ ئىچىرە خار تاپقايسەن.

نېچە ئىشقىۇ فمراقۇ رەھىمسىز ئىدىيار ئىلىكىدىن،
 ئۆزۈڭنى خارۇ، جاننى زارۇ كۆز خۇنبار تاپقايسەن.
 نەچە مەقدۇر بار، نېچە ئانىڭ رەئىيچە بارغايسەن،
 نېچە بارغانچە سەن ئۆزۈڭنى بىمىقدار تاپقايسەن.
 تەنمىغە نەچچەدىكىم نەززارە قىلساڭ، داغ كۆرگەيسەن،
 كۆڭۈلدە ھەر نەچچەدىكىم ئىستەسەڭ، ئازار تاپقايسەن.
 بۇ مەھۋەشلەرغە، كۆۈڭ بەرمەگىلىكىم، ئاسراي ئالماستار،
 كۆڭۈلنى ئاسراغىل، بولغايسى، بىر دىلدار تاپقايسەن.

33

تەكەللۇق ھەر نەچە سۈرەتتە بولسا، ئاندىن ئارتۇقسەن،
 سېنى جان دەرلەر، ئىدما بىتەكەللۇق جاندىن ئارتۇقسەن.
 پەرىنىڭ ھۈسنى ئىچرە ئاتى... بىنىھا يەتدۇر،
 مېنى دېۋانە قاشدە ۋەلىكىن ئاندىن ئارتۇقسەن.
 پەرى بۇ ھۈسنى بىرلە كۆرسە يۈزۈڭنى بولۇر تەلبە،
 سېنى تەئرىق ئېتەر، لېكىن سىغىت قىلغاندىن ئارتۇقسەن.
 قەدەم رەنجىدە قىل كۆڭلۈم ئۈچۈن، ئەي يارىنىڭ ئوقى،
 مېنىڭ بۇ ناتەۋان كۆڭلۈمگە چۈن دەرماندىن ئارتۇقسەن.
 ئىقامەت چۈنكى قىلدىڭ، بابىرا، ئول ھۇر كويىدا،
 مەقامىڭ رەۋزەدىن ئەۋلا، ئۆزۈڭ رىزۋاندىن ئارتۇقسەن.

34

شاخى گۈلۈ نەستەرەن ياد بېرۇر بويىدىن،
 ئەتىرنى مۈشكى خوتەن كەسب قىلۇر بويىدىن.
 رەۋزەغە گەر يەتكەنمەن، ئانىمىز نە ئېتكەنمەن،
 مۇمكىن ئىدەس كەتكەنمەن، ئول قارا كۆز كۈيىدىن.
 گۈل يۈزىدىن مۇنقىئىل سەرۋ قەدىدىن خەجىل،
 رەڭ ئالۇرلەر مۇتتەسىل لالەۋۇ گۈل رويىدىن.
 جانغە قىلۇر يۈزسىتەم، كۆڭلۈمە يۈز ئانچە ھەم،
 كۆز ئاقىرار جۈيى غەم، شوخ بەلا جۈيىدىن.
 گەرچە قىلۇر يۈز كەرەم، ۋەسلى ئېتەر مۇھتەرەم،
 لېك بىسى قورقارەم بابىر ئانىڭ خۇيىدىن.

35

بۇ يەڭلىغ بىلسەم ئېردى ھەجرىنىڭ مۇھلىك قارا شامىن،
بېرۇرمۇ ئېردىم ئۆلگۈنچە ئىلىگىدىن ۋەسىل ئىدىيامىن؟
جەھەندە ئەيشۇ ئىشرەتدىن كۆڭۈل ئارام تاپقايمۇ،
كىشى تا كۆرمەگۈنچە ياندا مەھۋەش دىلئارامىن؟
كۆڭۈلدە ھەسرەتى ئول ئاينىڭ ئاغزىنىڭ چۇ بىھەددۇر،
كۆڭۈل گويىكى مۇندىندۇر تۇتۇبدۇر غۇنچە ئىندامىن.
مەسبە ئىنفاسى يەڭلىغ جان بېرۇر فەرسۇدە جىسىمىڭىزغە،
سەبا كەلتۈرسە ناگاھ ھەجر ئارا ئول يار پەيغامىن.
مۇۋافىق، يارلار بىرلە بۇ دەھنى خۇش كەچۈر، بابىر،
نې ئۇچۇنكىم كېلۇر دەمگە بۇلا ئالماس كىشى زامىن.

36

سەندىن نەفەسى مۇراد تاپمان،
ئىشقىڭدا كۆڭۈلنى شاد تاپمان.
ئىشق ئىھلىغە ئىلتىفات كۆرمەن،
ھۆسن ئىھلىدە ئېيتىقاد تاپمان.
قىلىسام ساڭا ھەر نەچە تەزەللۇم،
فەريادۇ فېغانكى، داد تاپمان.
فەريادكى، دېيەرگە ئىشق رازىن،
بىر كىشىنى ئېيتىماد تاپمان.
قاشىڭ غەمى شەرھىنى يازارغە،
كۆز قاراسىدىن مەدەد تاپمان.
مەن بۇندا جۇز ئىنقىياد بىلىمان،
سەندە شاھدە جۇز ئىناد تاپمان.

37

تېشىڭ دۇرر، لەبىڭ مارجان، خەدىڭ گۈل، خەتىڭ رەيھان،
يۈزۈڭ ھۇر، ساچىڭ ئەنپەر، سۆزۈڭ مۇل، دېڭىڭ مېيىنان.
تەفاخۇر كۆزۈم، كۆڭلۈم قىلۇرلەر، مەگەر باردۇر،
كۆزۈڭ، كۆڭۈل ۋالە، يۈزۈڭگە كۆزۈم ھىدىران.
تەفەككۇر نەچە قىلىسام تاپىلماس سېنىڭ مەسلىڭ.

پەردىدەك سېنى كۆردۈم، ئەمەسسەن مەگەر ئىنسان.
بەلادۇر ماڭا ھەجرىڭ، دەۋادۇر ماڭا ۋەسلىڭ،
ئىتتىباڭ ماڭا ئافەت، ھەدىسىڭ ماڭا دەرمان.
چۇ بابىر ساڭا قۇلدۇر، نەزەرقىل ئاڭا زىنھار.
تاپىلماس يەنە بىر قۇل ئانىڭدەك ساڭا، ئەي جان

38

بۇ كېچە كۈلبەمگە كەلدى ئول قۇياشم ياشۇرۇن،
قەرنىلەردە كەلمىدى ھەرگىز مۇنىڭدەك كەچقۇرۇن.
ئاغزىدەك تار فۇرسەتى ۋەسلىيۇ ھەم ھەجرى يولى،
ئول مۇئەننەبەر ساچى يەڭلىغ ھەم قارانغۇ ھەم ئۇزۇن.
تا خىيالى ئارەزىڭ تۇشىدى كۆڭۈلگە، ئەي قۇياش،
بولدى كۆڭلۈم بىر يانار ئوتۇ سۆڭەكلەرىم ئوتۇن.
بولدى كۆڭلۈمدە گىرىھ ھەسرەت ئانىڭ تار ئاغزىدىن،
بار مەگەر جىسمىم مېنىڭ تارۇ كۆڭۈل ئاندا تۈگۈن.
ئالغالى جانىمنى ھەجرانغە ھاۋالە قىلدى يار،
قويمە ھەجرانغا ئەجەل، جانىمنى ئال تەڭرى ئۈچۈن.
سەرۋىدەك قەددى فىراقىدە فىغانىمدۇر بەلەند،
گۈل كەبى رۇخسارى ھەجرىدە ياشىمدۇر لالەگۈن.
ئىشقى ئىلە دېۋانەلىككە بولمەشەم ساھىبكە مال،
ئىشقى ئەھلى ئەمدى بابىرنى دېگەيسىز زۇفۇنۇن.

39

ئىشقى ئېلىنىڭ ئاھىدىن ئول سەرۋ قەد خەم بولماسۇن،
غەم ئېلىدىن ئول مۇئەننەبەر زۇلقى دەرھەم بولماسۇن.
دەھرى دۇندىن تەگمەسۇن ئازار نازۇك جىسمىڭگە،
دەھىر ئەھلىدىن مۇبارەك كۆڭلۈڭگە غەم بولماسۇن.
كۆپ جەفاۋۇ جەۋر كۆردۈم، ئەي قۇياش ھەجرىڭ كۈنى،
باشىمىزدىن سايەنى سەرۋى قەدىڭ كەم بولماسۇن.
ئالەم ئەھلى بىرلە ئالەمدىن ماڭا سەنسىدىن غەرەز،
زاتى پاكىڭ بولمىسا، ئالەمدە ئادەم بولماسۇن.
گەر ھەۋادارىم ئېرۇرسەن، ئەي سەبا، ئەرر ئەيلەكم،
ئول يۈزى گۈل سەرۋ ھەر خەس بىرلە ھەدەم بولماسۇن.

گەرچە ئاشق لازىمى ئالەمدە رەسۋالقدۇرۇر،
ئىشقى ئارا بابىر كەبى رەسۋابى ئالەم بولماسۇن.

40

يەڭى ئاي يەر يۈزى بىرلە كۆرۈپ ئول شاد بەيرەملەر،
ماڭا يۈزۈ قاشىڭدىن ئايرۇ بەيرەم ئايدە غەملەر.
مېنىڭ بۇ تارى مو يەڭلىغ تەنمىغە تابىلار سالىدى،
ئول ئاينىڭ يۈزىدە سۈنپۇل كەبى زۇلفىدەغى خەملەر.
هەۋاغە دۇدى ئاھىم تۇتراتۇر ئىشقى ئەھلى غەيرەتتىن،
سەبا تەھرىكىدىن ھەرگاھ فەرىشان بولسا پەرچەملەر.
ئاچىلمىدى زۇلفىيۇ خەيلەر نەمۇدار ئولدى يۈزىدە،
گۈل ئۆزى چۈن بولۇر پەيدا كېچە ئاچىلسا شەبەنەملەر.
مەنۇ غەم كۈنجىيۇ ئاھۇ فىغانۇ ئەشكى خۇئالۇد،
نە خۇشدۇر گۈشەئى ھالى، مەيى سافىيۇ ھەمدەملەر.
كۆڭۈنى ئىشقى بۇزدى، نە ئاسىغ پەندۇ نەسەتتىن،
مېنىڭ مەجرۇھ كۆڭلۈمگە ياراشماس ئۇشپۇ مەرھەملەر.
يۈزى نەۋرۇزى، ۋەسلى ئېيىدىن بابىر غەنىمەت تۇت،
كى، مۇندىن ياخشى بولماس يۈز نەۋرۇزۇ بەيرەملەر.

41

قارا زۇلفۇڭ فراقىدە پەرىشان رۇزغارىم بار،
يۈزۈڭنىڭ ئىشتىياقىدە نې سەبرۇ نې قەرارىم بار.
لەبىڭ باغرىمنى قان قىلدى، كۆزۈڭدىن قان رەۋان قىلدى،
نېگە ھالىم يامان قىلدى، مەن ئاندىن بىر سورارىم بار.
جەھاندىن ماڭا غەم بولسا، ئۇلۇسىدىن گەر ئەلەم بولسا،
نې غەم يۈز مۇنچە ھەم بولسا، سېنىڭدەك غەمگۈسارىم بار.
ئەگەر مۇسلىھ مەن، ئەرمۇفسىد ۋەگەر ئاشقەن، ئەر ئابىد،
نە ئىشەك بار سېنىڭ، زاھىد، مېنىڭكى ئىختىيارىم بار.
فىغانىم ئاشتى بۇايۇدىن، غەمى يوق زەررە بۇ قۇلدىن،
بىدىسى، بابىر، ئۇشۇل گۇلدىن، كۆڭۈلدە خارخارىم بار.

42

بەھار ئەيىپامىدۇر داغى يىگىتلىكنىڭ ئەۋاندىدۇر،
كېتتۇر ساقى، شەرابى نابىكىم، ئىشرەت زەماندىدۇر.

گەھى سەھرا ئۇزارى لالە شەكلىدىن ئېرۇر گۈلگۈن،
 گەھى سەھنى چەمەنگۈل چېپەرسىدىن ئەرغۇۋاندۇر.
 يەنە سەھنى چەمەن بولدى مۇنەققەش رەنگى گۈللەردىن،
 مەگەركىم سۇنئىنىڭ نەققاشىغە رەڭ ئىمتىھاندۇر.
 يۈزۈڭ، ئىي سەرۋ، جانىم گۈلشەننىڭ تازە گۈلزارى،
 قەدرىڭ، ئىي گۈل، ھەياتىم باغىنىڭ سەرۋى رەۋاندۇر.
 نەيەردە بولساڭ ئىي گۈل، ئاندا دۇر چۈن جانى بابىرىنىڭ،
 غەربىڭىز تەرەھھۇم ئىيلەگىلىكىم، ئاندا جانىدۇر.

44

ئەگەرچە سەنسىزىن سەبرى ئىيلەمەك، ئىي يار، مۇشكۇلدۇر،
 سېنىڭ بىرلە چىقىشماقلىق داغى بىسىيار مۇشكۇلدۇر.
 مەجەزنىڭ نازۇكۇ سەن تۇند، مەن بىر بىئەدەب تەلبە،
 ساڭا ھالىمنى قىلماق، ئىي پەرى، ئىزھار مۇشكۇلدۇر.
 نە ئاسىغ نالەۋۇ فەرياد خابىئالۇد بەختىمدىن،
 بۇ ئۇنلەر بىرلە چۈن قىلماق ئانى بىدار مۇشكۇلدۇر.
 ماڭا ئاساندۇرۇر بولسا ئەگەر يۈزىمىڭ تۈمەن دۈشمەن،
 ۋەلى بولماق جەھاندا، ئىي كۆڭۈل، بىيار مۇشكۇلدۇر.
 ۋىسالىڭىم تىلەرسەن، نازىنى خۇش تارتقىل، بابىر،
 كى ئالەم باغىدە تاپماق گۈلى بىخار مۇشكۇلدۇر.

44

كۆك ۋۇسمەدە ئول ئاي قاشى گوبيا خەياندۇر،
 يا ئاي باشىدا كۆكتە كۆرۈنگەن ھىلالدۇر.
 نې نەۋى ئوخشاسۇن يۈزىگە ئاقتا بىكىم،
 ئاينىڭ زەۋالى باردۇرۇ بۇ بىزەۋالدۇر.
 ئاغزىيۇ ئىككى زۇلفى قەدى بولمىسا ماڭا،
 رەيھانۇسەرۋۇ غۇنچە كۆرەردىن مەلالدۇر.
 تۇشاق ئاھى يەلىدىن ئاسىب تەگمەسۇن،
 قەددىڭكى ھۇسنى باغىدە نازۇك نىھالدۇر.
 كۆڭلۈڭگە دەرد كەلگەلى خەم بولدى قامەتىم،
 قەددىم مەگەركى دەرد ياندىغى «دال» دۇر.
 گەرچە ۋەفايۇ مېھرىنى بىلىمەس مېنىڭ ئايىم،
 لېكىن جەفاۋۇ جەۋرىدە ساھىبى كەمالدۇر.

ھەر نەچچە بىئىنايەت ئېسە يار، بابىر،
سەن قويما خىزمەتگىنىيۇ ئانى ئۇيالىدۇر.

45

مېنىڭ كۆڭلۈمكى، گۈلنىڭ غۇنچەسىدەك تەھ-بەتەھ قاندۇر،
ئەگەر يۈزىڭ بەھار ئولسا، ئاچىلماغى نې ئىمكاندۇر.
ئەگەر ئول قاشى ياسىز باغ گەشتىن ئارزۇ قىلسام،
كۆزۈمگە ئوقدۇرۇر سەرۋۇ كۆڭۈلگە غۇنچە پەيكاندۇر.
بەھارۇ باغ سەيرىن نې قىلايىكىم دىلىستانىمنىڭ،
يۈزى گۈل، زۇلغى سۇنۇل، قامەتى سەرۋى خىراماندۇر.
ئۇسالى لەززەتتىن رۇھ تاپماقلىق ئېرۇر دۇشۋار،
فىراقى شىددەتتە يوقسە جان بەرمەكلىك ئاساندۇر.
باشىدىن ئەۋرۇلۇر ئەرمانى بىرلە ئۆلدۈم، ئىدى بابىر،
مېنىڭ نەئشىمنى بارى ئول پەرى كويىدىن ئايلىاندۇر.

46

مەندىن ئۆزگە خەستەلەرگە لەئلىدىن دەرمان بېرۇر،
مەن بېرۇرمەن جانۇ ئول ئۇمر ئۆزگەلەرگە جان بېرۇر.
ئاشىقمەن، ئول قىلۇر ئىدغيارغە مەھبۇبىلۇق،
دەردمەندىمەن ۋەلى ئول ئۆزگەگە دەرمان بېرۇر.
ئوقىدا پەيكان ئەمەس بىر قەترە ھەيۋان سۈيىدۇر،
يەتكەچ ئوق جانسىز تەنىمغە جان ئۇشول پەيكان بېرۇر.
قان ياشىمنى ھەجرىدە، شېئىرىمنى ۋەدىقىدە كۆرۈڭ،
كىم بۇ يەئلىغ دۇررۇ گەۋھەر قايسى بەھرۇ كان بېرۇر
بولغالى قەددىغە مايىل ۋەدىلىدىن مەھرۇمەن،
بابىرا، ئول ھۈسەن ۋەسلى بار مەگەر ھىرمان بېرۇر.

47

يۈزىدە ئول لەبى خەندىن كۆرۈنۈر،
سۈتكە كۆپ باقسا بەلبى قان كۆرۈنۈر.
خەتتى مۇشكىنىمۇدۇرۇر گۈل يۈزىدە
يا سومەن ئۈستىدە رەيئان كۆرۈنۈر.

كۆرمەگەي خاتىرىنى جەم ئۆزگە،
كىمگە ئول زۇلفى پەردشان كۆرۈنۈر.
ئىشقىنى ئەل نە خىيال ئەيلەبدۇرۇر،
ئەسرۇ مۇشكىلدۇرۇر ئاسان كۆرۈنۈر.
سەرۋى بويلىق سەنەمىڭ، ئەي بابىر،
راست ئەيتاي سۆزى يالغان كۆرۈنۈر.

47

كۆڭلۈمنى چۇ ئول پەرى ئالىپتۇر،
دېۋانە بولۇرغە نې قالپتۇر.
بىدىل ئىكەنمىنى ئەددى بىلگەي،
چۇن بىر كىشى كۆڭلىنى ئالىپتۇر.
كۆڭلۈمنى ئالىپ تەغافۇلنى كۆر،
بىلمەستە ئۆزىنى نە سالىپتۇر.
زۇلفۇڭ چېرىكىنى يىغىكى جەمى،
بۇ فەتىئەدىن ئەسرۇ قوزغالىپتۇر.
بابىر، نەچە كۈن كۆڭۈلنى خۇش تۇت،
بۇ ئالەم ئىشى چۇ مۇنقەلىبەتۇر.

40

نېچە دەۋران غۇسسەسى بولغاي مېنىڭ جانىمغە خاس،
كاشكى ئۆلچەم داغى بۇ غۇسسەدىن بولسام خەلاس.
ئاھۇ ۋاۋەيلا سۇرۇدىم، دەردۇ غەم ھەم سۆھبەتتىم،
بادە ئەشكىم قانى، كىم كۆردى مۇنىڭدەك بەزەمى خاس؟
گەر شىكەستىم بولسا پەست ئىغياردىن تەنن ئەتمەڭىز،
كىم، شىكەستىمگە سەبەب ئالماستىڭ باردۇر رەساس.
ئاشىق ئولغاچ بىخۇدۇ دېۋانە بولدۇم، بىلمەدىم،
كىم پەرى رۇخسارلەر ئىشقىغە بۇ ئېرىمىش خەۋاس.
خۇبلىرىنى كۆز كۆرۈپ قان قىلدى بابىر باغرىنى،
ئەمدى كۆزدىن قان تۆكەرمەنكىم، بولۇر ئاڭا قىساس.

50

چەرخنىڭ مەن كۆرمەگەن جەۋرۇ جەفاسى قالدۇمۇ؟
خەستە كۆڭلۈم چەكمەگەن دەردۇ بدلاسى قالدۇمۇ؟

مېنى خار ئەتتىيۇ قىلدى مۇددەئىيغە پەرۋەرىش،
 دەھرى دۇنيە رۋەرنى ئۆزگە مۇددەئاسى قالدۇمۇ؟
 مېنى ئۆلتۈردى جەفاۋۇ جەۋرى بىرلە ئول قۇياش،
 ئەمدى تىرگۈزمەك ئۈچۈن دېيىرۇ ۋەفاسى قالدۇمۇ؟
 ئاشنى ئولغاچ كۆردۈم ئۆلۈمنى ئۆزۈمگە، ئىي رەھمىق،
 ئۆزگە كۆڭلۈمنىڭ بۇ ئالەمدە ھىراسى قالدۇمۇ؟
 ئىي كۆڭۈل، گەر بابىر ئول ئالەمنى ئىستەر، قىلما ئەيىب،
 قەغرى ئۈچۈن دە، بۇ ئالەمنىڭ سەفاسى قالدۇمۇ؟

51

مېنىڭ ناگەھ كۆزۈمگە ئۇچراپ ئۇتۇرۇ،
 دېنى دېۋانە قىلىدىڭ، ئىي، پەرىرۇ.
 جەھاندا ھەر كىشىگە بار مۇرادە،
 مېنىڭ يوقتۇر مۇرادىم سەندىن ئايرۇ.
 مەگەر ئۇيقۇدا يۈزۈڭ كۆرگەي ئېرىدىم،
 ۋەلى ھەجرىڭدە كۆزدىن ئۇچتى ئۇيقۇ.
 ئىكى ساچىڭ بىلە يۈزۈڭ قۇياشنى،
 كېچىلەر ياد ئېتەرمەن تاڭغا دىگىرۇ.
 تەرەھھۇم ئەيلەكم، بىچارە بابىر،
 سېنىڭ ئىشقىڭدە بولدى زار ئەسرۇ.

52

ئالدى كۆڭلۈمنى ساغىندىمكىم، ماڭا دىلدار ئېمىش،
 بىلمەدىم بۇ نەۋىي مەندىن ئول پەرى بىزار ئېمىش.
 ئاشىق ئولغاچ كۆردۈم ئول شەمشاد قەددىن يۈز بىلە،
 ئاللاھ، ئاللاھ ئىشقى ئارا مۇنداق بەلالەر بار ئېمىش.
 ئىلتىفات ئەتمەسلىكىن بازى خىيال ئەيلەر ئىدىم،
 ئەمدى بىلىدىمكىم، ئاڭا مەندىن بۇ يەنلىغ بار ئېمىش.
 ئول پەرى ئىشقىدا يوق ئۆلمەكەندىن ئۆزگە چارەئى،
 چۈن ئۆزى قاتىل، سۆزى مۇھلىك، كۆزى خۇنخار ئېمىش.
 ھۈسن ئەھلى، ئىي كۆڭۈل، ئالەم ئارا ئىشقى ئەھلىنىڭ،
 كۆڭلىنى ساڭا ئېمىش ھەركىمگە كىم دىلدار ئېمىش.
 ئول ۋەفاسىز يارىدىن چەكمەك نې يەئنى مۇنچە غەم،
 ھۈسن ئەھلى چۈنكى بابىر دۇنيىدە بىسيار ئېمىش.

53

كەم كۆرۈپتۇر، ئەي كۆڭۈل، ئەھلى جەھاندىن ياخشىلىغ،
 كەمكى ئاندىن ياخشى يوق، كۆز تۇتما ئاندىن ياخشىلىغ.
 بۇ زەماننى نەفى قىلسام ئەيىب قىلما، ئەي رەفىق،
 كۆرمەدىم ھەرگىز نېتەيمىن بۇ زەماندىن ياخشىلىغ.
 دىلرەبالاردىن يامانلىق كەلدى مەھزۇن كۆڭلۈمە،
 كەلمەدى جانىمغە ھېچ ئارامى جاندىن ياخشىلىغ.
 ئەي كۆڭۈل، چۇن ياخشىدىن كۆردۈڭ يامانلىغ ئەسرۇ كۆپ،
 ئەھدى كۆز تۇتماق، نې يەئنى ھەر ياماندىن ياخشىلىغ.
 بارى ئەلگە ياخشىلىغ قىلغىنكى، مۇندىن ياخشى يوق،
 كەم دېگەيلەر: «دەھر ئارا قالدى فەلاندىن ياخشىلىغ».
 ياخشىلىغ ئەھلى جەھاندا ئىستەمە بابىر كەبى،
 كەم كۆرۈپتۇر، ئەي كۆڭۈل، ئەھلى جەھاندىن ياخشىلىغ.

54

قاشىيۇ قەدىيۇ ئاغزىن ئول ماھ،
 كۆرسەتمەسە ماڭا نەيلەيمىن ئاھ!
 تۇتتۇم ساچىنى يۈزىن كۆرەي دەپ،
 تۇن ئۇزۇنۇ مەن غەرىب گۇمراھ
 قەددى بىلە ئىككى زۇلۇمۇ، ئاغزى،
 جانىمغە بەلا بولۇپتۇر، ئاللاھ.
 خاھ ئىستە كۆڭۈلنى، خاھ قاۋلە،
 چۇن سەنسەن بۇ كۆڭۈلگە دىلخاھ.
 ئەل بىلمەسە ھالەتىم بىلۇر يار،
 ھالىمدىن ئېرۇر خۇدايى ئاگاھ.
 كابۇل سارى گەر ئەزىمەت ئەتسەڭ،
 قۇربان قىلاي ئۆزىنى ساڭا، ئەي شاھ.
 بابىر يەنە ئوتلۇق ئاھ چەكتەڭ،
 كۆيدۈرمەسۇن ئەلنى ئاھ ناگاھ.

10

(1) ھىلاكۇخان — چىڭگىزخاننىڭ نەۋرىسى.

مەلىك شاھ زامانىسىدا مەيدانغا كەلگەن مەشھۇر «نەزامىيە» ئونمۇبىرستېتى ۋە يېڭىچە رېئالىستىك پىكىر ئېقىمى ئۆمەر ھەييام، شەيخ سەئىددەك تەپەككۇر ئەزىمەتلىرىنى تەربىيىلىدى. X، II ئەسىرلەردە ئەرەب يېزىقى ئاساسىدا «دارى تىلى» دەپ ئاتالغان پارس تىلى دەپىي تىلى - يېزىقى شەكىللەندى. پارس كلاسسىك شېئىرىيىتىدە «ئادەمۇشۇ ئىدرا» (شا - ئىرلىقنىڭ ئادەمئاسىسى) دەپ شۆھرەت قازانغان ئابدۇللا رۇداكى (858—940) قاراخانىلار، سامانىلار، غەزنەۋىلەر، خارەزىم خانلىقى بىلەن ياشىغان دەۋردە، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ «سەيىقەلى» (ئۈزۈك كۆزى) ھېسابلانغان سەمەرقەند شەھىرى يېنىدا دۇنياغا كەلدى. ئەبۇل قاسىم پىردەۋىسى (940—1020) سۇلتان مەھمۇد غەزنەۋى دەۋرىدە ئۆزىنىڭ ئاتلىشىمىنىڭ بېيىتلىق «شاھنامە» داستانىنى تاماملىدى. بۇ داستاندا مىلادىدىن 3223 يىل ئىلگىرىگە مۇلاپپەلەنگەن رىۋايەتلەردىن تاكى مىلادى 642 - يىلى ساسانىلار پادىشاھلىقى مۇنقەرز بولغىچە بولغان تۆت مىڭ يىلغا يېقىن ئىران خانلىرى تارىخى، بولۇپمۇ مىلادىدىن ئىلگىرىكى 782 - يىلىدىن مىلادى 50 - يىلغىچە بولغان ئىران - تۇران جەڭنامىسى سۆزلەندى. ئۆمەر ھەييام (1040—1122) رۇبايلىرى، ئەۋەدىددىن مۇھەممەد ئەنۋەرى (1152—) قەسىدىلىرى، ئىلياس يۈسۈپ نەزامى گەنجىۋى (1141—1203) نىڭ مۇھەببەت داستانلىرى، جالالىدىن مۇراۋى (رۇمى) (1207—1273) نىڭ سۈستىك لىرىكىلىرى ۋە مەسئەۋىيلىرى، شەيخ سەئىدى (1202—1291) ئەسەرلىرى، خوجا ھاپىز شىرازى (1320—1389) غەزەللىرى پارس ئەدەبىياتىنىڭ ئالەمشۇمۇل داخقىنى تىكلدى. گىوتې ئۆزىنىڭ «شەرق - غەرب دىۋانى» ناملىق ئەسىرىدە: پارسىلار ئۆزلىرىنىڭ بەش يۈز يىلغا يېقىن ۋاقىت ئىچىدە مەيدانغا كەلگەن شائىرلىرى ئىچىدە يەتتە نەپەرنى ئۇلۇغۋار دەپ قاراپ كەلدى. ئەسلىدە ئۇلار تىلغا ئالمىغان شائىرلارنىڭ خېلى كۆپى يەنىلا مەندىن ئۈستۈن ئىدى، دەپ كۆرسەتكەن. بۇ يەتتە ئۇلۇغۋار شائىر روداكى، پىردەۋىسى، ئۆمەر ھەييام، ئەنۋەرى، رۇمى، سەئىدى ۋە ھاپىز شىرازىدىن ئىبارەت ئىدى. پارس ئەدەبىياتى يەنە دەققى، ناسىرى - خۇسراۋ، خاقانى، خۇسراۋ دىھلىۋى ۋە ئابدۇراخمان جامىدەك ئۇلۇغ سەنئەت ئۈستىلىرىنى يېتىشتۈرگەن. ھاپىز شىرازى ئەلىشىر ناۋائىنىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا، يالغۇز پارس ئەدەبىياتىدىلا ئەمەس، پۈتكۈل شەرق كلاسسىك ئەدەبىياتىدا «غەزەلنىڭ مەسىلىسى ئۈستىسى» بولدى. ئۇ ئۆز شېئىرلىرىنى تارىخ سەمەرلىرى، زامان زىددىيەتلىرى، شېئىرىيەت ئەنئەنىلىرى ئاساسىدا مەزمۇن ۋە شەكىل جەھەتتىن زىننەتلەپ چىقتى.

2 - ھاپىز شىرازىنىڭ ھايات - پائالىيىتى

«قابىسى تۇپراقتا ۋە قايسى دەۋردە ئۆتۈپ

ئۆسكەنلىكىدىن قەتئىينەزەر ھەقىقىي شېئىرىيەت

چېچەكلىرى مەڭگۈ تۆكۈلمەستۇر»

— ئا. فېت

ھاپىز شىرازىنىڭ تولۇق ئىسمى خوجا شەمسىددىن مۇھەممەد ھاپىز شىرازىدىن ئىبراھىم. ئۇ خۇسراۋ دىھلىۋىنىڭ «خۇسراۋ ۋە شىرىن» داستانىنى كۆچۈرگەن خۇش خەتلىك

نۇسخىسىغا 1355-يىلى ئۆز ئىسمىنى «مۇھەممەد بىننى مۇھەممەد دۇل مۇلەققەب بى شەمە سۇل ھاپىز شىرازى» دەپ يازغان (1).

ھاپىز شىرازىنىڭ دادىسى ئىسپىھانلىق ھۈنەرۋەن — دۇكاندار بولۇپ، شىرازغا كۆچكەندىن كېيىن ھاپىز شىرازى تۇغۇلغان. ھاپىز شىرازى دادىسىدىن كىچىككە يېتىم قالغان. شۇندىن كېيىن ئۇ نامرات تۇرمۇش گىردابىغا تاشلانغان. ئۇ كىچىككە بىر تەرەپتىن نا-ۋايخانىدا شاگىرت، نىمكار بولۇپ ئىشلەپ، بىر تەرەپتىن مەكتەپتە ئوقۇغان. ئۇنىڭ ئەقىللىق، خۇش خەت، خۇش ئاۋازلىقى تۈپەيلى، يۇرت ئىچىدە خەتىمىقۇرئان قىلىشتا جامائەتچىلىككە تونۇلۇپ «ھاپىز مۇھەممەد» دەپ ئاتالغان. ئۇ 20 ياشقا كەلگەندە لىرىك شېئىرىيىتى ۋە خۇش ئاۋاز شېئىرىي تەلەپپۇزى بىلەن ئىدىئالغا تونۇلۇشقا باشلىغان. ھاپىز شىرازىنىڭ داڭقىنى ئاڭلىغان شىراز ھاكىمى ئەبۇ ئىسھاق ئىنجۇ ئۇنى ساراي خىزمىتىگە تەكلىپ قىلغاندا ئۇ بۇ تەكلىپنى رەت قىلغان.

ھاپىز شىرازىنىڭ رەپىقىسى ۋە ئىككى پەرزەنتى ئۇنىڭدىن ئىلگىرى ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن ئۇنىڭ ھاياتى تېخىمۇ مۇشكۈللۈك ئىچىگە گىرىپتار بولغان. ھاپىز شىرازى بىر مەزگىل شىرازدىكى بۇرۇقتۇرما ھاۋادىن بىزار بولۇپ، باشقا جايلارنى ساياھەت قىلىش نىيىتىگە كەلگەن. ئۇ بۇ ھەقتە:

«بىلىمدانلىق ۋە خۇش خانلىق ئەمەس شىرازدا ھېچ مەئزۇر،

كەل ئىدى ھاپىزكى، بىز يۈزنى بۆلەك يۇرتقا قاراتقايمىز.»

دەپ يازغانىدى. ئۇ يەزىت ۋە باشقا جايلارنى ئايلىنىپ، ھەممە يەرنىڭ دۈم كۆمۈرۈلگەن قازاندىك بۇرۇقتۇرما ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، شىرازغا قايتىپ كەلگەن.

تۆمۈرلەك ئىراننى ئىستېلا قىلغاندىن كېيىن بۇخارا بىلەن سەمەرقەندنى ئىسلام شەرقىدىكى ئىككى گۈزەل شەھەر قىلىپ قۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن ئۆزى ئىستېلا قىلغان جايلار — دىكى بىناكار ئۈستىلار، ئالىم ۋە سەنئەت مۇتەۋەلىرىنى سەمەرقەندكە توپلىغانىدى. ئۇ شىرازغا كەلگەندە ئۆزۈندىن داڭقىنى ئاڭلىغان ھاپىز شىرازىنى ئالدىغا چاقىرىپ، ئاتىمىشتىن ھاتىقىغان شائىرغا ئۆز تەكلىپىنى قويغان. ھاپىز شىرازى تولىمۇ ناھايىتى ئىچىدە تۇرسا، بۇ جاھانگىر سۇلتاننىڭ بەخش ئامەتلىرىگە موھتاج ئەمەسلىكىنى بىلدۈرۈپ ئۆز يۇرتى ۋە ئەمگەكچى خەلق ئارىسىدىن ئايرىلمىغان. ئۇ مۇنداق دېگەنىدى:

«ئەگەر شىراز گۈللىرى مېنىڭ كۆڭلۈمنى رام قىلسا،

بۇخارا ھەم سەمەرقەندنى ئۇنىڭ خالىغا بەرگەيمەن.»

ھاپىز شىرازى ئۆزىنىڭ بۇ ھەقتىكى قارارلىرىنى يەنە بىر شېئىرىدا مۇنداق روشەن ئىپادىلىگەن:

«بۇ قانداق ياخشى پۇرسەت، بادە چاغى،

ۋەزىر، شاھ ۋەھمى يوق، راھەتتەدۇر جان.»

«بىلىمدە بولسا گەر تۇرمۇش پاراۋان،

(1) بۇ نۇسخا ئۆزبېكىستان شەرقشۇناسلىق ئىنستىتۇتى قول يازمىلار فوندىدا ساقلانغان.

قالاتتى ئەڭ ئېغىر كۈنلەردە نادان.

نادانلار ئۆتۈشەر شۇنچە پاراۋان،

ئەقىللىقلەر بۇ ئىشتىن شۇنچە ھەيران.

ھاپىز شىرازى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە شىرازدا ماددىي نامراتلىقتا ياشىدى. ئۇ تولا چاغلاردا «مۇسەللا» بېغى ۋە «رۇكناۋاد» دەريا ياقىسىدىكى ئىستىراھەت جايىدا «مەلە-كۇل كەلەم» (سۆز پادىشاھى) دېگەن ھۆرمىتى بىلەن ئالەمدىن ئۆتتى. ئۇنىڭ قەبرىسىمۇ مۇسەللا بېغىدا مەڭگۈ قالدى.

ھاپىز شىرازى ھايات ۋاقتىدا دىۋان تۈزۈمىدى. ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ شا-كىرتى مۇھەممەد گۈلەندامنىڭ مۇقەددىمىلىك ماقالىسى بىلەن ئىشلەنگەن ئۇنىڭ دىۋانى ھەرخىل جايلاردا ھەرخىل بولۇپ مەيدانغا كەلدى. XVII ئەسىرنىڭ بېشىدا سۇدىي نام-لىق ئىلىمدار كىشى ھاپىز شىرازى دىۋانلىرىنىڭ ھەرخىل نۇسخىلىرىنى سېلىشتۇرۇپ رەس-مىي «دىۋان ھاپىز شىرازى» نى تۈزۈپ چىقتى. ئۇ 1423-يىلقى ئەڭ قەدىمكى نۇسخا دەپ تونۇلغان نۇسخىدىنمۇ قەدىمكى نۇسخىلارنى توپلىغان بولۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭدا ھاپىز شىرازىنىڭ 573 غەزلى، 42 قىتئە ۋە 69 رۇبائىيسى كۆرسىتىلگەن.

3 - ھاپىز شىرازىنىڭ گۇمانىستىك ئىدىيىسى

«پەقەت ئەقىلىدىن ئازغان كىشى مېنى ئۇنىڭ بىلەن تەڭلەشتۈرۈشى مۇمكىن. ھاپىز يەلكەنلىرىنى كېرىپ، ئويۇقۇن يېرىپ ماڭغان كېسە بولسا، مەن دېڭىز دولقۇنلىرىدا ئىغاڭلاپ يۈرگەن قېيمىقەن»

— گىوتې

ف. ئېنگېلس «گېرمانىيىدە دېيقانلار ئۇرۇشى» ناملىق كىتابىدا: «فېئودالزە-ئىنقىلابىي ئۆكتەپچىلەر پۈتۈن ئوتتۇرا ئەسىر داۋامىدا پائالىيەت ئېلىپ باردى. شارا-ئىتنىڭ بىردەك بولمىغانلىقى تۈپەيلى، ئۇ بەزىدە سوپىزم شەكلىدە، بەزىدە ئاش-كارا دەھ-رىيلىك شەكلىدە، بەزىدە قوراللىق ئىسيان شەكلىدە ئىپادىلەندى»، دەپ يازغانىدى. فېئو-دالزەمغا قارشى ئىنقىلابىي كۈرەشنىڭ ماھىيىتى يەنىلا فېئودالزەم نىڭ ئىنساننىڭ قەدىر-قىممىتى ۋە گۈزەللىكىنى ئاياغ ئاستى قىلىۋاتقانلىقىغا، ئۇنىڭ ھاكىمىيەتلىق زوراۋانلىقىغا قار-شى كۈرەش ئىدى. چۈنكى «ئىنساننى كەمسىتىش ھاكىمىيەتلىك بىردىنبىر پرىنسىپى» (ماركس) ئىدى.

ئىسلامىيەت شەرقىدە مۇئەزەزىلىزم تەقەب قىلىنغاندىن كېيىن ئەركىن پىكىر نامايەندى-لىرى ئۆزلىرىنى سوپىزم نىقابىدا يوپۇقداپ، ئىنسانپەرۋەرلىك تەشەببۇسلىرىنى تولراق شېئىرىي — مەجازى ۋاسىتىلەر بىلەن ئېلىپ بېرىشقا باشلىدى. ئەھمەد يەسەۋى (؟ — 1166) ۋە مۇھەممەد غەززالى (1059 — 1111) ۋەكىللىكىدىكى ئىلاھىيەتچىل سوپىزم قاراشلىرىغا خاتىمە بېرىپ، XIV ئەسىردە باھاۋىدىن نەقىشەندى (؟ — 1388) ۋەكىللىكىدىكى يېڭى

سوپىزم ئېقىمى مەيدانغا كەلدى. نەقىشەندى ئېقىمى مەنسۇر ھەللاجى (858 — 922)، پەرىددىن ئەتتار (1148 — 1229)، جالالىددىن رۇمى (1207 — 1273) لارنىڭ سۈپىتىدىكى بارلىق رېئالىققا ۋە ئىنسانىيەتنى ئۇلاڭلاشقا يۈزلەنگەن گۇمانىستىك ئامىللاردىن شۇنداقلا ئۆمەر ھەييام، شەيخ سەئىدىلارنىڭ ئىلغار قاراشلىرىدىن ئوزۇق ئالغانىدى.

ھاپىز شىرازىنىڭ گۇمانىستىك قاراشلىرى باھاۋىددىن نەقىشەندى قاراشلىرى بىلەن زامانداش ھالدا مەيدانغا كەلگەن بولسىمۇ، ئۇ ئۆزىنىڭ ئىنسان ۋە ئۇنىڭ رېئال تەقدىرىنى مەزمۇن قىلغان ئالىيجاناب قەلىبى، خارلانغان ئىنسانىي قىممەتكە ھاممىلىق ئىسپانكار شېئىرىيىتى بىلەن ئۆمەر ھەييام بىلەن جالالىددىن رۇمىدىن ھالقىپ، شەرقىي كلاسسىك شېئىرىيىتىدىكى قەيسەر ئەزىمەتكە ئايلاندى.

ھاپىز شىرازى ئالدى بىلەن تەركىدۇنيالىق، رېئال ھايات ۋە رېئال دۇنيا گۈزەللىكلىرى، ئىنساننىڭ رېئال دۇنيادىكى بەخت-سائادىتىدىن ۋاز كېچىشكە قارشى چىقىپ، ئىنساننىڭ «تىرىك جەسەت» بولۇشتەك مەنئىي خارلىنىشقا قارشى ئىسپان كۆتۈردى.

ئۇ:

«بولسا جەننەت باغى ھەم قانچە يېقىملىق ۋە لېكىن،
بىل غەنىمەتتۇر ساڭا تال سايىسى، جامۇ شاراب.
ھاپىزا، ئالساڭ ئۆلۈم چاغىدىمۇ قولۇڭغا جام،
بارسەن توغرى بېھىشنىڭ باغىغا چەكمەي ئازاب.»

يەنە:

«ئەگەر جەننەت تىلەرسەن بىز بىلەن مەيخانغا يۈرگىل،
سېنى خۇمىنىڭ تېگىدىن ھەۋزىكەۋسەرگە يېتۈرگەيمەن.»

دەپ يازغان.

ھاپىز شىرازى ئەينى زامان ئىسلام تەقۋادارلىرىغا قارشى ھالدا ئەقىدە زەنجىرىدىن كى ئىنسانىي خارلىق ۋە شاراب مەجازىدىكى ھۈرىيەت-ئەركىنلىك زىددىيەتلىرىنى گەۋدەلەندۈرگەن كۆپلىگەن گۈزەل شېئىرلارنى يازدى. ئۇ زاھىت-ئىشانلارغا: مەيخورلارنى ھاقارەتلىمە، ئۇنىڭ گۇناھى ئۆزىنىڭ تۇرسا ساڭا نېمە كاشىلىسى، كىم نېمىدىن دان چاچسا شۇنىڭدىن ھوسۇل ئالىدۇ، دەپ خىتاب قىلدى. ئۇ مۇنداق يازغانىدى:

«مەيخور بولكى قەلبى پاك-تازا،

بولما زاھىت باغرى قاپقارا.»

ھاپىز شىرازى تەركىدۇنيالىققا قارشى تۇرۇپ، كىشىلىك سىرىنى تەركىدۇنيالىق يولدىن ئىزدەۋاتقانلىقى، رېئال دۇنيادىكى ھەقىقىي كىشىلىك ھاياتىغا كۆڭۈل بۆلۈشنى تەۋسىيە قىلىدۇ. ئۆمەر ھەييام بىلەن ئاھاڭداش ھالدا:

«ئۇل كۈنى لايىمىزدىن كوزا ياسىغاي پەلەك،

باشىمىز كاساسىغا ئەلۋەتتە لىقلاپ شاراب.»

دەپ يازدى. ھاپىز تۇرمۇش تەجرىبىلىرىدىن شۇنى چۈشەندىكى، تەركىدۇنيالىق ئەپسانىلىرى مەنسىز بولۇپ قالماستىن، ئەينى زامان رېئال دۇنياسىمۇ تېتىقسىز، ئۇنىڭغا پەقەت ھالا-كەت تىلەش ۋە ئىنسانىيەتنى ئىنسانىيەتكە قايتۇرۇپ بېرىدىغان ھەقىقىي يېڭى دۇنيا تىك-لەش زۆرۈر. ئۇ مۇنداق يازغانىدى:

«ئەسلى ئادەم تاپمىدىم مەن ئۇشبۇ ئالەمنى كېزىپ،
باشقا ئالەم، يېڭى ئادەم قايتىدىن تۈزەتكەن كېرەك».

ئۇ باشقا بىر شېئىرىدا: «كەل چېچىدىكلەر چاچايلى، جاملارغا مەي تولدۇرايلى، بې-شىمىز تۇرغان مۇشۇ ئالەمنى بۇزۇپ، يېڭى ساما ئاچايلى، بۇ دۇنيادا كىشىلىككە ھېسسىيات يوق، قېنى كەلگىن، ھېسسىياتچان باشقا بىر يېڭى دۇنيا يارىتايلى». دەپ نىدا قىلدۇ.

4- ھاپىز شىرازىنىڭ ئىسيانكار لىرىكىسى

«خوجا ھاپىزنىڭ ئاھاڭدارلىقى ئۇچقۇرۇپ تۇرغان ئىنتايىن نەپىس ئەسەر-لىرىنى ئۆز تىلىدا ئوقۇغان كىشى تولىمۇ روھلىنىدۇ»

(— قى. ئېنگىلىس 1)

ھاپىز شىرازى لىرىكىلىرى گۇمانىستىك شېئىرىيەتنىڭ ئۆز زامانىسىدىكى دىسلىسىز يۇقىرى ئۈلگىسىنى ياراتتى. ئۇنىڭ شېئىرىيەت گۈزەللىكىنىڭ كلاسسىك نەمۇنىلىرىدىن بىرى سۈپىتىدە مۇنداق يۇقىرى ئىستىتىك قىممەتكە مۇيەسسەر بولالمىغانلىقىنىڭ سىرى نېمىدە؟

بۇ سىر شۇنىڭدىكى، ھاپىز شىرازى بىرىنچىدىن ئۆز دەۋرىنىڭ ئالەمشۇمۇل تارىخىي خاراكتېرلىك تۈپ ئىجتىمائىي-رېئال تېمىسىنى ئۆز بەدىئىي ئىجادىيىتىنىڭ تۈپ تېماتىكىسى سۈپىتىدە چىن ۋە يالقۇنلۇق ھالدا ئىپادىلىدى. بۇ سىر يەنە شۇنىڭدىكى، ھاپىز شىرازى ئىككىنچىدىن، ئەينى زامان شارائىتىدە ئۆز تېماتىكىسىنى ۋاسىتىلىك ۋە بىۋاسىتە ئىپادىلەشنىڭ ئوچۇق ئىستىزاسى ۋە يوشۇرۇن مەجازى شەكىللىرىنى، ئاھاڭدار تىل ۋە بېيىت قۇرۇلمىلىرىنى ماھىرلىق بىلەن ئىشقا سېلىشنى بىلدى.

روشەنكى، ئەينى زاماننىڭ ئالەمشۇمۇل تارىخىي خاراكتېرلىك تۈپ تېماتىكىسى، ھەرقانداق باشقا يانداش تېماتىكىلاردىن ۋە ساختىپەز ھەمدۇسانالاردىن پەرقلىق ھالدا ئالەمنىڭ كۆركى ۋە كائىناتنىڭ ئىپتىخارى بولغان ئىنساننىڭ غەيرى ئىنسان تەقدىرىگە مۇپتىلا بولغانلىقىدىن ئىبارەت ئىدى. بۇنداق رېئاللىق ئالدىدا دىنىي مۇتەئەسسىپلەر ۋە روھانىيەتچىل زاھىت-ئىشانلار قۇلچىلىق ياكى تەركىدۇنيالىقنى تەرغىپ قىلاتتى. ھاپىز شىرازى مۇنداق زوراۋانلىق، ھاكىمەتۈتلەق تۈزۈم ھامىيلىرىنىڭ قۇلچىلىق ئەقىدىلىرىگە

(1) ئېنگىلىس پارس تىلىنى ئۆگەنگەندە ھاپىز شىرازىنىڭ پارسچە شېئىرلىرىنى ئو-

قۇغان. («ماركس - ئېنگىلىس سەنئەت ھەققىدە» بىرىنچى، ئىككىنچى توم، 104 - بەت)

ئۆزىنىڭ گۇمانىستىك، ئەركىپەرۋەر، ئىسيانكار قاراشلىرىنى قارشى قويدى. ئۇنىڭ دەردلىك ۋە مۇھەببەتلىك قەلبى مۇشۇ مەنىدە ئالىيچاناب قەلب، مۇتەپەككۇرانە قەلب ئىدى. ھاپىز شىرازى ئۆزىنىڭ پىكىر - تۇيغۇلىرىنى ئىپادىلەشنىڭ ئەڭ ئەڭ گۈزەل، ئەڭ لىرىك ئارۇز شەكلىنى تاپتى. ئۇنىڭ شېئىرلىرى بىر تەرەپتىن، شېئىرىيەتتىكى رەڭدار سۈرەتتەك تۇرمۇش رېئاللىقىنى، تەبىئەت كۆرۈنۈشلىرىنى، ئىنسان گۈزەللىكىنى يۇقىرى سەنئەت ماھىرلىقى بىلەن ئىپادىلىگەن بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن، ئۇ ئوچۇق پىكىرلىرىنى يوشۇرۇن ئىپادىلەش ۋە يوشۇرۇن ئىپادىلىرىنى كۈچەيتىپ جانلاندۇرۇش ۋاسىتىلىرىدىن پايدىلىنىپ، شېئىرىي تەپەككۇر، شېئىرىي مەجاز، شېئىرىي نۇتۇقنىڭ ئاجايىپ كۆپ قىرلىق دۇردانىلىرىنى ياراتتى. شۇنى ئېيتىش ھاجەتكى، ھاپىز شىرازى شېئىرلىرىدا ئۇچقۇر، ئوي - ئاق، يالقۇنلۇق پىكىر ۋە تەسەۋۋۇر تۈلپارلىرى ئەقىل ۋە مەنىلىق، رېتىم ۋە ۋەزىن مىزانلىرى بىلەن يۈگەنلەنگەندى.

بىز ھاپىز شىرازى شېئىرلىرىنى ئوقۇغان ۋاقىتىمىزدا رەڭدار باھار گۈزەللىكىنى، ئې - چىلغان ئەتىرگۈل خۇش پۇرىقىنى، سېپىرلىك ساھىبجامال دىدارىنى، مەيخانىدىكى ھۈرىيەت كىنەزلىكىنى، مەھبۇب سىياسىدىكى ئىنسان سۈيگۈسىنى، يەنە قانداقتۇر باشقا گۈزەللىكلەرنى كۆرۈمىز. بۇلارنىڭ ھەممىسى بىر نەرسىگە - خارلانغان ئىنسانىيەتنى قەدىرلەشكە ۋە ئۇنى خارلىغۇچىلارغا قارشى ئىسيان كۆتۈرۈشكە قارىتىلغان.

5- ھاپىز شىرازىنىڭ شەرق ۋە غەربتىكى يۈكسەك تەسىرى

«ھافىزنى كۆرۈڭ ئۇشبۇ زامان تۈرك تىلىدە.

گەر كەچتى ئېسە فارىسدا ئۇل ھافىزى شىرازى»

— «دىۋان ھاپىز تۈركىي» (دىن 1)

دەرۋەقە، ھاپىز شىرازى ئۆز شېئىرلىرىدا سوپىزىملىق - روھانىيەتچىلىك ئىدىيە تەسىرىگە ئۇچرىغانىدى. بۇ ھەممە كىشى ئۈچۈن ئومۇم بولغان تارىخىي ۋە بىلىش چەكلىمىسىنىڭ ئۈنىگۈدىكى ئىپادىسى، ئەلۋەتتە.

ھاپىز شىرازى شېئىرلىرى كەمسىتىلىش، بۇرمىلىنىش، يوقىتىلىش تەقدىرىدىن خالى بولالمىغان بولۇشىغا قارىماي، ئۇنىڭ مۇخالىپلىرىنىڭ خاھىشىنىڭ ئەكسىچە ئەينى زاماننىڭ ئۆزىدە، ئۇنىڭدىن كېيىنكى زامانلاردا شەرقتە، غەربتە كۈچلۈك تەسىر قوزغىدى.

1791 - يىلى ئۇنىڭ شېئىرلىرى رەسمىي بېسىلىپ چىقتى.

ھاپىز شېئىرلىرى XIX ئەسىردە ئاتاقلىق نېمىس مەرىپەتچىسى، مۇتەپەككۇر شائىرى ۋۇلفسگان گىوتې (1749 - 1832) تەرىپىدىن يۇقىرى باھالاندى. گىوتې ۋە پۇشكىن، جالالىددىن رۇمى ۋە ھاپىز شىرازى شېئىرلىرىنى چوڭقۇر تەتقىق قىلغانىدى. ئېنگېلس

(1) «دىۋان ھاپىز تۈركىي» ئوتتۇرا ئاسىيادا ياشاپ قىلغان تۈركىي خەلىقلەر شە

ئىرى ھاپىز خارەزمى (؟ - 1435) نىڭ ئەسىرى. ئۇ ئۆز ئەسىرىدە ھاپىز شىرازىنى ئۈلگە قىلغانلىقىنى تىلغا ئالغان.

پارسچىنى ئۆگەنگەندە ھاپىز شىرازىنىڭ ئەسلى شېئىرلىرىنى ئوقۇپ ئىنتايىن زوقلانغان.
ھاپىز شىرازى شېئىرلىرى ئۇيغۇر ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا خەللىرى ئەدەبىياتىغا كۈچ-
لۈك تەسىر كۆرسەتكەن. ئۇنىڭ:

«ئەگەر ئان تۈركىي شىرازى بەدەست ئارەد دىلى مارا،
بىخالى ھىندۇۋەش بەخشەم سەمەرقەندۇ بۇخارارا».

تەرجىمىسى:

ئەگەر كۆڭلۈمنى شاد ئەتسە ئۇشول شىرازى جانانى،
ئۇنىڭ خالىغا بەرگەيمەن سەمەرقەند ھەم بۇخارانى.

دېگەن غەزىلى ھازىرغىچە ناخشا - كۈيدە كۈيلەنمەكتە.
ھاپىز شىرازى شېئىرلىرى ئازادلىقتىن ئىلگىرىكى ئۇيغۇر مەدرىسلىرىدە ئەدەبىيات
ۋە پارس تىلى ئوقۇشلۇقى قاتارىدا ئوقۇلغان. بۇنىڭغا سەۋەب بولغان نەرسىمۇ، ئۇنىڭ
ئەسلى شېئىرلىرىدىكى شېئىرىي گۈزەللىك ئىدى.
پۈتكۈل ئىنسانىيەت ئۆزىنى كۈيلىگەن بۇ ئاجايىپ تالانت ئىگىسىنىڭ ھۈردىتىنى
ئەسىرلەردىن ئەسىرلەرگە ئېلىپ بارغۇسى.

تەسەۋۋۇف ھەققىدە

ۋ. زاھىدوۋ

تەھرىر ئەلاۋىسى:

ئەدەبىي مىراسلىرىمىزنى، جۈملىدىن ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى تەسەۋۋۇفنى پەلسەپە نۇقتىسىدىنمۇ تەتقىق قىلىش زۆرۈر. بۇ ھەقتە پەلسەپە ئەھلىنىڭ تىرىشچانلىقىغا مۇھتاجىمىز. سۆۋبەت ئۆزبېك ئالىمى ۋ. زاھىدوۋنىڭ بۇ ماقالىسى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزغا مۇنا - سەۋەتلىك بولغان تەسەۋۋۇف ھەققىدە خېلى ئەھمىيەتلىك مەلۇمات بېرىدۇ. كىتابخانىلىرىمىزنىڭ بەھرىمەن بولۇشى، جۈملىدىن ياش پەلسەپە ئەھلىنىڭ مۇھاكىمە قىلىپ كۆرۈشى ئۈچۈن بۇ ماقالىنى ئۇرۇنلىمىزغا باستۇق.

شەرقتىكى تەسەۋۋۇف ئۆز باشلانغۇچىنى ئۇزاق تارىختىن ئالغان ۋە بىر نەچچە ئەسىر مابەينىدە ئەدەبىياتتا ناھايىتى چوڭ ئورۇن ئىگىلىگەن پەلسەپىي مەسىلەكتۇر. گەرچە ئىسلام دىنىنىڭ ۋۇجۇدقا كېلىشىدىن بۇرۇنمۇ ئۇنىڭ ئايرىم، سىستېمىلاشتۇرۇل - مىغان كۆرۈنۈشلىرى بار بولسىمۇ، لېكىن ئاساسەن، ئىسلام دىنى ۋۇجۇدقا كەلگەندىن كې - يىن، فېئودال - كلىرىكال ئەكسىيەتچىلىكنىڭ، زۇلۇمنىڭ كەسكىنلىشىشى ۋە بۇنىڭ نەتى - جىسىدە ئادالەتسىزلىكنىڭ، نامراتلىقنىڭ ۋە ئۇلارغا قارشى قۇزغالغان نارازىلىقلارنىڭ ئۆرلەپ كېتىشى ئارقىسىدىمۇ راۋاجلانغان، سىستېمىلاشقان، بىر قانچە تارماقلارغا ئىگە بولغان پەلسەپىي ئېقىمغا ئايلانغان، (ئىزچىل) سوتىزم XI—VII ئەسىرلەردىلا تېپىزلىك بىلەن راۋاجلانغان، تارقالغان، مەشھۇر مۇتەسەۋۋۇفلار مەيدانغا كەلگەن. رابىئە، ئىمىن ئەل - ئەرەبى، ئىبراھىم ئىمىن ئەدھەم، فەرىددىن ئەتتار، ھەسەن ئەل - بەسىرى، ھەسەن ئەل - بەستامىي، ئەبۇ بەكرى ئەش - شىلى، ئەبۇ مەنسۇر ئەل - ھۈسەيىن ئەل - ھەللاج ۋە باشقىلار تەسەۋۋۇفنىڭ يېتەكچىلىرىدۇر.

شەرقتە تەسەۋۋۇفنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە راۋاجلىنىشىدا بۇددىزىمۇ خېلى قاتناشقان. شەرقتە ناھايىتى مەشھۇر بولغان پلاتون (ئەفلاتون)، پىلاتىن، نىئوپلاتونىچىلىق (ئىشتى - راكىيۇنىچىلىق) گىنوسىتىزىم، ئارستوتىل (ئەرەستو) نىڭ ئىدىئالىستىك، مەستىك تەرەپ - لىرىمۇ خېلى چوڭ رول ئوينىغان، تەسىر كۆرسەتكەن. بولۇپمۇ پلاتوننىڭ، نىئوپلاتونىچى - لارنىڭ مەستىك مۇنىزىملىرى، خۇدا قانداقتۇر ماكانسىز ۋە زامانىسىز، ئابىستىراكت مۇتە - لەقى بارلىقتۇر. نەرسىلەر بولسا ئۇنىڭ ئىماناتسىيەسى (چاقىنىشى) دۇر. ئاشۇ خۇدانىڭ

ۋاقىتلىق سايىمىدۇر، ئاشكارىلىنىشىدۇر. خۇدا ئالدىدا ئۇلار ھېچنەرسە ئەمەس. ئىنساننىڭ ۋەزىپىسى — ئىنتۇئىتسىيە (ئىچكى ھېس)، ئىپكىستاز (ھاياجانلىنىش)، مەۋھۇمى ئويلاش يولى بىلەن جانلىق ھاياتتىن يۈز ئۆرۈپ، شۇ خۇدانى بىلىشتۇر، دېگەن تەلىماتلىرى، ئارستوتىلنىڭ بولۇپمۇ شەكىل ۋە ئەقىل ھەققىدىكى، ئېنتېلېخىيە (1) توغرىسىدىكى تەلىماتلىرى تەسەۋۋۇفنىڭ تۇغۇلۇپ راۋاجلىنىشىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەنىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ تەسادىپى ئەمەسكى، بىز مۇتەۋۋۇفلارنىڭ دۇنيا قاراشلىرىدا پلاتون ۋە پلاتىننىڭ تەلىماتلىرىنى، نىئوپلاتونچىلىق ۋە مىستىك ئارستوتىلچىلىق مۇمىنلارنى ئۇچرىتىمىز. ھۈسەين ئىبىن ئىسھاق (IX - ئەسىر)، ئەبۇ بەشىر (IX - ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە X - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا)، يەھيا ئىبىن ئادىل ۋە باشقا شۇنىڭغا ئوخشاشلار ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىنى تەرجىمە قىلىشتى، ئۇلاردىكى ئىدىيىلەرنى ئاممىۋىلاشتۇرۇشتى، يېپىشتى. پلاتون ۋە ئۇنىڭغا ئوخشاشلارنىڭ تەلىماتلىرىنى ئاممىۋىلاشتۇرغان، شەرھىلىگەن مەشھۇر تارفىرى (تەخمىنەن مىلادىنىڭ 230 — 304 - يىللىرىدا ياشىغان) ئەسەرلىرى، نىئوپلاتونچىلىق مەكتەپىنىڭ ئاساسچىسى پلاتوننىڭ مۇئەللىمى ھېسابلانغان ئاممىۋى ساككاس (تەخمىنەن مىلادىنىڭ 242 - يىلى ۋاپات بولغان) نىڭ تەلىماتلىرىدىن خەۋەر بەرگۈچى ئەسەرلەر، گەرچە ئىزچىل نىئوپلاتونچى بولمىسىمۇ، لېكىن پلاتون بىلەن ئارستوتىل پەلسەپىسىنىڭ بىرلىكىنى، ئومۇمىيلىقىنى دەۋا قىلىپ، شۇنى ئىسپاتلاشقا تىرىشقان ئېكلىپتىك تېئىستى (مىلادى IV - ئەسىرنىڭ 2 - يېرىمىدا) ئەسەرلىرى، پەۋقۇلئەبىيگە (خۇداغا) ئۆزلۈكسىز كۆتىرىلىش، خۇدا بىلەن بىرلىشىش زۆرۈرىيىتىنى تەشۋىق قىلغان، نىئوپلاتونچىلىقنى ناھايىتى راۋاجلاندۇرغان، پلاتوننىڭ ئەسەرلىرىنى شەرھىلىگۈچىلەر ئارىسىدا ناھايىتى چوڭ فىگۇرا بولغان پروكلنىڭ (مىلادى 410 — 485 - يىللار) ۋە باشقا شۇنىڭغا ئوخشاشلارنىڭ ئەسەرلىرى تەرجىمە قىلىنغان.

سۆز ئارا شۇنى ئېيتىپ ئۆتەيلى، سوپىزمگە ئومۇمىيلىق كۆز بىلەن قاراش، ئۇنىڭ ھەممىسىنى بىر ئۆلچەم بىلەن ئۆلچەش، ھەممىسىنى بىر خىل رەڭدە، دېيىش توغرا ئەمەس. ئۇ ئۆزىگە كونكرىت ۋە تارىخىي مۇناسىبەتتە بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ. كېيىنكى ۋاقىتلارغىچە ناھايىتى كۆپ تەتقىقاتچىلار مانا شۇنداق ناتوغرا مۇناسىبەتتە بولۇپ، ئومۇمەن سوپىزمىنى پۈتۈنلەي ئەكسىيەتچىل دۇنيا قاراش سۈپىتىدە تەلەپ قىلىشتىكى، بۇ ئەسلى ھەقىقەتكە توغرا كەلمەيدۇ. شۇنداق پىكىردە بولغانلار بىلىمىدىكى، ئىزچىل سوپىزم دىنىي ۋە فېئودال - كلېرىكال ئەكسىيەتچىلىككە قارشى ھالدا راۋاجلاندى. شۇ ئەكسىيەتچىلىك ھاكىم بولغان جايلاردىكى يارىماس، بوغۇق ئىجتىمائىي ۋەقەلىككە نارا - زىلىق سۈپىتىدە راۋاجلاندى. بۇنداق مۇتەسەۋۋۇفلار ئىسلام دىنىنىڭ نۇرغۇنلىغان ئاساسىي ئەقىدىلىرىگە، تەلىماتلىرىغا (جەننەت، جەھەننەم، قۇرئان، پەيغەمبەر ۋە باشقىلارغا) مەس - خىرە بىلەن قازاشتى، تەپتىش قىلىشتى. بۇ ئۆز ۋاقتىدا مەلۇم مەنىدە ۋە ئوبىيكتىپ

① ئېنتېلېخىيە — ئارستوتىل پەلسەپىسىدىكى بىر خىل ئاتالغۇ بولۇپ، ئۇ ماددىدىن غەيرى بولغان بىرخىل سىرلىق «جانلىق كۈچ» نى كۆرسىتىدۇ.

ھالدا ئىجابىي رول ئوينىدى. گەرچە بۇ ھەرىكەت مىستىك فورمىدا بولغان بولسىمۇ، شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ تەسادىپى ئەمەسكى، ئىسلام پېشۋالىرى مۇتەسەۋۋۇفلارنىڭ بەزىلىرىنى (ھەل-لاج، بايەزىد، تەيپۇر ئەل - بەستامىي ۋە باشقىلارنى) ئۆلتۈرۈشتى، گۇمانسىت ھۇرۇفى ئىمادىدىن نەسىمنىڭ تېرىسىنى شىلىشتى. ئۇ ئاشۇ رەزىللەرنىڭ قولىدا تۆۋەندىكى سۆز - لىرى بىلەن جان بەردى:

ئەگەر زاھىدىن بارماغىن كەلسەڭ دۆنۈپ ھەقدەن قاچار،
گۆر بۇ مىسكىن ئاشىقى، سەرىپا سويلارلەر ئاغلماز.
ئۇنىڭ ھەققىدە تۈركمەن شائىرى مەختۇمقۇلى يازغانىدى:
نەسىمنى دابانىدىن سويدىلەر،
سامان تىنقۇب دەرۋازەگە قويدىلەر.

شۇنداق قىلىپ، تەسەۋۋۇققا بىر تەرەپلىمە قارىغۇچىلار ئېنگېلىسنىڭ فېئودالىزىمىغا قارشى كۈرەش قانداق شەكىلدە بولالشى مۇمكىنلىكى ۋە بولغانلىقى ھەققىدىكى كۆرسەت-مىلىرىنى چۈشەنمىگەنلەر.

سوپىزم بىر قانچە يۆنىلىشلەرگە، تارماقلارغا بۆلىنىدۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ بۇ دۇن-ياغا، تەبىئەتكە، ئۇنىڭدىن ھاياتقا، ھاكىم فېئودال ئىدىئولوگىيەسى - ئىسلام دىنىغا بولغان مۇناسىۋەتلىرىنىڭ خاراكتېرىغا قاراپ ئۇلارنى ئاساسەن ئۈچ ئېقىمغا بۆلۈش مۇمكىن. بىرىنچىسى، مەنسۇر ھەللاج، فەرىدىدىن ئەتتار، جالالىددىن رۇمىي ۋە باشقا شۇنىڭغا ئوخشاشلار مەنسۇپ بولغان ئېقىم. مۇئەييەنلىك ئۈچۈن بۇلارغا ئېكستانتانچى (ھايانچى) سوپىلار دەپ نام بەرسە بولىدۇ. ئۇلارنىڭ خېلى بىر قىسمىدا مەسلەن، رۇمىيدا گۈزەل گۇمانسىتىك ئاھاڭلارمۇ بار.

شۇنداق قىلىپ، ئۇلارنىڭ دۇنيا قارىشى ناھايىتى زىددىيەتلىك بولغان. ئۇلارچە ئىسلام دىنى دۇنيانى، بارلىقنى ئىككىگە - خۇدا ۋە تەبىئەتكە بۆلۈپ خاتا قىلغان. دۇنيانى، ھاياتنى ئىككىگە (بۇ دۇنيا ۋە ئۇ دۇنياغا) ئاجرىتىۋېتىشمۇ ھەقىقەتكە زىت. بۇنداق سوپىلارنىڭ قارىشىچە، بىرلا باغلىق، ۋاھىد باشلانغۇچ، يىگىسانە ھەقىقەت، بىرلا ماھىيەت باركى، ئۇ بولسىمۇ خۇدادۇر. ئۇ مۇتلەق-ئۆز، ئۇ ماكانسىز ۋە زامانسىزدۇر. ئۇ ھەممىنى، پۈتۈن بارلىقنى، ئومۇم كائىناتنى قورشاپ تۇرىدۇ، ئۇ ھەر يەردە. ئۇنىڭدىن باشقا ماھىيەت، ئۇنىڭغا زىت نەرسە، ئۇنىڭدىن باشقىچە (سوپىستانسىيە ئېتىبارى بىلەن) مەۋجۇدات يوقتۇر ۋە بولۇشمۇ مۇمكىن ئەمەس. پۈتۈن مەۋجۇدات، كونكرىت نەرسىلەر، تەبىئەت ئاشۇ ۋاھىد (بىرلا) ماھىيەتنىڭ ئىپادىسى، ئۇنىڭ شۇ كونا-كىرىت نەرسىلەر تەبىئەت شەكلىدە گەۋدىلىنىشى، ئۇ شۇلارنىڭ ماھىيىتىنى، ئاساسىنى تەشكىل قىلىدۇ.

بۇ نەرسىلەر، تەبىئەت خۇدادىن تەسادىپەن، ۋاقىتلىق ئۆزۈلۈپ، ئاجرىلىپ چىققان-دۇر ۋە يەنە ئاشۇ ئۆز مەنبەلىرىگە، ئاشۇ ئاساسىي ماھىيەتكە قايتىدۇ، ئايلىنىدۇ. سوپىلار - نىڭ ئاللىگۈرەيلىك تەبىرىچە، خۇدا بىپايان دېگەندۇر. نەرسىلەر بولسا ئاشۇ دېگەندىن ۋاقىتلىق ئۆزۈپ، ئاجرىلىپ چىققان تامچىلار، كۆپۈكلەردىنلا ئىبارەتتىكى، ئۇلار يەنە شۇ

دېڭىزغا - مەنبەگە قايتىشلىرى، ۋاسىل بولۇشلىرى زۆرۈر، ئەسلىگە قايتىشلىرى كېرەك. شۇنىڭدەك، يەنە ۋەھدەتنى (بىرلىكنى) تەشكىل قىلىپ ۋەھدەتنى ۋۇجۇد (ۋۇجۇد بىرلىكى) بولىدۇ، ۋاقىتلىق ئايرىملىقنى يوقىتىدۇ. ئىنسانمۇ شۇنداق مەۋجۇداتلارنىڭ بىرسىدۇر.

ئاساسىي ماھىيەت، يەنى خۇدا قارشىسىدا نەرسىلەر، بۇ دۇنيا، تەبىئەت قانداق قىممەتكە ئىگە، قانداق ئورۇن تۇتىدۇ، قانداق مەرتىۋىگە ئىگە - ھەممە گەپ مانا شۇ - نىڭدا! ئالدى بىلەن، يۇقىرىدىمۇ ئېيتىلدى، خۇدا مەزكۇر سوپىلارنىڭ قارشىچە، مۇتلەق. ئۇنىڭ ئەۋۋىلىمۇ يوق، ئاخىرىمۇ يوق. ئۇ دائىمىدۇر، كەم - كۈتسىز، ھەممە جەھەتتىن كامىل، ئومۇمەن بولۇشى مۇمكىن بولغان ئەڭ ئالىي، دائىمىي گۈزەللىك ئۇنىڭدا، شاتلىق، ئەبەدىي بەخت ئۇنىڭ ۋەسلىدە - فانى (يوق) بولۇشىدا. يەردىكى نەرسىلەر، تەبىئەت ئۇنىڭ قارشىسىدا قىممەتسىز، كامىل ئەمەس، ھېچقانداق ھەقىقىي لەززەتكە ئىگە ئەمەس. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ساختا، ۋاقىتلىق گۈزەللىكلەرگە ئىنساننى جەلىپ قىلىپ، ئەبەدىي پالاكەتكە ئېلىپ بارىدىغان مەككاردۇر. دېڭىزدىن ئېتىلىپ، چاپ - راپ چىققان تاغچە، كۆپۈكچىلەر دېڭىزلىك خاسىيەتكە ئىگە بولمىغىنىدەك ۋە دېڭىز قارشىسىدا ھېچبىر نەرسە ئەمەستەك، تەبىئەتتىكى ھەربىر نەرسىمۇ خۇدا قارشىسىدا شۇنداقلا. بىر سۆز بىلەن ئېيتقاندا، نەرسىلەر ئالىمى، قارشىسىدىكى تەبىئەت غۇربەتخاندۇر. جالالىدىن رۇھى ئۆ - زىنىڭ سوپىزىمنىڭ قامۇسى ھېسابلانغان «مەسنەۋى» سىدە خۇداغا خىتابەن شۇنداق دەيدۇ: «سەن قادىرى مۇتلەقسەن، سەن - ھەممە سەن، سەن بىزگە فانا (يوقىلىش) نى كۆرسىتىسەن. بىز، بىزنىڭ بارلىقىمىز بولسا ھېچنەمە، ھېچنەرسە». بۇيۇملار خۇدا قارشىسىدا پەقەت «نامالاردۇر».

ئىنسانمۇ شۇنداق. ئۇ ئابىستىراكت پىكىر (خۇدا) ئالدىدا ھېچقانداق قىممەت ۋە مەرتىۋىگە ئىگە ئەمەس. ئۇ تەسادىپەن ئۆز مەنبەئىدىن ئاجىزلىپ سەرسانلىقتا، غۇربەتخانى كىشەنلىرى بىلەن كىشەنلەنگەن بارلىقتۇر. ئىنسان جەسەدىنىڭ ئۆزىمۇ شۇنداق ئەلەم، قۇللۇق قەپىزىكى، ئۇنىڭغا جان بەختسىزلىكتىن تەسادىپەن قامالغاندۇر. تىرىك بولۇشنىڭ ئۆزى جان ئۈچۈن پالاكەتتۇر.

جاننى شۇ قەپەزدىن (تەبىئەتتىن، جەسەتتىن) ئازاد قىلىش لازىم. بۇنىڭ ئۈچۈن نېمە قىلىش كېرەك، ئىنساننىڭ ۋەزىپىسى نېمىدىن ئىبارەت بولۇشى كېرەك؟ ئىنسان ئۆزىنى ئاشۇ يۇقىرىدا زىكرى قىلىنغان ۋاھىد ماھىيەتكە ئىگە بولغان ۋاقىت - لىق دەپ بىلىشى كېرەك. ئۇ ئۆزىنى، تەبىئەتنى ئاساسىي ماھىيەتكە - ھەقىقەتكە - خۇداغا نىسبەتەن ئەھمىيەتسىز نەرسە دەپ ھېسابلىشى زۆرۈر. بۇ تەبىئەت، بۇنىڭدىكى ھايات ئۇ - نىڭغا چىن ئەبەدىي بەخت - سائادەت بېرەلمەسلىكىنى، غۇربەتخانى، مەككە ئىكەنلىكىنى بىلىشى لازىم. ئۇ بىلىشى كېرەككى، ئەسلى، ھەقىقىي، ئەبەدىي لەززەتلەر، خاتىرجەملىك، بەخت - سائادەت، ئابىستىراكت، ماكانسىز ۋە زامانسىز، چەكسىز گۈزەل ۋە كامىل خۇدادا، ئۇنىڭ ۋەسلىدە. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ خۇداغا ۋاسىل بولۇشقا، ئۇنىڭ بىلەن ۋەھدەت تەشكىل قىلىشقا، شۇنداق قىلىپ ئۆزلىكىنى، ئۆزىنىڭ مەنسىز ئۆزلىكىنى، شەخسىيەتنى يوقەت - مىشقا ئىنتىلىشى كېرەك ۋە شۇنى ئۆزىنىڭ ئاساسىي مەقسىدى دەپ بىلىشى شەرت. ئۇ بۇ

دۇنيا لەززەتلىرىدىن، گۈزەللىكلىرىدىن ۋاز كېچىشى، گۈزەل، خالىق بىلەن مەشغۇل بو - لۇشى كېرەك. خىلۋەتكە كىرىپ ئادەملەردىن، تەبىئەتتىن يىراقلىشىپ، تەبىئەتتىن خەۋەر بېرىدىغان ئاشكارە سەزگۈ ئەزالىرىدىن، ئەقىلىدىن ۋاز كېچىپ، ئىنتۇئىتسىيە (ئىچكى ھېس) بىلەن، ئىچكى ھېس ئەزالىرى بىلەن خۇدانى ئىدراك ئېتىشكە ھەرىكەت قىلىشى كېرەك. ئۇ ئۆزىنى ھەرقانداق ئازاب - ئوقۇبەتلەرنىڭ ئويىپىكتىگە ئايلاندۇرۇشى شەرت. مادامىكى، بۇ دۇنيانىڭ، تەبىئەتنىڭ ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولماسلىقى، ئۇنىڭغا كۆڭۈل باغلىماس - لىقى لازىم ئىكەن. ئۇنداقتا تەبىئىكى، ھەقىقىي ئىلىملەر ئۇلار (شۇ سوپىلار) ۋە ئۇلار - نىڭ يولىغا كىرمەكچى بولغانلار خۇدا ۋەسىلىگە ۋاسىل بولۇپ، ئۇنىڭ بىلەن ۋەھدەت تەشكىل قىلىش مەقسىدىدە بولغانلار قارشىسىدا كېرەكسىز ۋە زەرەرلىك مەشغۇلاتتۇر.

سوپىلارنىڭ قارىشىچە، خۇدا ۋەسىلىگە ۋاسىل بولۇش ئۈچۈن، ئۇنىڭ بىلەن ۋەھ - دەت تەشكىل ئېتىش ئۈچۈن تۆرت (بەزىلىرىدە بۇنىڭدىن كۆپ، بەزىلىرىدە ئاز) باسقۇچ - تىن ئۆتۈش كېرەك.

1. شەرىئەت: — دىنىي مۇراسىملارنى ۋە شەرىئەت ئەقىدىلىرىنى، تەدۋىلارنى بېجە - رىش، خۇداغا ئىبادەت قىلىش.

2. تەرىققەت: — شەيخ ياكى دەرۋىشكە شاگىرت بولۇپ يەر يۈزىدىكى لەززەتلەردىن ۋاز كېچىش، نەپسىنى تەيىيىش، خۇشاللىق بىلەن خۇدا توغرىسىدا ئويلاش، خىلۋەتتە يا - شاش، مەنىۋىي مۇھەببەتنى چوڭقۇرلاشتۇرۇپ، پەقەت خۇدا توغرىسىدىلا خىيال سۈرۈش، ئويلاش، ئەسلىەش.

3. مەرىپەت: — ھەممە نەرسىنىڭ، پۈتۈن بارلىقنىڭ ئاساسى خۇدا ئىكەنلىكىنى، نەرسىلەرنىڭ ئۇنىڭ قارىشىدا ھېچقانداق قىممەتكە ئىگە ئەمەسلىكىنى، ئۆزىنىڭ ماھىيىتى خۇدا ماھىيىتى بىلەن بىر ئىكەنلىكىنى بىلىش ۋە ئېنىقلاش. بۇنىڭدا ئادەم ئۈچۈن بارچە دىنلار، دۇنيانىڭ بارچە ھادىسىلىرى بىر خىل، پەرقسىز، مەنىسىز، كېرەكسىز بولۇپ كۆرۈنىدىغان بولىدۇ. ئۇلارغا ئادەم بىپەرۋا قارايدىغان بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئارىسى (تونىغان) بولىدۇ.

4. فەنا: — بۇنىڭدا ئۇ ئۆزىنى خۇدانىڭ دەرگاھىغا ئېرىشكەن، ۋەسىلىگە ۋاسىل بولغان دەپ بىلىدۇ، خۇدا بىلەن بىر، ئۇنىڭ بىلەن ۋەھدەت (بىرلىك) تەشكىل قىلىدۇ. خۇدا تەجەسسۇم ئېتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ فانىي نامىنى ئېلىشقا ھەقلىق بولىدۇ ۋە ئەنەل - ھەق (مەن ھەق) دېيەلەيدۇ.

يۇقىرىدا ئېيتىلغانلارنى دەلىللەش ئۈچۈن سوپىلارنىڭ ئەسەرلىرىدىن بەزى نەقىل - لەرنى كەلتۈرەيلى.

جالالىددىن رۇمىي ئېيتىدۇ:

«نەزەر - دىققەتنى ھەقىقەت (خۇدا) تەرەپكە قاراتقىن».

«كۆزلىرىڭنى تىكىپ قويغىن؛ قوي، قەلبىڭ كۆز ئورنىنى ئىگەللەسۇن. سەن بۇ

كۆزلىرىڭ (قەلبىڭ) بىلەن دۇنيانى تامامەن باشقىچە كۆرىدەن».

«ئىچكى قۇلاقنىڭ ئاڭلىشى ئۈچۈن توسقۇنلۇق قىلىۋاتقان توسالغۇ — تاشقى قۇلاق — لاردۇر. بۇ تاشقى قۇلاقلار بىكىتىلمىگەچە ئىچكى قۇلاقلار زادى ئاڭلىمايدۇ».

خۇدا ۋەسلىگە يېتىش ئۈچۈن ھەر قانداق ئازاب — ئوقۇبەتلەرگە (رىيازەتكە) ئۆزىنى دۇچ قىلىش، ئازابلاردىن كۆز ياشلىرىنى تۆكۈش زۆرۈركى، شۇندىلا ئەبەدىي بەختكە (ۋەھدەتكە) يېتىش مۇمكىن دەپ، يەنە ئاشۇ جالالىدىن يازىدۇ:

«تاشقىن بار جايدا مائىسلار ئۇنىدۇ. شۇنىڭدەك، كۆز يېشى تۆكۈلگەن جايدا ھەم بەخت ھەم شەپقەت بولىدۇ».

«قايغۇ بىلەن يىغلىغان كۆزلەردىن ئاققان ياش كىشىنىڭ دىلىدا گۈلباغ يارىتىدۇ».

ئۇ يەنە يەردىن، تەبىئەتتىن بەخت ئىزدەش — بىھۇدە ئىشتۇر، دەپ يازىدۇ:

«پەررەندە (ئۇچار قۇشلار) ئاسماندا ئۇچىدۇ، ئۇنىڭ سايىسى يەرگە چۈشىدۇ. ئەخ — مەت ئوۋچى شۇ سايىنى راست پەررەندە دەپ ھېسابلاپ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يۈگىرىدۇ، ئاخىرى چارچاپ بار — يوقىدىن ئايرىلىدۇ. ئۇ بۇنىڭ ئاسماندا ئۇچۇپ كېتىۋاتقان پەرەندىنىڭ سايىسى ئىكەنلىكىنى، شۇ سايىنىڭ ئەسلى (ئاساسى) قەيەردە ئىكەنلىكىنى بىلمەيدۇ». ئۇ يەنە باشقا يەردە شۇنداق دەيدۇ:

«قەلب، سەن ئەگەر گۈزەلنى ئىزدەسەڭ، ئۇنداقتا ئۆز — ئۆزۈڭدىن مەرتلەرچە كەچ، ئۆزۈڭنى يوقات، ئۆزۈڭدىن ۋاز كەچ، شۇنداق قىلىپ، خۇدا بولمىسەن، مۇخالىپسىز قۇل بولمىسەن».

سوپى سەيىد ئەمىر كۇلالى ئېيتقاندى:

ئەۋلىيالار ئەۋلىيالىقنى (سوپىلار تىپىدىكى) تۆرت نەرسە بىلەن ئىگەللەيدۇ: «ئاچلىق، ئىزتىراپ، جىم تۇرۇش ۋە يالغۇزلۇق» (خىلمۇت).

بەزى سوپىلار ھەتتا شۇ دەرىجىگە يېتىپ بارغانىكى، قەھرىتان قىشتا يېلىڭ ياز كىيىمىنى كېيىشتى. ئۆز بەدەنلىرىنى مېقار سانجىپ ئازابلاندى. بايەزىد تەيغۇر ئەل — بەستامىي بىسىمىلا دېيىشتىن — خۇدانىڭ نامىنى تىلغا ئېلىشتىن بۇرۇن ئاغىزىنى چاقايىتتى. ئەربى سەقائىي «ئۆزىنىڭ نەپسىنى تىيگەن كىشى ئەڭ كۈچلۈك كىشىدۇر، نەپسىگە تەسلىم بولغان كىشى ئەڭ ئاجىز كىشىدۇر» دەپ 70 يىل ئىچىدە ئورۇندا ياتىدى، بىر — شىنى ياستۇققا قويىدى؛ ئەبۇ بەكر ئەش — شەيلى بۇ دۇنيادىن، تەبىئەتتىن پۈتۈنلەي ۋاز كېچىپ، پەقەت خۇدا يولىدىلا شۇغۇللىنىش، خۇدا بىلەنلا بولۇش، خۇداغىلا ئىخلاسل قىيۇش، ئۇنى ئىنتۇئۇئىسىيە يولى بىلەن بىلىش ئۈچۈن بۇ يورۇق دۇنيانى زادى كۆرمەي دەپ، ئۆز كۆزلىرىگە تۈز سېپىپ، ئۆزىنى ئۆزى كۆر قىلغانىدى. سوپىلار فانىي، ۋاسىل بولمىەن، جاننى بەدەن قەپىزىدىن، مەنسىزلىكتىن، سەرسانلىقتىن، ئازاپتىن، ھىجران ئەل — مىدىن ئازاد قىلىمەن دەپ، بۇ دۇنيادىن، جەمىيەتتىن ئۆزلىرىنى خىلمۇتەتكە ئېلىپ، شۇ قەدەر پاجىئەلىك ھايات كۆچۈرگەن ئىدىكى؛ ياشاشلىرى شۇنچىلىك ئېچىنىشلىق ئىدىكى؛ ئۇلارنىڭ قىياپەتلىرى شۇنداق ئىدىكى، بەزىلىرىنى كۆرگەن ئاددى كۆز دەھشەتكە چۈش — مەي قالمايتتى. ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى خۇداغا شۇنچىلىك مەھلىيا ئىدىكى، ھەممىنى ئەسلى — رىدىن چىقىرىشقانىدى.

ئۇلۇغ گۇمانىست جامىنىڭ «باھارىستان» دا شۇنداق ئېپىزۇتقا دۇچ كېلىمىز: ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، ماكىدونىيلىك ئىسكەندەر ئۆزىنىڭ قولىغا كىرگۈزگەن جايلارنىڭ بىرسىدە بىر قەلئەنى بۇزماقچى بولۇپ قالدۇ، بىراق ئۇنىڭغا خەۋەر بېرىشتىكى، بۇ قەلئەدە بىر دەر-ۋىش، زاھىد ياشايدىكەن. شۇندىن كېيىن سەركەردە بۇ دەرۋىشنى ئۆزىنىڭ ھوزۇرىغا كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىلدۇ.

بۇ تەلەپ بىجىرىلىپ، دەرۋىش ئىسكەندەرنىڭ ھۇزۇرىغا كەلتۈرۈلدى. سەركەردە دەرۋىشنىڭ قىياپىتىنى، كىيىملىرىنى كۆرۈپ دەھشەتكە چۈشكەن: «ۋە «ئاھ» قانداق دەھ-شەتلىك كۆرۈنۈش، ئۇ ئادەملەرنى ھەيرانلىققا ۋە قورقۇنچقا سالدى...» دەيدۇ. دەرۋىش بولسا، ئىسكەندەرنىڭ بۇ سۆزلىرىگە ئىستېھزا بىلەن شۇنداق جاۋاب بېرىدۇ: — بۇ جۈلجۈل ۋە جۇنۇنى تاشقى كۆرۈنۈشىگە قاراپ ماڭا باھا بەرمە، گەپ غىلاپتا ئەمەس، بەلكى پىچاقتا...

فانى بولۇش (يوق بولۇش)، تەۋەھھۇد (بىرلىك) ئاشۇ سوپىلارنىڭ قارىشىچە، خۇدا بولۇش دېمەكتۇر. ۋاسىل بولغان، «ئەنەل - ھەق» لىققە ئېرىشكەن، ئابىستىراكت دۇنياۋىي ماھىيەت بىلەن بىرلەشكەن ئادەم ھەر قانداق ئازابلاردىن، تەلەپلەردىن ئازاد بولىدۇ. ئۇ — ھەممە بولىدۇ؛ «مەن» — «ھەممە» گە ئايلىنىدۇ؛ ئۇ ھەم ھەممىسىز گۈزەل ھەم چەكسىز ئەبىدى بەختلىك بولىدۇ، ھاياتىي ھوقۇقىي چەكلىنىشلەردىن ئازاد بولىدۇ، يەنى سوپىلار چۈشەنچىسىدىكى خۇدا قانداق سۈپەتكە ئىگە بولسا، شۇنداق سۈپەتلەرگە ئىگە بولىدۇ، ھەقىقەت بولىدۇ.

شۇنىڭغا ئېرىشكەنلىكىنى تەسۋىرلەپ جالالىددىن رومىي بۇنداق دەيدۇ:

سەماۋىي تەخت ئۈستىدە يەر تۇزاڭدىن ئاسمان نەرسىلىرىگەچە،

ھىجراندا ۋە كۆرىنىش شاتلىقىدا سېنىڭ بارلىق كۆرگەنلىرىڭ — ھەممىسى مەن. ئىنجىل... قۇرئان — ھەممىسى مەن.

كەئبە ۋە خۇداغا قۇربانلىق تەييارلاپ تەلپۈنگۈچىلەرنىڭ جايى — ھەممىسى مەن.

ئوت، سۇ، ھاۋا، يەرنىڭ نېپىلىكىنى بىلەنمەن،

ئوت، سۇ، ھاۋا، يەر ھەممىسى مەن.

پەرىشتەلەر ۋە جىنلار، رۇھ ۋە دېۋىلەر... ھەممىسى مەن.

مېنىڭ بەلگەم — نىشانىم، مېنىڭ جايىم — ماكانىم.

مەندە نە بەدەن، نە جان بولسۇن، چۈنكى ئۆزۈم جانلارنىڭ جېنى؛ ئۆزۈمدىن ئىكەنلىكىمنى ھەيدىدىم ۋە كۆردۈمكى، ئىككى دۇنيا بىردۇر.

مەن شاھنىڭ قولى ۋە مەن دۇنيانىڭ شاھى، مەن بىرلىككەن ۋە كۆپلىككەن.

مەن ۋەھدەتكە (بىرلىككە) توپلانغانمەن، مەن چېچىلغان ئەمەسمەن.

مەن ھەم تاق، ھەم مېھمانلار بىلەن بىللە ئولتۇرىمەن.

مەن ھەم چۈشەنگۈچى، ھەم چۈشىنىۋاتقانمەن.

ھازىردا بولمىغان، ھەم ھازىردا يوشۇرۇن، ھەم تېپىلغان — مەن.

مانا بۇتەسەۋۋۇفلارچە خۇدا بىلەن بىرلەشكەن، ئۆزىنىڭ شەخسى «مەن» لىكىنى

كوسمىك (ساماۋىي) «مەن» دە يوقاتقان ئادەمنىڭ خاراكتىرىستىكىسى.

جالالىددىن رومىي تەسەۋۋۇفىغا، پەلسەپىسىگە گېگىل شۇنداق خاراكتىرىستىكا بەرگەندى: «ئاجايىپ جالالىددىن رومىيدا جاننىڭ يىگانە زات بىلەن بىرلىكى مەخسۇس قەيىد قىلىنغان، بۇ بىرلىك سۆيگۈ دەپ ئاتالغاندا شۇ نەرسە كېلىپ چىقىدۇكى، بۇ رومىي بىر-لىك دۇنيادىكى چەكلەنگەن ۋە ئەھمىيەتسىز بارلىقلاردىن (يەنى بارچە ماددى نەرسە ۋە ۋاقىتلىقلاردىن) ئاجرىلىپ يۇقىرىغا كۆتىرىلىش دىمەك بولىدۇ، رومىي ۋە تەبىئىي ۋاقىلنىڭ قايتا شەكىللەنىشى دىمەك بولىدۇكى، — بۇنىڭدا تەبىئەتتىكى، ئىمپىرىك دۇنيادىكى، رومىي ئالەمدىكى بارچە تاشقى كۆرۈنىشلىك مۇۋەققەت نەرسىلەرمۇ ئالاھىدە زۇھۇر ئېيتىلىدۇ، ھەم ۋەھدەتكە سىڭىپ كېتىدۇ» (1).

گىيوتى ئېيتىيات بىلەن ھەرىكەت قىلىپ ئېيتىدۇكى، جالالىددىن رومىي «ۋاقىلنىڭ مۇئەمالىق زېھنىدە ئۆزىنى ئاقۇلاي-ئاساسسىز ھېس قىلدۇ» ۋە «نامايەن، ئۆكۈلى — ۋەھ-دەت تەلىماتىغا مۇراجىئەت قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇكى، ئاقىيەتتە شۇ تۈپەيلى قانچىلىك يوقاتسا، شۇنچىلىك ئۇتۇدۇ، ناھايەت ھەم مەمنۇن ھەم شۇ دەرىجىدە مەمنۇن ئەمەس، ھېچ بولۇپ قالۇپىرىدۇ» (2).

گېگېلىنىڭدۇ، گىيوتىنىڭدۇ جالالىددىن رومىي دۇنيا قارىشىغا بەرگەن بۇ قىسقا باھاسى ناھايىتى خاراكتېرلىق بولۇپ، كۆپ نەرسىنى ئايان قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ بۇسۇزلىرى يالغۇز جالالىددىنغا ئائىت بولۇپ قالماي، مەلۇم جەھەتلەردىن، ئۇنىڭغا ئوخشاشلارنىڭ ھەممىسىگىمۇ ئائىتتۇر.

شۇنداق قىلىپ، ئاشۇ سۇپىلار ئۆزلىرى ياشاپ تۇرغان ئىجتىمائىي ۋاقىلىكتە ھەقىقىي بەخت تاپالمىغاندىن كېيىن مەزكۇر ۋاقىلىككە شۇنداق مىستىكا ئارقىلىق ئۆز نارازىلىقلىرىنى ئىپادىلەنگەنىدى. ئىسلام خۇداسىنى، دىنىنى، ئۇنىڭ ئۇ دۇنياسىنى، جەننەت، جەھەننەمنى، قۇرئان، ئىنجىل ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلارنى ئاخىر رەت قىلىشقا كېلىپ يېتىدۇ، پەيغەمبەرلەرگە بېرىلگەن سۈپەتلەرگە ئېتىراز كۆزى بىلەن قارايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن تەسادىپىي ئىدەمسكى، مەۋجۇد دىنلارغا، جۈملىدىن ئىسلام دىنىغا قارشى. ماھىيەت ئېتىبارى بىلەن تەسەۋۋۇفنىڭ ئۆزىگە قارشى مۇرەسسەسىز كۈرەش ئېلىپ بارغان جەڭگىۋار ماتېرىيالىست، ئاتىست، شەرقىنىڭ نۇرانىي ئەقلى مىرزا فەتەلى ئاخۇندوۋ ئۆزىنىڭ، بولۇپمۇ «ھىند شىئەزادىسى كەمالىددەۋلەنىڭ ئىران شاھزادىسى جەلالىد دەۋلەگە يازغان مەكتۇبلىرى ۋە ئۇنىڭغا ئاخىر-گىنىڭ جاۋابلىرى»، «جەلالىدىن رومىي ھەققىدە» دېگەن ئەسەرلىرىدە ئۆزىنىڭ دىنغا، ئۇنىڭ دوتالىزىمىغا قارشى كۆرىشىدە سۈپىلارنىڭ مۇنەزىم ۋە باشقا شۇنىڭغا ئوخشاش پەل-سەپىي مەسىلىلەر ھەققىدىكى پىكىرلىرىدىن مەلۇم مەندە پايدىلاندى، ئۇلاردىن دەلىل سۈ-پىتىدە پايدىلاندى، ئۇلارنىڭ بەزىلىرىنىڭ ئەسەرلىرىدىن ئىقتىباسلار كەلتۈردى، ئۇلارغا ئىسلام دىنىغا زىتلىق ئۈچۈن زىننەت بېرىپ، رىغبەت كۆرسەتتى.

(1) گېگېل. پەلسەپە پەنلىرى قامۇسى.

(2) گىيوتى. غەربىي-شەرقى دىۋان. شۇنى ئېيتىش كېرەككى، جالالىددىن رومىي

دىيوككىرتىنىڭ تەرجىمىلىرى ئارقىلىق گېرمانىيىدە ياخشى تونۇلغانىدى.

بۇنداق ئېقىمغا مەنسۇپ بولغان سوپىلارنىڭ بەزىلىرى يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكەن مەزىدە، ئۆزلىرىنىڭ بۇنداق تەلىماتلىرى ئۈچۈن ئىسلام روھانىيلىرى تەرىپىدىن قەتىل ئېتىلگەنىدى. باشقىلىرى بولسا، سۈرگۈندە، تەھدىت ئاستىدا بولغانىدى. چۈنكى فېئودال ئەكسىيەتچىلىكنىڭ تايانچى — دىن نامايەندىلىرى شۇنى ياخشى چۈشەنگەنىدىكى، بۇ سوپىلارنىڭ تەلىماتلىرى دىننى تەپتىش قىلىشقا قارىتىلغان، دىننىڭ ۋە بۇنىڭدىن مەنپەئەتدار بولغانلارنىڭ ئەكسىيەتچىل پائالىيەتلىرىگە نىسبەتەن قارشىلىق. ھەقىقەتتەمۇ ئاساسەن شۇنداق بولغانىدى. لېكىن، بۇ سوپىلارنىڭ بۇ قارشىلىقلىرى پاسسىپ خاراكتېردا ئىدى، ئۇلاردا ئۆزلىرىنىڭ قارشى تۇرۇش ئوبيېكتىگە قارشى ئاكتىپ، ئەمەلىي كۈرەش، ئاممىنى شۇنداق كۈرەشكە چاقىرىش ھالىتى بولمىغانىدى. ئۇلار باشقا تەرەپتىن باشقا يول بىلەن ئوبيېكتىپ ھالدا ئەكسىيەتچىل رول ئوينىغانىدى. ئۇلار دەيدۇكى. بۇ دۇنيادا (جەمئىيەتتە) زۇلۇم، ئادالەتسىزلىك، نامراتلىق، غەم — ئەلەم شۇنداق قاتتىق ئورناشقانكى، بۇلارغا قارشى كۈرەش قىلىش كېرەكلىك نەتىجە بەرمەيدۇ ۋە ئۇلار (زۇلۇم ئادالەتسىزلىك ۋە باشقىلار) ھەريەرگە شۇنداق كەڭ غۇلاچ يايغانىكى، بۇنىڭ نەتىجىسىدە بۇ دۇنيا ئايدا ئويناش — كۈلۈش ئۈچۈن ئىمكانىيەت قالمىغان، شاد ياشاشقا، ئەرگەن نەپەسكە بەختكە ئورۇن قالمىغان. شۇندىن كېيىن بۇنداق سوپىلار بۇ دۇنيادا بەختنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، تەبىئەت ئەلەم ئۆيىدۇر دەپ، ھەقىقىي بەختنى، چىن خۇررەملىكنى، ئەسلى ھاياتىنى تەبىئەتتىن ئەمەس، خۇدا ۋەسلىدە فانىيلىقتا كۆرۈشتى. تەركى دۇنيا — چىلىق، رىيازەت يولىغا كىرىشتى. بۇنداق پىكىرنى ھاكىم ئىسلام دىنى ئەكسىيەتچىلىكنىڭ، زۇلۇمنىڭ، ئادالەتسىزلىكنىڭ، نامراتلىقنىڭ كەڭ غۇلاچ يايغان بىر دەۋردە ياشىغان مەشھۇر سوپى ھەسەن ئەل — بەسىرى (مىلادىنىڭ 642 — 728 - يىللىرىدا ياشىغان) ئۆزىنىڭ تۆۋەندىكى سۆزلىرىدە ئىسلام دىنىغا قارىتا زەھەر خەندىلىك بىلەن ناھايىتى ياخشى ئىپادىلىگەن:

«دۇنيانىڭ بارچە سائادەتلىرىدىن ۋاز كەچكەن تەقدىردىلا دوزاق ساختىلىقلىرىدىن، ئازاپلىرىدىن قۇتۇلغىلى بولىدىكەن؛ مادامكى، دۇنيادا كىشىنى قىزىقتۇرۇدىغان نەرسىلەر تولۇپ ياتقانىكەن، ئۇلاردىن ۋاز كېچىش بەك تەس؛ ئەمدى ... دۇنيادا ھېچقانداق ناز — نېمەت يوق ئىكەن، ئۇندىن ۋاز كېچىش، دېمەك جاننى خالاس قىلىش ناھايىتى ئاسان... مانا بۇ سوپىزىمنىڭ ئوبيېكتىپ ھالدا ئوينىغان ئىرتىجالىق رولى. ئەمدى سوپىزىمنىڭ ئىككىنچى ئېقىمىغا قىسقىچە خاراكتېرىستىكا بېرەيلى. بۇنىڭغا ئېكلىكتىك دەپ نام بەرسەك بولىدۇ.

بۇ ئېقىمغا مەنسۇپ بولغانلار يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەن سوپىلارنىڭ پىكىرلىرىنىمۇ مەلۇم دەرىجىدە ۋە خېلىلا قوبۇل قىلغانلار، لېكىن ئۇلارنى ئىسلام دىنى تەرتىپى — قائىدىلىرىگە ئۇيغۇنلاشتۇرۇش ئۈچۈن ئىنتىلىگەنلەر، شۇنداق سوپىزىم ئېقىمى بىلەن ئىسلام دىنىنى بىرلەشتۈرۈش، كېلىشتۈرۈش ئىشى بىلەن مەشغۇل بولغانلار. شۇنىڭ بىلەن مەلۇم مەنىدە ئېكلىكتىك دۇنيا قاراشنى يارىتىشقا ھەرىكەت قىلغانلار. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئوبيېكتىپ جەھەتتىن ئەكسىيەتچىل رول ئوينىغان يۇقىرىدىكى سوپىزىم ئېقىمىنى ئىسلام دىنى بىلەن

بىرلەشتۈرۈپ، كېلىشتۈرۈپ، ئۆتۈپ كەتكەن ئەكسىيەتچىل ئېكلىكتىك مەزھەپنى ياراتقاندى.
دېمەك، شۇ مەنىدە بۇ ئېقىم ئىزچىل مۇنىستىك پانتېئىزىم (خۇدا بىلەن تەبىئەت بىر
دەپ قارايدىغان دىنىي - پەلسەپىي تەلىمات) پوزىتسىيىسىدە تۇرمىغان. بۇ ئېقىم ھەر تە-
رەپلىمە ئەكسىيەتچىلىكنىڭ زور تايانچى بولغانىدى.
بۇ ئېقىمنىڭ ئەڭ كۆزگە كۆرۈنگەن نامايەندىلىرىدىن ۋە ئۇنىڭغا ئاساس سالغۇ-
چىلاردىن بىرى مەشھۇر زەينەددىن بىننى مۇھەممۇد ئىمام غەززالى (مىلادىنىڭ 1058 —
1111 - يىللىرى ياشىغانىدى).

ئىمام غەززالى «ھۇججەتۇل ئىسلام» دەپ نام ئالغانىدى. شۇنداق دېيىلگەنكى، ئە-
گەر قۇرئان يوقۇلۇپ كەتسە، ئۇنى غەززالىنىڭ ئەسەرلىرى بويىچە تىكلەش مۇمكىن. غەز-
زالى ئەرەب، پارس تىللىرىدا بىر قانچە ئەسەر يېزىپ پۈتۈن شەرققە مەشھۇر بولۇپ
كەتكەن ۋە زور نوپۇزغا ئېرىشكەن.

غەززالى دەيدۇكى، دۇنيا ماھىيەتچە ئەمەس، فېنومېنچە (پەۋقۇلئاددە ھالدا) ئىككىگە
بۆلۈنىدۇ: ۋاجىبۇل - ۋۇجۇد ۋە مۇمكىنۇل - ۋۇجۇد. ۋاجىبۇل - ۋۇجۇد - مۇتلەقىي، ئۆزگە-
مەس، دائىمىيىدۇر. ئۇنىڭ ئەۋۋىلىمۇ يوق، ئاخىرىمۇ يوق. شۇ شۇنداق بارلىقتۇركى، ئۆز-
دىن باشقىچە بارلىقنىڭ بولۇشى مۇمكىنلىكىنى رەت قىلدۇ. ئۇ ھېچقانداق سەۋەبكە مۇھتاج
ئەمەس، ئىككىنچە، ئۇنىڭ ئۆزى سەۋەبتۇر، ھەر قانداق سەۋەبلەرنىڭ باش سەۋەبىدۇر.
ئۇ ئۆز بارلىقىدا، ئۆزىنىڭ «ئۆز» ى بولۇپ تۇرۇشىدا ھېچقانداق باشقا بارلىققا مۇھتاج
ئەمەس، مۇتلەقىي، مۇستەقىلدۇر. ھەممە جەھەتتىن كامىلدۇر. ئۇ ئۆزىگە ئوخشىغاننى بىلمەيدۇ
ھەم، بۆلۈنمەيدۇ ھەم. مۇمكىنۇل - ۋۇجۇد بولسا بۇنداق ئەمەس. بىرىنچىدىن، ئۇ ۋاجىبۇل - ۋۇجۇد-
دىن ماھىيەتچە بارلىق بولماستىن، ئاشۇنىڭ ئۆزىنىڭ زۇھۇرىدۇر، ئاشۇنىڭ مېۋىسىدۇر،
ئۇنىڭ ياراتقىنىدۇر. ئىككىنچىدىن، مۇمكىنۇل - ۋۇجۇد شۇنداق خاراكتېرگە ئىگىكى، ئۆز ھا-
لىچە ياشىيالمىدۇ، ئۆزىدە ۋاجىبۇل - ۋۇجۇدقا باغلىق بولماستىن ياشاش ئىمكانىيى-
تىگە ئىگە ئەمەس، بار بولۇش ئىمكانىيىتىدىن مەھرۇم. ئۆز ياشىشىدا، ۋاقىلىكىدە ئۆزىدىن
باشقا بارلىققا، كۈچكە مۇھتاج، ئۆز - ئۆزىگە، ئۆز ۋاقىلىكىگە، ئۆز ھاياتىغا سەۋەب بولالماي-
دۇ، بۇنىڭدا ئۇ ئۆزىدىن باشقا سەۋەبكە مۇھتاج. شۇنداق باشقا بارلىق، باشقا سەۋەب،
كۈچ - ۋاجىبۇل - ۋۇجۇددۇر. ئۈچىنچىدىن، مۇمكىنۇل - ۋۇجۇد ۋاجىبۇل - ۋۇجۇد ئالدىدا
ھېچنەرسىگە ئىرىتمەيدۇ. مۇمكىنۇل - ۋۇجۇد ۋاجىبۇل - ۋۇجۇدنىڭ بىچارە زۇھۇرىدۇر.
غەززالى ۋاجىبۇل - ۋۇجۇد دەپ خۇدانى چۈشىنىدۇ. مۇمكىنۇل - ۋۇجۇد دەپ بۇ دۇنيا-
نى، تەبىئەتنى، ئۇنىڭدىكى مەۋجۇداتلارنى چۈشىنىدۇ.

غەززالى بىرىنچى ئېقىمدىكىگە مەنسۇپ سوپىلار دەك، ئېيتىدۇكى، ئىنساننىڭ روھى،
جېنى دۇنياۋى روھىنىڭ (غەززالى ئانالىغۇسى بىلەن ئېيتقاندا، ۋاجىبۇل - ۋۇجۇدنىڭ - خۇدا-
نىڭ) ۋاقىتلىق، مەلۇم قىسقا ۋاقىتقا ئاجرىلىپ چىققان تەركىۋى بولۇپ، ئۇ ئۆلىمەستۇر،
كۆچكۈچىدۇر. ئۇ بەدەندە (ئىنساننىڭ) ۋاقىتلىق بولىدۇ: بەدەن ئۇنىڭ ئۈچۈن قەپەز، قۇل-
لىق زەنجىرى. بەدەن ۋاقىتلىق، روھ - جان بولسا ئەبەدىي. بىر چاغدا بۇ روھ بەدەن
مەھسۇلىقىدىن ئازاد بولىدۇ ۋە يەنە دۇنياۋى روھقا قوشۇلىدۇ، قايتىدۇ، جەننەتتىن ئورۇن

ئالدىدۇ. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئىنسان خۇدا ۋەسىلىگە يېتىدۇ، ئەبەدىي بەختكە ئېرىشەدۇ، تەييار سائادەتكە ئىگە بولىدۇ، ھەر قانداق ئەلەمدىن، بىرەر نەرسە توغرىسىدا غەم چېكىشتىن قۇتۇلىدۇ، ئەڭ ئالىي ۋە ئەبەدىي شەرەپلىك ھاياتقا ئېرىشىدۇ.

مەسىلە شۇنىڭدىكى، بۇ ئۆز - ئۆزىدىن بولمايدۇ. بۇنىڭغا يېتىشىش ئۈچۈن ئىنسان مەلۇم شەرتلەرنى بېجىرىشى، مۇئەييەن يوللارنى بېسىپ ئۆتۈشى شەرت. غەزالىچە، بۇ شەرتلەر، يوللار مۇنۇلاردىن ئىبارەت: ئىسلام دىنىنىڭ ئېيتقانلىرىنى، قانۇن - قائىدىلىرىنى، ئەقىدىلىرىنى، قۇرئاننى ھەممەشە ھەقىقەت دەپ بىلىش، ئۇلارغا تەۋە بولۇش، ئۇلارنى سۆزى بىجىرسۇن. ئىسلام ئەربابلىرىنىڭ، روھانىيلارنىڭ شەيخ، دەۋرىشلەرنىڭ ئېيتقانلىرىنى قىلىپ ئۇلارغا بويسۇنسۇن، ئۆزىنى پۈتۈنلەي دىن يولىغا بېغىشلىسۇن.

شۇنداق قىلىپ، غەزالى ئىسلام دىنىنىڭ بارچە ئەقىدىلىرىگە چوڭقۇر ئىشىنىدۇ، قۇرئاننى، پەيغەمبەرنى، جەننەت، جەھەننەمنى مۇتلەق ھەقىقەت دەپ بىلىدۇ ۋە تەسەۋۋۇفنىڭ ئىسلام دىنىغا بولغان مۇناسىۋىتىدىكى مۇسبەت تەرەپلىرىنى - ئىجابىي مومېنتلىرىنى ئېلىپ تاشلايدۇ ۋە خەلقنى ئەبەدىي بەختلىك ھاياتقا ئېرىشىش ئۈچۈن (بۇ ھەقىقىي ئالەمدىن تاشقىرىدا) ئىسلام دىنىنىڭ، ئۇنىڭغا ماسلاشتۇرۇلغان تەسەۋۋۇفنىڭ قانۇن قائىدىلىرىنى بىجىرىشنى شەرت قىلىپ قويىدۇ. ئۇنىڭچە، ھەربىر ئادەم بىلىشى كېرەككى، بۇ دۇنيا، ئۇنىڭ دىنى ھايات ۋاقىتلىقتۇر، ئېچىنىشلىقتۇر. ئۇنىڭ بىلەن مەشغۇل بولۇش، ئۇنىڭغا مۇھەببەت باغلاش ئادەمنى بەختسىزلىككە ئېلىپ بارىدۇ. ئۇ، ئىنسانغا دوست بولۇپ كۆرىنىدۇ، ئالدامچىلىق قىلىدۇ، ئەسلىدە ئىنسان بەختىنىڭ دۈشمىنىدۇر. غەزالى ئۆزىنىڭ مەشھۇر «كىمىيائى سائادەت» دېگەن ئەسىرىدە يازىدۇكى، خۇدانى ۋە ئاخىرەتنى ئەسلىرىدىن چىقىرىپ، ئۆز - لىرىنىڭ پۈتۈن مۇھەببىتىنى بۇ دۇنياغا قاراتقانلار ۋە ئۇنى سۆيۈش ئۈچۈن ئۆز دىلىنى ئۇنىڭغا باغلىغانلار كافىردۇر، ئەبەدىي سائادەتتىن مەھرۇم بولغان بەختسىزلەردۇر. دېمەك، غەزالىچە، دۇنيادىن، ئۇنى ئۆگىنىشتىن، پەنلەردىن، دۇنيا لەززەتلىرىدىن ۋاز كېچىش كېرەك. بۇ ھەقتە يەنە ئۇ يازىدۇ:

«ئىلىمى زاھىر (تەبىئەت بىلەن شۇغۇللىنىش، ئۇنى ئۆگىنىش، تەبىئەت توغرىسىدىكى پەن) تەسەۋۋۇف يولىدا تورغان توسۇق. ئەگەردە سەن كۆڭۈل ئەينىكىدە بەش خىل ھېس بىلەن يارىتىلغان پەنلەر (تەبىئەت ھەقىقىدىكى ھەقىقىي پەنلەر) بىلەن شۇغۇللانساڭ، ئۇ چاغدا قەلبىڭ مەرىپەت (خۇدانى تونۇش) مەنبەئى بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. ئەگەردە سەن ئەينەك نى - كۆڭۈلنى ھېس بىلەن يارىتىلغان مەلۇماتلاردىن (ھېسلارنىڭ تاشقى ئالەم، تەبىئەت ھەققىدە بەرگەن خەۋەرلىرىدىن) ئازاد قىلساڭ، ئۇ چاغدا ئەلۋەتتە مەرىپەت مەنبەئى پەيدا بولغۇسى ۋە دۇنيا روشەن بولغۇسى».

دېمەك، تەبىئەتتىن يۈز ئۆرۈش كېرەك. قاياققا؟ خۇداغا، خىلۋەتكە، ئۆزلۈكتە چوڭ قۇرلىشىشقا، ئىنتىۋىستسىيەگە (ھەقىقەتنى بىۋاسىتە تەجرىبىسىز بىلىش مۇمكىن دېگەن قاراشقا)، شۇنداق قىلىپ، خۇدانى بىلىشكە، غەزالى باشقا يەردە يازىدۇ:

«ئۆگىنىش (تەبىئەتنى) يولى بىلەن ئەمەس، بەلكى ئۆزىدىن چېكىنىش، ئېكىستاز ۋە مەنىۋى ۋۇجۇدنىڭ قايتىدىن تۇغۇلۇشى ئارقىسىدىلا ئاخىرقى چېگرىغا ئېرىشىش مۇمكىن»

ئىكەنلىكى ماڭا ئوچۇق مەلۇم بولدى».

غەززالىچە، مانا شۇ شەرتلەرنى بېجىرىپ، شۇنداق يوللارنى بېسىپ ئۆتۈپ خۇدا ۋەسلىگە يېتىش، جەننەتتىن ئورۇن ئېلىش مۇمكىن. فانىي بولۇش مۇمكىن.

ئىمام غەززالىي بۇنى ئېيتىپلا قالماي، بەلكى كۈچىنىڭ بارىچە ئۇلارنى تەرغىپ قىلدى. شۇ چاغلاردا جاھالەت، نامراتلىق، ئىلىمىزلىك، زۇلۇم ئاسارىتىدە بولغان، ھەددىدىن ئاشقان ئىنسانىي ئېكسپىلاتاتسىيە چاڭگىلىدا ئىگىرىغان، ئادالەتسىزلىكنى زۇلمەتنى يوقىتىپ تاشلاشتا ئاجىزلىق قىلغان ۋە ئۆمىتسىزلىككە چۈشكەن بىچارىلەر ئارىسىغا ئۆز پىكىرىنى يېمىشتا غەززالىنىڭ قازانغان مەلۇم مۇۋەپپەقىيىتى تەئەججۇپلىنەرلىك ئەمەس.

شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، دېمەك، غەززالىي دۇنيا قارىشىدا يېڭىلىق، ئورنىگىنالىق يوق. ئۇنىڭدىكى «يېڭىلىق» ئېكلىكتىزم.

كۆپ ئىلغار پىكىرلىك پەن ئەرباپلىرى غەززالىغا قارشى كەسكىن كۈرەش ئېلىپ باردى. مەسىلەن، ئۇنىڭ ئەسەردىشى مەشھۇر پەيلاسوپ ئىمىن رۇش د غەززالىنىڭ نۇرغۇن تەلىماتلىرىنى رەت قىلىپ، ئۇلارغا قارشى ئىسپاننىيىدە مەخسۇس ئەسەرمۇ يازغانىدى. ئىمىن رۇش خۇسۇسەن غەززالىنىڭ شەخسى روھىنىڭ (جېنىنىڭ) ئۆلۈمىلىكى ھەققىدىكى تەلىماتىنى رەت قىلغانىدى. بۇ ناھايىتى چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە بولدى ۋە كېيىن شەرقىي غايەت ئىجابىي رول ئوينىدى.

ئەمدى، سوپىزىمنىڭ يەنە بىر ئاساسىي ئېقىمىنى ئالايلۇق. ئۇ XII - ئەسىرنىڭ ئاخىر-لىرىدا ۋە XIV - ، XV ئەسىرلەردە ئورتا ئازىيادا راۋاجلانغان، ھەتتاكى، رەسمىلەشكەن سوپىزىم ئېقىمى. ئۇ ئاساسەن مەشھۇر نەقىشەندىنىڭ نادى، تەلىماتلىرى بىلەن باغلىق. بۇ ئېقىم يۇقىرىدىكى ئېقىملارنىڭ ئىككىسىدىنمۇ بەزى، ھەتتا پىرىنسىپال دۇنيا قاراش مەسىلىلىرىدە ھۇنەيىيەن دەرىجىدە پەرقلەندۇ.

بۇ ئېقىمنى مەشھۇر ئەھمىيلىكنىڭ (I) ئاساسەن بىر كۆرۈنۈشى، دەپمۇ پەرەز قىلساق بولىدۇ. بۇ ئۈچۈنچى ئېقىمغا تەركى دۇنياچىلىقنىڭ زۆرۈرلىكىگە ئېتىراز بىلدۈرگەن ئېقىم نامىنى بېرىش مۇمكىن.

نەقىشەندىگە قەدەر ئوتتۇرا ئازىيادا XII ئەسىرنىڭ ئالدىلىرىدا مەيدانغا كەلگەن

* < ئەھمىيلىك ئېقىمغا نىزامىي گەنجەۋىيىمۇ مەنسۇپ. ئەرەب مەبىياھى ئىمىنى بەتتوتسە ئەھمىيلىر ھەققىدە شۇنداق خەۋەر بېرىدۇ:

«رۇم تۈرۈكلىرى بىلەن يورت بولغان پۈتۈن ئۆلكىلەردە، ھەر ۋىلايەتتە، ھەر شەھەردە، ھەر يېزىدا بولاردىن بار. پۈتۈن دۇنيادا غېرىپ ۋە يۇرتىمىزلارغا بۇلاردەك غەمخور بولغان، ئاچ ئادەمنى تويدۇرۇدىغان، ئېھتىياجغا ياردەم بېرىدىغان جەبرىنىڭ ئالدىنى ئالمايدىغان، زالىم سەركەردىلەرنى، ئۇلارنىڭ ياردەمچىلىرىنى ئۆلتۈرۈشكە تەييار بولغان ئادەمنى تېپىش مۇمكىن ئەمەس». ئۇلار ئۆزلىرىگە باشلىق سايلايدۇ. ئۇ ئەھي ياكى فۇتۈۋە دېيىلىدۇ، ئۆي سېلىنىدۇ، ئازادە، چىراق ۋە لازىم بولغان نەرسىلەر بىلەن جاھازىلىنىدۇ. ئۇنىڭ (ئەھمىيلىك) ھەمراھى كۈندۈزى ئىشلىيدۇ، ئۆيلىرىگە ئۇزۇق تاپىدۇ. ئاخشى قاش قاراغاندا تاپقانلىرىنى ئەھي ئالدىغا ئېلىپ كېلىدۇ. بۇ پۇللارغا مېۋە، تاماق ۋە ئۆيىگە لازىم بولغان باشقا نەرسىلەر ئېلىنىدۇ. شۇ كۈنى شەھەرگە بىر غېرىپ كەلسە، ئۇلار ئۆز يانلىرىدىن ئۇنىڭغا ئورۇن بېرىدۇ. ئۇنى بىكار ئوزۇتلاندۇرىدۇ ۋە ئۇ ئادەم كەتكەنلىك ئۇلارنىڭ يېنىدا بولىدۇ... ھەن دۇنيادا بۇلاردەك گۈزەل ئىشلار قىلىدىغان ئادەملەرنى كۆرمىدىم»

يەسەۋىيچىلىك ناھايىتى كەڭ تارقالغانىدى. يەسەۋىيچىلىك ئۆز تەسىرىنى ھەتتا ئۆز ۋەتىنىدىن تاشقىرىغا، مەسىلەن، ئىرانغا ئۆتكۈزەلگەن. بۇ ئېقىم ئىھمىد يەسەۋىي نامى بىلەن باغلىق. بۇ ئېقىم مەلۇم دەۋر ئىچىدە ئىدىيە ساھەسىدە ئىسلام دىنىي بىلەن بىر-لىكتە ھاكىم ئىدى. ئۆزىنىڭ مەلۇم دەرىجىدە سالماقلىق نەزىرىيىچىلىرىنى، داۋاملاشتۇرغۇچىلىرىنى، تەشۋىقاتچىلىرىنىمۇ ياراتقاندى. شۇنداقلا 1192 - يىلى ۋاپات بولغان سۇلايمان باقىرغاني بولۇپ، ئۇ ئۆزىنىڭ «ئاخىر زامان»، «باقىرغان» ناملىق ئىدەللىرىدە ئايرىم ھاياتلىق روھىتىكى مومىنتلاردىن قەتئى نەزەر، ئاساسەن ئۆز ئۇستازى خوجە ئىھمىد يەسەۋىينىڭ تەلىماتلىرىنى يەنىمۇ ئادىمىي قىلىش ۋە تەرغىپ ئېيتىش ئىشى بىلەن شۇغۇللانغانىدى.

بۇنداق ئىدىيىنىڭ ۋە ئۇنىڭ بىلەن سۇغۇرۇلغان ئاشۇ چاغدىكى ئىدەبىياتنىڭ راۋاجلىنىشىدا خەلق ھەم مەملىكەت بېشىغا پالاکەتلەر كەلتۈرگەن چىنگىزخان ئادەملىرىنىڭ ئوتتۇرا ئارىيانى ئىشغال قىلىشلىرى (1218 — 1225) ۋە ھۆكۈمرانلىقلىرى ئۈچ ئېلىپ كەتكەن، ئەكسىچە تەجىبلىك، زۇلۇم ئاساسىي سەۋەبلەردىن بىرى بولۇپ، ناھايىتى چوڭ رول ئوينىغان. ئىدەبىياتتا بۇنداق ئىدىيىنىڭ يەسەۋىيچىلىكنىڭ ھۆكۈمرانلىقى XIV - ئەسىرگىچىلىك داۋام قىلدى ۋە كېيىن مەيدانغا كەلگەن ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىي راۋاجلىنىش، ئۆزگىرىشلەر مىستىكىغا كاتتا زەربە بەردى ۋە ئۇنىڭ ئورنىنى ئۇنىڭغا بىر قاتار پىرىنسىپال مەسىلىلەردە زىت بولغان باشقا دۇنيا قاراش ئالدى. بۇ دۇنيا قاراش ئىلىمىنىڭ، دۇنياۋىي ئىدەبىياتنىڭ راۋاجلىنىشىدا ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىياتقا توسقۇنلۇق قىلىۋاتقان ئىدىيىلەرگە قارشى كۈرەشتە چوڭ رول ئوينىدى. بۇ دۇنيا قاراش ھەققىدە سۆزلەشتىن ئاۋۋال يەسەۋىينىڭ دۇنيا قارىشىغا قىسقىچە خاراكتېرىستىكا بېرىپ ئۆتەيلى.

ئىھمىد يەسەۋىي غەززالىغا ئوخشاش ئۆتۈپ كەتكەن مىستىك سۈپىتىم بىلەن ئىسلام دىنىنى بىرلەشتۈرۈشكە، تەسەۋۋۇپنى ئىسلام دىنىغا مۇۋاپىقلاشتۇرۇشقا ئورۇنغان ئېكلىكتىك. يەسەۋىي ئېيتىدۇكى، بۇ دۇنيا، تەبىئەت ئۆزىنىڭ ماھىيىتىنى تەشكىل قىلغان خۇدا قارشىسىدا، نېرىقى دۇنيا ئالدىدا كامىل ئەمەس، ئۇنىڭ قىممىتى ھېچ (يوق) دۇر. دېمەك ئۇنىڭدىن كۆڭۈل سۈۋۈتۈش ۋە ۋاز كېچىش كېرەك. مەسىلەن، ئۇ يازىدۇ:

دۇنيا پەرەست ناچىنىسلاردىن بويۇن تاۋلا،

بويۇن تاۋلاپ دەريا بولۇپ تاشتىم مانا.

ئىنساننىڭ ئاساسىي مەقسىدى خۇدا ۋەسلىگە يېتىش، ئۇنىڭدا فانىي بولۇش، ئۇنىڭ بىلەن ۋەھدەت تەشكىل ئېيتىش. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزلىكتىن، ئۆز يالغۇزلۇقىدىن ئىز قالدۇرماسلىق ۋە جەننەتتىن ئورۇن ئېلىشقا ئىنتىلىش لازىم.

بۇنىڭ ئۈچۈن ئادەم ئىسلام دىنىنىڭ ئېيتقانلىرىنى بېجىرىشى، كۆپلىگەن سۈپىلەر، جۈملىدىن، يەسەۋىينىڭ ئۆزى تەرىپىدىن تەيىنلەنگەن شەرىئەت، تەرىقىت، مەرىپەت، ھەقىقەت كەبى باسقۇچلاردىن ئۆتۈشى كېرەك. دۇنيادىن ئۆزلىكىدىن ۋاز كېچىشى، جېنىنى قەيەزدىن - تەندىن خالاس قىلىشى كېرەك. ئۆزىنى خىلۋەتكە تارتىپ، پىكرىنىمۇ، زىكرىنىمۇ خۇداغا بېرىش، ئىنتىۋىتسىيە يولى بىلەن ئۇنى ئىدراك ئېيتىش ئۈچۈن تىرىشىش، ھەر-

قانداق ئازابلارغا چىداش، بېشىنى ياستۇق ئورنىغا تاشقا قويۇش شەرت.

يەسسەۋىي ئۆز «ھېكمەت» لىرىدە يازىدۇ:
بارچە ئىشنى كامىل تۇتۇپ شەرىئەتكە،
باشىدىن كېچىپ، قەدەم قويۇپ تەرىقەتكە،
جان ۋە دىنى مۇشتاق ئېتىپ مەرىقەتكە،
ھەقىقەتنى ئىسرائىغە جۇيان بولۇر.

پىر ئەمىرىگە لازىم بىلىپ ئىتائەتنى،
پېشە ئەيىلەر سەبىرۇ رىز قەنائەتنى،
دائىم قىلىپ ئۆز نەفسىگە سىياسەتنى،
چىن تالىبلار قاتارىدا بولغان بولۇر.

ئاندىن سۇڭرە تائەتتىدىن تاپىاس مەلال،
باتىندىن كېتەر ھەبىس فاسىد خەيال،
زاھىر باتىن سالىك بولۇر ساھىبىجەمال،
جەمالىدىن نۇر باتىنى تابان بولۇر.

ئاندىن سۇڭرە دىلىدىن سىرگە ئىدبۇر ئېتەر،
تۆرت ئەناسىر ھىجابىدىن تەمام ئېتەر،
سىر كۆزىگە ئەسرار ئاندا زۇھۇر ئېتەر،

سىر سارى ئالىي ئىدلاھنى بىلگەن بولۇر.
ئاندىن سۇڭرە بولۇر بولغاي جانى ئاگاھ،
جانى ئاگاھ بىرلە ئېتىپ فەنافىل ئەللاھ،...

ئانداغ ئارىق بولۇر ئېرىمىش كىميا نەزەر،
تۇپراق بولسا بىر نەزەردە ئەيىلەرمىش زەر.

يەكۈن ئۈچۈن تۆۋەندىكى سۆزلەرنى كەلتۈرەيلى:

زالىم ئىدگەر جەفا قىلسا ئەللاھ دېگىل،
ئىلگىڭ ئاچىپ دۇئا قىلىپ بويۇن سۇنغىل.

يەسسەۋىي، ھەتتا دەۋا قىلىپ ئېيىتەدۇكى، ئۇ گىويا ئاخىرى مەخسەتكە ئېرىشكەن —
خۇدا بىلەن ۋەھدەت تەشكىل ئېيتىشكە (يەنى خۇدا بىلەن بىرلىشىپ كېتىشكە) مۇۋەپپەقىيەت
بولغان، «ئەنەلھەق» دېيىشكە ئائىل بولغان ئىمىش.

ئايا دوستلار، پاك مىشقىنى قولغە ئالدىم،
بۇ دۇنيانى دۈشمەن تۇتۇپ يۈردۈم مانا.

ياقام تۇتۇپ دەرگاھىغە سېغىنىپ كەلدىم،
ئىشقى بابىدە مەنسۇر سۇفەت بولدۇم مانا...

ئىدى مۆئمىنلەر، مەن ھەم مەنسۇر بولدۇم مانا...

مانا، يەسسەۋىي دۇنيا قارىشىنىڭ ئاساسىي مۇھىتىلىرى.

بۇ يەردە سۆز ئارا ئېيتىپ ئۆتۈش لازىمكى، توغرا، يەسسەۋىي ئايرىم تەرەپلەردىن قارىغاندا ئىددىيىتىمىز تارىخىدا مەلۇم ئورۇنغا ئىگە. ئىددىيىي تىلىمىز تەرەققىياتىدا مۇ-ئەييەن رول ئوينىغان. لېكىن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ خاراكتېرلىك بولغان غايە يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ئەكسىيەتچىل مىستىتىكا، تەركىمى دۇنياچىلىق، مۇرەسسەچىلىك. XIV - ئىسىرنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە يەسسەۋىيچىلىك ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش مىستىك دۇنياقاراش ئۆزىنىڭ ئورنىنى دۇنياۋىي ئېقىمغا، رېئاللىق، رېئال ھايات، تەبىئەت بىلەن باغلىق ئىدىيىگە بەر-دى. شۇنداق روھتىكى يېڭى ئىدىيىنىڭ، ئىددىيىتىنىڭ ئۆزۈپ، ئۆسۈشۈدەنە قىشپەندىيلىك ئېقىمىمۇ چوڭ رول ئوينىدى. بۇ ئېقىمنىڭ ئاساس سالىغۇچىسى مەشھۇر نەقىشپەندىدۇر. ئۇ-نىڭ تولۇق نامى مۇھەممەد ئىبنى مۇھەممەد فەزلى بۇخارىي ئىدى. ئۇ ھىجرىيىنىڭ 718 - يىلى (مىلادىنىڭ 1314 - يىلى) بۇخارادا قەسىرى ئارىغان دېگەن جايدا دۇنياغا كەلگەن. سەيىد شەرىفىنىڭ «تارىخى راقىمىي» سىدە خەۋەر بېرىلىشىچە، نەقىشپەند ئۆز تەھسىلىنى ۋە تەربىيىسىنى ئاساسەن مەشھۇر سوپى ئەمىر كۇلالىدىن ئالغان.

نەقىشپەند ئايرىم چېكىنىملەردىن قەتئىيەنەزەر سوپىيەنە پانىتتىمىزىم، شۇنداق ئىدىيىلىك ستىك مۇنىزىم پوزىتسىيىسىدە تۇرغان. ئۇنىڭچە، بىرلا خۇدا بار، ئۇ بىز كۆرۈۋاتقان رېئال نەرسىلەردە ئىپادىلەنگەن، يوشۇرۇن. نەقىشپەند ئۈچۈن بۇنىڭدىن تەبىئىي ھالدا كېلىپ چىقىدىغان نەتىجە شۇمۇ بولغانكى، بىرلا رېئال بارلىق بار. بىرلا دۇنيا بار، ئىسلىنى ئال-غىنىمىزدا شۇ دۇنيا بىرلا ھايات بار. شۇنداق قىلىپ، نەقىشپەند ئىسلام دىنىنىڭ دۇئالى-زىمىنى ئاساسىز دېيىشكە بەزەن يېتىپ كېلىدۇ. نەقىشپەند بۇنىڭ بىلەن چەكلەنمەيدۇ. بۇ-مەسلىنىڭ بىر تەرىپى.

مەسلىنىڭ ئىككىنچى تەرىپى ئۆز دەۋرىگە نىسبەتەن تېخىمۇ ئەھمىيەتلىك. مەسلىنىڭ بۇ ئىككىنچى تەرىپى تۆۋەندىكى مەنىنى، پىكىرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

پانىتتىمىزىم شۇ ئاساستىكى مۇنىزىم ئىدىيىسىدىن نەقىشپەند تەركى دۇنياچىلىققا ئې-لىپ بارىدىغان خۇلاسىە چىقارمايدۇ، ئەكسىيەتچىل مىستىتىكا، ئېكىستازچىلىق، مۇتەلەقىي خىلۋەتچىلىك، گۇشەنىمىنىلىك (دەرۋىشلىك)، رىيازەت ۋاستىسى بىلەن خۇدادا فانىي بولۇش، شۇنداق قىلىپ، خۇدانىڭ ۋەسلىدە ھەقىقىي ھايات ئىزدەش، چىن بەخت، ئازادلىققا ئې-رىشىش پىكىرىنى، غايىسىنى ئىلگىرى سۈرمەيدۇ. نەقىشپەند بۇ دۇنيا ئىسلى ماھىيەت (دېڭىز) قارشىسىدا ھېچدۇر، كامىل ئەمەستۇر، ئۇنىڭدىكى ھايات ۋاسىلىلىقتىكى ھايات قارشى-سىدا مەنىسىزدۇر دېيىدۇ. نەقىشپەند نەجات، ھەقىقىي بەخت، ئازادلىق ئېكىستازدا، رىيا-زەتتە ۋە شۇ ئارقىلىق ئېرىشىلگەن فانىلىقتا، ئۆزلىكىنى يوقىتىپ، ئۇنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەئىگە قايتىشتا دېيىدۇ. نەقىشپەند دۇنيادىن ۋاز كېچىش كېرەك، ئۇنى - ئۇنىڭدىكى

ھاياتنى ئاساسقا ئىسلى ماھىيەتكە — خۇداغا، ئۇنىڭ بىلەن بىرلەشتۈرۈشكە، ئۇنىڭ بىلەن بىرلەشكەندىن كېيىنكى ھاياتقا — فانىيلىققا قۇربان قىلىش كېرەك دېمەيدۇ. ئەكسىچە، ئۇ شۇ دۇنيادىدا، تەبىئەتتە شاد خۇرام ياشاش كېرەك، شۇ رېئال دۇنيانىڭ، تەبىئەتنىڭ لەززەتلىرىدىن پايدىلىنىش كېرەك، دەيدۇ. بۇ، بۇنداق ھالەت خۇدانى، كېلەچەكنى ئەستىن چىقىرىپ قويۇشقا، بىر تەرەپكە سۈرۈپ قويۇشقا ئېلىپ كەلمەسلىكى كېرەك دەيدۇ، نەقىشەندە. ئۇنىڭچە باتىندىن (ئىچتىن) ھەق (خۇدا) بىلەن، زاھىردىن (سىرتتىن) خەلق بىلەن بولۇش كېرەك. ھايات بىلەن، تەبىئەت بىلەن بولۇش كېرەك. جامىي ئۆزىنىڭ «نەفەھاتۇل - ئۇنىس» دېگەن ئەسىرىدە دەيدۇكى، نەقىشەندىچە، باتىندىن ھەق بىلەن شۇنداق مۇناسىۋەتتە، ئالاقىدا بولۇش كېرەككى، ئۇنى خەلق ياراتقۇچى بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى بولمىغان، ھېچقانداق باغلىنىشى يوق دەپ ئويلىسۇن. بۇ، بۇنداق ھەرىكەت ۋاسىلىققا، پانىيلىققا خۇدا بىلەن بەخت تەشكىل ئېتىشكە دەخلى يەتكۈزمەيدۇ ۋە ئۇنى، ئۇنىڭ ئىمكانىيىتىنى ئىستىسەنما قىلمايدۇ. ئەكسىچە، بۇ مەلۇم مەندە شۇلارنى كۆزدە تۇتىدۇ، دەيدۇ. نەقىشەندە ۋە ئۆزىنىڭ تۆۋەندىكى 4 ئاساسىي پىرىنسىپىنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ:

1. خىلمۇتە دەر ئەنجۈمەن.

2. سەفەر دەر ۋەتەن.

3. نەزەر دەر قەدەم.

4. خۇش دەر دەم.

بۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ قىسقىچە خاراكتېرىستىكىسى تۆۋەندىكىچە:

1. خىلمۇتە دەر ئەنجۈمەن. بۇنىڭ بىلەن نەقىشەندە دىمەكچى بولمىدۇكى، ئىنسانلاردىن ئايرىلغان ھالدا ياشاش، يەككىلىكتە كۈن كۆچۈرۈش، خىلمۇتەخانلارنى ماكان قىلىۋېلىپ، ئۇ يەرلەردە ئۆز - ئۆزلىگە چوڭقۇر چۈكۈپ ھايات كۆچۈرۈش يارىمايدۇ. بۇنداق خىلمۇتە ئاپەت باردۇر، دەيدۇ، نەقىشەندە. نەقىشەندىچە، ئىنسانلار ئارىسىدىن ئورۇن ئېلىش، ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ياشاش كېرەك. خەيرىيەت - جەمەتتە، نەقىشەندە. ئىنسانلار بىلەن جەمەتتە جامائە بولۇش، ئۇلار بىلەن ئالاقە، باغلىنىشتا بولۇش، ئۇلار بىلەن ئۆزۈڭ ئۈچۈنمۇ، ئۇلار ئۈچۈنمۇ پايدىلىق سۆھبەتتە بولۇش لازىم. شۇ مەنىدە ئىنسان ئىجتىمائىي بولۇشى كېرەك. شۇنداق بىرلىكتە ياشاشنىڭ پايدىلىق مۇناسىۋەتتە، سۆھبەتتە بولۇشنىڭ شەرتلىرىدىن بىرى — ئۆز قول كۈچى بىلەن، ئۆز ئەمگىكى بىلەن، ئۆز ئەمگىكى ئارقىلىق ئېلىنغان ھالال ئۈنۈم بىلەن كۈن كۆچۈرۈش، تىرىكچىلىك قىلىشتۇر، خۇشال ياشاشتۇر. بۇ ھالەت قۇل ساقلاشنى، خوجا بولۇشنى، ئۆز مەنپەئەتى ئۈچۈن باشقىلارنىڭ ئەمگىكىدىن پايدىلىنىشنى ئىستىسەنما قىلدۇ. نەقىشەندىچە، قۇل بولۇش، خوجا بولۇش بەندىلىككە توغرا كەلمەيدۇ. خاس ئەمەس. بىز ئۆزىمىز خىزمەتچىمىز (خۇدا - نىڭ)... ئىبادەت دېگەن نەرسە ئون جۈزىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇندىن توققۇزى بىراۋنىڭ ئەمگىكىسىز، باشقىلارنىڭ ئەمگىكىسىز، ئۆز ئەمگىكى ئارقىلىق تېپىلغان نەرسىلەر بىلەن ھالال ھايات كۆچۈرۈشتۇر (ئەبۇل ھەسەن مۇھەممەد باقىربىنى مۇھەممەد ئىلىنىڭ نەقىشەندە سەرگۈزەشتىلىرىگە ۋە قەسەمدىن تەلىماتىغا ئاتاپ يازغان «مەقاماتى نەقىشەندى» ئە -

سېرىگە قاراڭ). مانا شۇنداق ئەمگەك قىلىش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ئېرىشىش، قابىل بولۇش ئۆزۈمچۈن نېمە دەخلى يەتكۈزسە، شۇنىڭدىن ۋاز كېچىش كېرەك. نەقشەبەند بەزەن، دىنىي تەقۋالارنى شۇنداق دەخلى يەتكۈزگۈچىلەر دېيىشكەچە بارىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە، يۇقىرىدىكى ئەسەردە خەۋەر بېرىلىشىچە، نەقشەبەند بىچارە مۇھتاجلارغا ياردەم بېرىش كېرەكلىكى ھەققىدىمۇ سۆزلىگەن. ئۇنىڭچە، نەفى ئاماز، نەفى روزىدىن شۇنداقلارنىڭ كۆڭلىنى ئېلىش ئەۋزەلرەكتۇر.

يۇقىرىدا ئېيتىلغانلارنى بېجىرىشتە، ئۇلارغا رېئايە قىلىشتا نەقشەبەندنىڭ ئۆزى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلەر، ئۇنىڭ ھەمپىكىرلىرى شەخسىي ئۆلگە بولۇش ھەرىكىتىدىمۇ بولغانىدى. مەسىلەن، ئۇلار ئۆز كۈچى بىلەن بىرلىكتە دېھقانچىلىق قىلاتتى، بىر - بىرىگە ياردەملىشەتتى، ھالال ئەمگەك يولى بىلەن تېپىلمىغان نەرسىنى ئىستېمال قىلىشتىن ئۆزلىرىنى يىراق تۇتاتتى. يۇقىرىدىكى ئەسەردە بۇ ھەقتە، مەسىلەن، شۇنداق بىر ۋەقە كەلتۈرۈلگەن:

بىر كۈنى ھىرات پادىشاھى مەلىك ھۈسەيىن نەقشەبەندىنى ئۆز ھوزۇرىغا مېھماندار - چىلىققا دەۋەت قىلدۇ. نەقشەبەند بۇنى بېجىرىشتىن باش تارتماقچى بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىگە باغلىق بولمىغان باشقا سەۋەبلەر بىلەن شاھنىڭ ھوزۇرىغا بېرىشقا مەجبۇر بولىدۇ. بارغىنىدا ئۆزىنىڭ ئالدىدا مىڭ خىل نازۇ نېمەتلەرنىڭ قويۇلغانلىقىنى كۆرىدۇ. نەقشەبەند ئۇلارغا پەرۋا قىلماي ئولتۇرىدۇ. ئۇلاردىن ئىستېمال قىلمايدۇ. پادىشاھ ھەيران بولۇپ، قو - يۇلغان ئاتاملاردىن يېمىشنى نەقشەبەندگە قايتا - قايتا تەكلىپ قىلدۇ، لېكىن نەقشەبەند ھېچ نەرسە يېمەيدۇ. شۇندىن كېيىن پادىشاھ غەزەپ ئارىلاش تېخىمۇ ھەيرەتكە چۈشۈپ، نەقشەبەندىدىن بۇنىڭ سەۋەبىنى سورايدۇ. نەقشەبەند ئېيتىشقا مەجبۇر بولۇپ، مەن پادىشاھ - لار داستىخانىدىن تاماق يېمەيمەن، چۈنكى بۇنىڭدىكى نەرسىلەر ھەقسىزلىق يولى بىلەن بۇ يەرگە كەلتۈرۈپ قويۇلغان، پادىشاھنىڭ ئۆز ئەمگىكى، ئۆز كۈچى بىلەن يارىتىلمىغان، دېمەك، ئۇلار ھالال ئەمەس، دېگەن.

2. سەفەر دەرى ۋەتەن. نەقشەبەند ئۆزىنىڭ يۇقىرىدىكى بىرىنچى پىرىنسىپىنى مەنەتتىكى داۋاملاشتۇرۇپ، راۋاجلاندۇرۇپ ئېيتىدۇكى، بىر يەردە، خىلۋەتتە ئولتۇرۇۋەرمەي، ئۆزلەتكە قانچى ھەر يەرلەرگە، باشقا شەھەرلەرگە، مەملىكەتلەرگە بېرىش كېرەك، ساياھەت قىلىش كېرەك، دۇنياغا سەپەر قىلىش كېرەك، ھايات ئالسىڭە چوڭقۇرراق، كەڭرەك كىرىش كېرەك، ھايات ئالسىڭە، تەبىئەتنى، ئۇنىڭ بايلىقلىرىنىمۇ يېقىندىن تاماشا قىلىش، ئۇلاردىن پايدىلىنىش زۆرۈر. نەقشەبەندچە، بۇنىڭ نەتىجىسىدە ئىنسان ھاياتىنى، بۇ دۇنيانى، ئۇنىڭ لەززەتلىرىنى ياخشى بىلىگەن بولىدۇ، ئىنساننىڭ چۈشەنچىسى ئاشىدۇ. ئۇ ھەرقانداق يېڭىلىقلارنى، ئوخشىماسلىقلارنى كۆرىدۇ. دۇنيادا قانداق لەززەتلەر، گۈزەللىكلەر بارلىقىنى يەنىمۇ ياخشى سېزىدۇ. دۇنيانى قەدىرلەيدىغان بولىدۇ، دۇنيانىڭ، تەبىئەتنىڭ غۇربەتخانى، غەمەرخانى ئەمەسلىكىنى چۈشىنىدۇ، شۇنداق دۇنيادا، شۇنداق تەبىئەتتە ئۆمۈرنى غەمدە، ئەلەمدە، خىلۋەتتە ئۆتكۈزۈش خۇدا ئالدىدا نانكورلۇق ئىكەنلىكىگە ئىمىن بولىدۇ.

3. نەزەر دەرى قەدەم. نەقشەبەندچە، ھەر قەدەمنى ئويلاپ، پىكىر قىلىپ، قەدىرلەپ بېيىش كېرەك. بېيىلىغان ھەربىر قەدەم بىكارغا كەتمەسۇن ۋە ئۇنىڭدىن بەختسىزلىك،

غەم ئەلەم يەتمەسۇن، ھەربىر قەدەم پايدا سىرى بېسىلغان بولسۇن، قەدەم ھايات ۋە تەبىئەت سىرى، خۇررەملىك سىرى بېسىلغان بولسۇن. ھەربىر قەدەمنى غەنىمەت دەپ بىلىسۇن ۋە غەپلەتتە قالمايىسۇن.

4. خۇش دەردەم. بۇ دۇنيا، تەبىئەت لەززەتلىرى، نازۇ نېمەتلىرى ماكاندۇر ۋە شۇنىڭ بىلەن بىرگە ھەربىر شەخسنىڭ بۇنىڭدىكى ھاياتى چەكلىكتۇر، ۋاقىتلىقتۇر. ئىنسان شۇ دۇنيادىن، شۇ تەبىئەتتىن، ئۇنىڭ لەززەتلىرىدىن، نازۇنېمەتلىرىدىن پايدىلىنىشى كېرەك. چۈنكى ئۇلار شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ يارىتىلغان، ئۇلاردىن ئىنسانلار بەھرە ئالىسۇن. تەبىئەت ئويناق، جىلۋىلىكتۇر، ئىنسان ئۇنىڭ قىيىنچىلىقلىرى ئالدىدا قانات سۇندۇرمىسۇن، ئۇنىڭغا بەرداشلىق بېرىپ، كۈچ سەرپ قىلىپ، ئۇنىڭدىن بەھرە ئالىسۇن.

نەقىشەبەندىنىڭ بۇ پىرىنسىپىچە، ھەر نەپەسنى غەنىمەت، ئولجا دەپ بېلىش ۋە ئۇنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە، شادلىق، خۇرسەندىچىلىك بىلەن ئۆتكۈزۈش كېرەك ۋە شۇنىڭغا كىرىش، شۇ يولدا پائالىيەتتە بولۇش كېرەك. بۇنىڭ ئەكسى بولسا، ئۇنىڭدىن باش تارتىش زۆرۈر. بۇنداق خۇررەم نەپەس ئېلىشقا دىن پېشىۋالىرىنىڭ، ھەتتا پەيغەمبەرلەرنىڭ ئېيتقانلىرى ئىچىدە زىت پىكىرلەر بولسا، بۇلارغىمۇ قارىماسلىق كېرەك.

نەقىشەبەندىچە، شادلىق بىلەن نەپەس ئېلىشنىڭ، خۇررەم ياشاشنىڭ شەرتلىرىدىن بىرى بەدەننىڭ ساقلىقنى ساقلاش، جىسمىنىڭ ساغلام بولۇشىغا ئىنتىلىش ۋە بۇنىڭ ئۈچۈن لازىم بولغان بارچە ئىقلىمىي ۋاسىتىلەردىن پايدىلىنىپ، نېمە ئۇنىڭغا زىت بولسا، نېمە بەدەننىڭ ياخشى ۋەزىيىتىنى، ساقلىقنى بۇزسا، زەئىپلەشتۈرسە، ئۇنىڭدىن ۋاز كېچىش كېرەك. روزا ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش باشقا دىنىي قائىدىلەر مانا شۇنداقلاردىندۇر. بۇنىڭدا بىز ئىبىن سىنانىڭ چوڭ تەسىرى ئىزىنى كۆرۈمىز. نەقىشەبەندى ئېيتىدۇكى، كۆڭۈلگە قاراپ ئىش قىلىش كېرەك. بىر نەرسىنى قىلىشتىن ئاۋۋال ئۇنى تەجرىبىدىن ئۆتكۈزۈش كېرەك. ئەگەر ئۇنىڭدىن بىر پايدا بولىدىغان بولسا، شۇندىلا ئۇنىڭغا كىرىش كېرەك؛ بىز روزىنى شۇ جەھەتتىن تەجرىبە قىلىپ كۆردۈق ۋە نەتىجىدە ئۇنىڭ پايدىسىزلىقى مەلۇم بولدى؛ كۆڭۈل تەلەپ قىلغاننى قىلىش — يېتەرلىك دەرىجىدە تاماق يېيىش، ساغلام بولۇش، زەئىپ-لەشەسلىك ۋە ئەمگەك قىلىش كېرەكلىكى ئايان بولدى.

شۇنداق قىلىپ، نەقىشەبەندىنىڭ روھانىيلار تەشەببۇسى بىلەن بەزىدە سۈرگۈندە بولۇشى، ھەرقانداق بوھتانلارغا (مەسىلەن، نەقىشەبەندى روھانىيلار تەرىپىدىن ھەيدىلىپ، ئۇلارنىڭ تەقەببۇدىن قېچىپ باشقا بىر يۇرتقا كەتكەندە ئاشۇ روھانىيلار گويا نەقىشەبەندى شۇ يۇرت پادىشاھىنىڭ سارىيىدا جاللاتلىق ۋەزىپىسىنى بېجىرىۋاتىدۇ، دەپ گەپ تارقاتقان) دۇچار بولۇشى، ئەلۋەتتە تاسادىپىي ئەمەس.

نەقىشەبەندى ئېيتقان ئىدىكى، ئىنسان ئۆزىنىڭ نەپىسىنى كېرەكسىز، ئارتۇق ھېرىسلەردىن تېپىشى كېرەك. ئۆزىگە كېرىكىدىن ئارتۇق نەرسە — مەبلەغ توپلاش، ئۇنىڭغا مۇھەببەت قويۇش ھېسىدىن يىراق بولۇشى لازىم. بۇنداق ھېسلارنى ئويغىتىدىغان پىكىردىن «بۇ مېنىڭلا بولسۇن...» دېگەن چۈشەنچىدىن خالاس بولۇشى كېرەك.

شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، نەقىشەبەندى پانئېتىزىم، ئىدېئالىستىك مونىزىم پوزىت-

سېيدە تۇرغان بولسىمۇ، ئۇنىڭدىن ئاساسەن ھاياتىي، دۇنياۋىي، ئوپتىمىستىك (ئۇمىتۋار-لىق) نەتىجىلەر چىقارغان، دىننى ئايرىم مەسىلىلەردە تەنقىت قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ-نىڭ دۇنيا قارىشى مىستىتسىزىدىن، زامان زۇلۇمىنىڭ نەتىجىسىدە چەككەن قاتتىق روھىي كېچىرمىلەرنىڭمۇ مېۋىسى بولغان مىستىك، ئۇمىتسىزلىك ۋە پىلاتونچىلىق مومىنتىلىرىدىن، ئىزچىل ئىسلامچىلىقتىن، پەيغەمبەرگە بېرىلىشتىن ھەمىشە ئازاد ئىدى دېگەن نەتىجە كېلىپ چىقماسلىقى كېرەك، ئەلۋەتتە.

نەقىشەبەندىكى بۇنداق ئىزچىللىق، ئىككىلىنىش ھەممىدىن بۇرۇن ئۆز دەۋرىنىڭ، شۇ چاغدىكى ئىجتىمائىي-ئىقتىسادىي شارائىتلارنىڭ سىرلىرى، خاراكتىرى بىلەن، شۇ چاغدىكى زىددىيەتلىك ھالەتلەر بىلەن ئىزاھلىنىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ تولۇق مىستىك تەسەۋۋۇفچىلىق، ئېكستاز، مىستىكا، كونسىرۋاتىپ دىن غايەت كەڭ قانات يايدىغان ۋە ھاكىم بولغان شارائىتلاردا ئۇلارغا زىت ھالدا ھاياتىيلىق، دۇنياۋىيلىق ئىدىيىلىرى بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىشى زور جۈرئەت ئىدى ۋە شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇنىڭغا خۇسۇسەن، ئەلىشىر نەۋائى چوڭ باھا بەرگەن، ئۇنىڭغا مەدھىيىلەر ئوقۇغان ۋە زور زوقمەنلىك بىلەن قارىغانىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ تاسادىپىي ئەمەسكى، جامىي ئارقىلىق نەۋائى نەقىشەبەندىلىك سۈلۈككە كىرگەن ئىدى. جامىيۇ ئۇنىڭغا كۆپ مەدھىيە ئوقۇپ، «يەسرىب-بەتخاغا ئورۇلغان زەربە، ئاخىر كېلىپ بۇخاراغا ئۇرۇلدى...؟ بۇنداق پاك گۆھەر ھەر يەردە بولۇۋەرمەيدۇ، بۇخارا تۇپرىقى ئۇنىڭ كانى بولدى» دېدى. ئەلىشىر نەۋائى نەقىشەبەندىگە جامىيغا نىسبەتەن تېخىمۇ چوڭقۇر ۋە كۈنكىرىتراق قارىغانىدى. ئۇ نەقىشەبەندىنىڭ يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، ھاياتىيلىق، دۇنياۋىيلىق پىرىنسىپلىرىغا، ئۇنىڭ سېستىمىسىدىكى خۇسۇسەن، شۇ چاغلاردا ئىلغار خاراكتىردە بولغان سوتسىئال مومىنتىلارغا ئالاھىدە ئېتىبار بەرگەنىدى.

نەۋائى ئۆزىنىڭ «نەسائىمۇل مۇھەببەت» دېگەن ئىسىمىدە نەقىشەبەندى ھەققىدە تۆۋەندىكى مەلۇماتلارنى ئىجابىي نەرسىلەر سۈپىتىدە كەلتۈرۈدۇ:

«بىرەۋ ئالاردىن (نەقىشەبەندىدىن) ساۋال قىلدىكىم، دەرۋىشلىك سىزگە مەۋرۇس (مەراس) دۇر، يا مۇكتەسەب (كەسپ)؟ ئالار دېدىلەر: تەڭرى (تەڭرى جەزبەسىدىن بىر جەزبە ئىنسان ۋە چىن ئەمەلى ئۈچۈن بەراپەردۇر) ھۆكىمى بىلەن بۇ سەئادەتكە مۇشەۋرەق بولدۇق. يانە ئالاردىن سوردىلەركى، سىزنىڭ تەرىقەتىڭىزدە زىكر جەھر ۋە خىلۋەت ۋە سەمائۇ بولۇر؟ دېدىلەركى، بولماس. يانە سوردىلەركى، سىزنىڭ تەرىقەتىڭىز بىناسى نە ئىشكە-دۇر؟ دېدىلەركى، ئەنجۈمەندە خىلۋەت؛ زاھىر يۈزىدىن خەلق بىلە ۋە باتىن تەرەپىدىن ھەق سوبھانۇھۇ ۋە تەئالا بىلە ...

دېدىلەركى، ئالارغە (نەقىشەبەندىگە) ھەرگىز قۇل ۋە دەدەك بولماس ئېرمىش. ئالاردىن بۇ مەنىدە سوراپتۇرلەر. ئالار دەپتۇرلەركى، قاچان بۇ بەندەلىغ خوجەلىغ بىلەن راست كېلور! بىرەۋ ئالاردىن سوردىكىم، سىزنىڭ سىلىسىلەڭىز نە يەرگە يېتەر؟ ئالار دېدىلەركى، كىشى سىلىسىلە بىلە ھېچ يەرگە يەتمەس ۋە دەر ئېمىشلەركى، نەفىسلەرىڭىزگە تۆھمەت قىلىڭكى، ھەركىم تەڭرى ئىنايەتى بىلە ئۆز نەفسىنىڭ يامانلىقتىن ۋە قەيد ۋە مىكرىب بىلە گەن بولسا، ئەگەرچە، ئاڭا سەھلدۇر. ئەمما بۇ يىل سالىكلەردىن كۆپ بار ئەماندۇرلەركى،

يانه بىرەۋ گۇناھىن ئۆزلەرىگە تۇتۇپ، يۈكەن تارتىپتۇرلەر ۋە ئېرىمىشلەركى، ھەر تۇرغە-
تۇلئەيندە ئۆزۈۋۇجۇدى نەفئەين ۋە مەئىۋدى ھەقىقىي بىساتىن قىلغاي...
ۋە دەر ئىمىشلەركى، بىزنىڭ تەرىقىمىز سۆھبەتتۇر ۋە خىلۋەتتە شۆھرەتتۇر ۋە شۆھ-
رەتدە ئافەت، خەيرىيات جەمئىيەتتە دۇر ۋە جەمئىيەت سۆھبەتتە، شۇ شەرت بىلەكى،
بىر-بىرىگە نەفى بولۇنغاي ۋە ئۆلچە ئۇل بۇزۇرۇگ بۇيۇرۇپتۇركى... ئەگەر جەمئى بۇيىل
سالىكلەرى بىر-بىرى بىلەن سۆھبەت تۇتسالەر ئاندە كۆپ خەيرۇ بەرەكات».
بەزەن نەۋائى ئەسەرلىرىدە نەقىشەندىنىڭ بۇ ياكى ئۇ تەلىماتىنىڭ خۇددى ئۆزىنىڭ
دېگىنىدەك، ياكى ئۇنىڭغا ناھايىتىمۇ يېقىن ھەمدە ئاھاڭداش تەئرىپىنى ئۇچرىتىمىز. مەسى-
لەن، «سەددى ئىسكەندەرىي» دىكى «يەلدەك سەير ئارا سەبۇكبۇرلىغ نەفىين قىلماق ۋە
تاغدەك سۈكۈن ئارا باۋىقارلىغ نەمىرىن بۇيۇرماق ۋە ئەسھاب سۆھبەتلىكىم، بىر-بىر
ئىشلەرى بارۇرغە شىتاب دۇرۇر. غەنىمەت بىلىمەك ۋە ئەھباب مۇلاقاتىنىكىم، ھەربىرى بىر-
گەۋھەرى ناياب دۇرۇر، مۇغتنەم تۇتماق ۋە ئەدەم غەربىستانىدىن شىمەئى ياد ئەتمەك
ۋە ۋۇجۇد سەرمەزلىق خۇشلۇغ بىلە ئۆتكەزۈرۈنى ۋەسىيەت قىلماق» دېگەن بابدا نەۋائى
يازىدۇ:

مۇسافىر بول، ئەمما ۋەتەن ئىچرە بول،
تىلە خىلۋەتۇ ئەنجۇمەن ئىچرە بول.

ئېيتقانلىرىمىزدىن مەلۇم بولىدۇكى، نەقىشەندىلىكنىڭ تېز يېپىلىپ، ئۇنىڭ چوڭ ۋە
سالماقلىق ھەرىكەتكە ئايلىنىپ كېتىشى، ئۇنىڭ خەلق ئاممىسى ئارىسىدا، ئىلغار كىشىلەر
ئارىسىدا ئۇزاق ئۆمۈر سۈرۈشى تاسادىپىي ھادىسە بولمىغان.
ئۇ ئۆزىنىڭ تەسىرىنى ئەدەبىياتقا چوڭقۇر ئۆتكۈزدى. بولۇپمۇ X—XIV—سىرلەردە
تەسەۋۋۇفىي ئەدەبىيات، شېئىرىيەت يۈكسەك باسقۇچقا كۆتىرىلگەن دۇنياۋىيلىق روھىدىكى
مەدەنىيەتنىڭ، ئەدەبىياتنىڭ راۋاجلىنىشىدا، رېئال تۇرمۇش، تەبىئەت ۋە بۇ دۇنيا گۈزەل-
لىكلىرىنى، لەززەتلىرىنى كۆپلىگەن شائىرلارنىڭ مەيدانغا چىقىشىدا، مىستىك تەرىققەتچىلىك
نىڭ كاسات بولۇشىدا ئاشۇ ئىزچىل نەقىشەندىلىك ئۆزىنىڭ ئىجابىي رولىنى، شەكسىز ئوي-
نىغانىدى.

×

×

(بۇ ماقالە 1977-يىلى تاشكەنتتە نەشر قىلىنغان «ئۆزبېك ئەدەبىياتى تارىخى» نىڭ 1-
تومىدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇلدى. مۇھىم ئىزاھاتلار ئاپتورنىڭ. بەزىر ئاتالغۇلارغا ئۇيغۇرچە تەر-
جىمىسىدە قىسقىچە ئىزاھات بېرىلدى.)

بەزىر ئاتالغۇلارغا ئىزاھات

1) كلىرىكالزىم—مەملىكەتنىڭ سىياسىي ۋە مەدەنىي ھاياتىدا چىركاۋ
رىنى سىڭدۈرگۈچى ئەكسىيەتچىل ئېقىم.

- (2) گەزىتىمىزىم: دەسلەپكى خىرىستىيانلىقتا خۇدا ۋە دۇنيانىڭ يارىتىلىشى ھەققىدە كى تەلىماتىنى يارىتىشقا ئۇرۇنغان دىنىي - پەلسەپىي ئېقىم.
- (3) ئېكلىكتىزىم - تۈرلۈك قاراشلارنى، نەزىرىيەلەرنى بىر - بىرىگە ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن كىرىشتۈرۈۋېتىش.
- ئېنىتېلىخىيە - ئارىستوتېل پەلسەپەسىدىكى بىرخىل ئاتالغۇ بولۇپ، ئۇ ماددىدىن غەيرى بولغان بىرخىل سىرلىق «جانلىق كۈچ» نى كۆرسىتىدۇ.

يَالپۇزخان

(خەلق داستانى)

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەمەتلى سايمىت

ئېيتىپ بەرگۈچى: ئابلىمىت قارىم

ئۈچ پۇلنى قولغا ئېلىپ
يانچۇقنىڭ تېككە سېلىپ
دېڭىزدا يۈگۈرۈپ قوپاپ،
تاناي بېشىقىمۇ 1 كىرگەندە،
بىر ناۋاي ھارامزادە:
— ۋاي ياغ! ۋاي ياغ، راس، — دەپتى.
راس چاغۋىكەن دەپ كېلىپ،
ئۈچ گىرگىردەكنى يەپتى،
ئۈچ پۇلنى سۇغۇرۇپ ئالدى.
قولنى قولتۇقلاپ چىقتى.
يالىپۇزخان يامان چوكان،
— ھا [ر] ماڭ مۇسۇ [ل] مان، ھا [ر] ماڭلا، —
دەپ ئالدىغا يۈگۈرۈپ چىقتى.
— ھەي مۇسۇ [ل] مان، جېنىم مۇسۇ [ل]
مان،
بۈگۈن ھا [ر] دۇق سو [ر] ماڭلا،
تاناي بېشىقىمۇ كىرسەممەن
بىر ناۋاي ھارامزادە،
«ۋاي ياغ، ۋاي ياغ راس» دەپتى
راس چاغۋا دەپ كىرىپتىم
ئۈچ گىرگىردەكنى يەپتىم
ئۈچ پۇلنى سۇغۇرۇپ ئالدى.
قولامنى قولتۇقلاپ چىقتىم.
شۇنداققىنا دېگەندە:
— خاپا بولماڭلا [ر] مۇسۇ [ل] مان،

قاياش دېگەن كەنتىدىن
يېتىم ئېرىقنىڭ بويىدىن
توكا ياغچى بىلەن ئەمدى،
يالىپۇزخان داڭلىغ چوكان.
ئۇلغۇنىدۇ، تەلغۇنىدۇ.
قولغا ئۈچ پۇلنى ئالدى.
ئۈچ پۇلنى قولغا ئېلىپ:
— ھاي ياغچى، توكا ياغچى
بۈگۈن كۈنگە سەيشەنبەكەن،
ئەتە كۈنگىمىز چا [ر] شەنبە،
ئۆگۈنلۈككىمىز پەيشەنبە.
جۈمە ئۇتۇۋا كەتسۇن،
شەنبەمىز كېتىۋا قالا
يەكشەنبەمىز باز [ر] غا كىرىپ،
بىر پۇلغا ئوسما ئالغىن،
بىر پۇلغا ئەڭلىك ئالغىن.
بىر پۇلغا ئۇپا ئالغىن،
ئوسمالا [ر] دا كۈكە [ر] تەي.
ئەڭلىكلە [ر] دىما قىزا [ر] تاي.
ئۇ پالا [ر] دا ئاقا [ر] تىپ،
بوغما شاھەنى كىيىپ،
با [ر] دۇنيانىمۇ تاپىماتىم.
شۇنداققىنا دېگەندە:
— ماقۇل مۇسۇ [ل] مان، ماقۇل، — دەپ
بايىقى توكا ياغچى

ئەتە كۈنگىمىز دۈشمەن،

دۈشمەنمىز [ر]غا چىقىپ،

ناۋاي ئالدىغا [ر]ماي،

قاسساپ تازىمۇ قارىماي،

باققال قېشىغا [ر]ماي،

بىر پۇلغا ئوسما ئېگە،

بىر پۇلغا ئەگەشكە ئېگە،

بىر پۇلغا ئۇپا ئېگە،

ئوسمىلا [ر]دا كۆكە [ر]تەي،

ئەگەشكە [ر]دە قىز [ر]تاي،

ئۇپالا [ر]دا ئاق [ر]تەپ،

بوغما شاھەمنى كىيىپ،

با [ر] دۇنيانىمۇ تاپماستىم،

شۇنداققۇن دېگەندە

بايىقى توكا ياغىچى،

— ماقۇل مۇسۇ [ل]مان، ماقۇل دەپ.

دۈشمەنمىز [ر]غا چىقتى،

تەنرىچىنىڭ ئالدىدىن

سودىسىنى قىلىۋا كىردى.

— ھوي ياغىچى، توكا ياغىچى،

ھا [ر]ماڭ مۇسۇ [ل]مان، ھا [ر]ماڭ

لا، — دەپ

يالپۇزخان يۈگۈرۈپ با [ر]دى.

بايىقى توكا ياغىچى

— ھاي خېنىم، جېنىم خېنىم

بۈگۈن ھا [ر]دۇق سوراڭلا،

مەن سوداڭنى قىپ كەلدىم.

شۇنداققۇن دېگەندە

ئوسىمنى دەمدەك قويپ،

ئەگەشكىنى ئېتىپ قويپ،

ئۆپىنى سۇ [ر]توپ بولاپ،

بوغما شاھەمنى كىيىپ

لەپپەشكە قىپ سېپ ماڭەي.

بايىقى توكا ياغىچى:

(1) باشاچى — ئورۇن ئىسمى، قارىقاش ناھىيىسىگە قاراشلىق بىر كەنت.

— ھوي مۇسۇ [ل] جېنىم مۇسۇ [ل]مان،

ئو [ر]دا ئالدىغا با [ر]ماڭلا،

ئۆزۈمە قاتا [ر]دا ئويناڭلا،

ئو [ر]دا ئالدىغا با [ر]ساڭلا،

ھېكىم بېگىم كۆرۈپ قالا [ر].

قولۇمدىن كېتىۋا قاسىلە، —

شۇنداققۇن دېگەندە

— ئو [ر]دا ئالدىغا با [ر]مايمەن.

ئۆزۈمە قاتا [ر]دا ئوينايمەن، — دەپ

يالپۇزخان قول سېپ كەتتى.

ئۆزۈمە قاتا [ر]غىمۇ يەتكەندە

ھېكىم بەگ ھارامزادە،

باشاچى (1) تەرەپىدىن

ئات سېلىپمۇ كەلگەندە،

يالپۇزخان يامان چوكان

ئوڭ — چەپپىسىگىمۇ كۆز تاشلاپ

قاش ئېتىپ قويۇپ تۇرۇپ،

— ھا [ر]مىسىلا ھېكىم بېگىم، — دەپ،

ئالدىغا ئۆتۈپ تۇ [ر]دى.

ئاتنىڭ بېشىنى قايدۇ [ر]دى

«دۆلەت زىيادە» دەپ تۇ [ر]دى.

— ھاي خېنىم، جېنىم جېنىم،

ئاتلىرىغۇ نېمىكىن؟

ئۆيلىرىغۇ نەدىكىن.

ئە [ر]لىرىمۇ با [ر]مىكىن؟ —

شۇنداققۇن دېگەندە،

— ۋاي بېگىم، ئەزىمەت بېگىم،

مېنىڭ ئېتىمنى سو [ر]ىسلا،

يالپۇزخان داڭلىغ چوكان.

مېنىڭ ئۆيۈمنى سو [ر]ىسلا

قاياش دېگەن كەنتىدىن،

يېتىم ئېرىقنىڭ بويىدىن.

مېنىڭ ئېرىمنى سو [ر]ىسلا

قەشقەر [ر] شە [ر]ىگە كەتكىلى

پولتوگۇشپىقىنا چىققاندا
 ناماز شامغا يېتىپ چىقتى.
 داۋزا قاققىلى تۇرغاندا،
 — ھوي ياغچى، توکا ياغچى،
 ھېكىم بېگىم كەلمەكچى،
 ئۆگزىگە چىقىپ ئولتۇرۇڭلا،
 مورا تۇۋىدە تۇرۇڭلا،
 «ئۆھۋ!» دېيىشىم كىرىڭلا، —
 شۇنداققىنا دەپ قويدى.
 بايىقى توکا ياغچى،
 ئىمىلەكلەپ يۈگۈرۈپ چىقىپ،
 مورا تۇۋىدە ئولتۇ[ر]دى.
 يالپۇزخان يامان چوكان،
 داۋزىسىنى ئېچىپ قويپ
 — كىرسىلە غوجام ھېكىم بېگىم،
 يۈ[ر]سىلە غوجام ھېكىم بېگىم،
 دەپ ئۆيگە باشلىغىلى تۇردى.
 پەلچەك ئېشەكنى سولتۇتتى.
 ئا[ر]غىماق ئاتنى ئېسىۋاتتى.
 بەش يۈز تەڭگە پۇلىسىنى،
 ساندۇققا سولتۇپ بولاپ،
 ئوڭ پۇتقا باشلاپ قويپ،
 سىنچايىنى قۇيۇپ تۇ[ر]سا،
 — ھوي خېنىم خېنىم خېنىم،
 ئۇنداغ ئولتۇ[ر]ساق بولماس،
 نىكا[ھ] - پىكا قىلىۋاتساقچۇ، —
 شۇنداققىنا دەپ تۇ[ر]دى.
 — ۋاي بېگىم ھېكىم بېگىم
 بىردەم چىداپ ئولتۇ[ر]سلا،
 مەن بىر موللا تېپىۋالاي،
 نىكا[ھ] ھەققى تېپىۋالاي،
 ئۆزەمنى راسلىۋالاي، —
 شۇنداققىنا دەپ تۇ[ر]سا،

ئون تۆت يىلغىنا بۇلاپتى،
 ئۆلەم خېتى كەلگىلى
 يىگىرمە بىر يىل بولاپتۇ، —
 شۇنداققىنا دېگەندە
 — مەن ئالسامۇ تىگەملا؟
 — ۋاي بېگىم، ئەزىمەت بېگىم،
 سىلگە راسا تىگىتتىم.
 قامچىسىنى يە[ر]دە قويمايدىغان،
 ئاتتىن ھەرگىز چۈشمەيدىغان،
 ئۆيگىمۇ ھەرگىز كىرمەيدىغان،
 شۇنداق بىر كىشىگە غۇ،
 تەگكۈمغۇ يامان بارىدى.
 جېنىمغىنا ھېكىم بېگىم،
 مەن ئېرىمدىن ئايرىلىپ،
 بەش يۈز تەڭگە قە[ر]ز قىپتىم،
 شۇ قە[ر]زنى تۆلەپ بولسام،
 ئاندىن تەگسەم، — دېگەندە:
 شۇ قە[ر]زلىرىنى مەن بېرەي،
 قاچانلىققا بارىمەن؟ —
 شۇنداققىنا دەپ تۇ[ر]دى.
 — بىزمانلىققا 1) با[ر]سلا،
 يورۇقتىن بېرىپ قالىمسىلا،
 ناماز شام بىلەن با[ر]سلا.
 شۇنداققىنا دەپ تۇ[ر]دى.
 بايىقى يالپۇزخان
 قول سېلىپ يېنىپ كەلدى.
 ھېكىم بەگ ھارامزادە
 ئات ئوينۇتۇپ كىرىپ كەتتى.
 ئو[ر]دەسىغا كىرىپ بولاپ،
 ناماز شامنى قىلالماي،
 نامازدىگە[ر] دىمۇ ئاتلاندى.
 پەلچەك 1) ئېشەككە پۇلنى ئاتىپ،
 ئا[ر]غىماق ئاتقا قوڭغىنى ئاتىپ،

1) بىزمانلىققا — كەچتە، ئاخشامدا، بىر زامانلىققا.

2) پەلچەك — پۇتى مايماق، چاڭچى.

شۇنداققىنا دېگەندە
— سەن ئۆگزىگە چىكەتكەندە،
بۆشۈكتە بالاڭ يوقتى،
بالا پەيدا بولۇپ قېلىشى،
بوي ئامەمدە قاپتىكەن.
تۇغۇپ، ساي (1) بۆلەپ قويدۇم،
شۇنداققىنا دېگەندە،
— سۆيەپ قويماي بالانى، — دەپ
دېككوسلاپ يۈگۈرۈپ بېرىپ،
ماككىدەككەنە بىر سۆيسە،
بۇرۇتلىرى سانجىلدى.
— ھوي خوتۇن، جاللات خوتۇن،
بالانىڭ بۇرۇتى با [ر] كەن،
موچىنى ئاچىقىپ بە [ر] گىن،
بۇرۇتىنى يۈگۈدۈتاي،
ئۇستۇرىنى تاپقاچ چىققىن،
ساقاللىرىنى چۈشۈرۈۋاتاي،
ئامبۇ [ر] نى ئالغاچ چىققىن
ھىگگاڭ چىشىنى تا [ر] تىۋاتاي، —
شۇنداققىنا دەپ تۇ [ر] سا،
يالپۇزخان يامان چوكان،
ئۆيلىرىگە يۈگۈرۈپ كىرىپ،
— تاپالمىدىم موچىنى،
تاپالمىدىم ئامبۇ [ر] نى،
ئۆزەڭ تاپساڭچۇ ئۇستۇرىنى، —
شۇنداققىنا دەپ چىقتى.
— ھوي خوتۇن، جاللات خوتۇن،
مەن سېنى ئىشقا بۇيرۇپ،
قايسى ئىشنى قىپ كەلگەن؟
ئۆزەم قىلسام بولمامدۇ، — دەپ
ئۆيلىرىگە كىرىپ كەتتى.
ھېلىقى يالپۇزخان
— ۋاي بېگىم، ئەزىمەت بېگىم،
ھىجىيىپما ياتاملا،

ھېلىقى توکا ياغچى
ئۆگزىدە ئولتۇرۇپ يۆتەلدى،
«ئۆھۆ - ئۆھۆ» يۆتەلىشى
ھېگىم بېگىم چاچراپ قوپتى؛
— ھاي خېنىم، جېنىم خېنىم،
ئۆگزىدە بىرسى يۆتەلىدۇ،
ھېلى مېنى، كىرسە ئۆلتۈرىدۇ.
ئىلاجىمى بولسا بىر قىلسلا، —
شۇنداققىنا دېگەندە
— ۋاي بېگىم، ئەزىمەت بېگىم،
بىزنىڭ گاداينىڭ ئاچچىقى
بەكقىناغۇ ياماندى.
مەشەگە يۈگۈرۈپ كەلسىلە،
بۇگاداينىڭ بۆشۈكى با [ر]،
بۆشۈككە بۆلەپ قويماي،
ساقاللىق بالام دە [ر] مە،
تاماق چىش بالام دە [ر] مە،
بۇرۇتى با [ر] بالام دە [ر] مە، — دەپ
بۆشۈككە بۆلەپ قويدى.
خېنىمدەككىن بىر يە [ر] دىن،
قو [ر] ساقىدىن بىر يە [ر] دىن،
پاچىقىدىن بىر يە [ر] دىن،
ئۈچ يە [ر] دىن تېگىپ قويدى.
خاخىراپقىنى ياتقاندا،
توكا ياغچى يۈگۈرۈپ كىرىپ،
تام - تورۇسقا بىر قاراپ،
بۇلۇڭغىغا قارىسا،
بۆشۈكتە بالا ياتقۇدەك.
بالىنىڭ ياتقىنىنى كۆرۈپ،
— ھوي خوتۇن، جاللات خوتۇن،
مەن ئۆگزىگە چىكەتكەندە،
بۆشۈكتە بالاڭ يوقتى،
بالاپەيدا بولۇپ قاپتۇ،
نەدىن تاپتىڭ ما [ۋۇ] بالىنى؟ —
(1) ساي - ھازىر، باياتىن.

ھىڭگىيىپما ياتاملا،
 بىزنىڭ گاداي يامان گاداي،
 ئۇستۇرىنى ئاچىقىپ سالسا،
 ساقاللىرىنى چۈشۈرۈۋېتىپ،
 راس كۇسا قىلىپ قويىدۇ.
 بۇرۇتلىرىنى يۇڭىدېۋېتىپ،
 ھەم يۈەشاق قىلىپ قويىدۇ.
 چىشلىرىنى تا [ر] تىۋېتىپ،
 بەك كۇماك قىلىپ قويىدۇ،
 جىڭ نوچا قىلىپ قويىدۇ،
 جانلىرىنى جايلىسىلا.
 شۇنداققىنا دېگەندە
 «ئىللەللا» دەپ بىر قوپتى،
 بۆشۈكنى يۈدۈپ قوپتى.
 داۋزا ئالدىغا چىققاندا
 — ھوي بالىكام، توختاڭ بالىكام،
 ساقلىڭىزنى چۈشۈرۈۋېتىپ،
 بۇرۇتلىرىنى يۇڭىدېۋېتىپ،
 چىشلىرىڭىزنى تا [ر] تىۋېتىپ،
 راس كۇماك قىلىپ قويىتتىم،
 ھەم يۇمشاق قىلىپ قويىتتىم،
 جىڭ نوچا قىلىپ قويىتتىم، —
 شۇنداققىنا دېگەندە،
 جان ئاچىقىقتا يۈگۈرۈپ قاچتى،
 داۋزا ئالدىسىغا با [ر] غاندا،
 «ھوي بالىلا، ئىشىكىڭنى ئاچ» دەپ
 داۋزىسىغا بىرنى ئۇستى.
 چوڭ بالىسى يۈگۈرۈپ چىقتى،
 — ھوي بالىلا، يۈگۈ [ر] بالىلا،
 مەيە [ر] دە بىرنە [ر] سە كەپ قاپتۇ:
 يا ئېيىقمۇ، ئادەممۇ؟
 يا ساراڭمۇ، ھايۋانمۇ؟
 بۆشۈك ساتقىلى كەلدىڭمۇ،
 بىزغۇ بۆشۈك ئالمايمىز، —
 شۇنداققىنا دېگەندە،
 — ھاي بالام، جېنىم بالام،
 گەپنى ئاستا قىلغىلا،
 مەن سىلەنىڭ داداڭلا، —
 شۇنداققىنا دېگەندە،
 — ھاي باللا، يۈگۈ [ر] باللا،
 ما [ۋۇ] گاداي نېمە دەيدۇ،
 مەن سېنىڭ داداڭ دەيدۇ.
 ئۆشنىسىدە بۆشۈك تۇرىدۇ.
 بۆشۈك ساتقىلى كەپتۇ.
 بىزغۇ بۆشۈك ئالمايمىز،
 تەپ ما [ۋۇ] گادايىنىڭ قوڭىغا، —
 شۇنداققىنا دېگەندە
 بالىلىرى يۈگۈرۈپ چىقىپ
 تەپكىلىما تۇ [ر] دى قوڭىغا:
 «كاپپاڭ - كۈپپۇڭ، كاپپاڭ - كۈپپۇڭ،
 كاپپاڭ - كۈپپۇڭ، كاپپاڭ - كۈپپۇڭ»
 نەچچەن توقسانى تەپتى.
 پەللىكىنى ئوۋىلاپ
 ئەلىما خۇنۇمغا ئە [ر] ز قىلدى،
 شەيخىنىسلام قوشاپ بە [ر] دى.
 قاياشقا ئاچىقىپ ئەندى،
 ئۆيىنى كۆ [ر] سۈتۈپ قويپ
 مەھكىمىگە كىرىپ ئولتۇردى.
 شەيخىنىسلام قويۇپ ئەندى،
 يالپۇزخاننى ئەكەردى.
 داۋزىدىن كىرىپ بولغۇنچە
 قاشلىرىنى ئويناتىپ
 كۆز تاشلاپ قويۇپ كەردى.
 بايىقى ئەلىماخۇنۇم
 ئاشىق بولۇۋا قالدى.
 — ھاي خېنىم، جېنىم خېنىم
 ما [ۋۇ] بېگىم نېمە دەيدۇ،
 پەلچەك ئېشەككۇ بىر قالدى،
 ما [ر] غىماق ئاتقۇ بىر قالدى،
 يالپۇزخان يەنە تۇل قالدى.
 بىش يۈز تەڭگە پۇل قالدى.

— ھاي خېنىم، جېنىم خېنىم
ئە[ر]لىرى [ر]مۇ، يوق؟ — دەپتى.
— ئېرىم قەشقە[ر]گە كەتكىلى،
ئون تۆت يىلغۇ بولاپتى،
ئۆلەم خېنى كەلگىلى
يىگىرمە بىر يىل بولاپتى، —
شۇنداققىنا دېگەندە:

— مەن ئالسام راس تىگەملا
— سىلگە راسا تىگىتتىم.
تون پېرىجىسىنى سالمايدىغان،
سەللىسىنى ھەرگىز ئالمايدىغان،
تەرەتنى ئۇشاتمايدىغان،
سەججەددىن (2) چۈشەيدىغان،
مۇھىرنى يە[ر]دە قويمايدىغان،
شۇنداق بىر كىشىگە،
تەگكۈمۇ راسا بارىدى.
مەن ئېرىمدىن ئايرىلىپ،
بىش يۈز تەگگە قە[ر]ز قىپتىم،
شول قە[ر]زىنى بېرىپ بولسام،
ئاندىن تەگسەم — دېگەندە.
— شۇل قە[ر]زلىرىن مەن بېرەي.
قاچانلىققا بارىمەن،
— بىزىمانلىققىمۇ با[ر]سىلا،
يورۇقتىن بېرىپ قالمىسىلا، —
شۇنداققىنا دەپ ياندى.
ھېلىقى ئەلىماخۇنۇم،
نامازشامنىمۇ قىلالماي،
نامازدىگە[ر]دە ئاتلاندى.
بەلچەك ئېشەككە پولىنى ئا[ر]تپ،
ئا[ر]غىماق ئاتقا قوڭىنى ئا[ر]تپ،
پولتۇڭشىپقىنا چىققاندا
نامازشامغا يېتىپ چىقتى.
داۋزا قاققىلى تۇ[ر]غاندا،
ھېلىقى يالپۇزخان،

شۇنداققىنا دەيدۇيا،
قانداق قىلىمىز، — دېگەندە
— ۋاي ئاخۇنۇم، ئەلىما خۇنۇم،
مەن بۇ گاداينى كۆ[ر]مەپتىم،
قاياش تەۋەسىگىمۇ با[ر]ماپتى،
ھېكىم بېگىم دەپ ئاڭلىمىغان، —
شۇنداققىنا دېگەندە
— تەپ ما[ر]ۇۋۇ گاداينىڭ قوڭىغا، —
شۇنداق دەپ ئەمرى قىلدى.
تەپكىلىما تۇ[ر]دى قوڭىغا
«كاپپاڭ — كۈپپۇڭ، كاپپاڭ — كۈپپۇڭ،
كاپپاڭ — كۈپپۇڭ، كاپپاڭ — كۈپپۇڭ...»
نەچچەن بەش يۈزنى تەپتى.
شەيخىنىسلامنىڭ بىر پاي كېپىشى (1)
قوڭىغا كەپلىشىپ قالدى.
جان ئاچچىقتا يۈگۈرۈپ قاچتى.
بىر يە[ر] گىچىلىك با[ر]غاندا،
دېمى كېسىلىپ قالغاندا
توسما تۆپىسىگە چىقىپ ئولتۇرۇپ
دېمىنى بىر ئالاي دەپ
زۇڭ ئولتۇ[ر] غۇدەك بولسا،
پوككىدەك قىلىپ چۈشتى.
كەينىگە قاراپ باقسا
بىر پاي كېپىش تۇرىدۇ،
«شەيخىنىسلامنىڭ كېپىشى،
كېپىشى قوغلاپ كەپتۇ،
ئۆزى قاچان كېلە[ر] كىن» دەپ،
قوپاپ قاچقىلى تۇ[ر]دى.
مازا[ر] بېشىغا يەتكەندە،
چۈشۈپ كەتكەن بىر ئوران تېپىپ،
ئورانغا سەكرەپ كىرىپ،
تېزەكتە ئىس سېپ ئولتۇ[ر]دى.

ئەلىما خۇنۇم بىلەن يالپۇزخان
مۇزاكىرەلاشقىلى تۇ[ر]دى.

(1) كېپىش — كەش.

(2) سەججەدە — جانيماز.

«ئۆھھۆ - ئۆھھۆ» يۆتۈلۈشى،
 ئەلماخۇنۇم چاچراپ قوپتى.
 — ۋاي خېنىم، جېنىم خېنىم
 ئۆگزىدە بىرسى يۆتۈلدۇ،
 ھېلى ھېنى، كىرسە ئۆلتۈرىدۇ.
 ئىلاجىسى بولسا بىر قىلسىلا، —
 شۇنداققىنا دېگەندە
 — ھاي ئاخۇنۇم، ئەلماخۇنۇم،
 بىزنىڭ گاداينىڭ ئاچچىقى،
 بەككىناغۇ ياماندى.
 مەشەگە يۈگۈرۈپ كەلسىلە،
 جۇۋازغا قوشاپ قويماي،
 تۈكى يوق توپاق دە [ر]مە،
 قۇيرۇقى يوق توپاق دە [ر]مە،
 تۇنۇقى يوق توپاق دە [ر]مە،
 كۈدە قۇلاق ھوزاي دە [ر]مە، —
 دەپ جۇۋازغا قوشاپ قويدى.
 ئالتە تاشنى ئېپ قويدى
 دوققۇششاپ ماڭغىلى تۇردى.
 ھېلىقى توكا ياغچى
 ئۆگزىدىن يۈگۈرۈپ كىرىپ،
 تام - تورۇسقا بىر قاراپ
 ئىچكىرى - تاشقىرى كىرىپ - چىقىپ،
 جۇۋازخانغا كىرىپ باققاندا
 قىپ يالىڭاچقىنا بىر توپاق
 دوققۇششاپ ماڭغىلى تۇرۇپتۇ.
 ھېلىقى توكا ياغچى
 — ھوي خوتۇن، جاللات خوتۇن،
 ھەن ئۆگزىگە چىكەتكەندە
 جۇۋازدا ئۇيۇڭ يوقتى.
 ئۇي پەيدا بولۇپ قاپتۇ،
 نەدىن تاپتىڭ توپاقنى، —
 شۇنداققىنا دېگەندە،
 — ۋاي مۇسۇ [ل] مان جېنىم [ل] مۇسۇمان،
 سەن ئۆگزىگە چىكەتكەندە،

— ھوي ياغچى، توكا ياغچى،
 ئەلماخۇنۇم كەلمەكچى،
 ئۆگزىگە چىقىپ تۇرۇڭلا،
 مورا تۇۋىدە ئۆلتۈرۈڭلا،
 «ئۆھھۆ» دېيىشىم كىرىڭلا، —
 شۇنداققىنا دەپ قويدى.
 بايىقى توكا ياغچى،
 دېككوكلاپ يۈگۈرۈپ قوپۇپ،
 مورا تۇۋىدە ئۆلتۈرۈشى،
 يالپۇزخان يۈگۈرۈپ چىقىپ،
 داۋىسىنى ئېچىپ قويدى.
 — چۈشىسىلە غوجام ئەلماخۇنۇم،
 يۈ [ر]سىلە غوجام ئەلماخۇنۇم،
 كىرسىلە غوجام ئەلماخۇنۇم، — دەپ
 ئۆيگە باشلىغىلى تۇ [ر]دى.
 بەلچەك ئېشەكنى سولۋاتتى.
 ئا [ر]غىماق ئاتنى ئېسىۋاتتى،
 بەش يۈز تەڭگە پۇلىسىنى،
 ساندۇققا سېلىۋېپ بولاپ،
 ئوڭ پۇتقا باشلاپ قويپ،
 چەپ پۇتقا ئۆتەپ تۇ [ر]سا،
 — ھەي خېنىم يالپۇزخان،
 مۇنداق ئولتۇ [ر]ساق بولماس،
 بىز بولساق ئەلەم ئادەم
 شانائەت بولۇپ قالا،
 نىكا [ھ] - پىكا قىلىۋاتساقچۇ، —
 شۇنداققىنا دەپ تۇ [ر]دى.
 — ھاي ئاخۇنۇم، جېنىم ئاخۇنۇم،
 بىر دەم چىداپ ئولتۇ [ر]سىلا،
 مەن بىر موللا تېپىۋالاي،
 بىر خون نان تېپىۋالاي،
 ئۆزەمنى راسلىۋالاي، —
 شۇنداققىنا دەپ تۇ [ر]سا،
 ھېلىقى توكا ياغچى،
 ئۆگزىدە ئولتۇرۇپ يۆتەلدى،

تاپالىمدىم ئۇستۇرىنى،
 ئۆزەڭ تاپساڭ جۇۋالدۇزنى، —
 دەپقنا يېنىپ چىقتى.
 — ھوي خوتۇن، جاللات خوتۇن،
 مەن سېنى ئىشقا بۇيرۇپ،
 قايسى ئىشنى قىپ كەلگەن،
 ئۆزەم چىقسام بولمايدۇ، — دەپ
 ئۆيلىرىگە كىرىپ كەتسە،
 — ھاي ئاخۇنۇم، ئەلىماخۇنۇم،
 نەچچە با [ر] دۇ [ر] ياشلىرى،
 ئالتە تاشنى ئىشتالماي،
 تە [ر] لىپ كېتىپتۇ باشلىرى.
 جانلىرىنى جالىمىلا، —
 شۇنداققنا دېگەندە،
 «ئىللەللا!» دەپ بىر قوپتى،
 جۇۋاز كەسكۈنىنى يۈدۈپ قوپتى،
 داۋزا ئالدىسىغىمۇ چىققاندا،
 — ھوي توپاق، توختاڭ توپاق،
 بۇرنىنىڭ پەرىكىدىن تېشىپ،
 چۈلۈك ئۆتكۈزۈپ قويىتتىم،
 توخماقنى ئاچىقىپ بەرسە،
 سوقما قىلىۋا قويىتتىم.
 ئۇستۇرىنى ئاچىقىپ بەرسە،
 ئۆكۈز قىلىۋا قويىتتىم، —
 شۇنداققنا دېگەندە
 «ئىللەللا!» دەپ قاچقانچە،
 داۋزا ئالدىسىغا بارغاندا،
 «ھوي باللا ئىشىكىڭى ئاچ!» دەپ
 داۋرىسىغا بىرنى ئۇستى.
 چوڭ مەخسۇم يۈگۈرۈپ چىقتى.
 — ھوي باللا، يۈگۈ [ر] باللا،
 دادام نامازغا كەتكەن،

جۇۋازدا ئۇيۇڭ يوقتى،
 يوق بىر كالىڭىز بارىدى.
 ئىككىزەك موزايلاپتى،
 ئە [ر] كىكىنى قېتىپ قويىدۇم،
 چىشىسى ئۆزەمدۈرمەن، —
 شۇنداققنا دەپ قويىدى.
 بايىقى توكا ياغچى
 — ئۆزەم ھەيدەي توپاقنى، — دەپ
 تاللىنى (1) قولغا ئېلىپ،
 سۆڭەكچە راسا سېلىپ،
 ھەيدىگىلى تۇرغاندا،
 بىچارە ئەلىماخۇنۇم،
 پۇشاڭشىغىلى تۇ [ر] دى.
 توپىناقشىغىلى تۇ [ر] دى.
 — ھوي خوتۇن، يۈگۈ [ر] خوتۇن،
 بۇ توپاق چايان (2) توپاقكەن،
 توپىناقشىغىلى (3) تۇ [ر] دى،
 دىككاڭشىغىلى تۇ [ر] دى،
 پۇشاڭشىغىلى تۇ [ر] دى.
 جۇۋالدۇزنى ئاچىقىپ بەرگىن،
 بۇرنىنىڭ پەرىكىدىن تېشىپ،
 بىر چۈلۈك ئۆتكۈزۈپ قويى،
 توخماقنى ئاچىقىپ بەر [ر] گىن،
 سوقما قىلىۋا قويى،
 ئۇستۇرىنى ئاچىقىپ بەرگىن،
 بىر ئۆكۈز قىلىپ قويى، —
 شۇنداق دېگىلى تۇ [ر] غاندا،
 بىچارە ئەلىماخۇنۇم
 دوقۇلداپ ماڭغىلى تۇ [ر] دى.
 يالپۇزخان دېگەن چوكان،
 ئۆيلىرىگە كىرىپ چىقىپ،
 — تاپالىمدىم توخماقنى،

(1) تاللىز — جۇۋازچىلارنىڭ جۇۋاز كۆتمىدىكى كۈنجۈرىنى ئاجرىتىشقا ئىشلىتىدىغان.

ئۇچى بىسلىق تۆمۈر تاياقچىسى.

(2) چايان توپاق — كۆندۈرمىگەن.

(3) توپىناقشىش — سەكرەش.

سەلە قاياشقا بارغانمۇ،
يالىپۇز خاننى ئالغانمۇ،
ئەگىنا ياغنى (1) سالغانمۇ،
جۇۋازغا قوشاپ قويغانمۇ،
جۇۋازنى يۇدۇپ كەلمىمۇ،
يالىپۇز خاننى تالىشىپ،
مېنى قوغلاۋاتقانمۇ،
كىرىسە غوجام ئەلىساخۇنۇم،
بىر ئوراندا ئولتۇ[را]يلى، — دەپ
ئورانغا كىرىپ ئولتۇ[ر]دى،
تېزەكتە ئىس سەپ ئولتۇ[ر]دى.

ئاماز ھەققىنى تولا ئېلىپ
قوينى جىق ئەكەلگەندۇ،
قوينى سولشىپ بېرەي، — دەپ
چوڭ مەخسۇم يۈگۈرۈپ چىقسا،
قېپ يالىڭاچقىنا بىر گاداي
جۇۋاز كەسكۈنىنى يۇدۇپ تۇرغاننى،
چوڭ مەخسۇم كۆرۈپ ئەمدى،
— ھوي باللا، يۈگۈ[ر] باللا،
مەيەگە بىر نەرسە كەپ قاپتۇ.
يا ئېيىقمۇ، ئادەممۇ،
يا ساراڭمۇ، ھايۋانمۇ؟
يا كۇسىغان قانچىقمۇ؟
بوينىدا كەسكۈ تۇرىدۇ،
تەپ ما [ۋۇ] گادايىنىڭ قوڭىغا، —
شۇنداققىنا دېگەندە

— ھوي بالام، جېنىم بالام
مەن سىلەنىڭ داداڭلا [ر].
گەپنى ئاستا قىلىڭلا [ر]، —
شۇنداققىنا دەپ تۇردى.
— تەپ ما [ۋۇ] گادايىنىڭ قوڭىغا
ما [ۋۇ] گاداي نېمە دەيدۇ،
مەن سىلەنىڭ داداڭ دەيدۇ.
شۇنداققىنا دېگەندە،
شەيخىمىسلا ما «يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ
تەپكىلىما تۇ[ر]دى قوڭىغا:
«كاپپاڭ - كۈپپۇڭ، كاپپاڭ - كۈپپۇڭ،
كاپپاڭ - كۈپپۇڭ، كاپپاڭ - كۈپپۇڭ...»
بىر مىڭ بەش يۈزنى تەپتى.
پەللىكىنى ئۇۋىلاپ
ئەرز قىلغىلى ھېكىم يوق،
مازا [ر] بېشىغىمۇ يەتكەندە
ھېلىقى ھېكىم بېگىم
ئەلىساخۇنۇمنى كۆرۈپ
— جېنىمىغا ئەلىساخۇنۇم،

×

×

— ھاي خېنىم، جېنىم خېنىم،
يا تۇش قۇيرۇقنى تا[ر] تايىمۇ،
يا دەندەندىن تا[ر] تايىمۇ،
نەدىنىقنى ئاتلىكى (2).
— بىزنىڭ بالدۇ[ر] قى چۆپقەتلە[ر]،
مەندىن گەپمە سو[ر]مايتتى،
ئۆزى چاغلاپ تا[ر] تەتتى.
قۇيرۇقتىنغۇ سەپ بېرىتتى—
شۇنداققۇ دېگەندە،
ھېلىقى قاسساپ ئاداش،
بىر ياتۇ گوش ئەكىلىپ،
خو[ر] جۇنغا سېلىپ قويدى.
خو[ر] جۇنغا سېلىپ قويپ،
— ھاي خېنىم، جېنىم خېنىم،
ئاتلىرىغۇ نېمىكىن،
ئۆيلىرىغۇ نەدىكىن،
تەپخى ئىد[ر] لىرىمۇ با[ر] مىكىن—
شۇنداققۇ سورغاندا،
— ھاي داش، قاسساپ ئاداش،
مېنىڭ ئېتىمنى سو[ر] سىلا
يالىپۇزخان دائىلىغ چىكان.
مېنىڭ ئېرىمنى سو[ر] سىلا
قەشقە[ر] شە[ھ]ە[ر]ىگە كەتكىلى
ئون تۆت يىلغا بولمايتتى.
ئۆلەم خېتى كەلگىلى
يىگىرمە بىر يىل بولمايتتۇ.
مېنىڭ ئۆيۈمنى سو[ر] سىلا
قاياش دېگەن كەنتىدە،
يېتىم ئېرىقنىڭ بويىدا—
شۇنداققۇ دەپ تۇ[ر]دى.

يالىپۇزخان، توکا ياغچى،
مۇزاكىرلاشقىلى تۇ[ر]دى.
— ھاي مۇسۇ[ل] مان، جېنىم مۇسۇمان،
بەلچەك ئېشەك ئىككى بولمايتتۇ.
ئا[ر] غىماق ئات ئىككى بولمايتتۇ.
مىڭ تەڭگە پۇل بولمايتتۇ.
بۈگۈن بازار[ر]غا بېرىپ
بىر ئويىناپقىنا كەلسەكچۇ،
بەلچەك ئېشەككە سەن مەنسەك،
ئا[ر] غىماق ئاتقا مەن مەنسەم،—
شۇنداققۇ دېگەندە
بايىقى توکا ياغچى
— ماقۇل مۇسۇ[ل] مان، ماقۇل،— دەپ
بەلچەك ئېشەكنى توقۇپ،
بەلچەك ئېشەككە ئۆزى مەندى.
ئا[ر] غىماق ئات توقۇپ بە[ر]دى،
يالىپۇزخاننى مەندۇ[ر]دى،
بازار[ر]غا بېرىپ ئەمدى،
قاسساپ بازىرى ئاغزىغا،
بېرىمۇ چۈشۈپ تۇرۇپ،
— ھوي ياغچى، توکا ياغچى،
مەشەدە تۇ[ر]غاچ تۇ[ر]غان.
قاسساپ بازىرىغا كىرىپ،
بىر چۆ[ر] گۈلۈپ چىقمايمۇ.
— ماقۇل مۇسۇ[ل] مان، ماقۇل دەپ،
بايىقى توکا ياغچى
ئەشەدە (1) تۇ[ر]غاچ تۇ[ر]دى.
يالىپۇزخان كىرىپ ئەمدى،
ئوڭ— چەپپىسىگىمۇ كۆز تاشلاپ،
قول سېلىپ كېتىۋا با[ر]سا،
قاسساپ ئاداش يۈگۈرۈپ كېلىپ،

(1) ئەشەدە— ئاشۇ بەردە.

(2) ئاتلىكى— ئالىمدىلارنى.

ئۆگزىگە چىقىپ ئولتۇر[ر]دى.
 مورا تۇۋىدە ئولتۇرۇشى؛
 يالپۇزخان يۈگۈرۈپ چىقىپ،
 داۋزىنى ئېچىپ قويۇپ:
 — كىرسىلە ئاداش، قاسساپ ئاداش،
 يۈ[ر]سىلە ئاداش، قاسساپ ئاداش، —
 دەپ ئۆيگە باشلىغىلى تۇردى.
 بەلچىك ئېشەكنى سولتۇتتى،
 ئا[ر]غىماق ئاتنى ئېسىۋاتتى.
 بەش يۈز تەگكە پۇلىسىنى،
 ساندۇققا سۇلۇۋەپ بولاپ،
 ئوڭ پۇتقا باشلاپ قويۇپ،
 سىنچايىنى قۇيۇپ تۇ[ر]سا،
 — ھاي خېنىم، جېنىم خېنىم،
 ئۇنداق ئولتۇر[ر]ساق بولماس،
 بازار[ر]دا دۇكان قالغان.
 نىكا[ر] — پىكا قىلىۋاتىلى. —
 شۇنداققۇن دېگەندە
 — ھوي ئاداش، قاسساپ ئاداش،
 بىردەم چىداپ ئولتۇر[ر]سىلا،
 مەن بىر موللا تېپىۋالاي،
 نىكا[ر] ھەققى تېپىۋالاي،
 بىر خۇن نان تېپىۋالاي،
 ئۆزەمنى راسلىۋالاي، —
 شۇنداق دەپمۇ تۇرۇشى،
 بايىقى توكا ياغىچى
 ئۆگزىدە ئولتۇرۇپ يۈتەلدى.
 «ئۆھۋ - ئۆھۋ» يۈتەلدى،
 قاسساپ ئاداش چاچراپ قوپتى.
 — ۋاي خېنىم، جېنىم خېنىم،
 ئۆگزىدە بىرسى يۆتۈلدۇ،
 ھېلى مېنى كىرسە ئۆلتۈرىدۇ.
 ئىلاجىسى بولسا بىر قىلىسىلا. —
 شۇنداققۇن دېگەندە،

— ھاي خېنىم، جېنىم خېنىم
 مەن ئالساممۇ تىگەمسىلا،
 — ھاي ئاداش، قاسساپ ئاداش
 سىلگە راسا تىگىتتىم،
 ئۆيىدىن گوشنى ئۈزەيدىغان،
 ھەم دەندەندىن تا[ر]تەيدىغان،
 تۆش - قۇيرۇقتىنمۇ جىق بېرىدىغان،
 شۇنداق بىر كىشىگەمۇ
 تەگكۈدەمۇ يامان بېيىدى (1).
 مەن ئېرىمدىن ئايرىلىپ،
 بەش يۈز تەگكە قە[ر]ز قىپتىم،
 شۇ قە[ر]زىمنى بىرىۋەپ بولسام،
 ئاندىن تەگسەم، - دېگەندە
 — شۇ قە[ر]زلىرىنى مەن بېرەي.
 قاچانلىققا بارىمەن.
 — بىز مانلىققا (2) با[ر]سىلا،
 نامازشام بىلەن با[ر]سىلا،
 يورۇقتىن بېرىپ قالمىسىلا، — دەپ
 يالپۇزخان قول سېپ كەتتى.
 ھېلىقى قاسساپ ئاداش،
 ئۆيلىرىگە با[ر]غاندا،
 نامازشامنىمۇ قىلالىمى،
 ناماز دىگە[ر] دىمۇ ئاتلاندى.
 بەلچىك ئېشەككە پۇلنى ئا[ر]تىپ،
 ئا[ر]غىماق ئاتقا قوڭغىنى ئا[ر]تىپ،
 پولاتوڭشىپقۇن چىققاندا،
 نامازشامغا يېتىپ چىقتى.
 داۋزى قاققىلى تۇ[ر]غاندا،
 — ھوي ياغىچى، توكا ياغىچى،
 ئۆگزىگە چىقىپ ئولتۇرۇڭلا،
 «ئۆھۋ» دېيىشىم كىرسىڭلا،
 قاسساپ ئاداش كەلمەكچى. —
 بايىقى توكا ياغىچى
 ئىمىلەكلەپ يۈگۈرۈپ چىقىپ،

(1) بېيىدى - بارئىدى.

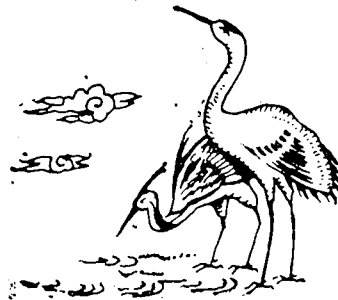
(2) بىز مانلىققا - كەچتۈرۈنلۇققا، بىر زامانلىققا

شۇنداققىنا دېگەندە
 باش - ئاياغقا بىر قاراپ،
 — ھوي خوتۇن، جاللات خوتۇن،
 ھەرنى ئاچىقىپ بە [ر] گىن،
 بويىنقىنى كېسىۋاتاي،
 شوتىنى ئاچىقىپ بە [ر] گىن،
 شاخ - پۇتاقىنى ئېلىۋاتاي،
 تۆت قىرلىق قىلىپ قويماي،
 چىڭ چاسا قىلىپ قويماي، —
 شۇنداققىنا دېگەندە
 يالپۇزخان ئۆيگە كىرىپ
 — تاپالىمدىم شوتاقنى،
 ئۆزەڭ ئاچىقىقىن ھەرەڭنى، —
 شۇنداققىنا دېگەندە
 — ھوي خوتۇن، جاللات خوتۇن،
 مەن سېنى ئىشقا بۇيرۇپ
 قايسى ئىشنى قىپ كەلگەن.
 ئۆزەم قىلسام بولمامدۇ، - دەپ
 ئۆيلىرىگە كىرىپ كەتسە،
 — ھوي ئاداش، قاسساپ ئاداش،
 خاھراپما ياتاملا،
 كەرلىپما ياتاملا،
 بىزنىڭ گاداي يامان گاداي.
 شوتىنى ئاچىقىپ سالسا،
 بويىنقىلىرىنى كېسىۋېتىپ،
 شاخ - پۇتاقىنى ئېلىۋېتىپ،
 تۆت قىرلىق قىلىپ قويىدۇ.
 ھەرنى ئاچىقىپ سالسا،
 چىڭ چاسا قىلىپ قويىدۇ.
 جانلىرىنى جايلىسىلا،
 شۇنداققىنا دېگەندە
 «ئىللەللا!» دەپ بىر قوپتى.
 شىپاڭنى ئۆرۈپ قوپتى.
 داۋزا ئالدىسىغىمۇ يەتكەندە
 — ھوي سوقۇمام، توختاڭ سوقۇمام.

يالپۇزخان دېگەن چوكان:
 — ھوي ئاداش، قاسساپ ئاداش،
 بىزنىڭ گادايىنىڭ ئاچىقىنى
 بەككىنا ياماندى،
 مەشەگە يۈگۈرۈپ كە [ل] سىلە،
 ئايۋاننىڭ تۈگۈرۈكىنىڭ
 سوقۇمىسى قالماپتى،
 سوقۇما قىلىپ قويماي.
 «نەدىن تاپتىڭ بۇ سوقۇمنى»
 دېگەنغۇ زامانلاردا،
 ئىشكايلىدىكى (1) سەگۈنى،
 ئەكىرىپ قويپ قويىدۇم دە [ر] مە، —
 شۇنداققىنا دەپ تۈ [ر] دى.
 ھېلىقى يالپۇزخان،
 پىشاڭنى سېلىپ قويپ،
 تۈگۈرۈكنىڭ ئاستىغا،
 سوقۇما قىلىپ قويدى.
 بايىقى توكا ياغچى،
 ئۆگزىدىن يۈگۈرۈپ كىرىپ،
 تام - تورۇسقا بىر قاراپ،
 ئۆيىنىڭ سەنىگە قارسا،
 شاخ - پۇتاقلىق بىر سوقۇما،
 كەرلىپقۇ ياتادۇ [ر].
 توكا ياغچى بۇنى كۆرۈپ:
 — ھوي خوتۇن، جاللات خوتۇن،
 مەن ئۆگزىگە چىكەتكەندە
 بىر سوقۇما پەيدا بولۇپ قاپتۇ.
 نەدىن تاپتىڭ بۇ سوقۇمنى، —
 دېگەنغۇ زامانلا [ر] دا،
 — سىلە ئۆگزىگە چىكەتكەندە،
 سەن ئۆيىنى مەزمۇت سالماي،
 ئايۋاننىڭ تۈگۈرىكى
 تۈگۈرىكى بېسىپ كەتكەن.
 ئىشكايلىدىكى سەگۈنى،
 ئەكىرىپ قويپ قويىدۇم، —
 (1) ئىشكايلىكى — ئىشك ئالدىدىكى.

گەپنى ئاستا قىلىڭلا [ر]،
 مەن سىلنىڭ داداڭلا [ر].
 شۇنداققىنا دەپ تۇردى.
 — ھوي باللا، يۈگۈ [ر] باللا،
 ما [ۋۇ] گاداي نېمە دەيدۇ،
 مەن سېنىڭ داداڭ دەيدۇ.
 تەپ ما [ۋۇ] گادايىنىڭ قوڭىغا. —
 دېگەنخۇ زامانلا [ر] دا،
 تەپكىلىما تۇردى قوڭىغا:
 «كاپپاڭ - كۈپپۇڭ، كاپپاڭ - كۈپپۇڭ،
 كاپپاڭ - كۈپپۇڭ، كاپپاڭ - كۈپپۇڭ...»
 بىر مىڭ نەچچە يۈزنى تەپتى.
 ئە [ر] ز قىلغىلى ھېكىم يوق،
 مازا [ر] بېشىغا يەتكەندە،
 ھېكىم بېگىم، ئەلىماخۇنۇم،
 قاسساپ ئاداشنى كۆرۈپ،
 — ھوي ئاداش، قاسساپ ئاداش،
 سىلە قايشقا بارغانمۇ،
 يالپۇزخاننى ئالغانمۇ،
 ئەگىناياغنى سالغانمۇ،
 سوقۇما قىلىپ قويغانمۇ،
 يالپۇزخاننىڭ قېشىدىن
 مەشەگە تېچىپ كەلدىڭمۇ،
 كىڭلە 1) ئاداش قاسساپ ئاداش،
 بىر ئوراندا ئولتۇرايلى.
 ئورانغا كىرىپ ئولتۇ [ر] دى.
 تېزەكتە ئىس سەپ ئولتۇ [ر] دى.

شاخ - پۇتقىڭنى ئېلىۋېتىپ،
 تۆت چاسا قىلىپ قويىتىتىم،
 بويناڭلىرىڭدىن كېسىۋېتىپ،
 ھەم سىلىق قىلىپ قويىتىتىم، —
 شۇنداققىنا دېگەندە
 جان ئاچچىقتا يۈگۈرۈپ قاچتى،
 داۋزا ئالدىغا با [ر] غاندا،
 داۋزىسىغا بىرنى ئۇستى.
 چوڭ بالىسى يۈگۈرۈپ چىقتى.
 — ھوي باللا، يۈگۈ [ر] باللا،
 دادام بارا [ر] غا كەتدىن.
 قوينى جىق ئەكە [ل] گەندۇ،
 پايدىنى كۆپ تاپقاندۇ، —
 شۇنداققىنا دەپ ئەمدى،
 چوڭ بالىسى يۈگۈرۈپ چىقسا
 قىپ يالڭاچقىنا بىر گاداي،
 تۇ [ر] غىنىنى كۆرۈپ ئەمدى:
 — مەيەدە بىر نە [ر] سە كەپ قاپتۇ،
 يا ئېيىقمۇ، ئادەممۇ،
 يا ساراڭمۇ بۇ ھايۋانمۇ،
 قىپ يالڭاچقىنا تۇرادۇ.
 تەپ ما [ۋۇ] گادايىنىڭ قوڭىغا، —
 شۇنداققىنا دېگەندە،
 — ھاي بالام، جېنىم بالام،

(چۆچەك)

تى، — دەپتۇ.

پادىشاھ مەلىكىسىنىڭ مەسلىمىتى بىلەن سەپەرگە تەييارلىنىپتۇ. تەييارلىق پۈتكەندىن كېيىن، پادىشاھ، ۋەزىر ۋە لەشكەر-چەۋەندازلىرى بىلەن سەپەرگە ئاتىلىنىپتۇ. ئۇلار شەھەردىن چىقىپ بىر مەھەل ماڭغاندىن كېيىن بىر مەھەللىدىن ئۆتۈپتۇ. مەھەللىنىڭ چېتىدىكى يول ئۈستىدىكى توپىدا يۈز-كۆزى، بەدەنلىرى قاسماق بولۇپ كەتكەن بىر ئوغۇل، بىر قىز بالا قىپ-يا-لىڭاچ ھالدا ئويىناۋاتقىدەك. بۇلارنى كۆزگەن پادىشاھ:

— ئەجىبا، بۇ قانداق تەغدىر، قانداق قىسمەت؟ دەپتۇ ئۆز-ئۆزىگە، — پەر-زەنت ئۈچۈن ئوت-كاۋاپ بولۇۋاتقان مەندەك بىر پادىشاھقا پەرزەنت نېسىپ بولماي، بالىلىرى تۇرماق ئۆز چېنىنى جان ئېتمەلەيدى يۈرگەنلەرگە قوشلاپ پەرزەنت نېسىپ بوپتۇ!

بۇرۇنقى زاماندا بىر پادىشاھ ئۆتكەندە،

كەن، ئۇ ياش چېغىدىلا ھۆسنى-جامالى تولۇن ئايدەك گۈزەل بىر مەلىكىگە ئۆيلى-نىپتۇ ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئۇزۇن يىللار بىرگە ئۆتۈپتۇ. لېكىن ئۇلار پەرزەنت يۈزى كۆر-مەپتۇ. پادىشاھ بۇنىڭغا بەكمۇ بىئارام بولىدەكەن. ئۇلار پەرزەنت تەلەپ قىلىپ كېچە-كۈندۈز دۇئا-تىلاۋەت قىپتۇ. تېۋىپلارنىڭ مەسلىمىتى بىلەن ھەر خىل سەۋەپلەرنىمۇ قىلىپ بېقىپتۇ. بىراق مەلىكىدە ھېچقانداق ئۆزگىرىش بولماپتۇ. كۈنلەر كەينىدىن ئايلار، ئايلار كەينىدىن يىللار ئۆتۈۋېرىپتۇ. پادىشاھ بولسا پەرزەنت پىراقىدا كۆيۈۋېرىپتۇ. كۈن-لەرنىڭ بىرىدە مەلىكە:

— ئەي ئولۇغ شاھىم! بۇنداق قايغۇ-

ھەسرەتتە يۈرۈۋەرسە ئۆزلىرىگە ئازار يې-تىپ قالارمىكەن. بىرەر قېتىم تاغ-داۋان، دەشتى-باياۋانلاردا ئايلىنىپ، شىكار قىلىپ، كۆڭۈللىرىنى ئېچىپ كەلسە ياخشى بولات-

دا پەرزەنت بولمىغاچقا، بىر كۈنى بولمىسا بىر كۈنى ھامىنى مېنى قوغلىۋېتىدۇ. ئالدىن ئالا ئۆ- زۈمنى غەملەۋالاي، دەپ ئۆز-ئۆزىگە پىچىرلاپتۇ ۋە ئۆزىگە تېگىشلىك مال - دۇنياسىنى يۆتكەپ قويۇپتۇ. مەلىكىنىڭ مەخسۇس پادىشاھ ئۆزىلا ئىشلىتىدىغان ئالتۇن ئىۋرىققا ئىشتىياقى بولسىمۇ، ئەمما پادىشاھنىڭ غەزىۋىدىن قور- قۇپ، ئۇنى يۆتكەشكە قولى بارماپتۇ. بىراق ھېچبولمىغاندا، شۇ ئالتۇن ئىۋرىققا بولسىمۇ تەرەت ئېلىۋالغۇسى كېلىپ، بىر كېنەزەكنى زۈمرەت كۆلىدىن ئىدشۇ ئىۋرىققا سۇ ئىك- لىشكە بۇيرۇپتۇ. كېنەزەك كۆلىدىن سۇ ئېلى- ۋاتقاندا، ئالتۇن ئىۋرىقنىڭ ئىچىگە قۇرت- نىڭ كىرىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ قاپتۇ. كېنەزەك ئالتۇن ئىۋرىقنى بىر قانچە قېتىم چايقاپ سۈيىنى تۆككەن بولسىمۇ، قۇرت زادى كۆرۈنمەپتۇ. كېنەزەك مەلىكىدىن قورققانسېرى قورتمۇ ئىۋرىقتىن چىقماپتۇ، كېنەزەك قۇرۇتنى ئىۋرىقتىن چىقىرىش ھەلەكچىلىكى بىلەن بولۇۋاتقىنىدا، مەلىكە كېلىپ ئاچچىق بىلەن كېنەزەككە ۋارقىراپتۇ. كېنەزەك «ئەمدى تۈگەشتىم» دەپ ئويلاپ، چىرايىدا قان قال- مىغان ھالدا مەلىكىنىڭ ئالدىغا دىر - دىر تىتىرەپ كەپتۇ. مەلىكە كېنەزەككە:

— بۇ ئالتۇن ئىۋرىقنى مېنىڭ بىرەر قېتىم ئىشلەتكىنىمگە سېنىڭمۇ تارلىقىڭ كېلى- ۋاتامدۇ؟ — دەپ كايىپتۇ.

كېنەزەك ھودۇقۇپ كەتكەنلىكتىن، ئاغ- زى گەپكە كەلمەپتۇ ۋە ئالاقىزادىلىك ئىچى- دە مەلىكىنىڭ قولىغا سۇ قويۇپتۇ. قېرىشقان- دەك جۈمەكتىن سۇ ئۇرغۇپ چىقماي تامچى- لاپ چىقىپتۇ.

— سۈنى نېمەڭگە ئايائىتىڭ كۆتۈرۈپ قۇيمايمەن — دەپ كېنەزەككە ۋارقىراپتۇ، مەلىكە.

پادىشاھ ھەمياندىن بىر تىللا ئېلىپ، ھېلىقى نارسىدىلەرگە بېرىپتۇ - دە، ئۆز يۈ- لىغا راۋان بوپتۇ. ئۇلار تاغلار ئېشىپتۇ، جاڭگال - ئورمانلارنى ئارلاپتۇ، چۆل - بايا- ۋانلارنى كېزىپتۇ. شىكار بەكمۇ كۆڭۈللۈك ئۆتۈپتۇ. پادىشاھ شىكاردىن قايتىشىدا يەنە شۇ مەھەللىگە يېتىپ كەپتۇ. ھېلىقى ئىككى بالا يەنە يول ئۈستىدە ئويناۋاتقان بولس- مۇ، ئەمما يېڭى ئىشتان كىيىۋالغانىكەن، بۇنى كۆرگەن پادىشاھ تېخىمۇ ھەسرەتلەنگەن ھالدا ئوردىغا قايتىپ كەپتۇ.

مەلىكە پادىشاھنى يەنە بىر قېتىم شى- كارغا چىقىپ، كۆڭۈل ئېچىپ ئويناپ كېلىش- كە ماقۇل كەلتۈرۈپ، چوڭ تەييارلىق بىلەن يولغا ساپتۇ. پادىشاھ شەھەردىن چىقىپ، ھېلىقى مەھەللىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ ھې- لىقى ئىككى بالىنىڭ يول ئۈستىدە ئويناپ يۈرگەنلىكىنى كۆرۈپتۇ ۋە ئۇلارغا يەنە بىر تىللانى تۇتقۇزۇپ قويۇپ ئۆتۈپ كېتىپتۇ. پادىشاھ شىكاردىن قايتىپ، شۇ مەھەللىگە كەلگەندە، بالىلار بىر قوردىن يېڭى كېيىم كىيىشىپ، يولنىڭ چېتىدە ئويناۋاتقىدەك، بىر - بىرلىرىنىڭ كىيىملىرى توپا بولۇپ كەتسە قېقىشىپ قويۇشقىدەك. بالىلار يۈي- نۇپ - تارالغاندىن كېيىن، ھۆسنى - جامالى گۈلدەك ئېچىلىپ كەتكەنىدىن. بۇنى كۆر- گەن پادىشاھنىڭ يۈرىكى تېخىمۇ ئېچىشىپتۇ. رەڭگى - روھى سولشىپ، ساماندىك سارغ- يىپتۇ. مەلىكە پادىشاھنىڭ كۆڭلى ئۆسسۇن دەپ، ئۈچىنچى قېتىم يەنە شىكارغا چوڭ تەييارلىقلار بىلەن يولغا ساپتۇ.

مەلىكە پادىشاھنى يولغا سېلىۋەتكەندىن كېيىن، قاتتىق ئۇيغۇ پېتىپتۇ. «پادىشاھنىڭ كۆڭلى كۆتۈرۈلسۇن دېسەم بارغانسېرى كېسەل تارتقان ئادەمدەك بولۇپ كېتىۋاتىدۇ... ئارىمىز -

مەلىكە، — مەن بىر لەئلىگە ئىگە بولدۇم.
— ھەقىچان دادامدىن قالغان گۆھەر.

دۇ، — دەپتۇ پادىشاھ.

— سىلى دېگەن ئۇ گۆھەرگە قاداق
چۈشكەن. مەن دېگەن گۆھەر لەئلى تاش
شۇنداق چىرايلىق، جۇلالىق، بېجىرىم، —
دەپتۇ مەلىكە ۋە لەئلى تاشنىڭ قانداق
پەيدا بولغانلىقىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— قېنى مەن كۆرۈپ باقاي، ئېلىپ
چىققىن دەپتۇ پادىشاھ.

مەلىكە ھۇجرىسىغا يۈگۈرۈپ كىرىپ
ساندۇقنى ئېچىپ قارىسا ساندۇق ئىچىدە
ئون تۆت كۈنلۈك تولۇن ئايدەك نۇرانە بىر
ئوغۇل بوۋاق بىر غېرىش كىندىكى بىلەن
ياتقىدەك. بۇنى كۆرگەن مەلىكە «ۋاي»

كېنىزەك سۇنى كۆتۈرۈپ قۇيۇپتىكەن،
بىر قارا باش قۇرت مەلىكىنىڭ قولىغا سو-
زۇلۇپ چۈشۈپتۇ، كېنىزەك قورققانلىقىدىن
ئۆزىنى دالدىغا ئاپتۇ. قۇرت مەلىكىنىڭ
قەلغە چۈشۈپتۇ. دە، لەئلىگە ئايلىنىپ قاپ-
تۇ. مەلىكىمۇ چاندۇرماستىن ئۇنى ئوراپ
سا. ۇققا سېلىپ قويۇپتۇ. پادىشاھ شىكاردىن
كېچىكىۋېرەك كەپتۇ. لېكىن پادىشاھدا كۆڭ-
لى ئېچىلغانلىقىنىڭ ئالامىتى كۆرۈنمەپتۇ.
مەلىكە پادىشاھنى بۇ قېتىم ئۆتكەن ۋاقىتتىن
كىندىمۇ قىزغىن، خۇشچىراي كۈتۈپتۇ. پا-
دىشاھ مەلىكىنىڭ بۇ خۇش مۇئامىلىسىدىن
رازى بويۇتۇ ۋە بۇنىڭدا بىرەر سىر بارلىقىنى
پەملەپتۇ.

— ئەي قەدىرلىك شاھىم، — دەپتۇ

پادىشاھ ساندۇق ئىچىدە چىرايىدىن نۇر يې-
غىپ تۇرغان ئوغۇل بوۋاقنى كۆرۈپتۇ. پادى-
شاھ دەسلەپتە ھەيران بويۇتۇ، كېيىن لەئلى
تاشنىڭ خىسلىتى ئىكەنلىكىنى بىلىپ، خۇ-
شاللىقىدا قېنى قېنىغا پاتماي قاپتۇ. شۇ

دەپ بىرلا ۋارقىراپتۇ. دە، تېلىق قاپتۇ.
پادىشاھ ئاۋازىنى ئاڭلاپ دەررۇ ھۇجرىغا كىرىپ-
تۇ. ھوشسىز ياتقان مەلىكىسىنى كۆرۈپتۇ.
يۈزىگە مۇزدەك زەمەمنى سېپىپ سەگىتىپ
تۇ. مەلىكە پادىشاھنى ساندۇققا ئىما قىپتۇ.

غىدەك. ۋەزىرلەر بۇنىڭدىن ھەيران بوپتۇ. ئات چاپتۇرۇپ خۇش خەۋەرلەرنى سورۇنغا يەتكۈزۈپتۇ. دانىشمەنلەر شاھزادىنىڭ ئىسمىنى «لەئلى بانۇم» بولسۇن دېيىشىپتۇ. بۇ ئىسىم ھەممىگە ماقۇل كەپتۇ.

پادىشاھ شاھزادە لەئلى بانۇمنى مەخسۇس چارىباغدا تەربىيەلەپتۇ. شاھزادە بالاغەتكە يەتكەندە، ھۆسىنى - جامالدا تەڭداشسىز يىگىت بولۇپ يېتىلىپتۇ. ئەدەب - ئەخلاىق، ئىلىم بابىدا كامالەتكە يېتىپتۇ. پادىشاھ ئۆمۈرىنىڭ ئاخىرىدا شاھزادىنى ئۆيىلەپ، ئاندىن پادىشاھلىق تەختىگە ئولتۇرغۇزۇشنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ. ئاخىرى ئوڭ قول ۋەزىرىگە، شاھزادىنىڭ رەسمىنى ئېلىپ، يىراق يۇرت ۋە پادىشاھلىقلارنى ئارىلاپ، شاھزادىگە ئوخشاش ھۆسىنى - جامالدا كامالەتكە يەتكەن گۈزەل قىزىدىن دېرەك ئېلىپ كېلىشنى تاپشۇرۇپتۇ.

ئوڭ قول ۋەزىر ئۈچ ئايلىق ئۇزۇق تەييارلاپتۇ، قىممەت باھالىق ئېسىل سوۋغا - سالاملارنى تېگىپتۇ، ئۇلارنى تۈگىگەن ئارتىپ، تاللانغان قىزنى نەۋكەر بىلەن ھۆسىنى - جامالدا شاھزادىگە تەڭ كېلەلەيدىغان گۈزەل قىزنى ئىزدەپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ.

پادىشاھنىڭ ئوڭ قول ۋەزىرى تاغ - داۋانلارنى ئېشىپ، دەشتى - چۆللەرنى كېزىپ، شاھزادىنىڭ ئەلچىسى بولۇپ يۈرۈۋەرگەن. ئۇنىڭ گەپنى شاھزادىنىڭ پېشانىسىگە يۈتۈلگەن گۈزەل قىزىدىن باشلايلى:

لەئلى بانۇملارنىڭ يۇرتىدىن قىزىق مىڭ چاقىرىم يىراقلىقتىكى بىر ئەلدە بىر پادىشاھ بار ئىكەن. ئۇ ناھايىتى قۇدرەتلىك بولۇپ، مال - دۇنياسى ھېسابسىز ئىكەن. بىراق بۇ پادىشاھمۇ ئۆمرىدە پەرزەنت يۈزى

مىنۇتتىن تارتىپلا پادىشاھنىڭ چىرايىدا تەبەسسۇم، رەڭگىدە قىزىللىق، مىچەزىدە خۇش - پېللىق پەيدا بوپتۇ، بالىنىڭ قىزىق - شۇش بىلەن پادىشاھ توققۇز پادىشاھلىقىنى بۇ شاھزادىنىڭ بۆشۈك توي مۇراسىمىغا چاقىرىپتۇ. توققۇز پادىشاھلىقنىڭ شاھ، ۋەزىرلىرى، ئۆلىما، قازى - كالان، لەشكەر باشلىق، سەردارلىرى بۇ پادىشاھنىڭ ئۆمرىدىكى بىردىنبىر پەرزەنتىگە ھەددى ھېسابسىز سوۋغا - سالاملار بىلەن كەپتۇ. نەچچە كۈنلەپ داش قازانلار قايناپتۇ. خىلمۇ - خىل سورۇنلاردا خىلمۇ - خىل بەزمىلەر بوپتۇ، ئويۇن - تاماشا، ئىلىم - تەھسىل، قېلىچىۋازلىق، نەغمە - ناۋا، سۆھبەتلەر بوپتۇ. توي مەرىكىسى ئەنە شۇنداق ئۆتكۈزۈلۈپتۇ. ئاخىرىدا يۇرت كاتتىلىرى، قازى - مۇپتىلار، شاھ - سەردارلار ئالدىدا بۇ شاھزادىگە ئىسىم تاللاپتۇ. ھەر قايسىلىرىنىڭ تاپقان ئىسىملىرى شاھزادىگە زادى ماس كەلمەپتۇ. تالاش - تارتىشلاردىن كېيىن، شاھزادىنىڭ قىزى سۈيى تۈگۈلگەن يەرنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ ئىسىم تاللىماقچى بوپتۇ. پادىشاھ:

— بۇ پەرزەنتنىڭ قىزى سۈيى نەگە تۈگۈلگەن، — دەپ سوراپتۇ.

— ئۇلۇغ شاھىم، شاھزادىنىڭ قىزى سۈيى تۈگۈلگەن يەرنى كىشىلەرنىڭ دەسسىپ قويۇشىدىن ئېھتىيات قىلىپ، دەرياغا تۈگۈلگەندىن، — دېيىشىپتۇ ۋەزىرلەر.

— ئۇنداق بولسا سۇ تۈگۈلگەن ئورۇننى كۆرۈپ كېلىڭلار، — دەپتۇ پادىشاھ.

ۋەزىرلەر دەرھال دەريا بويىسىغا ئات چاپتۇرۇپتۇ. قىزى سۈيى تۈگۈلگەن يەرگە بېرىپتۇ. قارىغىدەك بولسا، سۇ تۈگۈلگەن يەردە بىر قاينام پەيدا بولۇپ، قاينامدا سۇ بىلەن لەئلى تاشلار ئۆركەشەپ تۇر.

پادشاھ توققۇز يۇرت، توققۇز پادشاھلىقتىن توقسان توققۇز پادشاھ، ۋەزىر، ئۆلىما، سەر-دارلارنى، مەلىكە - خانلارنى تەكلىپ قىلىپ، چوڭ بۆشۈك توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. قىزغا ئىسىم قويۇشنى مەسلىھەتلىشىپتۇ. ھەر قايسىلىرى ئەڭ ياخشى ئىسىملارنى تاللاپتۇ، ئىسىملارغا كىتابلاردىن ئەڭ ياخشى تەبىر-لەرنى بېرىشىپتۇ. بىراق بۇ ئىسىملار قىزغا لايىق كەلمەپتۇ. ئاخىرى مەلىكىنىڭ كۆڭۈل ئارزۇسى بويىچە بولۇشنى ھەممە لايىق كۆ-رۈپتۇ. مەلىكە ئالتۇن بېلىقنى يېگەن ۋاقىتىدا ئاغزىغا بىر تال كىچىك لەئلى تاش چىققانلىقىنى ئېيتىپ، شاھ لايىق كىرۈرسە «شېرىنباۋۇم» دەپ ئىسىم قويسا بولىدىغانلىقىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. شاھ مەلىكىسىدىن بەك رازى بوپتۇ. شۇنداق قىلىپ بۇ قىز پەرزەنتكە «شېرىنباۋۇم» دەپ ئىسىم قويۇ-لۇپتۇ. شېرىنباۋۇمنى ئالاھىدە ئېتىۋار بىلەن مەخسۇس ئىنىكئانىلار تەربىيەلەپتۇ. مەلىكە مەخسۇس چارباغدا نۇرغۇن كېنەزەكلەرنىڭ مۇھاپىزىتىدە ئۆسۈپتۇ. شۇنداق قىلىپ، شېرىنباۋۇمۇ بالاغەتكە يېتىپتۇ. ھۆسنى-جامال، ئەدەپ - پەزىلەتتە شۇ ئەتراپتا بىرەر قىز ياكى يىگىت ئۇنىڭ بىلەن تەڭ كېلەلمەيدىكەن.

ئەمدى بىز لەئلى بانۇمنىڭ دادىسى سەپەرگە ئاتلاندىغان ئوڭ قول ۋەزىرگە قايتىپ كېلەيلى:

ئوڭ قول ۋەزىر لەئلى بانۇمنىڭ پې-شانىسىگە پۈتۈلگەن گۈزەل قىزدىن دېرەك ئېلىش يولىدا توختىماي دېگمۇۋېرىپتۇ. كۈن-لەر ئۆتۈپتۇ. ئايلار ئۆتۈپتۇ، نۇرغۇن شە-ھەرلەرنىڭ پادشاھلىرى بىلەن كۆرۈشۈپتۇ، مەسلىھەتلىشىپتۇ. گۈزەل قىز - كېنەزەكلەرنى كۆرۈپتۇ، بىراق لەئلى بانۇمغا تەڭلىشەلەي-

كۆرمىگەنىكەن. شۇڭا، ئۇ ئۆزى دۇنيادىن ئۆت-كەندە بۇ پادشاھلىقنىڭ ئاقىۋىتى نېمە بولىدۇ-خانىلىقىدىن ئەنسىرەيدىكەن. پەرزەنت دەردىدە ئۇنىڭ چىرايى ساماندىك سارغىيىپ نەچچە يىل كېسەل بولغان ئادەمدەك بولۇپ كەت-كەنىكەن.

بۇ پادشاھنىڭ مەلىكىسى پادشاھنىڭ بۇھالىغا چۈشۈپ قېلىشنى ئۆزىنىڭ بېتە-لەيلىكىدىن، «شور» پېشانىسىدىن كۆرىدىكەن. پادشاھنىڭ غەزىۋىگە ئۇچراپ قېلىشىدىن بەك-مۇ ئەنسىرەيدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەلىكە پادشاھنىڭ دەريا بويىدا سەيلە قىلىپ، بېلىق تۇتۇپ، ئويناپ كۆڭۈل ئېچىپ كېلىشنى ئىلتىماس قىپتۇ. پادشاھ مەلىكىسىنىڭ بۇ ئۇمىدىنى يەردە قويماستىن ئۇچۇن ماقۇل بوپتۇ. بۇنىڭ بىلەن چېدىرلار دەريا بويىغا تىكىلىپتۇ، يېڭى تورلار تەييارلىنىپتۇ. پادشاھ بىلەن مەلىكە ئۆز-بەختى - تەلەپلىرىنى سىناپ تور سېلىپتۇ. پادشاھ سالغان تورغا نۇر چاقىتىپ تۇرىدىغان بىر ئالتۇن بېلىق چۈشۈپتۇ. بۇنداق بېلىق ھېچقانداق بىر بېلىقچىنىڭ تورىغا چۈشۈپ باقمىغانىكەن. پادشاھ بۇ ئالتۇن بېلىقنى داڭلىق ئاشپەزلەرگە پىشۇرغۇزۇپتۇ. ئاندىن مەلىكە بىلەن مەزە قىلىپ يەپتۇ. شۇ كۈن-دىن باشلاپ مەلىكە ھامىلدار بوپتۇ.

پادشاھ پەرزەنت ئىزىمىدە مەلىكىگە بولغان مۇھەببىتى ئېشىپتۇ، ئۇنى قەدىرلەپ-تۇ. مەلىكە شۇنداق ئىززەت - ھۆرمەت ئى-چىدە توققۇز ئاي، توققۇز كۈننى ئۆتكۈزۈپ-تۇ، ئاخىرى مەلىكىنىڭ كۆزى يورۇپتۇ. ئاي دېسە ئاغزى بار، كۈن دېسە كۆزى بار پەرى سۈرەتلىك بىر گۈزەل قىز پەرزەنت دۇنياغا كۆز ئېچىپتۇ. پادشاھ ئۆز پەرزەندى-نىڭ بولغانلىقىدىن بەكمۇ خۇشال بوپتۇ.

— ئەي ئۇلۇغ، زات — دەپ سۆز باش-
لاپتۇ پادشاھ، — سىلەرنىڭ بىرنەچچە كۈندىن
بېرىقى يۈرۈش — تۇرۇشىڭلاردىن مەلۇم مەق-
سەت يوشۇرۇنغانلىقىنى بىلدۈرۈپ. سەممىيلىك
بىلەن بىزنى قانائەتلىندۈرگەيسىلەر.
«مېھمان ۋەزىر سەپەر قىلىشتىكى ئەينى
ئەھۋالنى ئاشكارىلىمىسا بولمايدىغانلىقىنى
بىلىپتۇ» — دە:

— ئەي ئۇلۇغ شاھ! راستىنلا ھەقىقىي
مۇددىئايىمىز باشقا ئىدى. ئۇنى بىرەر شە-
پىنى بىلىمىدى تۇرۇپ، ئۆزلىرىگە مەلۇم قى-
لىشنى ئانچە، لايىق تاپمىغاندۇق. پادشاھ-
ھىمىزنىڭ لەئلى بانۇم ئىسىملىك بىرلا شا-
ھزادىسى بار ئىدى، ئۇ ھۆسنى — جامالدا
تەڭداشسىز ئىدى، چىرايلىقلار بابىنىڭ سۇل-
تانى ئىدى. بىز شۇ شاھزادىگە ھۆسنى —
جامالدا، ئەخلاق پەزىلەتتە تەڭلىشەلەيدىغان
بىر گۈزەل قىزىدىن دېرەك ئېلىش ئۈچۈن
جاھان كېزىپ يۈرمىز، — دەپتۇ مېھمان
ۋەزىر.

— ئەي زات، مالال كەلمىسە، شۇ
شاھزادىنىڭ رەسمىنى كۆرۈپ باقساق، —
دەپتۇ پادشاھ.

«مېھمان ۋەزىر دەرھال لەئلى بانۇمنىڭ
رەسمىنى ئېلىپ، پادشاھقا ئىككى قوللاپ
سۈنۈپتۇ. پادشاھ رەسمىنى قولىغا ئېلىپ،
دۇنياغا مۇنداق بىر گۈزەل ئىنساننىڭ تۆ-
رەلگەنلىكىگە ئاپىرىن ئوقۇپتۇ. ئۇنى ئۆزىگە
كۈيۈغۇل قىلىۋالالسا، دۇنيانىڭ بەختى
شۇ ئىكەنلىكىنى پەلەمپەتۇ. مېھمانلارغا بول-
غان ھۈرمەتى تېخىمۇ ئېشىپتۇ. ئەمما دەس-
لەپكى قېتىمدا ئۆز قىزىنىڭ ئەھۋالىدىن
ئۇلارغا بىر نەرسە دەپ بەرمەپتۇ. پادشاھ-
نىڭ ئوي — خىيالى شۇ شاھزادىدىلا بولۇپ
قاپتۇ. پادشاھنىڭ ۋەزىرلىرى ئۆز شاھنىڭ

دىغان بىرمۇ قىزىنى ئۇچرىتالمىپتۇ. شۇنداق
بولسىمۇ يولدىن قايتىپتۇ. ئوڭ قول ۋەزىر
قىرىق مىڭ چاقىرىم يولنى بېسىپ، ئاخىرى
شېرىبانىيەلەرنىڭ يۇرتىغا يېتىپ كەپتۇ.
ئوڭ قول ۋەزىر بۇ شەھەرگە ھەيۋەت بىلەن
كىرىپ كەپتۇ. بۇ شەھەرگە مۇنداق كاتتا
مېھمانلار كەمدىن — كەم كېلىدىكەن. شۇڭا
بۇ، پادشاھنىڭ بەكمۇ دىققىتىنى قوزغاپتۇ.
پادشاھ ۋەزىرلىرىنى ئەۋەتىپ ئۇلارنى ئورد-
ىغا تەكلىپ قىپتۇ. پادشاھ «بىر ھارغاندىن،
بىر ئاچقاندىن گەپ سورىما» دېگەن تەم-
سىلىگە ئەمەل قىلىپ، تېپىلىق ئامانلىق سو-
راشقاندىن كېيىن ئۇلارنى ياخشى كۈتۈپ،
ئېسىل تائاملار بىلەن مېھمان قىپتۇ. ئۇلار-
نىڭ ئارام ئېلىشى ئۈچۈن ياخشى تۈشەك-
لەرنى تەييارلاپ بېرىپتۇ.

ئەتىسى پادشاھ ۋەزىر ۋە سەردارلىرىنى
ئېلىپ، مېھمانلار بىلەن ھەمسۆھبەتتە بوپتۇ
ۋە بۇ تەرەپلەرگە قەدەم — تەشرىپ قىلىش
مۇددىئالىرىنى بىلىمەكچى بوپتۇ. بىراق مېھ-
مانلار تونۇشۇش، بىلىشىش، ئۆزئارا بار-
دى — كەلدى قىلىش ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى،
بۇ ئىشنى ئالدى بىلەن ئۆزلىرى باشلىغان-
لىقىنى ئېيتىپتۇ. پادشاھمۇ ئۇلارنىڭ ياخشى
نىيەتلىرىگە ھۆرمەت بىلدۈرۈپتۇ.

«مېھمانلار شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ پاد-
شاھلىقتا بىر مەزگىل تۇرۇپ قاپتۇ. زىيارەت-
تاۋاپ ئىشلىرىنى كۆپ قىپتۇ. چوڭ سورۇن-
لاردا مەرىكە — مەشرەپلەردە بوپتۇ. بىراق
مېھمانلارنىڭ بەزى ئىشلىرى پادشاھنى سەل
ئەنسىزچىلىككە سېلىپ قويۇپتۇ. پادشاھ ئۇ-
لارنىڭ باشتا بىر غەرىزى بارلىقىنى پەم-
لەپتۇ. پادشاھ مېھمان ۋەزىرىنى ھۇجۇرىغا
چاقىرىپتۇ. مېھمانلار تۇرۇشلۇق ئورۇننى
لەشكەرلەر قورشاپتۇ.

ۋەزىر ئۆز ھۇجرىسىدا ھاردۇق ئالغاچ لەئلى بانۇم بىلەن شېرىنباۋۇمنىڭ رەسىمىنى ئېلىپ قاراپ، ئۇلارنىڭ ھۆسىنى - جامالىدىن لەز-زەتلىنىپ ئولتۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا ياش قۇ-رامى لەئلى بانۇم بىلەن تەڭ ئوغلى كۆز ئالدىغا كەپتۇ. ئۇنىڭ بىچارە ھالىدىن كۆڭ-لى بۇزۇلۇپتۇ. شاھزادىنىڭ بەختى ئۈچۈن چاپا چېكىپ، ئۆز ئوغلى ئۈچۈن باش قا-تۇرمىغانلىقىدىن خەجىل بوپتۇ ۋە بىردىنلا بىر يامان نىيەت كۆڭلىگە كەپتۇ. شېرىنبا-نۇمنى ئوغلىغا ئېلىپ بېرىپ، ئوغلىنى پاد-شاھنىڭ ۋارىسى قىلماقچى بوپتۇ. ئۇ مۇشۇ خىياللار بىلەن تاڭنى تەسلىكتە ئاتقۇزۇپتۇ. ئەتىسى ۋەزىر يولغا چىقىشتىن بۇرۇن قىرىق نەۋكەرنىڭ ھەر بىرسىگە يۈز تىللا-دىن تارقىتىپ بېرىپتۇ. نەۋكەرلەر ۋەزىردىن بەكمۇ مىننەتدار بوپتۇ. ۋەزىر بۇ قېتىمقى سەپەردىن قايتىشىدا ئوردىغا چۈشمەي ئۆز ئۆيىگە چۈشۈپتۇ ۋە پادشاھقا خۇش خەۋەر يەتكۈزۈشكە ئادەم ئەۋەتتى.

— ئەي خوتۇن، — دەپتۇ ۋەزىر، — سەن بۇ قىزنىڭ رەسىمىنى كۆرۈپ باق، ئۆز ئوغلىمىزنىڭ غېمىنى يېمەي پادشاھ شاھ-ھزادىسىنىڭ غېمىنى قىلساق، خۇدامۇ راۋا كۆرمەس. مۇشۇ ئۆيدە پادشاھنى ئۇچۇقتۇ-رۇپ، كېچىلەپ يەتمىش پۇشتىنى قويماي يوقىتىپ ئۆزەم پادشاھ بولىمەن. شۇ چاغدا ئۆز شاھزادىمىزنىڭ يولىدا ماڭىمىز.

— ئوغلىمىز كېسەل دەردىدە توكۇر ۋە چوقۇر بولۇپ قالغان تۇرسا، ئۇ پادشاھ ما-قۇل كۆرەرمۇ؟ — دەپتۇ ۋەزىرنىڭ خوتۇنى. — مەن تەختكە ئولتۇرغاندا، ھېچكىمنىڭ مېنىڭ رايمىنى قايتۇرىدىغانغا ھەددى ئەمەس، ئاۋۋال يولى بىلەن، ئۈنىمىسا، ئەلەم بىلەن، — دەپتۇ ۋەزىر ۋە خوتۇنى ئىككىسى پادشاھ يېتىپ

ئۆزگىرىش ئەھۋالىنى بايقاپ شاھزادىنى كۈيۈغۇل قىلىۋېلىش نىيىتىنىڭ بارلىقىنى پەملەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار مېھمان-لارغا بۇ شاھنىڭ شېرىنباۋۇم ئىسمىلىك بىر قىزى بارلىقىنى، ئۇنىڭ چىرايلىقلار بازىر-دا لەئلى بانۇمغا تەڭ كېلەلەيدىغانلىقىنى مەلۇم قىپتۇ. مېھمان ۋەزىر، پادشاھ ھۇزۇرىغا ئەلچە سۈپىتىدە كېلىپ، شۇنداق دەپتۇ:

— ئەي ئۇلۇغ شاھ ئالىلىرى، خەۋەر تېپىشىمىزچە ئۆزلىرىنىڭ شېرىنباۋۇم ئىسم-لىك بىرلا قىز پەرزەنتلىرى بار ئىكەن. ئۇ لەئلى بانۇمغا ھەر جەھەتتىن تەڭ كېلەلەي-دىكەن. بىھۇرمەتلىك قىلىپ ئالدىلىرىغا كە-دۇق. ماللىق يەتمىسە، رەسىمىنى كۆرسەك، ناۋادا بىزنىڭ ئىزلىگەننىمىزدەك بولسا، شاھىمىزنىڭ ئۆزلىرى بىلەن قۇدا بولۇش ئارزۇسىنى يەتكۈزگەيمىز. لەئلى بانۇم بىلەن شې-رىنباۋۇمنىڭ بېشىنى بىر يەردە قىلىپ قويغايلىمىز. — ئەي ئۇلۇغ مېھمان ۋەزىر، — دەپ-تۇ پادشاھ، — بىزنى شۇنچە ئىززەت - ھۆر-مەتلىگەن ھەممەتلىرىگە رەھمەت. قىزىمىز شاھىڭلارنىڭ شاھزادىسىگە لايىق بولالسىلا، بۇ بىزنىڭ بەختىمىز.

پادشاھ شېرىنباۋۇمنىڭ رەسىمىنى كە-تۈرۈپتۇ ۋە مېھمان ۋەزىرگە سۈنۈپتۇ. ۋەزىر شېرىنباۋۇمنىڭ رەسىمىنى كۆرۈپ، ئۆزىنى يوقىتىپ قويۇپتۇ. قىز ئۇنىڭ پەرزىدىكى-دىنمۇ گۈزەل بولۇپ چىقىپتۇ. لەئلى بانۇم بىلەن شېرىنباۋۇمنىڭ رەسىمىنى بىر يەرگە قويغاندا، ئۇلاردىن ئاي ۋە قۇياشمۇ خەجىل بوپتۇ. مېھمان ۋەزىر بۇ خۇش خەۋەرنى ئېلىپ، ئۆز يۇرتىغا قايتىپتۇ.

ۋەزىر بىرنەچچە كۈنلۈك سەپەردىن كېيىن، چۆلىدىكى بىر قونالغۇغا چۈشۈپتۇ. بىر - ئىككى كۈن راسا ھاردۇغىنى ئېلىپتۇ.

لەرگە قول سۇنۇپتۇ، تاۋاقلاردىكى تائاملاردىن ئېلىپ يەپتۇ ۋە بىردەمدىلا زەھەرلىنىپ ئۆ-لۈپتۇ. ۋەزىر كېچىلەپ ئوردىغا تۇيۇقسىز ھۇ-جۇ قىلىپ، پادىشاھ ئوردىسىنى بېسىپ، ئۆي-ۋ-ئۆي پادىشاھ ئەۋلاتلىرىنى ئىزدەپ يۈرۈپ قېچالغانلىرىنىڭ كاللىسىنى ئاپتۇ. پادىشاھ قىر-رۇ-چىلىرىنىمۇ ئامان قويماپتۇ. ۋە-زىر لەئلى بانۇمنى، شاھ مەلىكىسىنى ۋە پا-دىشاھنىڭ يېقىن تۇغقانلىرىنى تاپالماپتۇ.

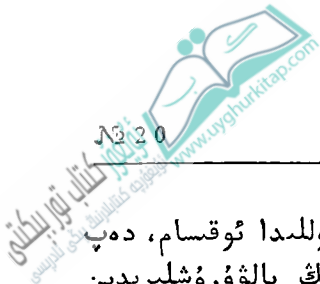
تاڭ ئاتقاندىن كېيىن ۋەزىر شەھەر خەلقىگە ئۆزىنى پادىشاھ دەپ جاكاللاپتۇ. ئىلگىرىكى پادىشاھنىڭ ئوغلى لەئلى بانۇمنى، شاھ مەلىكىسىنى، ئورۇق-تۇغقانلىرىنى تۇتۇپ ئەكىلىپ بەرسە ناھايىتى كۆپ ئىنئام بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. بىراق پۇقرالار يېڭى پادىشاھقا ئۇلار ھەققىدە ئۇچۇر بەرمەپتۇ.

لەئلى بانۇم شۇ ماڭغانچە تاغ-داۋانلار ئېشىپتۇ، دەريالار كېچىپتۇ، دەشتى چۆل-لەرنى كېزىپتۇ، ئۆڭكۈرلەردە تۈنەپتۇ. شۇ ھال-دا ئانىسى بىلەن قىرىق كېچە-كۈندۈز يول مېڭىپتۇ. يول ئازاۋى گۆر ئازاۋى دېگەندەك، ئۇلارنىڭ چىرايلىرى سولشىپتۇ، پۇت-قوللىرىنىڭ ماغدۇرى كېتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار بىر شەھەرنىڭ قارىسىنى كۆرۈپتۇ. نېمە بولساق ئادەم بار يەردە بولايلى دەپ مىڭ بىر جاپا بىلەن شەھەرنىڭ چېتىگە يېتىپ كەپتۇ. لەئلى بانۇم ئانىسىنى بىر دالدا يەرگە ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپ، قۇرساق تويغۇزغىدەك بىر نەرسە تېپىپ كېلىش ئۈچۈن ئۆزى شەھەر ئىچىگە كىرىپتۇ. ناۋاي-دىن بىرنەچچە نان ئاپتۇ، كاۋاپچىدىن كاۋاپ ئېلىپ، بىر تىللانى تاشلاپ بېرىپتۇ. كۈۋاپ-چىدا بىر تىللانى پارچىلىغىدەك پۇل بولمى-چاغچا، پارچىلاپ كېلىش ئۈچۈن ئۆز ئۆيىگە مېڭىپتۇ. لەئلى بانۇم «بەرگەن پۇلۇمنى ئاز

كەلگىچە لەززەتلىك تاماقلارنى تەييارلاپتۇ. پادىشاھنىڭ ئالدىغا قويۇلىدىغان تاۋاقلاردىكى تاماقلارغا زەھەر سېلىپمۇ ئۆلگۈرۈپتۇ.

پادىشاھ يېتىپ كېلىشى بىلەن ۋەزىر ئالدىغا چىقىپ كۈتۈۋاپتۇ، بەكمۇ قىزغىن ئەھۋال سۈرىشىپتۇ، بېرىپ قايتىقچە بولغان ئارىلىقتىكى ھەممە ئەھۋاللارنى پادىشاھقا بىرمۇ-بىر سۆزلەپ بېرىپ پادىشاھنى ئۆ-زىگە، رام قىلىۋاپتۇ. ئوڭ قول ۋەزىرنىڭ خوتۇنى بىلەن قىلىشقان گەپلىرىدىن ئۇلار-نىڭ نىيىتىنى پەللىۋالغان بىر كېنىزەك، پادىشاھنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىشقا چامى يەتمەيدى-غانلىقىغا كۆزى يېتىپ چىرايلىقلىقتا تەڭدىشى يوق شاھزادىنىڭ ياش چېنىنى بولسىمۇ قۇتۇل-دۇرۇپ قېلىشىنى ئويلاپتۇ. پادىشاھ ۋەزىرنىڭ ئۆيىگە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، كېنىزەك يوشۇرۇنسىمۇ دەرۋازىنىڭ سىرتىغا چىقىپتۇ. پادىشاھ دەرۋازىدىن كىرىپ كېتىشى بىلەن تەڭ، پادىشاھنى قوغداپ كەلگەن بىر نەۋ-كەرنى چەتكە تارتىپ ھەممە ئەھۋالنى ئېيى-تىپتۇ. نەۋكەر ئۇ يەرگە كىرسە، ئۆزىمۇ، پادىشاھنىڭ خوتۇن، بالا-چاقىسىمۇ، ئورۇق-تۇغقانلىرىمۇ قالماي ئۆلۈپ كېتىدىغانلىقىنى، شۇنىڭ ئۈچۈن شاھزادىگە تېزدىن خەۋەر قىلىپ دەرھال قاچۇرۇۋەتمىسە بولماي-دىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. نەۋكەر شۇ زامان ئوردىغا يۈگرەپتۇ. ۋە شاھزادە لەئلى بانۇم-غا ئەينەن ئەھۋالنى ئېيتىپ، ئانىسى قاتارلىق ئورۇق-تۇغقانلىرىنى ئېلىپ شەھەر دەرۋازى-سىدىن ۋاقىتدا چىقىۋېلىشىنى تاپىلاپتۇ. لەئ-لى بانۇم ئانىسىنى ئېلىپ، شەھەر دەرۋازىسىنى كېچىلىك تاقاشتىن ئىلگىرى شەھەر سىر-تىغا چىقىۋاپتۇ.

پادىشاھ ئوڭ قول ۋەزىرنىڭ مېھمىنى بولۇپ، داستىخانىدىكى تۈرلۈك نازۇ-نېمەت-

قىزلارنى ئوقۇتۇۋاتقان مولىدا ئوقسام، دەپ تۇرۇۋاپتۇ. لەئلى بانۇمنىڭ يالۋۇرۇشلىرىدىن كۆڭلى بۇزۇلغان ئانا بالىسىنىڭ رايىغا بېقىپ ماقۇل بوپتۇ ۋە بىر تاۋاق ئالتۇن ھەم ئېسىل رەخلەردىن ئېلىپ چارباغقا بېرىپتۇ. ئۇ مولىنىڭ يېنىغا كىرىپ:

— قەدەردان ئۇستاز، بىر يېتىم ئوغ-لۇم بار ئىدى، كىچىكىدىنلا قىزلار بىلەن بىللە ئوقۇغاچقا باشقا يەردە ئوقۇتالمىدىم. ئۆزلىرىنىڭ ئۇنىڭ ئاغزىغا ئىلىم سېلىپ قويۇشلىرىنى بەك ئارزۇ قىلاتتىم، — دەپتۇ. مولىم بۇ چارباغدا مەخسۇس پادىشاھنىڭ قىزىلا ئوقۇيدىغانلىقىنى، بۇ يەرگە ئەر-كەك چىۋىنىڭ كىرىشىگىمۇ رۇخسەت قىلىنمايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. شۇنداققەمۇ بىچارە ئانىنىڭ زارىغا ئىچ ئاغرىتىپ، ئاخىرى ما-قۇل بوپتۇ. بىراق لەئلى بانۇمنى قىزلارغا قوشاي ئايرىم ھۇجرىدا ساۋاق بېرىدىكەن ۋە قىزلاردىن بالدۇر قايتۇرۇۋېتىدىكەن.

بىر كۈنى لەئلى بانۇم يالغۇز ھۇجرىدا ساۋاق ئوقۇۋېتىپ ئىچى پۇشۇپتۇ ۋە ھۇجرىدىن چىقىپ چارباغنى ئايلىنىپتۇ. شۇ كۈنى شېرىن بانۇممۇ كېنىزە-كىلىرى بىلەن چارباغنى سەيلە قىلغىلى چىققانىكەن. ئۇلار ئايلىنىپ يۈرۈپ، زۇمرەت كۆلىنىڭ يېنىدا بىر-بىرى بىلەن دوقۇرۇشۇپ قاپتۇ. لەئلى بانۇم «ئاھ» دەپلا ھۇشسىز كېتىپتۇ. شېرىن بانۇممۇ «ئاھ» دېگىنىچە ھۇشسىز كېتىپتۇ. كېنىزە-كىلىرى پايىپتەك بولۇپ كېتىپتۇ. مولى بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ، چۆچۈپ كېتىپتۇ. كېنىزە-كىلىرى شېرىن بانۇمنى ھۇجرىغا قايتۇرۇپ كەپتۇ. لەئلى بانۇمنى ئۆز ھۇجرىسىغا ئېلىپ كەپتۇ. ئۇلار لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇم-نىڭ يۈزلىرىگە زەم-زەم سۈلىرىنى سېپىپ، خۇشپۇراق ئىپارلارنى پۇرۇتۇپ ئاران ھۇ-

كۆرۈپ شەھەر قازىسىغا ئەرز قىلغىلى ماڭغان ئوخشايدۇ» دەپ ئويلاپ كاۋاپچىنىڭ ئارقىسىدىن ۋارقىراپ مېڭىپتۇ. شۇنداق قىلىپ لەئلى بانۇم كاۋاپچىنىڭ ئارقىسىدىن ئۇنىڭ ئۆيىگىچە بېرىپتۇ. كاۋاپچىنىڭ ئانىسى لەئلى بانۇمنىڭ بۇ يۇرتنىڭ ئادىمى ئەمەسلىكىنى، ئۇنىڭ ئۇستىگە مال-دۇنيالىتى ئۆتكەن ئادەملەرنىڭ بالا-چاقىسى ئىكەنلىكىنى پەم-لەپتۇ. موماي لەئلى بانۇمنى ھۇرمەت بىلەن كۈتىۋاپتۇ. ۋە ئۇنىڭدىن ھال-ئەھۋال سو-راپتۇ. لەئلى بانۇم بېشىغا كەلگەن ئىشلار-نىڭ ھەممىسىنى ئۇلارغا بىرمۇ-بىر سۆزلەپ بېرىپتۇ. موماي ئۇلارنىڭ ھالىغا ئېچىنىپتۇ ۋە لەئلى بانۇم بىلەن ئۆز بالىسىنى ئېۋەتىپ لەئلى بانۇمنىڭ ئانىسىنى ئۆز ئۆيىگە ئەكەل-دۈرۈپتۇ. ئۇلارنى ياخشى تائاملار بىلەن تاماقلاندۇرۇپتۇ، بىر جۈمە ئوبدان دەم ئال-دۇرۇپتۇ.

لەئلى بانۇم ھاردۇقنى چىقىرىۋالغان-دىن كېيىن، شەھەرنى سەيلە قىلغىلى چىقىپتۇ. ئۇ ئايلىنىپ يۈرۈپ، بىر چارباغنىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا كېلىپ قاپتۇ ۋە ھېچبىر ئەيمەنمەستىنلا چارباغ ئىچىگە كىرىپتۇ. دەرۋازىۋەنلەر لەئلى بانۇمنىڭ كېلىشىكىن قەددى-قامىتى، نۇر يېغىپ تۇرغان چىرايىغا مەپتۇن بولۇپ، تەسلىشىپ قۇرۇت قە-لالماپتۇ. لەئلى بانۇم چارباغنى ئايلىنىپ بىر ھۇجرىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ بىر تەپ قىزنىڭ بىر مولىدا ئوقۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدە شېرىن بانۇم-مۇ بار ئىكەن. شېرىن بانۇمنىڭ ئىشقى مۇھەب-بەت ئوقى يۈرىكىگە قالدالغان شاھزادە، بىر ھازا ئۆزىنى يوقىتىپ قويۇپتۇ. ئۇنىڭ يېغىپ بىر چامداپ كەينىگە يېنىپتۇ. ئۇ ئانىسىنىڭ يېنىغا قايتىپ كېلىپ، چارباغدا بىر تەپ

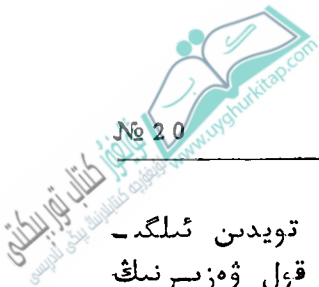
دەپتۇ - دە، «جاللات!» دەپ ۋارقىراپتۇ. مە -
لىكە پادىشاھقا ئازراق سەۋىر - تاقەت قىلىش -
نى تاپىلاپ، ئۇ يىگىتنىڭ رەسمىدىكى لەئلى
بانۇغا ئوخشايدىغانلىقىنى، ھەر ھالدا يىگىت -
تىن ئەھۋالنى ئېنىقلاپ، ئاندىن چارە قىل -
الانسۇمۇ كېچىكىدىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. پادى -
شاھ مەلىكىنىڭ گېپىنى خېلى ئورۇنلۇق دەپ
ئويلاپ، ئۆزى يوشۇرۇنچە چارباغقا بېرىپتۇ.
دەرەخلەر ئارىسىدىن كۆزىتىپتۇ. لەئلى بانۇم
بىلەن شېرىن بانۇم مەسلىھەتلىشىشكەندەكلا
ئۆز ھۇجرىلىرىدىن چىقىپ، زۇمرەت كۆل -
نىڭ بويىغا كېلىپ مۇگدۇشەپتۇ. پادىشاھ شۇ
چاغدا لەئلى بانۇمنىڭ چىرايىغا مەھلىيا بو -
لۇپ قاپتۇ ۋە بىر ھازادىن كېيىن، ئۆزىگە
«بۇ كۆرگەن ئىنسى - جىنىمدۇ، يا ھۆر پەرزات -
مىدۇ؟ ئىنسان بالىسىنىڭ بۇنداق گۈزەل بولۇشى
مۇمكىنمۇ؟» دەپتۇ. شۇ زامان شاھنىڭ ۋۇ -
جۇدىدىكى غەزەپ ئۇچقۇنلىرىنىڭ ئورنىنى
مېھرى - مۇھەببەت ئىگەللەپتۇ. پادىشاھ ئېسىنى
يىغىپ، قەلەبىدىكى رەسمىنى ئېچىپتۇ - دە،
ھاك - تاك قاپتۇ. «رەسىم ئادەم بولۇپ زۇم -
رەت كۆلىنىڭ بويىغا باردىمۇ، يا تىرىك
ئادەم قەغەزگە رەسىم بولۇپ كېلىۋالدىمۇ؟
بۇ سېھرىگەرلىكمۇ ياكى ھەقىقىي ئادەمدۇ؟»
دېگەنلەرنى خىيالىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ ۋە «دەل
شۇ لەئلى بانۇمنىڭ دەپ ئۆزى» كۆڭلى
ئىچىن تاپقاندىن كېيىن قايتىپتۇ.

پادىشاھ ئەتىسى چارباغقا ئالايىتەن كەپ -
تۇ ۋە لەئلى بانۇم تۇرۇۋاتقان ھۇجرىغا كىرىپ -
تۇ - دە، «سېنىڭ ئېتىڭ لەئلى بانۇمدۇ؟» دەپ
سورايتۇ. لەئلى بانۇم ھېچكىم تونۇمايدىغان
بىلىمىدىغان شەھەردە ئۇنىڭ ئېتىنى ئاتىغانلىق
بېشىغا گۈرۈزە بىلەن ئورغاندەك تويۇلۇپتۇ -
دە، ھۇشنى يوقۇتۇپ قېيۇپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭ
يۈزىگە ئىپار ھىدلىق زەدەم سۈيىنى سەپ -

شىغا كەلتۈرۈپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ ئىككىسى
باغدا بىللە سەيلە قىلىدىغان، بىر - بىرىگە
مۇەببەت ئىزھار قىلىدىغان بوپتۇ. ئۇلار
بىر - بىرىدىن بىرەر كۈن ئايرىلىپمۇ چىدال -
مايدىكەن. موللا كېنىزەكلەرگە ئۇلارنىڭ بۇ
ھالىنى ھېچكىمگە تىنماسلىقىنى، شاھ بىلىپ
قالسا ھەممىسىنىڭ كاللىسى كېتىدىغانلىقىنى
تاپىلاپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە كېنىزەكلەردىن بىرى
لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇمنىڭ چارباغدىن
كى ئەھۋالىنى مەلىكىگە ئېيتىپ قېيۇپتۇ.
مەلىكە «مېنىڭ قىزىمغا يېقىنلىشىشقا جۈرئەت
قىلغان كىمكىن؟ دەرھال باغلاپ كېلىنسۇن!»
دەپ غەزەپ بىلەن بۇيرۇق قىپتۇ ۋە ئۆزى
چارباقتا بېرىپتۇ. بىرقانچە نەۋرەكلەر لەئلى
بانۇمنى باغلاپ، مەلىكىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ
كېپتۇ. مەلىكە لەئلى بانۇمنىڭ ئاپتاپتەك
ھۆسىنى جامالىنى كۆرۈپ ئون بەش كۈنلۈك
تەلۈن ئاينى كۆرگەندەك بولۇپتۇ ۋە ئۇ يە -
گىتىنى باغلاتقانلىقىدىن بەك خەجىل بوپتۇ،
لەئلى بانۇمنى دەرھال يەشكۈزۈپ، ئۇنىڭدىن
ئەھۋال سورايتۇ، مەلىكىدا ياخشىراق ئوقۇش -
نى تاپىلاپتۇ. مەلىكە لەئلى بانۇمغا ئارتۇق -
چە گەپ - سۆز قىلماپتۇ.

مەلىكە چارباغدىن قايتىپ، شاھنىڭ
ئالدىغا كەپتۇ. شاھقا: چارباغقا ھۆسىنى -
جامالدا تەگدىشى يوق بىر يىگىتنىڭ كېلىپ
شېرىن بانۇم بىلەن ئارتام ھۇجرىدا تۇرۇپ شېن -
بانۇمنىڭ مەلىكىسىدا ئوقۇۋاتقانلىقىنى، ئىككىسى
ھەر كۈنى بىر - بىرى بىلەن ئۇچرىشىپ تۇ -
رىدىغانلىقىنى دەپ بېرىپتۇ. شاھ بۇنى ئاڭ -
لاپ قاتتىق غەزەپلىنىپتۇ. «ئەركەك چىۋى -
گە كۆرسەتمەي چوڭ قىلغان قىزىمنىڭ يە -
نىدا تۇرۇشقا جۈرئەت قىلغان قانداق بالا ئىكەن
ئۇ؟ ھازىر ئۇ ئۆزىنى جەھەننەمدە كۆرسۇن!»

دۇرۇشقا ۋەدە قىپتۇ. ئەمما تويدىن ئىلگىرى لەشكەر توپلاپ، ئوڭ قورل ۋەزىرىنىڭ يامان نىيىتىدىن ساقلىنىشىنى ئويلاپتۇ.

دەل شۇ چاغدا ھېلىقى ئوڭ قورل ۋەزىرىمۇ پادىشاھلىق تاجىنى كىيىپ، ۋاقىتنى ئۆتكۈزمەي تېزلىك بىلەن لەشكەر تارتىپ يېتىپ كەپتۇ. بۇ پادىشاھ لەشكەر توپلاشقا ئۆلگۈرەلمەپتۇ. ئامالسىز قالغان پادىشاھچانە دۇرماي ئۇلارنىڭ ئالدىدا چىقىپ قارشى ئاپتۇ ۋە داۋا-دۇمباق چىقىلىپ ئۇلارنى شەھەرگە باشلاپ كىرىپتۇ، داش قازانلارنى ئېسىشىپتۇ. كۆرۈنۈشتە تەي مەرىكىسىنى قىزىتىۋېتىپتۇ، ئاستىرىتىن لەشكەر توپلاپ جەڭگە تەييارلىنىپتۇ. يالغان قوي مەرىكىلىرى ئاخىرلىشىپ، نىكاھ كۈنلىرى يېتىپ كەلگىچە جەڭ تەييارلىقىمۇ پۈتۈپتۇ. شاملىق تاج كىيىۋالغان ئوڭ قورل ۋەزىرى بۇنىڭدىن پۈتۈنلەي خەۋەرسىز قاپتۇ. دە، «بۇ پادىشاھ ماڭا چىن كۆڭلى بىلەن قۇدا بولغىدەك» دەپ، لەشكەرلىرىنىمۇ ئويۇن-تاماشىغا قويۇپ بېرىپتۇ. پادىشاھ بۇنى غەنىمەت بىلىپ ئۇلارنىڭ لەشكەرلىرىنى راسا مېھمان قىپتۇ. ھەر يىغان كۈپىلەردە مەي-شاراپلارنى كەلتۈرۈپ، ئۇلارنى غەرق مەس قىلىۋېتىپتۇ. مۇشۇ چاغدا پادىشاھنىڭ لەشكەرلىرى ساداقەتتىن ئايرىلغان ئوقەتەك ئېتىلىپ كىرىپ، ئوڭ قورل ۋەزىرى، ئۇنىڭ سەردار ئەمەلدارلىرىنى تۇتۇپتۇ ۋە زىندانغا تاشلاپتۇ. مەسلىكتە خۇددى يوقاتقان لەشكەرلەرنىڭ جەڭ قوراللىرىنى يىغىۋېلىپ، ئۇلارنى باغلاپتۇ. خۇددى يىقاتمىغانلار قېلىپلىرىنى قىنىدىن سۇغارغىچە كالىسىدىن ئايرىلىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، تاج كىيىۋالغان ئوڭ قورل ۋەزىرى ئۇزۇنغا بارمايلا تەختى-بەختىدىن جۇدا بوپتۇ. پادىشاھ ئۇنى شەھەردە سازايى قىلىپ

كۈزۈپ، ھۇشىغا كەلتۈرۈپتۇ. پادىشاھ يىگىتنىڭ لەئلى بانۇمنىڭ ئۆزى ئىكەنلىكىنى ئۇنىڭ ئۆز ئاغزىدىن ئاڭلاپتۇ. دە، ئۇنىڭغا ھۆرمەت بىلدۈرۈپتۇ. پادىشاھ لەئلى بانۇمدىن بۇ يۇرتلارغا قانداق كېلىپ قالغانلىقىنى سوراپتۇ. لەئلى بانۇم ئۆزى تەختى-بەختىدىن قانداق ئايرىلىپ، قاڭقىپ چىقىپ كەتكەنلىكىنىڭ ئۇچۇر بۇجۇرىنى سۆزلەپ، پادىشاھقا شۇنداق دەپتۇ:

— ئوڭ قورل ۋەزىرىنىڭ مەنىنىڭ بىلەن تەڭ دېمەتلىك بىر ئوغلى بار ئىدى. ئۇ دو-قا ماڭلاي، دېڭىل قاش، ياپما قاپاق، ئال-خاي كۆز، شەرتۇمشۇق، تۇغۇر قۇلاق، دورداي كالىپۇك، ھىڭگاڭ چىش، ھاپپا قەۋۋۇز، ئۇزۇن ئېڭەك، قاتلىم قىساق، تۇغما چوقۇر، بارماقلىرى چىۋلاق، تەكۈر ئىدى. ئۇ شۇنداق ئەيىپلىك بولغانلىقى ئۈچۈن، ۋەزىر ئۆز كۆڭلىدىكىدەك يەردىن لايىق تاپالمىغانىدى. بۇنىڭدىن قايغۇرغان ۋەزىر، نىيىتىنى بۇزۇپ شاھ ئاتامنى قەتلى قىلىپ، ماڭا نىكاھلىنىدەنغان قىزنى ئۆز ئوغلىغا نىكالىماقچى بوپتۇ. بىر ئاق كۆڭۈل ئىنسان بىزنى بۇ ئىشلاردىن خەۋەرلەندۈرگەنلىكتىن ئانام بىلەن ئىككىمىز ئالا-تەپىلاڭ كۆتۈرۈلگىچە شەھەردىن قېچىپ چىقتۇق.

پادىشاھ لەئلى بانۇمنىڭ ئانىسىنى ئوردىغا ئەپكەلگۈزۈپ ئانا-بالا ئىككىسىگە ئوردىدىن ئالايىمەن ھۇجرىلارنى ئاجرىتىپ، خىزمەتكار تەيىنلەپتۇ.

پادىشاھ لەئلى بانۇم ۋە ئۇنىڭ ئانىسىغا ئۆزىنى مەلۇم قىپتۇ. ھەم ئوڭ قورل ۋەزىر قالدۇرۇپ كەتكەن لەئلى بانۇمنىڭ رەسمى بىلەن شېرىن بانۇمنىڭ رەسمىنى كۆر-سنىپتۇ، چەك تەي مەرىكە ئۆتكۈزۈپ، لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇمنى نىكاھ قىل-

يىك سۈرىتىگە كىرىۋاپتۇ ۋە شاھزادىلار ئالدىدىن چىقىپتۇ. شاھزادىلار ساداقلىرىنى ئېلىپ ئوق ئۇزۇشۇپتۇ، تەگكۈزەلمەپتۇ. يەنە ئوق ئۇزۇشۇپتۇ، تەگكۈزەلمەپتۇ. ئۇلار بىر-بىرىگە زادى تەن بەرمەپتۇ، بىراق ھېچقايسىسى تەگكۈزەلمەپتۇ. ئاخىرى ئۇلار كىيىكنى قوغلاپ تۇتماقچى بولۇپتۇ. ھەرقايسىسى ئۆزلىرىنىڭ چەددە سىلىكىنى كۆرسەتمەكچى بولۇشۇپتۇ. شاھزادىلار كىيىكنى شۇ قوغلاخچى، راسا قوغلاپتۇ. ئۇلارنىڭ ئاتلىرى بارا-بارا ھېرىپتۇ، بىر-بىرلەپ سەپتىن ئايرىلىپتۇ. پەقەت لەئلى بانۇملا كىيىكنىڭ قارىسىنى يوقاتماي قوغلاۋېرىپتۇ. ئۆزىنىڭ قانچىلىك ئۇزاپ كەتكەنلىكىنىمۇ سەزمەپتۇ. كىيىك تەمتىرمەيلا بىر چوڭ شەھەرنىڭ ئىچىگە قاراپ قېچىپتۇ. لەئلى بانۇمۇ ئارقىسىدىن ئۇلىشىپلا كەپتۇ. كىيىك بىر قاسساپنىڭ بېغىغا كىرىپ كۆزدىن غايىپ بولۇپتۇ. لەئلى بانۇمۇ كىيىكنىڭ ئارقىسىدىنلا بۇ باغقا كىرىپتۇ. لېكىن كىيىكنى ئۇچرىتالماپتۇ. ئۇ باغنى ئارلاپ يۈرۈپ، قاسساپقا يولۇقۇپ قايتۇ.

— مېنىڭ بېغىمدا نېمە قىلىپ يۈرۈپسەن، ئوغرىلىق قىلاي دەمسەن؟ — دەپتۇ قاسساپ لەئلى بانۇمغا. مۇنداق قاتتىق يىرىك گەپلەرنى ئاڭلاپ باقمىغان لەئلى بانۇمغا بۇ گەپلەر بەك ھار كەپتۇ، شۇنداقسىمۇ ئۇ ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ:

— مەن قوغلاپ كەلگەن كىيىك مۇشۇ باغقا كىرىپ كەتكەنىدى، شۇ كىيىكنى ئىزدەپ يۈرۈۋاتىمەن، — دەپتۇ.

— كىيىك قوغلىغان سەن بولساڭ جا-زايىڭنى ئۆزەڭ تارت، — دەپتۇ. دە، قولىدىكى بىر چىمەن سۇنى لەئلى بانۇمغا قارىتىپ «ئۆچكە بول» دەپ چېچىپتۇ. لەئلى بانۇم

ئاندىن دارغا ئېسىمىپتۇ. ئۇلارنىڭ لەشكەرلىرىنى نۇرغۇن ئالسىۇن-كۈمۈشلەر بىلەن ئۆزبۇرتلىرىغا قايتۇرۇۋېتىپتۇ.

پادىشاھ شۇنىڭدىن كېيىن لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇمنىڭ تەيىنىنى ئۆتكۈزۈپتۇ. توي مەركىسىگە يەتمىش پادىشاھلىقنىڭ پادىشاھ، شاھزادىلىرىنى تەكلىپ قىپتۇ. داش قازانلار قايناپ، تۇرلۇك نازۇ-نېمەتلەر تەييارلىنىپتۇ. تەي تاشا يەتمىش كېچە-كۈندۈز داۋاملىشىپتۇ. مەرىكە كۈنلىرىدە شاھزادىلەر لەئلى بانۇمنىڭ كۆڭلى ئۈچۈن ئۇنى ئېلىپ، ئىككى-ئۈچ كۈنلەپ جەرەن-كىيىك ئوۋلاشمۇ چىقىپ تۇرۇپتۇ.

لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇمنىڭ توي مەركىسى ئۇياقتا قىزىپ تۇرسۇن. گەپنى مۇشۇ تەي-تاماشىنى كۆرۈشكە كەلگەن بىر شاھزادىدىن باشلايلى:

بۇ شاھزادە شېرىن بانۇمنىڭ نۇر بېغىپ تۇرغان گۈزەل جامالىنى كۆرۈپ، خۇددىنى يوقىتىپتۇ، نىيىتى بۇزۇلۇپ، شېرىن بانۇمنى قىزغا كەلتۈرۈش نىيىتىگە كەپتۇ. ئۇ مۇشۇ خىيال بىلەن لەئلى بانۇمنى تېزلىكتە يىغىش تىش قەستىگە چۈشۈپتۇ، لەئلى بانۇمنى يوق قاتسا، بىر ئىككى يىل ئىچىدە شېرىن بانۇم لەئلى بانۇمنى ئۇنتۇغاندا ئۇنىڭ يىلىدا مېڭىپ، ئۇنى ئۆز ئەمرىگە ئالسىمۇ ۋاقىت ئۆتۈپ كەتمەيدۇ، دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ جادۇ-گەرلەر ئېلىدىن ھەر جەھەتتىن يېتىشكەن بىر جادۇگەر موماينى ھېسابسىز ئالتۇن-كۈمۈش بەدىلىگە ئالدۇرۇپتۇ ۋە لەئلى بانۇمنى جادۇ قىلىپ، كۆزدىن يوقىتىشنى تاپىلاپتۇ.

تەي-مەرىكە كۈنلىرىنىڭ بىرىدە شاھزادىلار لەئلى بانۇمنى ئېلىپ ئوۋغا چىقىپتۇ. جادۇگەر موماي بۇنى بىر ياخشى پۇرسەت دەپ بىلىپ، بىر دومىلاپلا بىر گۈزەل كە-

دەپتۇ شېرىنبانۇم.

ئەسلىدە جادۇگەر موماي قاسساپنىڭ ھەدىسى بولۇپ، بۇلار بۇ ئەلدە داڭلىق ئاتا كەسىپ جادۇگەرلەر ئىكەن. بۇ ئەلنىڭ پادىشاھى نۇرغۇن جادۇگەرلەرنى دارغا ئېسىپ جادۇگەرلىكنى ئەمەلدىن قالدۇرغانىكەن. بۇ جادۇگەرلەردىن قاتتىق ۋەدە ئېلىپ، ئۇلارنىڭ ھاياتىنى ساقلاپ قالغانىكەن. ئۇلار پۇل ۋە دۇنيانىڭ ئارقىسىغا كىرىپ يەنە جادۇگەرلىككە كىرىشىپ قالغانىكەن.

— ئۆزۈڭ كىم بولسىن؟ — دەپ سوراپ

تۇ، شېرىنبانۇمدىن گۇمانلانغان قاسساپ.

— يولۇچى ئىدىم، ئۇ يىگىت، ئۈستى

دىكى كىمخاپ تونىنى ماڭا تاشلاپ كېتىپ قالدى، شۇنى ئۆز قولىغا تاپشۇرۇۋېتەي دېگەندىم، — دەپتۇ شېرىنبانۇم.

— كۆرۈمدىن يوقال! بولمىسا كۆرگۈلۈ—

گۈڭنى كۆرسەن، — دەپتۇ قاسساپ.

شېرىنبانۇم ئاق ئۆچكىگە قاراپ — قاراپ

قويۇپ ئاستا مېڭىپ كېتىپتۇ، ئۇ قۇرسىقى ئاچقان ھالدا بىر ھالۋا دۇكىنىنىڭ ئالدىدا توختاپتۇ.

— ھەي بالا، ھالۋا يىگۈڭ بولسا دۇ—

كانغا كىر، — دەپ ۋارقىراپتۇ ھالۋىچى.

— مەن بىر يىتىم، قۇرساق تويغۇزغۇ—

دەك بىر نەرسەم يوق، — دەپتۇ شېرىنبانۇم.

— ئۇنداق بولسا، يۇندا تۆكۈپ چىنە—

قاچىلارنى يۇيۇپ، ماڭا ياردەملەشكىن قۇرسە قىڭنى باقمىن، — دەپتۇ ھالۋىچى.

شۇنداق قىلىپ، شېرىنبانۇم ھالۋا

دۇكىنىغا ئورۇنلىشىۋاپتۇ. بىر ئايغىچە قاچا — قومۇچ يۇيۇپ، يۇندا تۆكۈپ يۇرۇپتۇ. بىر

ئايدىن كېيىن:

— مەنمۇ ھالۋا ئېتىمپ باقسام، ئۆزلە—

رىگە ئاز بولسىمۇ ئارام—چىلىق بولاتتى، —

شۇ ھامان بىر ئاق ئۆچكىگە ئايلىنىپ قاپتۇ. ھېلىقى قاسساپ بۇ ئۆچكە سۈرەتلىك لەئلى بانۇمنى دۇكان ئالدىغا باغلاپ قويۇپتۇ.

ئوۋغا چىقىپ كەتكەن شاھزادىلار بىر—

بىرلەپ ئوردىغا قايتىپتۇ. لېكىن لەئلى با—

نۇم قايتىپ كەلمەپتۇ. پادىشاھ تەرەپ — تەرەپكە

ئادەم ئەۋەتىپ ئىزدەتتى. لېكىن ئۇنىڭ

ئۆلۈك — تىرىگىدىن خەۋەر ئالالماپتۇ. شۇ —

نىڭدىن باشلاپ تسوي — تاماشانىڭ ئورنىنى

قايقۇ — ئەندىشە ئىگەلمەپتۇ. شەھەر ۋە شاھ—

زادىلار ئۈمىدسىزلىك ۋە ئېچىنىش بىلەن ئۆز

ئەللىرىگە قايتىپتۇ. ئانىسى لەئلى بانۇمنىڭ

دەردىدە مەجنۇن بولاي دەپتۇ. شېرىنبانۇم

لەئلى بانۇمنىڭ پىراقىدا ئوت — كاۋاپ بوپتۇ،

يىغلاپتۇ، قاقشايتۇ، بىراق ئامال بولماپتۇ.

ئاخىرى شېرىنبانۇم ئاتا — ئانىسىدىن رازىلىق

ئېلىپ، يىگىتچە ياسىنىپ، لەئلى بانۇمدىن

خەۋەر ئېلىشقا ئاتىلىنىپتۇ. ئۇ بىرنەچچە

كۈن توختىماي يول يۈرۈپتۇ. يۈرگەندىمۇ

مول يۈرۈپتۇ. ئاخىرى ئۇ جادۇگەرلەر ئې—

لىگە يېتىپ كەپتۇ.

شېرىنبانۇم شەھەر — كوچىلىرىنى ئارىلاپ

يۈرۈپ، بىر قاسساپ دۇكىنىنىڭ ئالدىغا يې—

تىپ كەپتۇ. دۇكان ئالدىدىكى تۈۋرۈككە

باغلاپ قويۇلغان ئاق ئۆچكە شېرىنبانۇمنى

كۆرۈپ، كۆزلىرىدىن مۆلدۈردەك ياش ئېقى—

تىپ مەرەپتۇ. شېرىنبانۇم لەئلى بانۇمنىڭ

جادۇ قىلىنىپ كەتكەنلىكىنى پە—لمەپتۇ. دە

تېڭىرقاپ تۇرۇپ قاپتۇ.

— بۇ يەردە نېمە قىلىپ تۇرىسىن،

گۆش ئالامسەن، — دەپتۇ قاسساپ شېرىنبا—

نۇمغا.

— ئۆزلىرىدىن بىر كىيىك قوغلىغان

يىگىتنىڭ ئۇچۇرىنى سورىماقچى ئىدىم، —

كېيىنكىلەرنى كېيىپ، ھۈر - پەرىلەر ئارىسىدا
 دىكى يىمگىتتەك بۇلۇۋاپتۇ. دۇكانلارنى تازىلاپ
 ئاقارتىپ، زىلچى - گىلەلەر بىلەن
 بېزەپتۇ. لەززەتلىك ھالدا تەييارلاپتۇ.
 مەلىكە قىز شېرىنبايۇمنى كۆرۈپلا ئۆزىنى
 يوقىتىپ قويۇپتۇ. شېرىنبايۇم ئۇنىڭ ئالدىغا
 چىقىپ، تەبەسسۇم بىلەن سالام بېرىپ،
 خانغا تەكلىپ قىپتۇ. مەلىكە قىز ھالۋىچى
 «يىمگىت» بىلەن بىر سورۇندا ئولتۇرۇپ،
 مۇڭداشقاچ ئالاھىدە لەززەتلىك ھالۋىنى
 يەپتۇ. يىمگىتنىڭ ئەدەب - ئەخلاقلىقىدىن
 ئۇنىڭ ئاددىي ھالۋىچىسى ئەمەسلىكىنى،
 بۇنىڭدا چوقۇم بىر سىرنىڭ بارلىقىنى پەلەپ
 تۇ. مەلىكە قىز قايتىش ۋاقتىدا، شېرىنباي
 نۇنى ئوردىدىكى ئۆز ھەرىكەتلىك ئالاھىدە
 تەكلىپ قىپتۇ. شېرىنبايۇم ئەتىسى دۇكاننى
 تاقاپ، چارباغلارنى ئايلىنىپ، مەلىكە قىز
 نىڭ ھوزۇرىغا كەپتۇ. مەلىكە قىز شېرىنباي
 نۇمنىڭ شەرىپىگە مول نازۇ - نېمەتلىرى
 بىلەن زىياپەت ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. ئاندىن
 شېرىنبايۇمنى مەخسۇس خانغا چاقىرىپ،
 ئۆز سەرگۈرەشتىلىرىنى يوشۇرماي، سىر ساقلى
 ماي ئېيتىپ بېرىشنى، بۇ يۇرتلارغا
 قانداق مۇددىئا بىلەن كەلگەنلىكىنى سۆزلەپ
 بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ.

— سىز سورامسىڭىز، مەن ئېيتىپ سام
 بولاتتى. سورىغان ئىكەنسىز ئېيتىپ سام
 بولماس، مەن سۆزلەپ بېرىشتىن ئىلگىرى
 سىزدىن شۇنى سوراپ باقاي، سىز لەئىلى
 بانۇم ۋە شېرىنبايۇملار ھەققىدە بىرەر
 گەپ - سۆز ئاڭلىغانمۇ؟ — دەپتۇ شېرىنباي
 نۇم.

— ئەلۋەتتە ئاڭلىغانمەن، — دەپتۇ
 مەلىكە قىز، ئۇلارنىڭ بېشىغا چۈشكەن
 كۈلپەتلىرى ئىنسان بالىسىغا چۈشمەسەن،

دەپمۇ شېرىنبايۇم ھالۋاچى ئۈستىسىغا.
 — يۈز قوللۇرۇڭىنى قاسماق باغلاپ
 كەتكەن تۇرسا، سېنىڭ ئەتكەن ھالۋاڭىنى
 كىممۇ يەيتتى؟ — دەپتۇ ھالۋىچى.

بىر كۈنى شېرىنبايۇم يۈز - قوللىرىنى
 پاكىز يۇيۇپ، ھالۋىچى ئۈستىدە دۈكىنى
 غا يېتىپ كەلگەچە بىر قازان ھالۋا ئېيتىپتۇ.
 بۇنى كۆرگەن ھالۋاچى دەسلەپتە خاپا بوپتۇ،
 ئاچچىقلىنىپتۇ. بىراق ھالۋىنى تېتىپ باققان
 دىن كېيىن ئۆمرىدە مۇنداق تەللىك -
 مېزىلىك ھالۋىنى ئەتىگە تۈگۈل تېتىپتۇ.
 باقمىغانلىقىنى بىلىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ:
 — بۇرۇنلا مۇنداق ياخشى ھۈنرىڭنىڭ
 بارلىقىنى ئېيتساڭ بولمايدۇ؟ — دەپ، بەكمۇ
 خۇشال بوپتۇ.

شۇنىڭدىن تارتىپ بۇ ھالۋىچىنىڭ
 دۈكىنى ئاۋاتلىشىپتۇ، ھالۋىچى خېرىدارلار
 نى خۇشال كۈتۈپتۇ، ھالۋىچى تېز ئارىدىلا
 باي دۇكاندارلاردىن بولۇپ قاپتۇ. ئەتراپقا
 داڭقى تاراپتۇ. ھالۋىچىمۇ ئىنساپقا كېلىپ،
 شېرىنبايۇمغا نۇرغۇن پۇل بېرىپتۇ. ئېسىل
 كىيىملەرنى تىكتۈرۈپ بېرىپتۇ. بۇنىڭ
 بىلەن شېرىنبايۇم گۈزەللىكتە تەڭدىشى يوق
 «يىمگىت» بولۇپ قاپتۇ.

شېرىنبايۇم ئەتكەن ھالۋىنىڭ داڭقىنى
 ئاڭلىغان پادىشاھنىڭ ئارزۇلۇق قىزى بۇ دۇكان
 دىن ھالۋا ئالدۇرۇپ يەپتۇ. ھالۋىنىڭ
 لەززىتىدىن ۋە ھالۋىچى يىمگىتنىڭ تەڭداشسىز
 گۈزەللىكىنىڭ تەرىپىنى ئاڭلاپ قىزنىڭ
 شېرىنبايۇمغا ئىشقى چۈشۈپتۇ. ھالۋىچى
 يىمگىتنى بىر كۆرۈش ئارزۇسى بىلەن
 كېنىزەكلىرىنى ئېلىپ دۇكانغا كەپتۇ.
 شاھ قىزنىڭ دۇكانغا كېلىپ ھالۋا يېمىشتىكى
 غەرىزىنى بۇرۇنلا پەلەنگەن شېرىنبايۇم
 ئاللىقاچانلا يۇيۇنۇپ - تارىنىپ، ئېسىل

ئۇيغۇر تىلىنى
بىر قېتىم ئۆگەنگەن كىشى

ھازاغىچە كۆز يېشى قىپتۇ. مەلىكە قىز شاھ ئاتىسىنىڭ بۇ ئىشقا كۆڭۈل بۆلۈدىغانلىقىنى، لەئلى بانۇمنى جەزمەن ئەلىگە كەلتۈرگەنلى بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. ئىشنىڭ چېنىنىپ قالماسلىقى ئۈچۈن شېرىن بانۇمنىڭ ھالۋا دۈكىنىدا ئىشلەپ تۇرۇشىنى ئېيتىپتۇ.

دەل مۇشۇ كۈنلەردە شېرىن بانۇمنى ئۆزىگە خوتۇن قىلىۋالماقچى بولۇپ، لەئلى بانۇمغا زىيانكەشلىك قىلغان ھېلىقى شاھزادە شېرىن بانۇمنىڭ بۇ پادىشاھلىق تەرەپكە كەتكەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ، ئۆزىگە قاراشلىق لەشكەرلىرى بىلەن بۇ شەھەرنىڭ سىرتىغا يېتىپ كەپتۇ. پادىشاھ بۇ تۇيۇقسىز كەلگەن لەشكەرلەردىن گۇمانلىنىپ، سەركەردىلەرگە ئۇلارنى قورشىۋېلىشقا بۇيرۇق چۈشۈرۈپتۇ، يەنە بىر تەرەپتىن ئادەم ئېۋەتىپ، ئۇلارنىڭ نىيىتىنى بىلىشكە چىقىپتۇ. دە، يوشۇرۇن ھالدا ئادەم ئېۋەتىپتۇ.

مەلىكە قىز شاھ ئاتىسىنىڭ ھوزۇرىغا كىرىپ، لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇمنىڭ توي مەرىكىسى كۈنلىرىدىن كېيىنكى تەغدىرىنى، ھازىر ئۇلارنىڭ ئۆز شەھىرىدە ئازاب ئىچىدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ، ئاتىسىنىڭ پۈتۈن شاھلارنىڭ ھۈرمىتى ئۈچۈن خۇدا يولىدا ياخشىلىق قىلىپ قويۇشىنى ئۆتۈنۈپتۇ. شاھ جادۇگەرلەرنىڭ پۇل - دۇنيا ئالدىدا ۋەدىسىگە ۋاپا قىلمىغانلىقىدىن ئىنتايىن غەزەپلىنىپتۇ. ئۇلارنى خەلقى ئالەم ئالدىدا دارغا ئېسىپ، لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇمغا ياخشىلىق قىلىپ ئۆز ئېلىگە يولغا سالدىغانلىقىنى ۋەدە قىپتۇ. مۇشۇ چاغدا پادىشاھ يوشۇرۇن ئېۋەتكەن ئادەم خەۋەر ئېلىپ كەپتۇ. پادىشاھ ئۇلارنىڭ لەئلى بانۇمنى ئۆلتۈرۈپ شېرىن بانۇمنى ئۆز ئىلىگە ئېلىشىنى قىستلىپ كەلگەن شاھزادە ئىكەن -

بىر كىيىمنى قوغلاپ لەئلى بانۇمۇ يوقىلىپتۇ، لەئلى بانۇمنى دەپ شېرىن بانۇمۇ مەجنۇن كەبى جۈلەر كېزىپ چىقىپ كېتىپتۇ. بىچارە لەرگە كىمۇ ئىچ ئاغرىتىمىسۇن؟

— ئۇنداق بولسا، ئاڭلاڭ دەپ سۆزگە كىرىپتۇ شېرىن بانۇم، — ھازىر سىزنىڭ ئالدىڭىزدا تۇرغان ئەنە شۇ ئىككى بەختسىزنىڭ بىرى بولغان شېرىن بانۇم مەن بولىمەن. لەئلى بانۇم قوغلىغان كىيىنك تاغ، دەشتى - چېۋىلەرگە قاچماي، توپ - توغرا مۇشۇ شەھەردىكى بىر قاسساپنىڭ بېغىغا قېچىپ كېلىپ يوقاپتۇ. بۇ بىر غەلىتە ئىش. لەئلى بانۇم بۇ يەرگە يېتىپ كەلگەن ھامان جادۇ قىلىنىپ ئۆچكىگە ئايلاندۇرۇلۇپ قويۇلۇپتۇ، مەن باغلاقتا تۇرغان ئاق ئۆچكىنىڭ لەئلى بانۇم ئىكەنلىكىنى بىلىپ، شۇنى ئۇقۇق تارتىپ مۇشۇ ھالۋا دۈكىنىدا تۇرۇپ قالدىم. بەختكە يارىسا ئۇنى قۇتۇلدۇرالىسام، مۇرادىمغا يەتكىنىم شۇ. ئۇنىڭ بىلەن يۇرتۇمغا قايتىمەن. قۇتۇلدۇرالىسام، ئۆلگۈچى مۇشۇ ئەتراپتا بولىمەن. مېنىڭ سىرىم مۇشۇ. سىز بىز ئۈچۈن كۆڭۈل بۆلۈپ، بىزنى بۇ بەختسىزلىكتىن قۇتۇلدۇرۇپ قالالىسىڭىز، سىز ئۈچۈن ئۇ دۇنيا بۇ دۇنيا رەھمەت ئېيتىمىز. بۇ ئىشلار سىزنىڭ قولىڭىزدىن كەلمەسە، بۇ ئىشلارنى سىز ساقلاپ، سىز ھېچكىمگە دېمىسىڭىز. بۇ ئىشلار بىلىنىپ قالسا، ھېچبولمىغاندا ئىككىمىزنىڭ بىرىمىگە زىيان - زەخمەت يېتىپ قالىدۇ. ھېنىڭ سىزدىن ئۆتۈنۈپ قالىدىغىنىم شۇ.

— بىچارە ئاجىز دوستۇم، ھەممە ئېغىرچىلىقلارنى ئۈستىڭىزگە ئېلىپ لەئلى بانۇمغا پاك قەلبىڭىزنى بېغىشلانغانلىقىڭىزغا قايىلمەن، — دەپتۇ - دە، مەلىكە قىز شېرىن بانۇمنى قۇچاقلاپتۇ. ئىككىسى بىر

تىرىك تۇتۇپ باغلاپتۇ. پادىشاھ دار تەييارلى-
تىپ، شەھەر خەلقىنى دار تىكىلگەن مەيدانغا
توپلاپتۇ. ئاق ئۆچكىنى دار ئالدىغا يېتىلەپ
كەلتۈرۈپتۇ، پادىشاھ قاسساپقا شەرەت قىلغان
كەن، قاسساپ بىرچىنە سۇغا دەم سېلىپ،
«ئەسلىمگە قايت» دەپ ئۆچكىگە چاچقان-
كەن، ئۆچكە دەرھال ھېلىقى لەشكەرلەرنىڭ
سەركەدىسى بولغان شاھزادىگە ئايلىنىپتۇ.
پادىشاھ لەشكەرلىرىگە ئىشارەت قىلغانىكەن،
قاسساپنى شۇ يەردىنلا تۇتۇپ باغلاپتۇ.
ھېلىقى كىمىك سۈرىتىگە كىرىۋالغان
جادۇگەر مومايمۇ چەمبەرچىسى باغلانغان
ھالدا دار ئاستىغا ئېلىپ كېلىنىپتۇ. پادىشاھ
ئۆز پۇقرالىرىغا شۇنداق چاكا قىپتۇ:

— ھەممىڭلار لەئلى بانۇم بىلەن
شېرىن بانۇمنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى چۆچەك
قىلىپ سۆزلىشىدىغان بولدۇڭلار، ئۇلارنىڭ
بەختىزلىكىگە ئېچىنىدىڭلار، ئۇلارنىڭ
توي - مەرىكە كۈنلىرىدە شېرىن بانۇمغا
نىيىتىنى بۇرۇپ، لەئلى بانۇمغا سۈيىقەست
قىلغان شاھزادە ئاق ئۆچكىدىن ئۆزگەرگەن
سەركەردە شۇ بولىدۇ. ئالتۇن - پۇل ئۈچۈن
سېتىلىپ، ۋەدىسىدىن يانغان، لەئلى بانۇمنى
ئازدۇرۇپ، يۇرتىسىزغا ئېلىپ كەلگەن
جادۇگەر مۇشۇ موماي بولىدۇ. لەئلى بانۇمنى
ئاق ئۆچكىگە ئايلاندۇرۇپ، ئۆز دۈكىنى
ئالدىغا باغلاپ قويغان قاسساپ جادۇگەر
مانا بۇ بولىدۇ. شۇڭا بۇلار بىراقلا دارغا
ئېسىلسۇن!

پادىشاھنىڭ بۇيرۇقى ئۆز پۇقرالىرىنىڭ
ئارزۇسى بىلەن بىر يەردىن چىقىپتۇ. پادىشاھ-
نىڭ ئىززەت - ئابرويى ئۆز پۇقرالىرى
ۋە باشقا ئەللەرنىڭ خەلقلەرى ئارىسىدا
تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپتۇ.
پادىشاھ لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇم

لىكىدىن خەۋەر تېپىپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭمۇ
ئۆز گۆرىنى ئىزلەپ كەلگەنلىكىنى بىلىپتۇ.
پادىشاھ جادۇگەر قاسساپنى ھوزۇرغا
چاقىرتىپتۇ، قاسساپ يېتىپ كېلىپ پادىشاھقا
تازىم قىلىپ، قول قوشىتىپ تۇرۇپتۇ.
— ماڭا بىر ياۋ كەلدى، شەھەر
سىرتىدا بىزگە جەڭ ئېلان قىلىپ تۇرىۋاتىدۇ.
ئوردىدىكى ئەقىلدارلار ۋە دانا پالچىلار
ماڭا مەسلىھەت قىلىۋاتىدۇ. سېنىڭ دۈكىنىڭ-
نىڭ ئالدىدا سەن جادۇ قىلىۋەتكەن ئاق
ئۆچكە سۈرەتلىك بىر ئىنسان بار ئىكەن.
ئۇ مۇشۇ ياۋنى يېڭىشتە شاھ ئوردىسىنىڭ
باتۇرى بولالايدىكەن. ئۇ بولمىسا، بىز
تەختى - بەختىمىزدىن ئايرىلغىدەككىمىز.
سەن ئۇنى دەرھال ئۆز ئەسلىگە كەلتۈرگەن،
ساڭا مىڭ تىللا بېرىمەن. ئاندىن ياۋ
لەشكەرلىرى ئارىسىغا بېرىپ، ئۇلارنىڭ سەر
كەردىسىنى ئۆچكە سۈرىتىگە كىرگۈزۈپ
ئېلىپ كەل. بۇنىڭغا يەنە مىڭ تىللا بېرى-
مەن، — دەپتۇ پادىشاھ.

پۇل - دۇنيا ئالدىدا ئار - نومۇسنى
ئۇنتۇغان قاسساپ بەكمۇ خۇشال بولۇپ
ماقۇل بوپتۇ. ۋەزىر قاسساپ دۈكىنىڭ
بىللە بىرىپتۇ، قاسساپ لەئلى بانۇمنى ئۆز
ھالىتىگە كەلتۈرگەندىن كېيىن ۋەزىر ئۇنى
شاھ ئوردىسىغا ئېلىپ كەپتۇ. قاسساپقا مىڭ
تىللا ئەۋەتىپتۇ. مەلىكە قىز شاھ ئاتىسىنىڭ
رازىلىقى بىلەن شېرىن بانۇمنى ئۆز ھەرىمىگە
ئالدۇرۇۋاپتۇ.

قاسساپ يوشۇرۇن ھالدا لەشكەر تار-
تىپ كەلگەن شاھزادىنىڭ يېنىغا بېرىپ،
ئۇنى «سۈپ» دەپلا ئۆچكىگە ئايلاندۇرۇپ-
تۇ - دە، يېتىلگەن پېتى ئوردىغا ئېلىپ كەپتۇ.
شاھ لەشكەرلىرى سەركەردىسىز قالغان
لەشكەرلەرنى تەرەپ - تەرەپتىن كېلىپ

لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇم دەل مۇشۇنداق ئەھۋالدا يېتىپ كېلىپ، بۇ پادىشاھلىقنى لەرىگە سايىتۇ. لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇمنىڭ كەلگەنلىكى تېزلىكتە ھەممە ياقنى قاپلاپتۇ.

پادىشاھ لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇم - نى قۇچاقلاپ، پەشانىلىرىدىن سۆيىۋېتىۋ. يېتىپ قالغان ئانىلار كۆزلىرىنى ئېچىشىپ «بالىلىرىم» دەپ قوللىرىنى سوزۇپتۇ، بالىلىرىنى باغرىغا بېسىپتۇ. خۇشاللىق ياشلىرىدىن كېيىن، داڭ - دۇمباق نەغمە - ناۋا - نى ياڭرىتىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ قايتىدىن قىزىق كېچىچە - كۈندۈز توي مەرىكىسى ئۆتكۈزۈلۈپتۇ. ئۇلارغا قولداش بولۇپ كەلگەن مەلىكە قىزغا چوڭ ھۆرمەت بىلدۈرۈپتۇ. ئالتۇن - كۆمۈش، ئۈنچە - مەرۋايىتىلار ئىنئام قىلىنىپتۇ. ئۇلارنى نۇرغۇن سوۋغا - سالاملار بىلەن يولغا سېلىپ، ئالتە كۈنلۈك يولغىچە ئۆزىتىپ بېرىپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن پادىشاھ شاھلىقنى لەئلى بانۇمغا ئۆتۈنۈپ بېرىپتۇ. ئۆز يۇرتىدىكىلەرمۇ شاھلىقنى لەئلى بانۇمغا ئۆتكۈزۈپتۇ. مەلىكە قىزنىڭ ئاتىسىمۇ شاھلىقنى لەئلى بانۇمغا ئۆتۈنۈپتۇ. لەئلى بانۇم ئۈچ پادىشاھلىقنى بىرلەشتۈرۈپ، ئۇنىڭ شاھى بولپتۇ. لەئلى بانۇمنىڭ دەۋرىدە خەلق شۇنداق باياشات بولپتىكى، قوينىڭ دۈمبە - سىدە تورغاي ئوۋدلاپ، ئۇنىڭ مۈڭگۈزىگە لاچىن قوندىغان بولپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: باراتىجان ئاۋۇت خاتىرىلىگۈچى: تەۋداخۇن ۋىلاخۇن قايتا رەتلىگۈچى: مەسچەت ئوسمان

نى شۇ مەيداندا داغدۇما بىلەن كەلتۈرۈپ تېخىشتۇرۇپتۇ. ئۇ ئىككىسى پادىشاھقا، پۈتۈن پۇقرالارغا تەكرار - تەكرار تازىم قىلىپ، مەننىڭ ئادىلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. پادىشاھ بۇ ئىككى ياشنىڭ شەرىپىگە ئۆز يۇرتىدا قايتا توي ئۆتكۈزۈپتۇ. ئۇلار ئۈچۈن مەخسۇس ھۇجرا تەييارلاپ، چىرايلىق كىيىم - كىيىمگە قىزلارنى ھازىرلاپ بېرىپتۇ. مەلىكە قىز شېرىن بانۇمغا قولداش بولپتۇ.

تويىدىن كېيىن پادىشاھنىڭ رۇخسىتى بىلەن مەلىكە قىز لەئلى بانۇم بىلەن شېرىن بانۇمنى ئېلىپ، شېرىن بانۇمنىڭ يۇرتىغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلارنى نەچچە يۈز ئەسكەر مەخسۇس قوغداپ مېڭىپتۇ.

ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى شېرىن بانۇمنىڭ يۇرتىدىن ئىشتىك: پادىشاھ ۋە ئۇنىڭ مەلىكىسى ئىككىسى بالىنىڭ دەردىدە بەك ئازابلىنىپتۇ، كېچى - كۈندۈز ئاھ ئۇرۇپتۇ. ۋەزىرلەر پادىشاھنىڭ ئازراق بولسىمۇ كۆڭلى كۆتۈرۈلىدىغان ھەممە ئىشلارنى قىلىپ بېقىپتۇ. بىراق پادىشاھدا پەرزەنت ئوت - پىراقى قىلىچىمۇ پەسلىمەيدۇ. پادىشاھنىڭ مەلىكىسى بولسا، ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ. لەئلى بانۇمنىڭ ئانىسىنىڭ ھالى تېخىمۇ يامانلىشىپتۇ. ئۇ ئۆز يۇرتىدىن لەئلى بانۇمنىڭ دادىسى ۋە قېرىنداش، ئۇرۇق - تۇغقانلىرىدىن ئايرىلغان دەرت ئۈستىگە ئوغلى لەئلى بانۇمدىن ئايرىلىشقا چىداشلىق بېرەلمەپتۇ. دەسلەپتە ئۆيىدىن چىقىپ كېچە كۈندۈز كوچىلاردا بالا دەردە يىغلاپ - تەمتىرەپ يۈرۈپتۇ. كېيىنچە مارار قەبرىستانلاردا بالام دەپ بوزلاپ يۈرۈپتۇ. ئاخىرى خۇددى يوقىتىپ يېتىپ قاپتۇ.

شەيخ بىلەن مەشرەپ

تۇ. شەيخ كۈچىغا چىقالمايدىغان، كىشىلەرگە كۆرۈنەلمەيدىغان بوپتۇ.

شەيخ مەشرەپتىن ئۆچ ئېلىشقا ئەھدە قىلىپ، ئارقىسىغا ئادەم سېلىپ قويۇپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى مەشرەپ ئوقۇۋاتقان ئالپ ئاغىيىلىرىنىڭكىگە ھېمانغا بېرىپتۇ. ئۇ يەردە تاڭ ئاتقىچە غەزەلخانىلىق بوپتۇ. ئۇ قۇلغان غەزەللەرنىڭ ئىچىدىن بىر غەزەل مەشرەپكە بەكمۇ يېقىپتۇ. مەشرەپ شۇ كىتاپنى سوراپ ئېلىپ، تاڭ سۈرۈلگەندە ئۆيىگە قايتىپتۇ. ئايغاقچى مەشرەپنى پايلاپ تۇرغانىكەن. ئۇ شەيخقا:

— تاڭ سۈرۈلگەن سەھەر پىدىتى ئىدى. قارىياغاچنىڭ تېگىدە ماراپ تۇرسام، ھېلىقى مەشرەپ دېگەن نېمە قايماقتىندۇر كېلىپ ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتتى. زەن سېلىپ قارىدىم، قولىغا قىستۇرۇلغان نەرسىگە كۆزۈم چۈشتى. پەھمىچە خېلى پۇللىق بىر نەرسە ئوغۇرلىغانغا ئوخشايدۇ، — دەپ خەۋەر قىپتۇ.

شەيخ ئوپۇل — توپۇل كىيىنىپ، كەشنى قولىغا ئېلىپ، ھەمىتاۋىقى قازىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپتۇ، شەيخ قازىنىڭ ئالدىغا كىرەر — كىرمەي:

— جانابى قازى ئاخۇنۇم، ئەشەددى ئوغرىنى قولىغا چۈشۈردۇق. ياساۋۇل بېشىنى

بابارەھم مەشرەپ ياشلىقىدا بىر شەيخنىڭ قولىدا خىزمەتكار ئىكەن. شەيخنىڭ تىنىم بەرمەي ئىشلىتىشى، يالغان — ياۋىداق گەپلەرنى قىلىپ تۆھمەت چاپلاشلىرى شەيخنىڭ چىشىغا تېگىپتۇ. بىر كۈنى شائىر شەيختىن قۇتۇلۇشنى ئويلاپ، تۆۋەندىكى ھەجۋىنى يېزىپتۇ:

كېچىدىن تاڭ ئاتقىچە بىر ئىت كەبى ھوۋلار كۆرۈڭ،
بەس تەمەگەرلىك — لەقىلغا ئائەتى تەكرار شەيخ.
نەپىس ئۈچۈن بەدىناملەر ئىچىرە كۆپ رەسۋادۇر ئۆزى،
دىنۇ — ئىمانىنى ساتقاي مال ئۈچۈن مەككار شەيخ.

شائىر بۇ ھەجۋىنى تېرەككە ئېسىپ قويۇپتۇ. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان شەيخ شائىرنى ئۇرۇپ — تىللاپ ئۆيىدىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ. مەشرەپ شەھەرنىڭ سىرتىدا تۇرىدىغان بىر بىچارىنىڭ ئۆيىدە باشپاناھ تېپىپ، شۇ يەردە ياشاشقا باشلاپتۇ. «گەپنى گەپ تاپىدۇ»، — دېگەنكەن ئاتا — بوۋىلار. مەشرەپ يازغان غەزەل بىردەمدە قولىدىن — قولىغا ئۆتۈپ، شەھەرگە تارلىلىپ كېتىپتۇ. شەيخ شەرمەندە بوپتۇ. كىشىلەر ئۇنى «شەيخ كارىب» دەپ ئاتاشقا باشلاپ

سۆزلىگەن بولۇشىمۇ مۇددەكىن، — جاۋاب بېرىپتۇ مەشرەپ.

مەشرەپ: «ئوغرىمەن»، — دېسە، قال-زى: «ئوغرىمەن»، — دەپتۇ. شائىر قانچەلىك كۆيۈپ-پىشىپ سۆزلىمەسۇن، بەزىمىز قازىنى ئىشەندۈرەلمەپتۇ. قازى بىلەن تاللىشىپ ئولتۇرۇشنىڭ ھېچقانداق پايدىسى يوقلىقىغا كۆزى يەتكەن مەشرەپ:

— ھە، ئوغرىمەن، تەقسىر، — دەپتۇ.
— نېمە ئوغۇرلىدىڭ؟ — سوراپتۇ قازى.

— ناھايىتى قىممەتلىك نەرسىنى، — جاۋاب بېرىپتۇ قازى.

— كۆمۈشمۇ؟

— ياق

— ئالتۇنمۇ؟

— ئالتۇندىنمۇ قىممەت؟

— ئۇنداقتا مەرۋايىت ئىكەندە؟ — دەپتۇ كۆزلىرىنى چىككەيتىپ قازى.

— مەرۋايىتتىنمۇ قىممەتلىكرەك، — دەپتۇ

مەشرەپ، — خانەدگە يوشۇرۇپ قويۇۋىدىم. ئادەم ئەۋەتسىڭىز، ئېلىپ كەلسۇن. مەيلى، شۇ نەرسە سىزنىڭ بولۇپ قالسۇن. ئۆزۈمنى بولسا، «ئوغرى» دەپ زىندانغا تاشلاڭ. لېكىن بۇ ئاسى بەندىنىڭ سىزدەك ئالىي پاناھقا بىر شەرتى بار. شۇنى بەجىرىشىڭىز شەيخىم بىلەن ئىككىڭلار قەسەم ئىچىسىلەر، شۇ چاغدا ئوغۇرلىغان نەرسىنىڭ يوشۇرۇلغان جايىنى ئېيتىمەن. بولمىسا، بۇ سىز ئۆزۈم بىلەن بىرگە كېتىدۇ...

مەشرەپنى زىندانغا تاشلىسا، مەقسىدىگە

يېتىدىغانلىقىنى ئويلىغان قازى رازى بوپتۇ. مەرۋايىتتىنمۇ قىممەتلىكرەك نەرسىنىڭ قولىغا تېزراق چۈشۈشىنى ئويلاپ يۈرسىكى تاقىلداپ تۇرغان قازى:

بۇيرۇسىڭىز، ئۇنى بۇ يەرگە ئەكىلىپ، زىندانغا تاشلىسا، — دەپتۇ ھولۇقۇپ.

ياساۋۇللار شائىرىنى ئورنىدىن تۇرغۇزۇپ، سىلكىشلەشتۈرۈپ، قازىخانغا ئېلىپ كەپتۇ. مەشرەپ قاغا پوق چوقۇلماستىن تۇرۇپ قازىخانغا كېلىپ ئولتۇرغان شەيخنى كۆرۈپ، گەپ نېمىدە ئىكەنلىكىنى دەرىۋ چۈشىنىپتۇ.

— بۇ، شائىر مەشرەپقۇ؟ — دەپتۇ شەيخنىڭ قۇلىقىغا قازى.

— ياق، بۇ شائىر ئەمەس، مۇتسەھم، ئوغرى، ئۇنى تېز قاماش كېرەك، — دەپتۇ شەيخ.

— كىمەن؟ تاڭ سەھەردە ئويۇڭگە قايماقتىن كەلدىڭ؟ ئوغۇرلاپ قولتۇقۇڭغا قىستۇرۇپ كەلگەن نەرسە نېمە؟ — ئۆزىنى تونۇمىغانغا سېلىپ ئارقا-ئارقىدىن سوئال بېرىۋېرىپتۇ، قازى. شائىر مۇلايىملىق بىلەن ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپتۇ.

— مەن بابارەھىم موللا ۋەلى ئوغلى مەشرەپمەن. شائىر كىشى ئۆز ئارا-ئىدىن باشقا نېمىنى ئوغۇرلايدۇ؟ بۇ ئوغۇرلۇق ئايرىملارغا راھەت بېغىشلىسا، بەزىلەرگە ئازاپ بېغىشلايدۇ، — دەپتۇ شەيخ تەرەپكە قاراپ، — مەن شائىرمەن، قەلەم-قەغەز ئوغۇرلاي دېسەم، ئۇلار ئۆزۈدىمۇ يېتەرلىك. غەزەل ئوغۇرلاشنى ئادەت قىلمىغانمەن. — ئوغرىمەن، بىر نەرسىنى ئوغۇرلاپ، ئويۇڭگە كىرىپ كېتىۋاتقانلىقىڭنى شەيخنىڭ ئادەتلىرى كۆرۈپتۇغۇ؟ — دەپتۇ قازى.

— شەيخىم ئېيتقان بولسا، ئىشەنمەڭ دەركار. قانداقتۇ يالغان بىلەن راستىنىڭ، ھارام بىلەن ھالانىڭ پەرقىنى بىلمەيدىغان شەيخىم ئۆزىدە بىرەر قېتىم راست

— بۇ كىتابقۇ؟ — ۋارقىراپتۇ قازى.
ئوغلۇرلانغان ئالتۇندىن ئەلا، گۆھەردىن
ئارتۇق نەرسەڭ قېنى؟

— شەيخىم سىزگە خەۋىرىنى يەتكۈز -
گەن ئوغلۇرلۇق نەرسىسى ئەنە شۇ كىتاب.
دەرۋەقە مەن ئۈچۈن ھەممە نەرسىدىن،
يەنى ئالتۇن دۇردىن، گۆھەرۇ ياقۇتتىن
ئەلاراقى كىتابدۇر. تالىبىي ئىلىم دوستلىرىم
دىن سوراپ ئېلىپ، شەيخىمگە ئوخشاش
كىشىلەرنىڭ كۆزى چۈشمەسۇن دەپ ئ -
چىمگە يوشۇرۇپ ئېلىپ كەلگەن نەرسە، ما -
نا شۇ سىز كۆرۈپ تۇرغان غەزەل پۈتۈل -
گەن كىتاب...

مەشرەپ سۆزىنى تۈگەتتە - تۈگەيمەي:
— يوقال كۆزۈمدىن! — دەپ ۋارقى -
راپتۇ قازى.

— ياق، قازى ئاخۇنۇم، — دەپتۇ مەش -
رەپ، — نان بىلەن قۇرئان سۆيۈپ قەسەم
ئىچكەنسە، ئېيتقىنىڭىزنى قىلمىسىڭىز قۇر -
ئان بىلەن نان ئۇرۇپ كېتىدۇ - غۇ! ماڭا
كەلسەك، شەرتىمنى بىجىرمىسىڭىز ھېچقە -
يەرگە كەتمەيمەن.

قازى ئاۋۋال قاتتىق غەزەپلىنىپتۇ.
كېيىن غەزەبىدىن يېنىپ، ئۆزىگە كەپتۇ -
دە، شەخنى «شەيخ كازىب» دەپ ئېلان
قىپتۇ. قازىنىڭ قىستىشى بىلەن شەيخ شا -
ئىرنىڭ ئالدىدا تېز چۆكۈپ كېچىرىم سو -
راپتۇ. شۇندىن كېيىن شەيخ «شائىر»
«شېئىر» سۆزلىرىنى ئاڭلىسا لاغ لاغ تىت -
رەيدىغان بولۇپ قاپتۇ.

مەشرەپ:

خوجا، سەيىد، بەگۇ، خان، سەردارلار بەدكار (1) بولسا،
زۇلم تىغى تېز ئەتىۋردە ھەر بىرى نامدار بولسا،

— مەيلى، شەرتىڭنى ئېيت، — دەپتۇ.
— مەشرەپ:

— مۇھتەرەم قازى شەرتىم شۇكى: سىز
شەيخىمنىڭ «شەيخ كازىب» يەنى ساختا،
يالغان شەيخ ئىكەنلىكىنى كىشىلەر ئالدىدا
ئوچۇق - ئاشكارا ئېيتىسىڭىز، — دەپتۇ.

— ياق، بۇ ئەسلا مۇمكىن ئەمەس، —
دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قازى.

— ئۇنداقتا مەنمۇ ئالتۇن ۋە مەرۋا -
يىتىتمە قىممەتلىك نەرسىنى قەيەرگە يو -
شۇرغانلىقىمنى ئېيتالمايمەن، — دەپتۇ قەت -
ئىي قىلىپ مەشرەپ.

ئالتۇن دېسە دادىسىنى سېتىشقا تەي -
يار تۇرغان قازىنىڭ شائىر شەرتىگە كۆن -
مەكتىن باشقا ئىلاجىسى قالماپتۇ.

— شەيخىم سىز بولسىڭىز جامە ئال -
دىدا تۇرۇپ، شائىر مەشرەپتىن كېچىرىم
سورايسىز، — سۆزى داۋاملاشتۇرۇپتۇ
شائىر.

شەيخ دەسلەپ قەتئىي ئۇنىماپتۇ.
كېيىن مەشرەپنىڭ ئوغرىلىقى پاش بولسا،
شائىردىن بىر ئۆمۈر قۇتۇلدغانلىقىنى ئوي -
لاپ، رازى بوپتۇ. قازى بىلەن شەيخ قول -
لىرىغا نان ۋە قۇرئاننى ئېلىپ، «شائىر
مەشرەپنىڭ شەرتىنى بىجىرمىز» دەپ قە -
سەم ئىچىشىپتۇ. مەشرەپ ئوغلۇرلانغان مەرۋا -
يىتىتمە قىممەت، ئالتۇندىنمۇ ئەلاراق نە -
رسىنى قەيەرگە يوشۇرۇپ قويغانلىقىنى ئېي -
تىپتۇ. ياساۋۇل باشلىقى بېرىپ ئۇ نەرسە -
نى ئېلىپ كەپتۇ.

قازى ئوراقلىق نەرسىنى ئېچىپ قا -
رغا، ئۇنىڭ ئىچىدىن كىتاب چىقىپتۇ.

كاسەلەس كاززاب شەخلەر بۇ ۋە تەندە بار بولسا،
مەزلۇم ئەللەر ئىگراشپىكىم پارچە نانغە زار بولسا،
كۇفر ئېلىگە مەشرەپتەك رەھىمدا (1) پەيدا بولۇر،

لىرىنى سۆزلەپ بوپتۇ. ئادەملەرمۇ بىردىن-
يېرىمدىن تارقىلىشقا باشلاپتۇ. قەيەرگە بې-
رىشنى بىلمەي گاڭگىراپ قالغان مەشرەپنى
كۆرۈپ قالغان ئىمام سورايتۇ:

— ھېلى ۋەز ئېيتىۋاتقىنىمدا نېمە
دېدىڭ بىتەۋىپى (2)؟

بايا ھەرىتىمىڭ قۇلىقىغا بۇ بىمەن-
لىكىنى بەس قىلىڭ، ئادەملەرنى يالغان-
ياۋىداق گەپلەر بىلەن ئالدىماڭ، ئۆزىڭىز
ئالدىنىپ قالسىز دېدىم، — جاۋاب بېرىپتۇ
مەشرەپ.

— سۆزۈمنىڭ قايسى يالغان، قايسى
راست ئىكەن، بەدبەخت ماكانسىز؟! — قات-
تىق غەزىۋى كېلىپ ۋارقىراپتۇ ئىمام.

— سەۋەبى، — دەپتۇ مەشرەپ، ئۇنىڭغا
قاراپ، — ھەزرىتىم نېمە دەۋاتقانلىقىنى
ئۆزىمۇ بىلمەيدۇ. چۈنكى يادقا ئېيتىشقان
سۆزلىرى دۇئا ئەمەس، بەلكى پارىچە ئاد-
دى ھېكايە. بۇ غەقىقەتنى ئېيتىپ، ئۆز-
لىرىدەك ھەزرىتىنى ئۆزى بىلىمىگەن ھال-
دا گۇناھقا پېتىپ قېلىشلىرىدىن ساقلاپ
قالماقچىمەن، خالاس.

ئىمامنىڭ ئەزۋابى تېخىمۇ ئۆرلەپتۇ.
— سەن ماڭا تۆھمەت قىلىۋاتىسىەن،
مۇتەھەمم!! ھازىر قىشلاق ئەھلىنى يىغىپ،
ئور كالتەك قىلدۇرۇپ، قىشلاقتىن قوغلىتىپ
چىقىرىمەن، — دەپتۇ غەزەپ بىلەن.

— جەندەك سەبەر قىلىسىلار. كەينى-
كەينىدىن قەلەندەر لىباسىدىكى مەشھۇر
شەخلەردىن بولىدۇ. مەلى، سىز مەۋلانە
گەمۇ بىر ياخشىلىق قىلىپ قويماي، ئۆزلىرى

— دەپتۇ. دە، بۇ شەھەردىنمۇ
باش ئېلىپ چىقىپ كېتىپتۇ.

مەشرەپ بىلەن ئىمام

ئۇزاق سەپەردە يۈرگەن شائىر مەش-
رەپ بىر قىشلاققا كەپتۇ. قىشلاق مەسچىتى-
نىڭ ئالدىغا توپلىشىۋالغان ئادەملەرنى كۆ-
رۈپ، شۇ تەرەپكە بېرىپتۇ. قارىسا، ئىمام
ھە دەپ ۋەز ئېيتىۋاتقىدەك. مەشرەپ
تېخىمۇ يېقىنراق بېرىپتۇ. ئىمام يادلىۋالغان
قانداقتۇر بىر پارىچە ھېكايىنى ئېيتىپ،
كېيىن ئۇنى «ئايەت» دەپ: «— ۋەمەن
بەندىلەر ئانداق قىلسا جەننىتى بولىدۇ،
مۇنداق يول تۇتسا بېھىشتىكە كىرىدۇ»، —
دېگەندەك يالغان-ياۋىداق سۆزلەرنى قىلىپ
كىشىلەرنى ئەخمەقلەشتۈرۈۋېتىپتۇ. نادان ئى-
مامنىڭ بۇ قىلىقى مەشرەپنىڭ ئاچچىقىنى
كەلتۈرۈپتۇ. شائىر ئۇنى ئىككىنچى يالغان
گەپ قىلمايدىغان قىلىپ ئەل ئالدىدا را-
ۋۇرۇس ئەدەبىنى بېرىپ قويماقچى بوپتۇ.

مەشرەپ ئىمامنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ.
دە، ئاستا ئۇنىڭ قۇلىقىغا:

— تەقسىر، سۆزىڭىزنى بولدى قىلىڭ.
يۇۋاش، مۆمەن بەندىلەرنى ئاندىماڭ، ئا-
خىر ئۆزىڭىز ئالدىنىپ قالمايسىز، — دەپتۇ.
ئىمام يېنىغا كەلگەن ئەسكى چاپان
كىشىنىڭ سۆزىگە پەرۋا قىلماي ئاغزىغا
كەلگەننى بىلجىراۋېرىپتۇ. ئارىدىن بىر ئاز
ۋاقىت ئۆتۈپتۇ. ئىمام ئاڭلىغان-بىلىگەن

① رەھىمدا — يول كۆرسەتكۈچى، باشچىلىق قىلغۇچى، رەھبەر.

② بىتەۋىپى — خۇداغا ئىشەنمەيدىغان، ئىمانى يوق.

لەن ئاياق قەلەندەرنى ئۇرۇپ - سوقۇپ قىش-
لاقتىن ھەيدەپ چىقىرىپتۇ.

لېكىن مەشرەپ، يالغان سۆزلەپ كە-
شىلەرنى ئالداپ يۈرگەن ئىمام-نىڭ ئەدە-
ۋىنى بەرمەستىن تۇرۇپ ھېچقاياققا كەت-

مەنلىككە ئەدە قىلىپتۇ - دە، ئۇ يەردىن
ئۇزاقراق بىر قىشلاققا بېرىپ شۇ يەردە
ئىككى ئاي ياشاپتۇ. بۇ جەرياندا ئۇ سا-
قال - بۇرۇتلىرىنى ئۆستۈرۈپ، تاپقىنىغا
يېڭى كىيىم تىككۈزۈپ كېيىپ، ئاندىن ئى-
مام بار قىشلاققا قايتىپتۇ. شائىر قىش-
لاقتا كېلىپ قارىسا، ئىمام مەسچىت ئالدىدا تۇ-
رۇپ، ھېلىقى مەشرەپ يېپىزىپ بەرگەن
پاردىچە، ھەيۋىنى يادقا ئوقۇپ، ئەمەدى
ئۆزبەكچە، سۆزلىمەكچى بولۇپ تۇرغانىكەن.
شائىر ئۇدۇل ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ، سۆ-
زىنى بۆلۈپتۇ:

— مەن بۇخارايى شېرىپتىن كەل-
گەن شەيخۇلئىسلام بابارەھىم موللا ۋەلى
ئوغلى بولمەن. سېنىڭ مەسچىتىگە ئىمام-
لىقىڭنى ئەيتىشتى. قېنى ھازىرلا ئۆزەڭ
ياد ئوقۇغان پاردىچە، دۇئانىڭ مەنىسىنى
ئىپتىتىپ باقە؟ — دەپ سوراپتۇ. ئىمام
ئاغزىغا كەلگەننى بىلجىراشقا باشلاپتۇ.
شائىر:

— ياخشى، ياخشى. پاردىچىغا خېلە
جايىدا ئىكەنسىن، — دەپ ئۇنى ماقۇللانغان
بوپتۇ ۋە يېنىدىن يەنە بىر خەتنى ئېلىپ
ئۇنىڭغا بېرىپتۇ.

— ئەمدى مانا بۇنى ئوقۇ. بۇ ھازىر
ئېيتقان دۇئالىرىڭدىنمۇ قالتىسراقى. ھەرقان-
داق پەندى نەسىھەتنىڭ بۇنىڭغا يەتمەيدۇ.
ئىمام مەشرەپ بەرگەن خەتنى ھەجە-
لەپ ئوقۇپ چىقىپتۇ، مەنىسىگە چۈشەنمىسەمۇ،
بېشىنى لىگىشىتىپ ماقۇللاپتۇ. ئەتىسى با-

بىلىمىسىلە خۇدايى تائالا بىلەر. كېيىن
ئۆز كالىتەك، قىلىپ ھەيدەتمەسلىكىمۇ كە-
نىنىڭ ئۆزى قىشلاقتىن چىقىپ كېتىدۇ، —
دەپ يېنىدىن قەغەز، قەلەم ئېلىپ ئىمام
تىلىدىن ئۇزۇن بىر ھەجۋى يېزىپتۇ.

— تەقسىرىم، — دەپتۇ يازغان قەغە-
زىنى ئىمام-نىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ، — مانا
بۇ ئىنتايىن ئۆتكۈر ئايەت، ھازىرلا ئوقۇ-
غان پاردىچە تارىخىي ھېكايە ئورنىغا بۇنى
ئوبدان يادلىۋېلىپ، پەندى نەسىھەتلىرىنى
قىلىۋەرسىلە. شۇنداق قىلىپلا گۇناھقا پات-
ماي بەلگى تاغارلاپ ساۋاب ئالالا.

ئىمام قەغەزنى شائىرنىڭ قولىدىن يۇلۇپ
ئېلىپ، ئېچىپ كۆرۈپتۇ. كېيىن ئىچىدە
نۆز - ئۆزىگە: «بۇ قەلەندەر شەيخنىڭ گې-
پىدە جان باردەك قىلىدۇ. پاردىچىنى ياد-
لىۋالغىنىم بىلەن ئۇنىڭ مەنىسىنى چۈشەن-
مەيدىغانلىقىم راس. قارىغاندا بۇنىڭ خې-
تى بىكار ئەمەستەك قىلىدۇ. مەيلى بۇنىڭ
دۇئاسىنىمۇ كۆرۈپ باقايچۇ؟»، — دەپتۇ -
دە، خەتنى قوينىغا ساپتۇ. كېيىن يالغان-
دىن مەشرەپكە دوق قىلىشقا باشلاپتۇ:

— ھەي بەندىلەر، مانا بۇ بىستەۋ-
پىنى دېنى يولسىز ھاھارەتلىنى. ئاز كام
ئون يىل ھەر قايسىسىڭلارغا شەرىئەت ۋە
تەرىققەتتىن سۆزلەپ، غەپلەت ئۇيقۇسىدىن
ئويغىتىپ كەلگەن مەندەك بىر ئىمانى يال-
غانچى ئالدامچى دەپ ئاتىدى. بۇنىڭ بىلەن يال-
غۇزماڭىلا ئەمەس بەلكى شەرىئەت ۋە تەرى-
ققەتكىمۇ تىل تەككۈزدى. ئۇنى ئۆز كال-
تەك قىلىپ، قىشلاقتىن قوغلاپ چىقىرىش
كېرەك، — دەپ ۋارقىراپتۇ. يىغلىغان خا-
لايىتى كىمنىڭ ھەقى، كىم-نىڭ ناھەق ئى-
كەنلىكىنى سۈرۈشتۈرمەستىن، مۆتىۋەر زات-
ئىماملارغا تىل تەككۈزگەنلىكى ئۈچۈن يا-

ئۇ ئۆزىنى شەيخ دەپ كۆرسىتىپ، دىنىمىزنى ھاقارەتلىدى. ئۇنى ئۆلتۈرۈش سا-
ۋاپ، — دەپ ئۇياقتىن بۇياققا يۈگۈرۈش-
كە باشلاپتۇ.

— ياق، ئاۋۋال سۆزىنىڭ راست - يال-
غانلىقىنى ئىسپاتلىسۇن. چالما - كېسەك قى-
لىش قاچمايدۇ، — دەپتۇ قېرىلاردىن بىرى.
— توغرا، ئىككىمىنى قازىغا ئېلىپ
بېرىش كېرەك، كىمىنىڭ ھەق، كىمىنىڭ
ناھەق، قازى ھەل قىلىپ بەرسۇن، — دې-
يىشىپتۇ خالايمى.

مەشرەپ، ئىمام ئۇلارغا قوشۇلۇپ يە-
نە ئون - ئونبەش كىشى قازىخانغا بېرىپتۇ.
قازى ئۇلاردىن بۇ يەرگە كېلىشىنىڭ سە-
ۋەپلىرىنى سورىغانىكەن، ئىمام:

— مانا بۇ ياردىماس يالغۇياق مېنى
جامائەت قۇۋۋەتلىگەن ئالدىدا
ھاقارەتلىدى، ئۇلۇغ دىنىمىزغا تاش ئاتتى.
بۇ دىنىمىزنى سازايى قىلماق كېرەك، — دەپتۇ.
— تەقەسسىز، ھېلى سۆزۈمنى ئاڭلاپ
باقسىلا، — دەپتۇ مەشرەپ ۋەزىمىنىڭ بىلەن، —
بارلىق ئۆلىما، ھۆكۈمى، مەسلىھەت، ئىشان،
سوپىلارنى بۇ يەرگە يىغىسلا، شۇ چاغدا نېمە
سەۋەپتىن جانابى ئىماننى ھاقارەتلىگەننىمى
ئېتىپ بېرىمەن. ئاندىن نېمىنى خالىسىلا
شۇنى قىلسىلا، دارغا ئاساملا، چالما - كېسەك
قىلاملا مەن ھەممىسىگە رازى.

قازىنىڭ مەشرەپ ئېيتقان ئادەملەرنى
يىغماقتىن باشقا ئىلاجىسى قالماپتۇ. ھەممە
يىغىلىپ بولغاندا مەشرەپ:

— ئىمامغا يېزىپ بەرگەنلىرىمنى
ئۆزۈم ئوقۇپ، تەبىرىنى ئېيتىم ئىشەنمەي-
سىزىلەر. ئاراڭلاردا پارىسچىنى ئوبدان
بىلىدىغان ئادەم بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
ھېچكىم زۇۋان سۈرمەپتۇ. قازى، داموللا،

دات نامىزىدا ئىمام كېچىكى پارسچە ھەج-
ۋىنى تەكرارلاپتۇ، ئۇنىڭ مەنىسىگە كەلگەن-
دە، بۇرۇن ئېيتىپ يۈرگەنلىرىگە بىر - ئىككى
ئېغىز گەپ قونۇپ، شەرىئەت، تەرىقەتتىن
سۆزلەپ كېتىپتۇ. شۇ چاغدا مەشرەپ ئوتتۇ-
رىغا چىقىپ:

— خالايمى، مانا بۇ بىستەۋىيىتى،
يالىغانچى ئىمام شۇنچە، يىمىلىلار-
دىن بېرى سىلەرنى ئالداپ كەلگەنى يەت-
مىگەندەك ھازىرمۇ ئالداپ، مەن يېزىپ
بەرگەن پارسچە غەزەلنى دۇئا دەپ سە-
لەگە ئوقۇپ بېرىۋاتىدۇ. ئېسىڭلاردا بولسا
كېرەك، بۇنىڭدىن توپتوغرا ئىككى ئاي
بۇرۇن خۇددى مۇشۇ يەردە ئىمامىڭلارغا:
«يالىغان سۆزلىمەڭ، ئاممىنى ئالدىسىڭىز،
ئۆزىڭىز ئالدىنىپ قالسىز»، — دېگەننىدىم.
ھەرقايسىلىرى مېنىڭ سۆزۈمگە ئىشەنمەي،
ئىمامنىڭ گېپى بىلەن مېنى ئۇر كالىتەك
قىلىپ ھەيدىۋېتىشكەن ئىدىلە. شۇ چاغ-
دىمۇ ھۇشۇ ئىمامنىڭ تىلىدىن پارسچە ھەج-
ۋى غەزەل يېزىپ بەرگەن ئىدىم. مانا كې-
چە، يېزىپ بەرگەن غەزەلنىمۇ سە-
لەرگە دۇئا، ئايەت، دەپ سۆزلەۋاتىدۇ. بۇ
ئىمانسىز، — دەپتۇ.

يىغىلغان خالايمى شائىرنىڭ سۆز-
لىرىگە ھاڭ - تاڭ قاپتۇ. كېيىن ئىمامنى
قويۇپ شائىرغا يېپىشىۋاپتۇ. خالايمى
شائىرغا:

— گېپىڭنى ئاۋۋال ئىسپاتلا، ئەگەر
ئىسپاتلىيالمىساڭ ئىمامىمىزنى ھاقارەتلىگەن-
لىكىڭ ئۈچۈن چالما - كېسەك قىلىمىز، —
دەپتۇ. ئالىماننىڭ سۆزى بىلەن ھوشىغا
كېلىپ، جان كىرگەن ئىمام:

— ھەي خالايمى، نېمىشقا قاراپ
تۇرۇسىلەر، بۇ قەلەندەر دىنىمىز، دەھرى.

تاشلانغانلىقىنى ئاڭلىغان قىشلاق خەلقى كېچىدە كېلىپ شائىرنى قۇتقۇزۇپتۇ ۋە بىلىمىدىن ئىمامنىڭ تەربىيىنى ئېلىپ شائىرنى رەنجىتكەنلىكى ئۈچۈن ئەپۇ سو - راپ ئۇنى يولغا سېلىپ قويۇپتۇ.

غەزىلىم، بار - يوقۇم

مەشرەپ بىر يېزىغا كېتىۋېتىپ، يولغا يېقىن يەردە ئىشلەۋاتقان بىر كىشىنىڭ ئېيتىۋاتقان غەزىلىنى ئاڭلاپ قاپتۇ. ئۇ ئۆزى يازغان غەزەلنىڭ ھەربىر مىراسى دېگەندەك بۇزۇلۇپ ئېيتىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، قاتتىق ئاچچىقى كەپتۇ. دېھقان ئىشلەۋاتقان يەرنىڭ يېنىدىكى ئۈجمىنىڭ يېنىغا بېرىپ سايىغا يانپاشلاپتۇ - دە، دېھقاننىڭ ئىشىنى تۈگىتىشىنى كۈتۈپتۇ. يىگىت يەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئېلىنىدىغان كىچىك ئېرىقنى ئېلىپ بولۇپ، ئۈجمىنىڭ تېگىگە تىزلىنىپتۇ. شۇ چاغدا مەشرەپ سەكرەپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ - دە، سالام - سائەتمۇ قىلىشماستىن قىزىلغا كەتمەنى ئېلىپ، تېپتەنغا تېرىلغان ئېتىمىزغا كىرىپتۇ ۋە ھېلىلا ئېرىق ئېلىنغان يەرنى جان - جەھلى بىلەن چاناشقا باشلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن يىگىت ۋارقىرىغىچە مەشرەپنىڭ ئالدىغا كېلىپ كەتمەنگە ئېسىلپتۇ ۋە:

— ساراڭ بولدۇڭمۇ؟ نېمىشقا بۇز - سەن، — دەپتۇ.

— مەن ساپساقمەن. سەن ئەقلىڭدىن ئازغانغا ئوخشايسەن. سەن مېنىڭ نى - نى مۇشەققەتلەر بىلەن سالغان ئىمارىتىمنى بۇزغىنىڭدا، مەن سېنىڭ ئېرىقىڭنى، بۇزسام نېمە بوپتۇ، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ مەشرەپ.

— قانداق ئىمارەت؟ كىمنىڭ ئىمارە -

سوپى، ئىشان دېگەنلەرنىڭ پارىسچە بىلىشى ئۇياقتا تۇرسۇن، خەت - ساۋادىمۇ تەلۈق ئى - مەس ئىكەن. ئاخىرى قىشلاقتىن خەت - سا - ۋادى بار، پارىسچىمۇ بىلىدىغان بىر موللا يىگىتنى تېپىپتۇ. مەشرەپ ئىمامغا قاراپ:

— مەن ساڭا بەرگەن پارىسچە دۇئانى ئېيت، — دەپتۇ. ئىمام ئۇنىمىغانىكەن، قازى مەجبۇرلاپتۇ. ئىلاجىسىز ئىمام مەشرەپ يې - زىپ بەرگەن ھەجىۋى غەزەلنى ئۇنلۇك ئا - ۋاز بىلەن ئوقۇپتۇ.

— مەنىسىنى ئېيت، — دەپتۇ قازى موللىغا.

— بۇ ئىمام تىلىدىن يېزىلغان ھەج - ۋى شېئىر ئىكەن، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ موللا.

— جانابى قازى، ئەگەر موللا يىگىت - نىڭ سۆزىگە ئىشەنمىسىڭىز ھەر بىر بېيىت - نىڭ بېشىدىكى ھەرپلەرنى بىر - بىرىگە قو - شۇپ ئوقۇسىڭىز ئىمامغا ئوخشاشلارغا قارىتىپ ئېيتىلغان سۆز چىقىدۇ، — دەپتۇ شائىر.

موللا يىگىت غەزەلنىڭ ھەربىر بېيىتى بېشىدا كېلىدىغان ھەرپلەرنى بىرلەشتۈرگە - نىكەن «ئەل كەز زابۇ لا ئۇمىمەتى»، يەنى «پەيغەمبەر يالغانچىنى ئۈمىتىم دىمەيدۇ»، — دېگەن سۆز كېلىپ چىقىپتۇ. ئىمامنىڭ شەرمەندىسى چىقىپ قانچىدىغان جاي تاپال - ماي قاپتۇ. قازى ۋە ئۇنىڭ چۆپقەتلىرى تۇرغان جايلاردا قېتىشىپ قاپتۇ. قازى ئۆزىگە كېلىپ مەشرەپكە:

— بەردىمىر گۇناھكار سەن. دىنىي ئىس - لامغا تىل تەككۈزۈپسەن، — دەپ ئۇنى زىندانغا سېلىشنى بۇيرۇپتۇ. مەشرەپنىڭ باتۇرلۇق بىلەن يالغانچى ئىمامنى پاش قىلغانلىقى بىردەمنىڭ ئىچىدە پۈتۈن قىش - لاققا پۇر كېتىپتۇ. شائىرنىڭ زىندانغا

ئۆيىنى ۋەيران قىلىدىك.

يېزىغا غەزىلى يېتىپ كېلىپ، ئۆزى
كەلىتكەن شائىرنى دېھقان ھازىر ئۆز يېنى-
دا كۆرۈپ داڭ قېتىپ قاپتۇ. كېيىن ئۆزىگە
كېلىپ مەشرەپنى قۇچاقلاپتۇ ۋە مۇندىن
كېيىن بىرمۇ غەزىلىنى بۇزۇپ ئېيتىماسلىققا
ۋەدە بېرىپتۇ.

تىنى بۇزۇپتىمەن؟ ئوچۇقراق ئېيتىمامسەن؟

دەپتۇ ھېچنېمىنى چۈشەنمىگەن دېھقان.

— قانداق ئىمارەت بولاتتى؟ مېنىڭ

ئىمارىتىم - دە، - دەپتۇ شائىر، - ھېلىلا

ئېيتقان غەزىلىڭ مېنىڭكى. ئىمارىتىمىمۇ،

بار - يوقۇمۇ پەقەت شۇ غەزەللىرىم ئىدى.

سەن ئۇنى چالا - پۇچ-ۇق ئېيتىپ، دىلىم

ئۆزبېكىستان لىكسىم مەركىزىي كومىتېت «ياش گۇۋاردىيە» نەشرىياتى تەرىپىدىن 1982 -

يىلى نەشر قىلىنغان «ئەللەملەر ئىبىرىتى» (ئەللەملەر ۋە شائىرلار ھەقتىكى خەلق ئەپسانە

ۋە رىۋايەتلىرى) دېگەن كىتابچىدىن.

ئۆزبېكچىدىن ئۇيغۇرچەلاشتۇرغۇچى: غەنىمات غەيۇرانى.

تۈزۈش

«مەجمۇئە» نىڭ 19 - ساندا كەتكەن ئايرىم خاتالىقلارنى تۆۋەندىكى جەدۋەل

ئارقىلىق كۆرسەتتۇق. تۈزىتىپ ئوقۇشىڭىز لارنى سورايمىز.

بەت	تۆۋەندىن يۇقىرىغا	يۇقىرىدىن تۆۋەنگە	بېسىلغىنى	توغرىسى
- 110	—	14 - قۇر	qalta	palta
- 225	9 - قۇر	—	ئامان	ئەمان

ئىشىكىڭدىن ئۆتسەم مەن،
تەمبۇرۇڭنىڭ ئاۋازى.
مېنى قىلدى مەستانە،
سۈمپۇل چاچ يارنىڭ نازى.

ئىشىك ئالدى بۇيادۇر،
شىلدەر ئەتسە تۇيادۇر.
يارنىڭ نازۇك بىلىكى،
تۇتماي تۇرۇپ مۇنادۇر.

ئىشىكىڭدىن ئۆتتۈم مەن،
گۈل زاراڭزا تەرگىلى.
گۈل زاراڭزا باھانە بولدى،
ئاي يۈزۈڭنى كۆرگىلى.

ئېگىز دۆڭگە ئۆي سالدىم،
شامال چىقسا دالدا دەپ.
مەن ساڭا كۆڭۈل بەردىم،
قىز - چوكانىڭ ئالدى دەپ.

ئۆگزەڭدىن ئۆتۈپ يارىم،
شەرەت قىلاي تۈگلۈكتىن.
كېچىسى مېنى تاپقىن،
بېغىڭدىكى گۈللۈكتىن.

چۆلگە بارسام يار بىلەن،
ئۇسسەيمەن چۆلدە مەن.
يارىسىز باغلاردا يۈرسەم،
ئۇسسۇلۇققا تەشنا مەن.

ئېشىكىڭنى توقۇپ چىقى،
بىللى بارىلى تۇزغا.
ئوتۇڭغا چىدالماستىن،
مەيدەمنى ياقاي مۇزغا.

ئېلىپ سەن ئەقلى - ھۇشۇمنى،
بىر قىيا باققان بىلەن.
قىلىدىڭ شەپقەت ماڭا،
كۆز يېشىم ئاققان بىلەن.

ئىككىمىز تېپىشقاندا،
ئۆزگىلەرنىڭ باغرى كاۋاپ.
قاشلىرىڭنىڭ مېھرابىدا،
مەككىگە قىلدىم تاۋاپ.

ئېگىز ئۆسكەن ئۆرۈكنىڭ،
شاخلىرىنى ئەگدىلا.
ياش بالىلارنى ياراتماي،
ئاقساقالغا تەگدىلا.

ئۈزۈكۈم چۈشۈپ كەتتى،
يەرنىڭ بېغىدا كۆلگە.
يەر ئوتى يامان ئىكەن،
مەن كەتتىم دالا - چۆلگە.

ئۈچۈپ كەتتى قۇرغۇيۇم،
بىلىكىمدىن پۇرىدە.
بىۋاپا يەرنىڭ ئوتى،
تەڭرى يۈرەككە بۇرۇدە.

ئۇششاق بالىلار ئوينىمايدۇ،
بۇلاق تۇۋى چىمەندە.
مەن يەرنى سۆيۈپ ئالدىم،
ئۆرۈك شېخىم ئەككەندە.

ئۆستەڭ ياقلاپ ماڭسام،
نوغايلارنىڭ مۇنچىسى.
كەچىككەن يەرنى بار،
قىزىلگۈلنىڭ غۇنچىسى.

ئۇۋا سالىدى قارلىغاچ،
بىزنىڭ ئۆيىدە بەش يەرگە.
مەشۇقۇمدىن بى سوراق
بارالمايمەن ھېچ يەرگە.

دەستلىدىم كەتمەننى
كەندە توكۇلدىتىپ.
سۆيۈپ قويدۇم يەرنى
باراڭدا چوكۇلدىتىپ.

ساماۋارنىڭ سۈيىنى،
قاينىغاندا بىلەرسىز.

ئۈچۈپ كەلگەن كاككۇكلار،
قوندى قۇرۇق تېرەككە.
يەرنىڭ نازى ئايلاندى،
جاننى قىيار ئىكەككە.

ئۆگزىگە چىقىپ باقسام،
چار تەخۇ پالاقلايدۇ.
قىزىنى سۆيۈپ قويسام،
ئانىسى ۋالاقلايدۇ.

ئوسما قويغان بۇ جۇۋان،
ئۆز قېشىنى داڭلايدۇ.
مەن يەرنىڭ دەردىنى،
كىمگە ئېيتسام ئاڭلايدۇ.

ئۇسسەغاندا سۇ ئىچتىم،
مەلەڭدىكى بۇلاقتىن.
مەن قانداق كېچىدى ئەمدى،
ئاي يۈزلۈك يۇمۇلاقتىن.

ئۆردەك ئاتتىم غاز بىلەن،
كاۋاپ قىلدىم تۇز بىلەن.
ئەمدى ئۆلەم ئارمان يوق،
ئوينىۋالدىم سىز بىلەن.

ئۆردەك كىرمىگەن كۆلدە،
سۇنىڭ تۇرىشى بەك ئۆز.
ئاشىق بىلەن مەشۇقنىڭ
قاراپ تۇرىشى بەك ئۆز.

ئۆيىدىن ئايرىلىپ چىقتىم،
چۈشتۈم سايىدىكى ئىزغا.
يەرنى تېگىشەيمەن،
ئون بەش ياشتىكى قىزغا.

ئاخشاشلىققا كەل دەيسەن،
چىقمايدىغان نېمەگە.

ئەتىياز بولا - بولماي،
كۆكەردى ئېرىق بويى.
يۈرىكىمنى خۇن قىلدى،
بىۋاپانىڭ خۇيى.

ئاران كەلسەم مەلەڭگە،
ھېرىپ - ئېچىپ ئورمىدىن.
بىر چىقىمىنىڭ قارا كۆز،
پىشايۋانلىق ھويلىدىن.

ئەتىياز يېتىپ كەلسە،
شامال چىقىدۇ لەرزى.
ھال تارتىمۇ باي قىزى،
شاپاق دوپپىدىن ئەرزى.

ئەمدى مەن قانداق قىلاي،
كەتتى يار تاشلاپ مېنى.
يولغا كەتسۇن كۆمۈپ،
بىۋاپا يارىم مېنى.

ئەجەپمۇ ياراشىپتۇ،
ئال ئاتنىڭ تۇمارى.
يارىم تۇتقان شاراپتىن،
چىقتى كۆڭلۈم خۇمارى.

ھاۋا، ھاۋادىن ئاچتى،
ھاۋادىن بۇلۇت ئاشتى.
قىزغا مەيلىم بار ئىدى،
جۇۋان قوينىنى ئاشتى.

ھاۋا تۇتۇلۇپ قاپتۇ،
تاغلارغا قار ياغارمۇ.

مېنىڭ تارتقان دەردىمنى
دەرت كەلگەندە بىلەرسىز.

سۇدىن چىققان سۇر بېلىق،
تاغدىن كەلگەن ئاق بېلىق.
سەن ئىندەككە كەلگەندە،
ھەيران قالسۇن خالايتىق.

سۇنىمۇ ئېچىپ قەيدۇم،
ھويلىدىكى ئۈزۈمگە.
كىشىنىڭ سالىدىم خالىتىدا،
سۆيگەن قارا كۆزۈمگە.

سۇغا چىقىتىم كۆلۈڭگە،
بالداق سېلىپ مۈرەمگە.
دىدارىڭنى كۆرەي دەپ،
نەچچە باردىم مەلەڭگە.

سېكىلەك بىر ئۆز خېنىم،
يۇرتىمىزنىڭ كۆزى سەن.
سەنسىز كۆزۈم ئەمدىدۇر،
سەن كۆزۈمنىڭ نۇرى سەن.

سەۋزە ئالدىم بىر تاغار،
بىر تەڭنە قەلەم بولدى.
بىۋاپانىڭ قىلىقى،
ماڭا بەك ئەلەم بولدى.

ئەنجان دوپپا ئېپ بەرسەم،
تۇماق بىلەن ياز قىللا.
بىر سۆيۈپ قويۇڭ دېسەم،
ئەجەب تولا ناز قىللا.

ئەنجان دوپپام بار دەيسەن،
كىيىمەيدىغان نېمەگە.

ياردىم ئۆتكەن كۈچىدە،
دېۋاندىنەك ياتارمەن.

مېنىڭ كۆڭلۈمگە ئەي دىلدار،
قارا سالىدىڭ سىيا بىلەن.
ئۇنى يۇسام ئېچىلمايدۇ،
ئېقىن دەريا سۈيى بىلەن.

مىلىتى ئاتسام ھاۋاغا،
ئوقى كەتتى ۋىزىلىداپ.
سەن يارىمنى ئويلىسام،
كۆيدى يۈرەك پىزىلىداپ.

مېنى يارىم تىللايدۇ،
بارسام تىنماي يىغلايدۇ.
ئېيتالمايدۇ دەردىنى،
كۆڭلى كىمنى چىللايدۇ.

مەن ئەجەب غېرىپ بولدۇم،
چالغىلى راۋاپ يوقمۇ.
سىزگە قانچە خەت يازدىم،
بەرگىلى جاۋاب يوقمۇ.

مەن سېنى سۆيۈپ ئالغان،
ئۆستەڭ بويىدا ئاخشام.
ئاخشام بارسام چىقىمدى،
بىۋاپا مېنىڭ ئاشنام.

كېرىكىمدىن ياش تامىدۇ،
ياش ئەمەس قېنىم مېنىڭ.
بىۋاپا سەن يار ئۈچۈن،
چىققۇدەك جېنىم مېنىڭ.

يارغا ئەۋەتىپ بەردىم،
ئالتۇن گۈلدەن گۈلدەستە.

دەردى بولمىسا يارىنىڭ،
كۆزىدىن ياش ئاقارمۇ؟

ھاۋانى تۇمان باستى،
تۇماننى شامال سۈردى.
ئىچىمدىكى دەردىمنى،
قاراقاش جۇۋان بىلدى.

ئەي جۇۋان بويۇڭ پاكار،
ساڭا قىلغان گەپ بىكار.
ئەسلى چىرايىڭ بولمىسا،
ياسىغان پەرداز بىكار.

ھاي - ھاي ياڭزا پەشمەتنىڭ،
يانچۇقنى كىم ئويدى.
بېشىمغا بالا تاپتىم،
يار تۇتۇشنى كىم قويدى.

ھېيتكادىكى پەشتاقتا،
ناغرا چالغان ساقمۇ.
يار دەردىدە قان يىغلاش
ئاشقلارغا باقمۇ.

ھاۋاغا چىقىپ كەتسەم،
ئېگىز ئۇچقان دەمداردەك.
قان يىغلاپ ئۆتەرمەنمۇ،
زۈلمەتتە قەلەندەردەك.

ئويۇمنى ئېيتىپ بەرسەم،
كۆرمەستىن بىلەلەملا.
ئاي پاتقاندا بېغىمغا،
تېنىمەي كېلەلەملا.

مەن يارىمنى تاپارمەن،
ئۈستىگە تون ياپارمەن.

مېنىڭ بىرلا يارىم بار،
ئاستىم شۇڭا كۆز مۇنچاق.

كېتىپ بارغان جۇۋانىڭ،
تۈگمىسى قاتار - قاتار.
تۈگمىسىنى يەشكەچە
توخۇ چىللاپ تاڭ ئاتار.

كۈكۈم تىقتىم ئوچاققا،
نەم بولغاچقا كۆيمەيدۇ،
مېنىڭ يارىم قارا كۆز،
سېغىنمايتۇ، سۆيمەيدۇ.

كۆڭۈل بەرمىسەم ساڭا،
ئوق تەگمەس ئىدى جانغا.
كۆڭۈلنى قويۇپ بەرسەم،
يۈرەك تولىدۇ قانغا.

نان پۇشۇرغان تونۇرمۇ،
خىش پۇشۇرغان خۇمدانمۇ؟
بىزنى بۇنچە قىيىنماق،
ئۆزلىرىگە ئوبدانمۇ؟

زەيتۇن بۆكىنىڭ پۆپىكى،
گۈل تۇمار باسقانچە بار.
يارىمنىڭ قىلغان سۆزى،
مەنىدە داستانچە بار.

زالىملارنىڭ دەردىدە
ماكان ئەيلىسەم تاغنى.
ئەقىلسىز نادان يارىم،
شەرەت قىلىدۇ باغنى.

شايدىن تامبال كىيىپ
نېمىدىن باغ ئەتتىڭىز.

يار كۆڭلى ئېچىلىمامدۇ،
يۈرەكنى چېچەك ئەتسە.

كېتىپ بارىدۇ يارىم،
شايبى چاپىنى قولىدا.
كېتىپ بارسا توسماڭلار،
نامەھرەم بولار يولدا.

كېچە - كۈندۈز يول باستىم،
ئۆتۈك بىلەن سۇ كەچتىم.
دۇتارىغا يارنى دەپ،
تومۇرۇمدىن تار ئەشتىم.

كەپتىرىم كۆرۈنمەيدۇ
كەپتەرۋاز تۇتۇۋالدى.
كىچىككىنە قارا كۆز،
كۆڭلۈمنى ئۇتۇۋالدى.

بىر تۈگۈشتە يىمىشىم،
بىر تۈگۈشتە كىشىشىم.
ئەمدى تاپتىم ياخشىنى
يامان بىلەن نېمە ئىشىم.

كىچىككىنە خۇرازنىڭ،
قانىتى دەندان ئىكەن.
سەن قارىمىساڭ بىزگە
قارايدىغان چەندان ئىكەن.

كېۋەزلىكمۇ بىزنىڭ يەر.
قوغۇنلۇقمۇ بىزنىڭ يەر.
ئۆلمەي تۇرۇپ ئايرىلساق،
خەلقى - ئالەم نېمە دەر.

كاڭنىڭ ئالدىدا ئوچاق،
ياڭاق تۈۋىدە پۇرچاق.

بىز يىراققا كەتكەندە،
كەملەرنى باخ - باخ ئەتتىڭىز.

شايتۇلاڭنىڭ شېخى پەس،
كاۋاكچىغاندا بېگەن بىز.
سىز خېنىمنى كۆرمەك تەس،
ياش ۋاقتىدا سۆيگەن بىز.

شەھەردىكى بايلارنىڭ،
ئىككىدىن سارايسى بار.
بىزنىڭ قارا كۆز يارىنىڭ،
ئالتۇندەك چىرايى بار.

شوقىنى قاۋۇل يىگىت،
ئاتنى ساپتۇ بەيگىگە.
غۇنچىدەك يارى تۇرۇپ،
جۇۋاننى ساپتۇ كەينىگە.

جان نەپەستىن چىقىمدى،
قۇشقاچ قەپەزدىن چىقىمدى.
شۇ خېنىمنىڭ سۆيگىنى،
ھەرگىزمۇ ئەستىن چىقىمدى.

راۋاب دېگەن بىر ياغاچ،
سۆزلەيدىغان تاردىسى.

ساقايمايدۇ يار كەلمەي،
يۈرىكىمنىڭ ياردىسى.

راۋابىغا سالغىلى،
ئون بەش غۇلاچ تار ئالدىم.
سەن مېنى ياراتمىساڭ،
تومۇچۇقتەك يار ئالدىم.

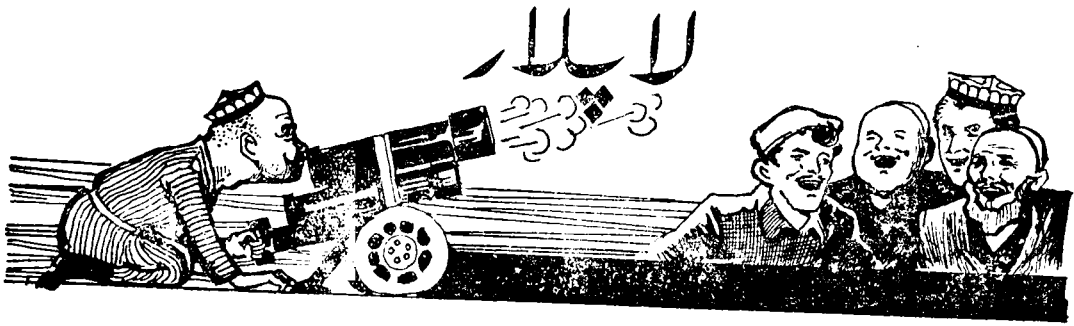
خۇيمۇ بالدۇر ئېچىلدى،
يار بېغىنىڭ گۈللىرى.
مەن ئۇنىڭ بۇلبۇلى دېسەم،
كۆپ ئىكەن بۇلبۇللىرى.

خىيالى تولا قىلماڭ،
ئاغرىققا چاقاي دەيدۇ.
بىر سۆيۈپ قويۇڭ دېسەم،
ئارقامغا باقاي دەيدۇ.

پەرداز قىلىپ چىقىپسەن،
چوڭ بازارغا ماڭدىڭمۇ.
قايرىلىپمۇ باقمىسەن،
سەن ۋەدەڭدىن ياندىڭمۇ.

توپلاپ رەتلىگۈچى: ئابدۇكېرىم مەقسۇت

ئازىنباقنىڭ لاپىرى

يۇيۇنۇش

يانچۇق قۇرۇقلىنىپ قالغان كۈنلەر ئىدى، — دەپ سۆز باشلىدى ئازىنباقى، — مۇنچىغا بېرىپ كېلەي دېسەم، يېنىدا پۇل قالماپتۇ. بىر كىمدىن قەرزىمۇ سورىمىدىم، يۇيۇنۇشتىنمۇ يالتايىمىدىم. كىيىم — كىچىكلىرىنى سېلىپ، تامبىلىم بىلەن كىر ئالغۇغا (كىر يۇيۇش ماشىنىسىغا) سەكرەپ چۈشۈپلا، كۈنۈپكىنى بېسىۋەتتىم. پاھ، ھۇزۇر دېگەن مانا شۇنىڭ ئىچىدە ئىكەن دېگەن! بەدىنىمنى ئىشقىلاپ سۈرتۈپمۇ ئاۋارە بولمىدىم. ماشىنا ئۆزى بىردەم ئوڭغا، بىر دەم سولغا پىرقىراپ ەپنى يۇيۇۋەردى. ئوڭ — تەتۈر پىرقىراۋەر — گەندىن كېيىن بېشىم قېيىپ، ھۇشۇمدىن كېتىپتەن.

— سەن ئاسانلا ھۇشۇڭدىن كېتىدىغان ئادەم ئەمەس. ئۇخلاپ قالغانسەن؟ — دېدى لاپ ئاڭلاۋاتقانلاردىن بىرى.

— راست دېدىڭ، ئاداش! بوۋاق چېغىدا ئانام تەۋرەتكەن بۆشۈكتە ئۇخلىغان دەك ھۇزۇرلىنىپ ئۇخلاپتەن. سۇنىڭ شالاقلىشى ئانام ماڭا بۇلىماق ئېتىۋاتقان دەك ئاڭلاندى. بىر ئازدىن كېيىن ماشىنىمۇ جىمىپ قالدى. ئۇيقۇلۇقتا پۇت — قولۇمنى ەمدىر — لاتسام، بوش تۇرىدۇ. تامبىلىمنى تۇتۇپ باقسام، چىلىق — چىلىق ھۇل! ئاللا دېدىم، چوڭ — كىچىك تەرەت قىلىۋەتكەن ئوخشايمەن دەپ ئاناۋدىن قورقتۇم. ھەممە يېرىمنى بۇلغىۋەتمەي دەپ ئورنۇدىن چاچراپ قوپسام، ئۆزۈم كىر ئالغۇنىڭ ئىچىدىن چىقىۋا — تىمەن ئەمەسمۇ!

چۈشىدە تېپىۋالغان پۇللار

— ئازىنباقى ئاكا! — دېدى سورۇندىكىلەردىن بىرى، — سەن ئوقىتىڭنىڭ تايىنى يوق بىر نەرسە ئىدىك. بىردىنلا بېيىپ كەتتىڭمۇ؟ بىر گەپ بار، جۇمۇ، سەندە! ... — مەندە نېمە گەپ بولاتتى، — دېدى ئازىنباقى، — چۈشۈدە تېپىلغان پۇل بىلەن بېيىپ قالىدەم.

— جۇيلىمە! — دېدى ھېلىقى يىگىت، — چۈشۈڭدە بىر تاغار پۇل تېپىۋالساڭمۇ، ئەتىسى ئويغانساڭ ھېچنېمە يوق. ئۇنداق پۇلنى بىزمۇ كۆپ قېتىم تېپىۋالغان.

— راست دەيسەن، ئىنىم! مەنمۇ چۈشۈدە بىرىنچى قېتىم پۇل تېپىۋالغانىدا، قوينۇمغا سېلىپ چىڭ تۇتۇپ ياتتىم. ئەتىسى ئويغانسام پۇل يوق. 2 - قېتىم ياستۇقنىڭ ئىچىگە تىقىپ، مەيدەمگە بېسىپ ياتساممۇ يوق. 3 - قېتىم تېپىۋالغان پۇلنى قۇچاقلاپ، چوڭ ساندۇقنىڭ ئىچىگە كىرىۋالدىم. خوتۇنۇم ساندۇقنى قۇلۇپلاپ قويدى. ئەتە ئويغاندا، بۇ پۇلغا نېمىلەرنى ئېلىشنى ئويلاپ ياتتىم. ئەتىسى خوتۇنۇم ساندۇقنى ئېچىپ، مېنى ئويغاتتى. مەن ساندۇقتىن بېشىمنى كۆتۈرسەم، تاڭ ئېيتىپ كېتىپتۇ. بىراق يەنە پۇل يوق. بۇ پۇللارنى شەيتان ئېلىپ قاچمىسا نەگە كېتىدۇ؟! خەپ توختا! — دېدىم - دە، ئويلاپ - ئويلاپ، بۇنىڭغا بىر ئامال تاپتىم.

بىر كۈنى چۈشۈدە يەنە بىر سومكا پۇل تېپىۋالدىم. ئۆيگە ئاپىرىپ سانسام، ئارتۇق - كېمى يوق يۈزىنىڭ سوم ئىكەن. بۇنى دەرھال بانكىغا ئاپىرىپ، قەرەلسىز ئامال - نەت قويۇۋەتتىم. «مەندىن باشقا ئادەم چىكىنى ئېلىپ كەلسە پۇل بېرىلمىسۇن» دەپ تاپىلاپمۇ قويدۇم. ئاندىن پۇلنىڭ چېكىنى قولۇمدا چىڭ تۇتۇپ، پەلەي قاپلىۋالدىم. ئەتىسى ئويغانسام، خۇداغا شۈكرى، چەك قولۇمدا تۇرۇپتۇ.

— شەيتان قولۇڭدىن چىكىنى ئېلىپ قاچماپتۇ - ھە؟

— ئېلىپ قاچقىنى بىلەن، بانكىدىن پۇلنى ئالىدىغان چاغدا تۇتۇلۇپ قالدۇ - دە!

تېز سۈرئەتلىك پىكاپ

شۇنىڭدىن كېيىن خاتىرجەم ئالىمانى سېتىپ يۈرۈۋەردىم. بىر كۈنى گېزىتىدىن: ياپونىيىدە ئىشلەنگەن، سائىتىگە 300 كىلومېتىر يول باسىدىغان «تويوتا» ماركىلىق پىكاپ سېتىلىدۇ، دېگەن ئېلاننى كۆرۈپ قالدىم. دەرھال بانكىدىن 30 مىڭ سۈدىنى ئالدىم - دە، شاڭخەيگە بېرىپ، شۇ پىكاپتىن بىرنى سېتىۋالدىم. شاڭخەيدىن كەلگەچە ئۆزۈم ھەيدىشنى ئۆگىنىۋالدىم. پىكاپنى ئايالىم بىلەن بالىلىرىم كۆرۈپ، بەكمۇ خۇشال بولۇشتى.

يازلىق تەتىل كۈنلىرىنىڭ بىرىدە ئايالىم بىلەن ئىككى بالانى ئېلىپ، غۇلجىغا بېرىپ ئويناپ كەلمەكچى بولدۇق.

— پىكاپىڭنى كۆز - كۆز قىلىپ كەلمەكچى بولغانىسەن، ھەقچان؟ — دېدى

توختىماق.

— ئۇمۇ يوق گەپ ئەمەس. بىز ئەتىگەلىك چايىنى ئىچىپ يولغا چىقتۇق. ماشىنا -

بارغانسېرى تېزلەتتىم. جىڭدىن ئۆتكەندە تېزلىكى سائىتىگە 250 كىلومېتىرغا يەتتى. بۇ چاغدا پىكاپ مېڭىۋاتامدۇ، ئۇچۇۋاتامدۇ، بىلىڭلى بولمايدىكەن. سائەتكە يېقىنلاشقاندا، مەن ماشىنىنى باشقۇرالمىدىم. ماشىنا ئۇدۇل سايىرام كۆلىگە قاراپ كەتتى. كۆلنىڭ ئۈستىدە خۇددى قوغلىغۇچى پاراخوتتەك ۋىزىلداپ كېتىپ بارامدۇ! ياپىسىم! خۇدا، ئۆزۈڭ ساقلىغايىسەن، دېدىم. كۆلنىڭ ئوتتۇرىسىغا بارغاندا ئوغلۇم:

— دادا ئاۋۇ ئۆردەكنى تۇتۇۋالاي، پىكاپنى توختات! — دېدى.

مەن پىكاپنى كۆلنىڭ ئۈستىدە ھەيدەپ كېتىۋاتقانلىقىم يادىدا يوق، گىياچ قىلىپ تورمۇزنى بېسىپتىمەن. پىكاپ چىپىپدا توختىدى. ئۆردەكلەرمۇ ئۇچۇپ كەتتى. پىكاپمۇ ئاستا-ئاستا سۇغا چۆكۈشكە باشلىدى. خوتۇن، بالىلىرىم قورقۇپ ۋارقىرىشىپ كەتتى. پىكاپ كۆلنىڭ ئاستىغا چۈشۈپ توختىدى. ئەينەكتىن قارىساق، ئۆزىمىزنى دېڭىزنىڭ ئاستىدا كۆردۇق. ماشىنى ئوت ئالدۇرسام، ھېچ ئوت ئالمىدى. دېۋىگاتىپانىڭ ئىچىگە سۇ تولۇپ كەتكەندىن كېيىن ئوت ئالماپتۇ-دە، ئەلبەتتە! بالىلىرىم تېخىمۇ قورقۇشۇپ، چۇقان سېلىپ يىغلاشتى.

شۇ چاغدا كاللامغا بىر ئەقىل كەلدى: مەن دانىگارات بىلەن كۈلۈچىلارنى ئېلىپ تاشقىرىغا چىقتىم. ماشىنىنىڭ چاقلىرىنى بىر-بىردىن چىقىرىپ ئىچ كامىرلىرىنى سۇغۇرۇۋالدىم-دە، ماشىنىنىڭ ئىچىگە ئەكىرىپ ناسوس بىلەن يەل بەردىم. تۆتىمىز تۆت كامىرىنى بېلىمىزگە سېلىپ، كۆلنىڭ ئۈستىگە لەيلەپ چىقتۇق. قارىساق، كۈن چۈش بولۇپ قاپتۇ. سومكىدىكى بولكا، پىرەنىڭ ۋە شاكاللار بىلەن قورساقنى تويغۇزۇپ، ئۈزۈشكە باشلىدۇق. كۈن قايرىلغاندا، سىمپىتوزا تەرەپتىكى قىرغاققا چىقىۋالدۇق.

ئۇزۇن يوللۇق تېلېفوندا

ئۆتكەن يىلى يازدا قەشقەرگە بېرىپ ئىككى ئاي تۇرۇپ قالدىم. مېۋە-چېۋىلىرىنىڭ ئەلۋەكلىكى ۋە شىرىنلىكىدىن قەشقەرنى جەننەت دېسەڭ بولىدىكەن. بىر كۈنى ئەنە جۈر يەۋىتىپ بالىلىرىم يادىغا كەلدى-دە، گېلىمىدىن ئۆتمىدى. بىر سوۋال-ئۇق ئەنجۈرنى ئېلىپ پوچتا-تېلېگرافى ئىدارىسىگە باردىم. غۇلجىغا ئۇزۇن يوللۇق تېلېفون بېرىپ بالىلىرىمنى چاقىرتتىم. تېلېفونىست بىزنىڭ ئۆيىدىكى تېلې-ۋىزورلۇق تېلېفونىغا ئۇلاپ بەردى. تۇرۇپكىنى قىزىم گۈلنار ئالدى. قىزىمنى كۆرۈپ، ئاتىلىق ھېسسىياتىم بىلەن قۇچاقلاپ، ماڭلىسىغا سۆيىدۇم. بىز ئۇزاق ئەھۋاللاشتۇق. ئاندىن قولۇمدىكى ئەنجۈردىن بىرنى قىزىمنىڭ ئاغزىغا سېلىپ قويىدۇم. قالغىنىنى ئۆكۈلىرىڭ بىلەن يە دەپ بەردىم. قىزىم رەھمەت دەپ ئالدى.

شۇ ئارىلىقتا ئىچكىرىكى ئۆيىدىن ئايالىم يۈگرەپ چىقتى. (ئايالىمنى ئون يىل كۆرەلمىسەممۇ ھېلى كۆرگەندەك ئىدىم). ئۇ، تۇرۇپكىنى ئېلىپ ئەھۋال سورىدى: — سالامەتمۇ سىز؟ قەشقەردىن قاچان قايتىسىز؟ قايتقاندا ماڭا بىر كۆڭلەكلىك چېكەن ئالغاچ كېلىڭ، جۈمۇ!

— ساڭا بىر باغلام تىكەن ئالغاچ بارمىەن.

— مەن تىكەننى نېمە قىلاتتىم؟ چىتلايدىغان بېغىم بارمىدى؟...

— ئۆزۈڭنى چىتلىمەسەن!

— سەن ئۆزۈڭنى چىتلىۋال، بېشىڭنى يەيدىغان ساراڭ!... — دەپ سەنلەپلا تىل

لاشقا باشلىدى. ئاچچىقىم غۇرۇڭدا كەلدى-دە، بىر كاچات سالىدىم. ئايالىم شۇ ھامان

چۇقان سېلىپ يىغلىدى:

— سەن ئۆزۈمگە كۆڭۈل ساراڭ قەشقەرگە بېرىپ بۇزۇلۇپسەن. بۇزۇلساڭ بۇزۇل.
مېنىڭ خېتىمنى بەر! — دەپ ياقامغا ئېسىلدى. مەنمۇ ئۇنىڭ چېچىدىن قارماپ
تۇتۇپ:

— خېتىڭنى ئالىدىغان يەرگە يۈر، ئەمەس! — دەپ تېلېفونخانىدىن تاشقىرىغا دې-
قىرىتىپ سۆزىدىم. تېلېفونخانىدىلەر:

— ھاي-ھاي! ئىش چاتاق بولدى!... — دەپ دېنى تۈتەۋېلىشتى. قارىسام،
تېلېفون ۋە ئۇنىڭغا چېتىلغان تېلېفونلار ئاپپاراتلىرى — ھەممىسى ئۈستىدىن يەرگە چۈ-
شۈپ چېقىلىپتۇ.

— تېلېفونخانىدىكىلەر ئاندىن سېنىڭ ياقاڭغا ئېسىلغاندۇ؟ — دېدى ئابدۇباقى.
— ئېسىلمايدىغان! ئۆز باھاسى بويىچە 4200 سوم تۆلەپ بېرىپ چېقىپ كەتتىم.
تەييارلىغۇچى: مۇھەممەد رەھىم

ئىككى لايىچى

بىر كۈنى ساۋۇت لايىچى داۋۇت لايىچىنىڭ ئۆيىگە مېھمان بولۇپ كەپتۇ.
داۋۇت لايىچى:

— ھەي ئاداش، ئۆيۈڭگە بارىمەن دەپمۇ قويماي كەلگىنىڭنى قارا. سەن ناۋات سال-
خان چايغا تولىمۇ ئامراق ئىدىڭ. قارىسامدىغان، قېرىشقاندەك ئۆيدە ناۋات تۇرماق ھەسەلمۇ
قالماپتۇ، — دەپ قۇرۇق چاي بىلەنلا ساۋۇتنى يولغا ساپتۇ.
ئارىدىن بىرقانچە كۈنلەر ئۆتۈپتۇ. داۋۇت لايىچى، ساۋۇت لايىچىنىڭ ئۆيىگە مېھمان
بولۇپ كەپتۇ.

ساۋۇت لايىچى:

— ئاداش، سېنى كېلىپ قالامدىكىن دەپ بىر تاغار چاقماق قەنت ئەكىلىپ قويغان-
دىم. سەن قەنت سالغان چايىنى بەكمۇ ياخشى كۆرەتتىڭ. قارىسامدىغان، مۇشۇ بالىلار قۇچ-
قاچ ئاتىمىز دەپ، چاقماق قەنتنى رەگەتكىگە سېلىپ، بىرىمۇ قويماي ئېتىپ بوپتۇ، — دەپ
داۋۇتنىمۇ قۇرۇق چاي بىلەنلا يولغا ساپتۇ.

×

×

بىر كۈنى ساۋۇت لايىچى ئاغىيىسىگە مۇنداق دەپ لاپ ئېيتىپ بېرىپتۇ:

— ئاداش، مەن توخۇ سېتىۋېلىش ئۈچۈن بازارنى ئارىلاپ يۈرۈپ بىر تو-
خۇنى ئالىدىم دېگەن. ئۇ توخۇنى ئاپىرىپ سويسام ئىچىدىن بەش چوڭ چىمەنە ماي
چىقىمىسىمۇ. بۇ ماي بىلەن راسا ئوخشاشۇتۇپ بىر قازان پولو قىلىدىم. دە،
ئوغلۇ-كېلىنلىرىمنى ئالتە نەۋرەم بىلەن ئۆيگە مېھمانغا چاقىرىدىم. ئۇلار بەھ-ۈزۇر

ئولتۇرۇشۇپ، پولودىن تويغىچە يېيىش-
تى. ماينىڭ كۈچى بىلەن ئالتە نەۋرەم
كېچىچە ئۈچمىسىغا يوتقانمۇ ئارتماي
چىقتى. شۇ كۈنى سەنمۇ بولغان بول-
ساڭ، مەن ئەتكەن پەلەردىن راساكەل-
تۈرۈپ بىر قۇرساق يىگىنىڭدە، سەنمۇ
قىشچە ئۈستۈڭگە كىيمىمۇ كىيمەي
چىققان بولاتتىڭ!

×

×

بىر كۈنى بىر ئولتۇرۇشتا، ساۋۇت
لاپچى ئاغىنىلىرىگە:

— مەنزە مۇشۇ كۈنلەردە تولىمۇ
تېز چاقچاق قىلىدىغان بولۇپ كەتتىم
جۇمۇ! ھەر قانداق ئادەمنى بىر ئېغىز
گەپ بىلەن كۈلدۈرۈپ، ئاچچىق ئۈچەي-
لىرىنى ئۈزۈۋېتىمەن، — دەپتۇ.
ئاغىنىلىرىنىڭ بىرى:

— قېنى ساۋۇت ئاداش، چاقچاق
قىلغاچ ئولتۇرمايمىدەن؟ — دەپتۇ.

ساۋۇت لاپچى بىردەم ئۇنى، بىردەم بۇنى دەپ بېقىپتۇ. لېكىن ئولتۇرۇشتىكىلەرنى
زادىلا كۈلدۈرەلمەپتۇ. ئاخىرى:

— كۆپچۈلۈك، كۈلمەيسىلەرغۇ؟ — دەپتۇ.
كۆپچۈلۈك:

— ئىچىمىزدە كۈلۈۋاتىمىز، — دەپتۇ.

تەييارلىغۇچى: غاپپار ئەخمەت

ماقالىنىڭ ئىسمى

- △ ئەلدىن ئايرىلغاننىڭ ئەڭلىكى تۆشۈك.
△ يۈرەك يۈرەكنى تونۇيدۇ.
△ چىرايلىقنى تاشلىساڭمۇ قەدىناسنى تاشلىما.
△ باتۇر چامدايدۇ، قورقۇنچاق توختايدۇ.
△ تىكەندىن قورققان گۈل ئۈزەلمەس.
△ ھورۇن دوق يەيدۇ. باتۇر ئوق.
△ نامەرت گەپتە تۇرماس، ناكائىشەك چۆپتە.
△ ھۈنەرسىز ئادەمدىن تۇخۇ ياخشى.
△ ئانا ھۈنەرى ئوغۇلغا مەراس، ئانا ھۈنەرى قىزغا.
△ شاھلىقتىن يىقىلساڭ ناۋاي بول.
△ ئالەمگە پاتىمىغان كۆڭۈل، يىمىغا بىر تۇتام كەلمەپتۇ.
△ ھەممە ئىشقا پەم كېرەك، ئۆتۈككەچەم.
△ لايىنى چالا تەپسىدەك كوزا بولىدۇ، تولا تەپسىدەك جانان.
△ تۈگمەن ساقلاشتىن، سۇ ياقىلاشتىن.
△ قوزغۇلۇپ گۈل بولدۇم، قوزغالمىي كۈل.
△ ئانا كەسپىنى تاشلىغان، پېشانىسىنى قاشلىغان.
△ ھورۇننىڭ نېنى ئىككى بولماس.
△ كۈندۈزى ئىشتىن قاچقان، كېچىسى يۇلتۇز سانايدۇ.
△ ئالتۇن كولاشتىن، قوي بورداشتىن.
△ گال ھۈنەرۋەندىن چاپسان قەلەندەر ياخشى.
△ مېھنەت قىلدىڭ خوپ قىلدىڭ، مېھنەت قىلدىڭ يوق قىلدىڭ.
△ ئىشتىن سۆڭەككە، چاشقاندىن كېپەككە قەرزدار بوپتۇ.
△ قىشنىڭ يازى بار، كۈلنىڭ غازى.
△ خىيال كېچىدە ئېچىلار، گۈل سەھەردە.
△ ئالدىرىماڭ يارەي، سىزگىمۇ بىر كۈنى بارەي.
△ بار دەپ تۆكۈم، يوق دەپ كۆپمە.
△ بارنى ئايمىما، يوققا كايىما.
△ يېنىڭدا تۆگەڭ تۇرغاندا، يۈك كۆتىرىشتىن غەم قىلما.
△ ئۈمىت ياشىتىدۇ، غەم قاقىتىدۇ.
△ ئالتۇن بېشىڭ ئامان بولسا، ئالتۇن تاۋاقتا ئاش يەيسەن.
△ دېھقان ئاشلىق بىلەن، ئادەم ياشلىق بىلەن.
△ ئوشۇق گەپ ئېشەككە يۈك.
△ ئاڭلىغان قۇلاققا گۇنا يوق.
△ مۇشۇكىنى ھارۋىغا قوشساڭ، كارۋات ئاستىغا سۆرەيدۇ.

- △ سىقسا سۈيى چىقماپتۇ، بىگىز تىقسا قېنى.
 △ ئىشلەتمەي قويۇپ بەرسەڭ ئىشەككىمۇ مۇڭگۈز چىقىدۇ.
 △ ئورۇق كالىنىڭ پوقى يوغان، بىلىمىزنىڭ گېيى.
 △ جىدەل بار يەرگە بەش نان كۆتىرىپ بېرىپتۇ.
 △ باراڭغا چۈشكەن خام قاپاقنىڭ ئۆزىگە چۈشلۈك ھالى بار.
 △ ئىتقا گۆش بەرسەڭ توپىغا مەلەپ يەيدۇ.
 △ چوڭ ئىشەك پاتقان يەرگە تەخمىي پاتمايدۇ.
 △ توخۇ بىر كېچە ياتقان يېرىنى بىلىدۇ.
 △ ئىشەك باقساڭ كۆچەتكە ئارام يوق، باقمىساڭ جانغا.
 △ سودىگەر بازارغا ئامراق، سوپى بازارغا.
 △ ياخشىلىققا ياخشىلىق ھەر كىشىنىڭ ئىشى، يامانلىققا ياخشىلىق ئەر كىشىنىڭ ئىشى
 △ پاراڭ بار يەردە — ساراڭ بار، ساراڭ بار يەردە پاراڭ.
 △ يامان بىلەن يولداش بولساڭ قالارسەن ئۇياتقا، ياخشى بىلەن يولداش
 بولساڭ يىتەرسەن مىرادقا.
 △ ئۆستەڭ يارىشىقى تال، قىز يارىشىقى خال.
 △ دەرەخ يوپۇرمىقى بىلەن چىرايلىق.
 △ بالاڭنى ئايساڭ بالاغا قالسىەن.
 △ بەيگە ئات بىلەن ياخشى، توي يات بىلەن.
 △ تاققا چىقماق ئاسان، چۈشمەك تەس.
 △ كاتاڭ يول ھارۋىنى بۇزىدۇ، يامان خوتۇن ئەرنى.
 △ ھايۋان باققانغا ئامراق، ئىش چاققانغا.
 △ باتۇرلۇق بىلەن بۆرە تۇت، ئەقىل بىلەن تۈلكە.
 △ ئەۋلىيادىن پۇتۇڭنى تارت، پادىشاھتىن تىلىڭنى.
 △ نېسى بەرگەننىڭ ھالى خاراپ، ئاخىر قالدۇ دەپتىرىگە قاراپ.
 △ بىر ئالدىراڭغۇغا قىزدىڭنى بەرمە، بىر ئالدىرىماسقا.
 △ موللىنىڭ مۇددىئاسىنى بىسىملىسىدىن بىلىڭلى بولىدۇ.
 △ تۆمۈرچىلىك يەل بىلەن، پادىشاھلىق ئەل بىلەن.
 △ باجگىرنى چىشىلىگەن ئىت جەننەتكە كىرىدۇ.
 △ سۇدا ئۆزگەن بېلىقنىڭ ئىزى بولماس.
 ۋاھاپ قادىر
 توپلىغۇچىلار: تۇراپ دايمىم

چىراغلىق كىتاب

ئە

- ئەئادىي (ئە) [بىرلىكى: ئەدۇۋ] دۈشمەنلەر.
- ئەئالىي (ئە) [بىرلىكى: ئالى] يۇقىرى دەرىجىلىكلەر، يۇقىرى تەبىئىيەتتىكى ئادەملەر، ئۇلۇغلار، ئالىي زاتلار.
- ئەئەز (ئە) ئەڭ ئەزىز، ئەڭ ئىززەتلىك؛ ئەزىزراق. ئەئەزى ئەسھاب — سۆھبەتداشلارنىڭ ئەڭ ئەزىزى؛ ئەئەزى ئەسھاب — دوستلارنىڭ ئەڭ ئەزىزى، ھۈرمەتلىكى.
- ئەب (ئە) [كۆپلۈكى: ئەباۋ] ئاتا، پەدەر: «ئاناڭ ئايۇ ئاناڭ خۇرشىد ئىدى ئەركىنكى سەن تۇغدۇڭ، ۋەلې ھۇسنۇ لەتافەتدە نې ئەب ئوخشار ساڭانى ئۈمىم.» — نەۋائى «فەۋائىدۇل كىبار»
- ئەبا (ئە) دەرۋىش ۋە قەلەندەرلەر كىيىدىغان، يۇڭ ماتادىن تىكىلگەن كالتا، يەڭگىل تون چاپان، يەڭسىز ئۈست كېيىم (يېپىنچا).
- ئەبابىل (ئە) تاغ قۇشى؛ ئۇزۇن قانات، قالغاچلار.
- ئەباطىل (ئە) 1. ئىغۋا، ئۇششاق سۆز، پىتىنە پاسات، پىتىنە — ئىغۋا، مىش — مىش گەپ، ئۆسەك سۆز، سۆز — چۆچەك، قۇرۇق گەپ؛ 2. «باتىل»غا قاراڭ.
- ئەباۋ (ئە) رەت قىلىش، باش تارتىش.
- ئەبەد (ئە) [كۆپلۈكى: ئەباد] پايانى يوق كېلەچەك زامان («ئەزەل» نىڭ قارشىسى)؛ مەڭگۈلۈك؛ ئەبەدىي، دائىمىي؛ ئەبەد؛ چەكسىزلىك، دائىملىق.
- ئەبەد نۇقتەسى — يىگانە خال، گۈزەللىكنىڭ دائىمىي ۋە ئۆزگەرمەس بەلگىسى؛

ئەبەد ھەياتىم — تۈگىمەس، مەڭگۈ ھايات؛

ئەبەد ئۆمرى — تۈگىمەس، باقىي ئۆمۈر.

ابدا (ئە) دائىما، ھەمىشە.

ئەبەدا

ابدالابار (ئە) دائىما، ھەمىشە، ئەبەدىي؛ ئاخىرى، پايانى يوق؛
ئۆزلۈكسىز، چەكسىز.

ئەبەدۇلئەبەد

ابدى (ئە) دائىمىي، دائىملىق، مەڭگۈلۈك.

ئەبەدىي

عبث (ئە) بېھۋەدە، پايدىسىز، ئورۇنسىز، كېرەكسىز، بىكار، بىكارغا؛

ئەبەس

«ئەبەس بىرلە دىلنى بېرىپ دەھرىگە،

كىمە ئۆزۈرە چىقتۇق تۇشۇپ بەھرىگە».

— ئا. نىزارى «مەسئۇد ۋە دىلئارا»

ئەبەن

ابا (ئە) ئەبەن ئەن جەددەن — ئاتا — بوۋىدىن تارتىپ، بوۋىدىن

بوۋىغا، نەسلىدىن نەسلىگە (قالغان).

ئەبەۋى

ابوى (ئە) ئاتا؛

«رىزا بولسە فەرزەندلەردىن ئەبەۋى،

تۇغار باشىغە بەختنىڭ كەۋكەبى».

— ئا. نىزارى.

ئەبەدەت

ابدت (ئە) ئەبەدەت ئەھسانەھۇ — ياخشىلىقنى (ئېھسانلىرىنى) ئەبە -

دىلەشتۈرسۇن، ياخشىلىقنى (ئېھسانى) ئەبەدىي بولسۇن! (دۇئا).

ئەبتەر

ابتىر (ئە) 1 < كالىتا، قىسقا، ئۇزۇلگەن؛ خۇنۇك؛ نۇقسانلىق؛

2 < ئەرزمەس، كېرەكسىز، بىكار، پايدىسىز؛ 3 < تىنچسىز، ۋەيران،

خاراڭ؛

«ئۆلۈمگە چارە يوقدۇر ئەي بەرادەر،

ئۆلۈم ۋەھىمدە ھەرجان بولغاي ئەبتەر».

— مەسنەۋى خەراباتى.

4 < خەستە، ئاتاۋان؛ 5 < پەرىشان، بەختسىز؛

«سۇنبۇل ئولسۇن يازىرە يا زەئفىران يا ئۇدكىم،

بارچەنى ئەبتەر قىلۇر ئول سۇنبۇلى ئەنبەر شىكەن».

— گۇمناڭ.

6 < ئارۇز ئىلىمىدىكى بىرخىل ئاتالغۇ.

ابتىريو (ئە + پ) ھەردەم خىيال.

ئەبتەرشېۋە

ابتروش (ئە + پ) بەختسىزراق، خارابەسىمان، پەرىشانسىمان.

ئەبتەرۋەش

پاراكەندەھال.

ابتىرى (ئە) 1 < ئەڭ بەختسىز؛ دىۋانە؛ 2 < ئەخلاقسىز.

ئەبتەرىي

ابطح (ئە) مەككىدىكى بىر مەھەللىنىڭ ئىسمى.

ئەبتەھ

ئەبتەھمىي — ئەبتەھكە مەنسۇپ، ئەبتەھلىك (كشى).

ئەبجەد

ايجد (ئە) قەدىمكى ئەرەب ئېلىپبەسىدىكى سرە (تەرتىپ) كۆرسەتمە-
كۈچى سەككىز ئۆيدۈرما سۆزنىڭ بىرىنچىسى ۋە شۇ ئۆيدۈرما سۆز-
لەر مەجمۇئەسىنىڭ نامى (بۇنىڭدىكى ھەر بىر ھەرپ بەلگىلىك سان
قىممىتىگە ئىگە)، ئەبجەد تەرتىپى، ئەبجەد ھېسابغا ئوخشاش.
تەختەئى ئەبجەد — ئەبجەد تاختىسى:

«ئەيلەر مېنى لەۋھى قەلەم سىرىدىن ئاگاھ،
ئىلىكىمگە ھەنۇز ئالمايمىن ئۇل تەختەئى ئەبجەد.»

— زەلىلى.

ئەبجەدخان

ايجدخوان (ئە + پ) مەكتەپكە يېڭى كەلگەن بالا، ئېلىپبەنى ئۆگە-
نىشكە باشلىغان ئوقۇغۇچى.

تەقلى ئەبجەدخان — ئەبجەد ئۆگەنگۈچى بالا.

ئەبىد

عبد (ئە) [كۆپلۈكى: ئەبىد/ئەبىاد] قۇل، بەندە.

ئەبىدال

ابدال (ئە) 1، ۋەلىلىكنىڭ (ئەۋلىيالىقنىڭ) بەلگىلىك بىر دەرىجە-
سىگە ئېرىشكەن گۇرۇھ؛ ئەۋلىيالار، خۇداغا يېقىنلار؛ 2، تائىد-
ئەبادەت قىلغۇچىلار، دەرۋىش (لەر)؛ 3، قەلەندەر، دىۋانە.

ئەبىدالۋەش

ابدال وش (ئە + پ) ئەۋلىيا قەدىمىيەت؛ دەرۋىش سۈپەت؛ قەلەندەر
سۈپەت.

ئەبىدان

ابدان (ئە) [بىرلىكى: بەدەن] بەدەنلەر، تەنلەر، كىشىنىڭ ھەممە-
ئەزاسى.

ئەبىر

ابر (پ) بۇلۇت.

ئەبىرى باران — يامغۇر بۇلۇتى، قاتتىق يامغۇر، سەل يامغۇر؛

«تۆكۈپ ئەشكىنى ئەبىرى باران كەبى،

ئاقىپ ياشلارنى لەئلى رۇممان كەبى».

— ئا. نىزارى.

ئەبىرى بەلا — بالا بۇلۇتى، ئاپەتلىك بۇلۇت، پالاكەت بۇلۇتى؛

ئەبىرى بەھار — باھار بۇلۇتى؛ كۆكلەم بۇلۇتى؛

«چۇ بىداد ئېتىپ چەرخى ناسازۋار،

بەلا ياغدۇرۇپ مىسلى ئەبىرى بەھار».

— ئا. نىزارى.

ئەبىرى بەھاران — «ئەبىرى بەھار» غا قاراڭ؛

ئەبىرى بەھارىي — كۆك يېغىن بۇلۇتى؛

ئەبىرى پۇربار — «ئەبىرى بەھارىي» غا قاراڭ؛

ئەبىرى خىرام — بۇلۇتقا سەكرەيدىغان؛ بۇلۇتتەك تېز چاپىدىغان؛

ئەبىرى رەھمەت — رەھمەت يېغىنىنى كەلتۈرۈدىغان، بەرمەن قىل-
دىغان بۇلۇت؛

ئەبىرى غۇرران — گۈلدۈرمامىلىق بۇلۇت؛

ئەبىرى قىيرىمانەند — قارا بۇلۇت؛

ئەبىرى كافۇرېز — قار ياغدۇرغۇچى بۇلۇت؛

ئەبىرى كەرەم — كەرەم بۇلۇتى، ساخاۋەت بۇلۇتى؛

ئەبىرى گەۋھەربار — 1 > گۆھەر ياغدۇرغۇچى بۇلۇت؛ 2 > ساخاۋەتلىك

كىشى، مەنپەئەتدار ۋە بەھرىمەن قىلغۇچى شەخس؛

ئەبىرى گەۋھەر سەنج — گۆھەر ياغدۇرغۇچى بۇلۇت؛

ئەبىرى گىريان — ياش تۆككۈچى بۇلۇت؛

«ئىشقى بەھرىدىن ۋۇجۇدۇم قەترەلەر جەزب ئەتمەسە،

نې ئۈچۈن ئۇششاق ئىچىدە ئەبىرى گىرياندۇر كۆزۈم».

— گۈننام.

ئەبىرى مۇتىر — يامغۇر بۇلۇتى؛ كۆپ يېغىنلىق بۇلۇت؛

ئەبىرى نەۋبەھار — باھار مەۋسۈمىنىڭ باشلىنىش دەۋرىدىكى كۆك

يېغىن بۇلۇتى؛

ئەبىرى نەيسان — «ئەبىرى بەھار» غا قاراڭ؛

ئەبىرى ھەسرەت — زەرەر يەتكۈزگۈچى، ھەسرەت بۇلۇتى؛

ئەبىرى ئېھسان — كۆچمە م: سېخىلىق، مەرتلىك، ياخشىلىق، ئالجاناپ —

لىق بىلەن ساخاۋەت قىلغۇچى.

ابرار (ئە) ياخشىلار، ياخشىلىق بىلەن تونۇلغانلار، پاك كىشىلەر،

ياخشىلىق ئىگىلىرى، ئەدەب — ئەخلاىقلىقلار.

ابر آسا (پ) بۇلۇتقا ئوخشاش.

ابرص (ئە) 1 > بەدىنىيىگە ئاق چۈشكەن؛ تېرىسى ئاقلانغان؛

2 > پېسە كېسىلىگە گىرىپتار بولغان ئادەم.

ابرش (ئە) 1 > قىزىل ئالا ياكى قارا ئالا تۈس؛ ئاق ۋە قىزىل

رەڭ ئارىلاش، رەڭگارەڭ؛ 2 > ئالا — بۇلا ئات، خالدار ئات؛

«تاڭ يوقكى ئۆزگە مەھۋەش ھەر نەچچە بولسە دىلكەش،

سەكرەتكەنمىگە ئەبىرەش گەر بولسە پايىمالىڭ».

— مەھزۇن.

ابرخرام (پ) بۇلۇتقا ئۆرلەيدىغان (سەكرەيدىغان)، بۇلۇتتەك تېز

چاپىدىغان.

ابرکف (پ) كۆچمە م: قولى ئوچۇقلۇق، سېخىلىق.

ابرکردار (پ) بۇلۇتقا ئوخشاش، بۇلۇتلىق.

ابرو (پ) قاش.

«مۇھەببەت ياسىدىن كىرىپك ئوقنى بەس بەلەند ئەتتى،

مېنىڭ جانىمنى قۇربان ئەتكەلى پەيۋەستە ئىبرۈيى».

— زەلىلى.

ئەبىر

ئەبىر ئاسا

ئەبىرەس

ئەبىرەش

ئەبىرخرام

ئەبىركەف

ئەبىر كىردار

ئەبىرۇ

كەمان ئەبرۇ—قېشى كاماندەك، ئەگمە قاش، قايرىلما قاش.
 ابرىشىم (پ) 1 < يىمپەك؛ 2 < يىمپەك گەزلىمە، شابى.

ئەبرىشىم

ابكار (ئە) [بىرلىكى: بىكار] قىزلار؛ يېڭى، تازا؛ نازۇك.
 مەئنى ئەبكارى—كۆچمە م: نازۇك پىكىرلەر، ساپ پىكىرلەر.

ئەبكار

ابىم (ئە) 1 < تىلىسىز؛ كېكەچ؛ گاچا؛ 2 < لال (خىجالەتتىن تىلى
 تۇتۇلماق، دۇدۇقلىماق).

ئەبىم

ئەبىم قىلماق—خىجالەت قىلماق، كېكەچلەندۈرمەك.

ابىملىق 1 < تىلىسىزلىق؛ كېكەچلىك؛ لال بولماقلىق؛ ئاجىزلىق.

ئەبىملىق

ابلىغ (ئە) ئۇنىڭ بالاغىتىلىك؛ بالاغىتىلىكراق، يېتۈكراق.

ئەبلىغ

ابلىق (ئە) 1 < ئالا-بۇلا، ئاق-قارا تەۋس؛ 2 < ئالا-پوستىن؛

ئەبلىق

3 < يۇڭلىرى ئالا-يوللىق ئات، ئالا-چىپىر ئات، زىراپە؛

4 < ئۇبىلەخ؛ كۆچمە م: كېچە-كۈندۈز، دەۋر.

زەمانە ئەبلىقى—كېچە-كۈندۈز؛

«زەمانە ئەبلىقى قالغاي رەۋىشىدىن،

ئۇل ئاشۇبى زەمان سەكرەتسە ئەبىرەش».

— نەۋائى «خەزايىنۇلمە ئانى».

ابىلە (ئە) نادان، تەننەك، ئىقلىسىز؛ پەمىسىز، دۆت، ئەخمەق؛

ئەبىلە

«خەلقىگە مەردۇد ئەبىلەھدۇر بىلىك،

ھەق قاتىدە مەلئۇن گۈمرەھدۇر بىلىك».

— خەراباتى.

اېلوک (ئە) پەسكەش؛ مۇناپىق؛ ئىككى يۈزلىمە.

ئەبىلوک

ابنا (ئە) [بىرلىكى: ئىمىن] ئوغۇللار، بالىلار، پەرزەنتلەر، ئەۋلاد.

ئەبنا

ئەبنايى ئەمىم—ئاكا-ئۇكىلارنىڭ پەرزەنتلىرى؛

ئەبنايى جىنىس—جىنىسداشلار، تەڭتۇشلار؛ ئىنسانلار، ئادەملەر؛
 پىكىرداشلار؛

ئەبنايى دەھرى—دۇنيا ئەھلى؛ «ئەبنايى دەۋران» غا قاراڭ؛

ئەبنايى دەۋران—دەۋر پەرزەنتلىرى؛ زامانداشلار، تەڭتۇشلار؛

ئەبنايى روزگار—بىرگە كۈن كۆچۈرگۈچىلەر؛

ئەبنايى زەمان—زامان ئەھلى؛ «ئەبنايى دەۋران» غا قاراڭ.

ابىات (ئە) [بىرلىكى: بەس] 1 < تالاش-تارتىش، مۇنازىرە.

ئەبىاس

بەس—مۇنازىرە، پىكىر يۈرگۈزۈش؛ 2 < ماۋزۇ، تېما.

ابەر (ئە) 1 < بوتاكوڭ گۈل، نەرگىس.

ئەبەر

ئەبەر شەمىم—نەرگىس پۇراقلىق، بوتاكوڭ ھىدلىق، خۇشبۇي.

- ئەبۇ
 ابو (ئە) ئاتا؛ ئادەتتە ئاتاقلىق ئىسىملارنىڭ ئالدىغا قوشۇلۇپ كېلىدۇ؛
 ئەبۇ بەكر — بەكرىنىڭ ئاتىسى.
- ئەبۇتتۈرك
 ابوالترك (ئە) 1 > تۈرك ئاتىسى، تۈرك خەلقىنىڭ بوۋىسى، ئەجدادى؛ 2 > يافەسىنىڭ كونا ئىسمى، لەقىمى.
- ئەبۇس
 عبوس (ئە) خۇنۇك، بەتتەشەر، كۆرۈمىسىز.
- ئەبۇشە
 ابوشە ئەر؛ قېرى ئەر (خوتۇننىڭ ئېرى)، بوۋاي؛
 «فەلەككىدىن يېتىپ ئانچە بىتابلىق،
 ئەبۇشە بىلە قىلدى ھەمخاھلىق».
- ئا. نىزارى.
 «بىر ياندىن ئوغۇل غەمۇ شىكەنجى،
 بىر ياندىن ئەبۇشە دەردۇرەنجى».
- نەۋائى.
 ابوقەيس (ئە) ئەرەبىستاندىكى بىر تاغنىڭ نامى.
 ابولەيش (ئە) ئىنسانلارنىڭ ئەجدادى، ئادەم ئىلە يەھىسسالام.
 ابوالغازى (ئە) سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراننىڭ لەقىمى.
 ابوالفرس (ئە) پارىسلارنىڭ ئاتىسى؛ پارس خەلقىنىڭ بوۋىسى، ئەجدادى.
- ئەبۇلھىند
 ابوالھىند (ئە) ھىند ئاتىسى، ھىند خەلقىنىڭ بوۋىسى، ئەجدادى.
- ئەبۇاب
 ابواب (ئە) [بىرلىكى: باب] 1 > ئىشىكلەر؛ دەرۋازىلار، بۆلەكلەر، قىسىملار؛ 2 > كىتاب بابلىرى، بۆلۈملىرى؛
 «ئاخا تاپشۇرۇپ بەردى ئاداب ئۈچۈن،
 ئۈكۈش ئىلىمىغە فەتھى ئەبۇاب ئۈچۈن».
- ئا. نىزارى.
 ئەبۇابۇلۇك — شاھلىق يوللانمىلىرىنىڭ يولباشچىسى.
 ابواب المعانى (ئە) مەنە ئىشكىلىرى، يوللىرى.
 عبید (ئە) [بىرلىكى: ئەبىد] قۇللار، بەندىلەر.
 عبر (ئە) خۇشبۇي ماددىلار بىرىكمىسى، خۇشبوۋى ماددا (ھىند)، ئەنپەر، ئىپار.
- ئەبىرى جەننەت — جەننەتكە مەنسۇپ ئىدىيە، خۇشبۇي ھىند.
- ئەبىرئاسا
 عبیرآسا (ئە + پ) ئىپار ھىندلىق، خۇشبوۋى تارقاققۇچى؛ خۇش ئىسلىق؛ تەبىئىي يېقىملىق، ئىپاردەك، ئىپارغا ئوخشاش؛ خۇشپۇراق تەك.
- ئەبىرەفشان
 عیرافشان (ئە + پ) 1 > ئەبىر (ئىپار ياكى خۇشبوۋى ماددىلار) چېچىلغان («ئەبىر» گە قاراڭ)، ئەبىر (ئىپار ياكى خۇشبوۋى ماددا).

لار) بىلەن خۇشبۇي قىلىنغان؛ ئىپار بۇيۇق؛ 2 < يېقىملىق ھىد تارقاتقۇچى، خۇشبۇي ھىد تارقاتقۇچى، ئىپار چاقچۇچى.

عېرىز (ئە + پ) «ئەبىر ئاسا» غا قاراڭ.

عېرىشت (ئە + پ) 1 < ئىپار ئارىلاش، خۇشبۇي؛ 2 < كۆچمە م؛ ئەڭ قاراڭغۇ؛ «ئەبىر ئاسا» غا قاراڭ.

اىيات (ئە) [بىرلىكى: بەيت] بېيىتلار، شېئىرلار؛ «ئەبىياتىڭ ئەي زەلىلى بوستان ئىچىدە ئەيتۇر، سەرۋى بەلەندى ئۆزى قۇمرىنى بى نەۋائى»

— زەلىلى.

ئەبىيات ئەتمەك — بېيىت (شېئىر) ئىجاد قىلماق.

اىيىز (ئە) ئاق، ئاپئاق.

اىيىز بۇش (ئە + پ) ئاق كىيگەن، ئاققا ئورالغان، ئاقارغان.

سۇبھى ئەبىيازبۇش — كۆچمە م؛ تاڭ، ئاپئاق تاڭ، ئاقارغان تاڭ.

اىپانى (ئە + پ) كاچاتلاش، مۇشت بىلەن ئۇرۇش؛ تۇرتكە.

عطا (ئە) بېغىشلاش، ھەدىيە قىلىش؛ ئىنتام، ھەدىيە، ساخاۋەت.

ئەتا ئەتمەك — بېغىشلىماق، ئىنتام بەرمەك؛ تۆھپە قىلماق؛ ساخا-ۋەت كۆرسەتمەك؛

ئەتا ئەيلەمەك — «ئەتائەتمەك» كە قاراڭ؛

ئەتا قىلماق — «ئەتا ئەتمەك» كە قاراڭ.

اتايىك «ئاتايىك» كە قاراڭ.

عطارد (ئە) مىركۇرى يۇلتۇزى (ئەپسانىلاردا بۇ يۇلتۇز يازغۇچىلارنىڭ ھامىيىسى ھېسابلىنىدۇ. پارسچىسى: دەبىر).

عطاكەش (ئە + پ) ئاتا قىلغۇچى، بەخش ئەتكۈچى.

اتالىق ئاتىلىق، ئاتا ۋەزىپىسىنى بېجىرىش.

عطايى (ئە) تۆھپىلەر، ھەدىيەلەر، ئىنتام — ئېھسانلار.

عطش (ئە) 1 < تەشنىلىق؛ 2 < خۇمار، بىرەر نەرسىگە ھەۋەسلەنمەك؛

«مەستى مەي مۇھەببەتنىڭ بادەنى ئىچتى ھۇنۇز،

نالەنى ئىدىل — ئەتىش قىلۇر بولماسا بىر زەمان قەدەھ».

— زەلىلى.

اتكە تەربىيىچى، مۇرەببىي.

اطباق (ئە) [بىرلىكى: تەبەق] تەبىقىلەر؛ قەۋەتلەر؛ قاتلاملار.

اتباع عطارد (ئە) تەۋەلەر، پۇخرالار، ... قاراشلىق كىشىلەر؛ تەدرەپدارلار؛ ئەگەشكۈچىلەر.

(ئە) 1 < ئۇيا-ئەڭلىك، دورا-دەرمان ۋە تۈرلۈك خۇشبۇي نەرسىلەرنى ساقىت-ۋۇچى؛ تەدەببىكەش؛ 2 < «مەتەنقۇتتەيىر» نىڭ

ئەبىرىز

ئەبىر سىرىشت

ئەبىيات

ئەبىياز

ئەبىياز بۇش

ئەپپانى

ئەتا

ئەتايىك

ئەتارد

ئەتاكەش

ئەتالىق

ئەتايى

ئەتەش

ئەتەكە

ئەتباق

ئەتباۋ

ئەتتار

مۇئەللىپى—فەرىدەددىن ئەتتارنىڭ لەقىمى:
«ئەھلى ئىرفان سالكى ئەتۋارى ئول،
مەئرىفەت بازارىنىڭ ئەتتارى ئول».

— نەۋائى.

مطارلق خۇشپۇراقلىق؛ خۇرسەن قىلغۇچى يېقىملىق سۆزلەر:
«تارتىبان گاه ئىززەتۈ گاه خارلىق،
ئەيلەبان ئاقشامغىچە ئەتتارلىق».

— زەلىلى.

عطر (ئە) ئەتىر، خۇشبۇي ماددا؛ خۇشبۇيلىق.
ئەتىر ئەنگىز—ئەتىرەمىلىق؛ خۇشپۇراق؛
ئەتىرى رۇھ ئەفزا—جانلاندۇرغۇچى، روھلاندۇرغۇچى ئەتىر.
اتراک (ئە) [بىرلىكى: تۈرك] تۈركلەر (ئەرەبلەر تۈرك سۆزىنى
ئەتراک قىلىپ، كۆپلۈك ئۈچۈن قوللىنىدۇ).
ئەتراكى فەقىر—كەمبەغەل، بىچارە تۈركلەر.
عطر فزاي «ئەتىرفىزاي» غا قاراڭ.

عطر فزاي خۇشبۇي ھىد تارقاتقۇچى.
عطشان (ئە) تەشنا.

عطف (ئە) 1 < گرامماتىكىلىق ئاتالغۇ، سۆزلەرنىڭ بىرىكىشى؛
2 < يۈزلەنمەك، ئاغماق؛ بۇرۇلۇش.

اطفال (ئە) [بىرلىكى: تىفل]

گۈدەكلەر، ياش بالىلار.

«بۇ ھەنگامەدە لەيلى رەنجۇر ئىدى،

كى ئەتفاللار سىلكىدىن دۇر ئىدى».

— ئا. نىزارى.

ئەتفالى جۈنۇن—بالىلىق ساراڭلىقى، ياشلىق تىلۋىلىكلىرى؛

ئەتفالى غەم—كۆچمە م: تۈرلۈك—تۈمەن غەم—قايغۇلار؛

ئەتفالى نۇجۇم—كىچىك يۇلتۇزلار.

اقتبا (ئە) تەقۋادارلار، يامان ئىشلاردىن ساقلانغۇچى كىشىلەر.

اتكە «ئەتەكە» گە قاراڭ.

اطلال (ئە) ئەسكى بىنا ۋە ۋەيرانلىقلار (خاراۋىلىقلار) نىڭ نىشانى.

لىرى (ئىزلىرى).

اطاس 1 < ئەتەلسە، گەزەلمە؛ 2 < پەردە، تەسۋۇق، تەسۋۇقتىكى

نەرسە.

اطاس (ئە) كۆك، ئاسمان.

ئەتەلسى چەرخ—ئاسمان؛

ئەتتارلىق

ئەتىر

ئەتراک

ئەتىرفىزاي

ئەتىرەف

ئەتشان

ئەتىق

ئەتفال

ئەتقىيا

ئەتکە

ئەتلال

ئەتەلسى I

ئەتەلسى I

ئەتلەسى فەلەك—ئاسمان؛ ئاسمان رەڭدارلىقى؛
ئەتلەسى گەردۇن—ئاسمان، ئاسمان بىزدىكى، رەڭدارلىقى.
اىتاب (ئە) چۈلۈرلار، ئارقانلار (ئاغامچىلار)؛ كەمەند؛ تۇزاق.
اىتار (ئە) [بىرلىكى: تەۋر]

ئەتەب
ئەتۋار

1 < يۈرۈش-تۇرۇش، خۇلق، ھەرىكەت، قىلىقلار، پېيىلار؛
2 < يول، ئۇسۇل، تەرتىپ، ئادەت، يوسۇن؛ 3 < باب (بابىدا)،
يول (يولدا)، ساھە (ساھەسىدە).
ئەتۋارى پەسەندە—ياخشى، يېقىملىق خۇلق—ئەتۋار؛ يېقىملىق
قىلىقلار؛

سالىكى ئەتۋارلىق قىلماق—سوپىلىق يولىنى تۇتماق.

اىبا (ئە) [بىرلىكى: تەبىب]

ئەتبىبا

تەۋىپلار، ھەكىملەر، داۋالىغۇچىلار؛

«ھەكىمۇ ئەتبىبانى جەمئ ئەتتى شاھ،

كى شەھزادە رەنجىگە بول چارە خاھ!»

—ئا. نىزارى.

اىمە (ئە) [بىرلىكى: تەئام]

ئەئىمە

تائاملار؛ يېمەكلىكلەر.

عەبە (ئە) ھەدىيە، سوغا، تارتۇق قىلىنغان نەرسە.

ئەئىيە

ئەجايىبول—مەخلۇقات عىباب المخلوقات (ئە) 1 < ئاجايىپ مەخلۇقلار؛ 2 < تۈرلۈك مەخ-
لۇقلار ھەققىدىكى بىر كىتاپنىڭ نامى.

عەب (ئە) قىزىق؛ تەبەججۇپ، ئاجايىپ—غارايىنىپ، ھەيرەتكە
سالىدىغان.

ئەجەب

ئەجەب قالماق—ھەيرەتتە قالماق، تەبەججۇپلەنمەك.

عەب (ئە) قىزىق—قىزىق؛ يېڭى—يېڭى؛ ئاجايىپ—ئاجايىپ؛
ھەيرەتلىك.

ئەجەب - ئەجەب

عەبلىق ئاجايىملىق، تەبەججۇپلىك، چۈشەنمەسلىك.

ئەجەبلىق

عەب وىلىك ئەجەپلەنمەكلىك؛ تەبەججۇپلەندۈرمەكلىك.

ئەجەب، بۇەشلىك

اەل (ئە) ئەجەل، ئۆلۈم؛ ئۆلۈم پەيتى، ئۆلۈم مۆھلىتى.

ئەجەل

ئەجەل پەيتى—ئۆلۈم ئەلچىسى؛

ئەجەل پەيمانە—ئەجەل مۇددىتى، ئۆلۈم پەيتى؛

ئەجەل تاشى—ئۆلۈم تېشى؛

ئەجەل تىغى—ئۆلۈم خەنجىرى؛ ئۆلۈم تىغى؛

ئەجەل جامى—ئۆلۈم پەيتى؛ ئۆلۈم ھالىتى؛

ئەجەل چابۇكى—ئۆلۈم چەۋەندازى؛ ئۆلۈم ئالامەتلىرى؛

ئەجەل خارى—ئۆلۈم تىكىنى؛ ئۆلۈم ئازابى؛

ئەجەل خەيلى — ئۆلۈم لەشكىرى؛ ئۆلۈم غالىپلىقى؛
 ئەجەل دامى — ئۆلۈم تۇرنىقى، ھالاكەت تۇرنىقى؛
 ئەجەل دەۋازەسى — ئۆلۈم دەۋازىسى، ئىشىكى؛ ئۆلۈم يولى،
 ئۆلۈم ۋاقتىنىڭ يېقىنلىشىشى؛
 ئەجەل دەۋزەخى — ئۆلۈم دوزىخى؛ ئازابلىق، مۇشەققەتلىك ئۆلۈم؛
 ئەجەل زەھرى — ئۆلۈم ئوغىسى، زەھىرى؛
 ئەجەل سەررەشتەسى — ئۆلۈم يېپىنىڭ ئۇچى؛ ئۆلۈم ۋاستىلىرى؛
 ئەجەل سەرسەرى — ئەجەل شامىلى، ئۆلۈم قۇيۇنى؛
 ئەجەل شامى — ئۆلۈم ئاخشىمى؛ ئۆلۈم قاراڭغۇلۇقى؛ ئۆمر تۆگىگەن
 پەيت؛

ئەجەل قەسرى — ئۆلۈم قورغىنى؛ يوقلۇق ئالىمى؛
 ئەجەل قەفەسى — ئۆلۈم قەپىزى، گۆر؛
 ئەجەل قۇلابى — ئۆلۈم تانىپى، ئۆلۈم چاڭگىلى؛
 ئەجەل گورى — ئۆلۈم گۆرى؛
 ئەجەل مەيى — ئۆلۈم شارابى؛
 ئەجەل نەخلى — ئۆلۈم دەرىخى؛
 ئەجەل ئويۇقۇسى — ئۆلۈم ئويۇقۇسى؛
 ئەجەل ئىلىكى — ئۆلۈم قۇلى؛
 ئەجەل يېلى — ئۆلۈم شامىلى؛ ئاخىرقى نەپەس، ئۆلۈم نىشانىسى.
 عجم (ئە) ئەرەب خەلقلەرى ۋە مەملىكەتلىرىدىن باشقىسى؛ ئىران
 (كۆپىنچە ئىران مەملىكىتى ۋە خەلقىگە ئېيتىلىدۇ):
 «مەرھەبا سۇلتان ساتۇق بۇغرا ئى خانىم مەرھەبا،
 مەشھەدنىڭ مەككە ئى مۈلكى ئىجەم دەرلەر رەۋا».
 — زەلىلى.

ئەجەم

ئەجەم تىلى — پارس تىلى؛ ئەرەب تىلىدىن باشقا تىل؛
 ئەجەم شۇئەراسى — پارس شائىرلىرى؛
 ئەجەم مۈلۈكى — ئىران پادىشاھلىرى.

ئەجەمىي

عجمى (ئە) پارىسى.
 اجداد (ئە) [بىرلىكى: جەد(د)]

ئەجداد

ئاتا-بوۋىلار، بوۋا، ئەجداد.

اجدر «ئەژدەر» گە قاراڭ.

ئەجدەر

اجر (ئە) ئەجر، مۇكاپات.

ئەجر

اجرام (ئە) جىسىملار، ئاسمان جىسىملىرى.

ئەجرام

عجز (ئە) 1 < كۈچسىزلىك، زەئىپلىك، ئاجىزلىق، بىچارىلىق، ئىقتىدارسىزلىق؛ 2 < بىمارلىق؛ 3 < ئاجىزلىقنى، تەۋەنلىكنى تەن

ئەجز

ئېلىش:

«زىيارەت قىلىپمەن چۇ ئىدىلەپ دۇئا،
تۈمەن ئەجز ئىلە كۆرگۈزۈپ ئىلتىجا».

— ئا. نىزارى.

ئەجز ئەتەك — ئاجىزلىق قىلماق؛

ئەجز كېتۈرمەك — زەئىپلىك كۆرسەتمەك؛

ئەجزۇ تەھەيىيۇر — ئاجىزلىق ۋە ھەيرەتلىنىش؛

ئەجزۇنىماز — ئاجىزلىق ۋە يالۋۇرۇش؛ ئىلتىجا.

اجزا (ئە) [بىرلىكى: جۇزۇ/جۇز]

ئەجزا

1، بىر نەرسىنىڭ بۆلەكلىرى، بۆلەكلەر، پارچىلار؛ 2، مۇقاۋىلانمىغان كىتاب ياكى دەپتەرنىڭ بۆلەكلىرى، پارچىلىرى، كىچىك رىسا-لە (بروشور).

قوياش ئەجزاسى — قوياش زەررىلىرى.

اجزىيوند (ئە + پ) ئاجىزلىق، زەئىپلىككە مۇبىتىلا؛ مادارسىز، ماغدۇرسىز.

ئەجز پەيۋەند

عجزكش (ئە + پ) ئاجىز، ئاجىزلىق؛ ئاجىزلىق كۆرسەتكۈچى.

ئەجز كىش

اجساد (ئە) [بىرلىكى: جەسەد]

ئەجساد

جەسەتلەر، گەۋدىلەر، ئۆلۈكلەر.

اجلاف (ئە) ساددا ۋە گۈل كىشىلەر، بىلىم-سىزىلەر؛ قوپال كىشىلەر.

ئەجلافى

اجلال (ئە) ئېھتىرام، ھۆرمەت، ھۆرمەتلىك؛ ھۆرمەت قىلماق، ھۆرمەتلىمەك؛ قەدىرلىك.

ئەجلال

اجمل (ئە) ياخشى، گۈزەل، ئىك گۈزەل، بەك چىرايلىق.

ئەجمل

اجناس (ئە) [بىرلىكى: جەنس]

ئەجئناس

1، جىنسلىار، تۈرلەر؛ 2، تاۋارلار، ماللار؛

«قەزا كاتىبى چەكتى ئانداغ رەقەم،

ھەمە شەيئە ئەجئناسىدۇر كەلئەدەم».

— ئا. نىزارى.

ئەجئناسۇتەقد — مال ۋە مەبلەغ.

اجئبى (ئە) باشقا، يېگانە، يات، يات كىشى.

ئەجئئبى

ئەجئئبى سۆز — باشقا سۆز، يات سۆز.

اجئئە قاناتلار.

ئەجئئە

عجوبە (ئە) ئاجايىپ؛ ئەجەپلەندۈرگۈچى؛ ھەيران قالدۇرىدىغان، ئاجايىپ - غارايىپلار.

ئەجۇبە

ئەجۇبە پەيكەر — ئاجايىپ قامەتلىك، ئاجايىپ چىرايلىق، كىشىنى

- ناھايىتى ھەيران قالدۇرغۇچى جامال.
- ئەجۈز (ئە) 1 < قېرى خوتۇن (ئايال)، كەمپىر؛ 2 < كۆچمە
- م: كونا ئالەم؛ 3 < جادۇگەر، مەككەر.
- ئەجۈزە (ئە) «ئەجۈز» غا قاراڭ.
- ئەجۈبە (ئە) [بىرلىكى: جەۋاب]
- جاۋابلار.
- ئەجىب (ئە) 1 < ئاجايىپ، ھەيران قالارلىق؛ 2 < ئادەمنى
- ھەيران قالدۇرۇدىغان؛ ئاجايىپ ياخشى.
- ئەجىلە (ئە) [بىرلىكى: جەلەل]
- ئۇلۇغلار، كاتتىلار، بۈيۈك زاتلار.
- ئەجىلەئى ئەسھاب — ئۇلۇغ سۆھبەتداشلار؛
- ئەجىلەئى ئەسھاب — ئۇلۇغ دوستلار، مۆتىۋەر قەدىردانلار.
- ئاخا (ئە) تۇغقانلار، دوستلار.
- ئاخىس (ئە) خاسراق، مەخسۇسراق؛ ئەڭ خاس، ئەڭ مەخ
- سۇس؛ ئەڭ خاسلار، ئالىي تەبىقىلەر، ئەڭ يېقىنلار؛
- «..... ئەگەرچەند ئۇلار ئەخەسسى ئەرباب ۋە ئەئەزى
- ئەسھاب ئېرىدىلەر،.....»
- قىدىرى.
- ئەخەسسى ئەسھاب — ئەڭ يېقىن سۆھبەتداشلار.
- ئاخىس (ئە) 1 < ئەڭ پىخسىق، ئۆتۈپ كەتكەن بېخىل؛ 2 < پەس،
- خار - زار، كىچىك (كىشىلەر).
- ئەشەرى ئەخەسسى — چوڭ - كىچىكلەر.
- ئاخىس 1 < ھە، - ئە، پەسلىك، بۇرادەرلىك، دوستلۇق؛ 2 < ئەخەۋىي
- (تەسەۋۋۇپ ئانالىغۇسى).
- ئاخبار (ئە) خەۋەرلەر؛ مەلۇماتلار، ئۇچۇرلار.
- ئەخبار راۋىيەلىرى — خەۋەر بەرگۈچىلەر، ھېكايە قىلغۇچىلار.
- ئاخبار (ئە) يامان خۇسۇسىيەتلىر، پەسكەشلەر، يارماسلىقلار؛
- ناپاكلىقلار.
- ئاخىت (ئە) ئەڭ ئىپلاس، يامان، پەسكەش، يارماس؛ ناپاك.
- ئاخەتچى 1 < ئاتىقار، ئاتقا قارىغۇچى، ئاتلار بىلەن ھەپىلەشكۈچى؛
- 2 < خەۋەرچى، ئەلچى، خەت توشۇغۇچى؛ 3 < كىشىلەرنىڭ لەقىمى.
- ئاخىر (پ) 1 < يۇلتۇز؛ 2 < تەقدىر، قىسمەت؛ بەخت؛ 3 < يۈز،
- جامال، چىراي، ھۆسن؛ 4 < بايراق، تۇغ؛ 5 < مەنزىل، ماكان؛
- شولا.

«تۇلۇد ئەيلەدى چۈنكى ئەختەر كەبى،
كى سامپە قۇلاقدا گەۋھەر كەبى»

ئا. نىزارى.

ئەختەر چېچەكلەرى — چاقنىغان يۇلتۇزلار؛
ئەختەر قەدرا بولماق — بەختسىزلىككە يولۇقماق؛
ئەختەر يارۇتماق — يۇلتۇز كۈلۈپ باقماق؛ نۇر تارتماق؛
ئەختەرى بەخت — بەخت يۇلتۇزى؛
ئەختەرى بەلەند سايە — كۆچمەم: شاھزادە، ئۇلۇغلار؛
ئەختەرى پۇرتاب — پارلاق يۇلتۇز؛ ئەڭ پارلاق يۇلتۇز؛
ئەختەرى تابىناك — تاۋلىنىپ تۇرۇدىغان (يالىتماق) يۇلتۇز؛
ئەختەرى تاپىپ — ئىقبال يۇلتۇزى؛
ئەختەرى جەھانتاب — جاھانغا نۇر بەرگۈچى يۇلتۇز؛ جاھاننى نۇرلان
دۇرغۇچى يۇلتۇز؛

ئەختەرى سەۋد — بەخت يۇلتۇزى.
ئەختەرى سۇۋگە تۇشمەك — بەختسىز بولماق، نابۇت بولماق؛
ئەختەرى سۇھەيلى — سۇھەيلى يۇلتۇزى؛
ئەختەرى فەرخۇندە — بەخت — سائادەت، ئىقبال يۇلتۇزى؛
ئەختەرى مەسئۇد — مۇبارەك يۇلتۇزى، بەختلىك يۇلتۇز؛
ئەختەرى مۇنخەسەف — تۇتۇلغان يۇلتۇز، قۇياش نۇرىغا يوشۇرۇلۇپ،
ئۆز نۇرىنى يوقاتقان يۇلتۇز؛
ئەختەرى نەھس — شۇم يۇلتۇز، بەختسىزلىك يۇلتۇزى؛
ئەختەرى ئىشقى — ئىشقى — مۇھەببەت يۇلتۇزى.
اخترشاس (پ) مۇنەججىم، ئاسترونوم.
اخترشان (پ) كۆز يېشى؛ يىغا.
اخرب (ئە) ئارزۇ ئۆلچەملىرىدىن بىرىنىڭ نامى.
اخذ (ئە) ئېلىش.

ئەختەر شۇناس
ئەختەر فشان
ئەخرەب
ئەخز

ئەخز ئەتمەك — «ئەخز ئەيلەمەك» كە قاراڭ؛
ئەخز ئەيلەمەك — ئالماق، تارتىپ ئالماق؛
ئەخزى مالى ھەرام — ھەرام، مەنى قىلىنغان مالنى ئېلىش.
اخضر (ئە) كۆپكۆك، يېشىل، سەۋزە رەڭ؛
«كۆرۈنۈر سېپىھى ئەخزەر، سەمەن چۈ سۈنۈلە تەر،
كېچەلەردە ئاي ئەختەر، تاڭ ئېتىپ قاين قىلۇرسەن».
— زەلىلى.

ئەخزەر

ئەخزەر بولماق — كۆكەرمەك، كۆپكۆك بولماق؛
ئەخزەر خەلئەت — يېشىل تون؛
ئەخزەر گىياھ — يېشىل - سۈمۈلۈك؛

ئەخزەر پۇش

سېپېرى ئەخزەر — كۆپكۆك ئاسمان.
 اخضرپۇش (ئە + پ) يېشىل كىيىملىك، يېشىل كىيىنگەن؛ كۆك كە-
 يىم كىيىگەن؛ دەرۋىش، سۈپى.

ئەخزەرگۈن

اخضرگون (ئە + پ) يېشىل رەڭلىك، يېشىل رەڭ.

ئەخزەرۋەش

اخضرۋش (ئە + پ) يېشىل، يېشىلغا مايىل.

ئەخزەرىي

اخضرى (ئە) يېشىل رەڭلىك، كۆپكۆك بويالغان؛ ھاۋارەڭ.

ئەخسۇم

اخسوم «ئاخسوم» غا قاراڭ.

ئەخسۇملەماق

اخسوملاماق «ئاقسۇملەماق» قا قاراڭ.

ئەخگەر

اخگر (پ) 1 < يېنىپ تۇرغان ئوت؛ چوغل؛ 2 < ئاشق.

«داغى پەرزەنت جىسىم ئارا جانىنى ئۆرتىپ قىلدى كۈل،

نەچچە يىغلاپ ئۆچمەدى خاكىستەر ئىچرە ئىخگەر».

— مەھزۇن.

ئەخگەر قىلماق — ياندۇرماق، ئوتقا سالماق؛

ئەخگەر كۆڭلى — چوغدەك يېنىپ تۇرغان يۈرەك؛

ئەخگەر ئولماق — چوغلانماق، يانماق.

ئەخگەر نىشەن

اخگرىشەن (پ) چوغىدا تۇرغۇچى؛ كۆيىگەن، ئۆرتەنگەن؛ چوغقا

چۈشكەن؛ ئوتقا ئۇرغان.

ئەخلات

اخلاط (ئە) [بىرلىكى: خىلىست]

1 < خىلىتلار؛ ئارداشلىقلار؛ 2 < ئەخلەتلەر؛ 3 < كۆچمەم؛ ھەر خىل

پىكىرلەر.

ئەخلاق

اخلاق (ئە) خۇلق، قىلىتى، پېئىل؛ ئىدەب، ئەخلاق.

ئەخلاقى ھەممە — ياخشى، ماختاشقا ئەرزىيدىغان خۇلق، ئىدەب.

اخى (ئە) «ئەخسى» گە قاراڭ.

ئەخى I

اخى ئاخىر (ياردەمچى سۆز)؛ نەتىجە.

ئەخى II

اخى (ئە) 1 < ئالدى ساخاۋەت ئىگىسى، ئەڭ سېغىنىشى؛ 2 <

ئەخسى

ئالكا - ئۇكا دوست، ئاغىنىدە، ھەندىپىدىس؛ 3 < كىشى ئىسىمى؛ لەقەم.

عد (ئە) 1 < سان، ساناق، ئىدەد؛ ھېساب. 2 < قاتار؛ 3 < باش،

ئەد (د)

دانە، نەپەر؛ 4 < بۆلەك، پارچە؛ 5 < مەرتەم، قېتىم.

بەدەددۇ ئەد (د) — سان - ساناقسىز؛

ھەددۇ ئەد — سان - ساناق، چەك - چېگرا؛

ئەدا I

ادا (ئە) 1 < بايان، ئىپادىلەش؛ 2 < ئۆتەش؛ تۆلەش، بىجىرىش؛ 3 <

تەلەپپۇز؛ مەنە؛ 4 < سۆز؛ ئىبارە؛ 5 < بىرەر ئىشنىڭ ئىجراسى، بىجىر

رىلىش يوسۇنى؛ تەلەپپۇزغا سېلىش؛ 6 < سۆز ئاخىرى، قوشۇمچە.

ئەدا ئەيلەمەك — بىجىرمەك؛

ئەدا بولماق — بىجا كەلتۈرۈلمەك؛ ئەمەلگە ئاشماق؛ ئاخىرىغا يەت-

كۆزۈلمەك، تۈگمەك؛

ئەدا تاپماق — ئىپادىلەنمەك؛

ئەدا قىلماق — يېزىپ تۈگەتمەك؛

ئەدا تۈزۈمەك — 1 < بىجا كەلتۈرمەك، بىجرەمەك، ئۆتمەك؛ 2 < ئورۇن

لاشتۇرماق؛ 3 < يەتكۈزمەك؛ 4 < باشتىن ساقىت قىلماق؛ 5 < با-

يان ئۆتمەك، ئىپادىلەنمەك؛

ئەدا يەتمەك — ئاخىرىغا يەتمەك، تۈگەللەنمەك، تامام بولماق؛

ئەدائى فەرز قىلماق — بۇرچىنى ئۆتمەك؛

ئەدائى مەئىنىدۇيى — ئىچكى روھى، قەلبىنى سۆزىز بايان قىلىش.

ادا (پ) ناز - كەرەشمە، گۈزەل قىلىقلار.

عدالە (ئد) ئادىللىق.

ئەدا I

ئەدالە

جامى ئەدالە — ئادىللىق قەدەھى؛ ئىنساپ يۈزىسىدىن تۇتۇلغان جام.

عدالت (ئد) ھەققانىيەت؛ ئىنساپلىق، شەپقەتلىك، ئادىللىق.

ئەدالەت ئالەمى — ئىنساپ، رەھىمدارلىك دۇنياسى؛ دەۋرى؛

ئەدالەت ئەۋجى — ئادالەت ئاسمىنى؛ ياشاش يۈكسەكلىكى؛

ئەدالەت پەرتەۋى — ئادالەت نۇرى، شەۋىلىسى، يالغۇزنى؛ نۇر تار-

قىتىشى؛

ئەدالەت تەرىقى — ئىنساپ، ئادىللىق يوليۇرۇقى، قانۇنى؛

ئەدالەت جەھانى — ئادىللىق دۇنياسى؛ ئالىمى، دەۋرى؛

ئەدالەت چەمەنى — ئادالەتنىڭ پەيتى؛

ئەدالەت سىمپىرى — ئادالەت ئاسمىنى، يۈكسەك ئادىللىق.

ئەدالەت گۈستەر — ئادالەتنى كېڭەيتكۈچى، يايغۇچى؛

ئەدالەت ھەۋاسى — ئىنساپ يوليۇرۇقى؛

ئەدالەت ئۆيىن سەددى ئىسكەندەر ئەتمەك — ھەققانىيلىق تۈزۈمىنى

مۇستەھكەملىمەك.

ادالىق 1 < جاراڭلىق؛ 2 < ئىپادىلىق.

ادامە عمرە (ئد) تەڭرى ئۇنىڭ ئۆمرىنى ئۇزاق قىلسۇن!

ادانى (ئد) [بىرلىكى: ئەدنا]

ناھايىتى تۆۋەن كىشىلەر، خارلار.

عداوت (ئد) دۈشمەنلىك، ئاداۋەت، قارمۇ - قارشىلىق، ئۆزئارا زىددىيەت.

ئەداۋەت ئەبۋابى — ئاداۋەت، دۈشمەنلىك ئىشىكى؛

ئەداۋەت ئەيىمى — دۈشمەنلىك دەۋرى، مۇددىتى؛

ئەداۋەت كۆرگۈزۈمەك — قارشىلىق قىلماق.

اداۋى (ئد) دورىلار، ئوق - دورىلار، پارتلاتقۇچ دورىلار؛ دورا - دەرمانلار.

ادب (ئد) 1 < ياخشى تەربىيە؛ مۇۋاپىق ھەرىكەت، ياخشى خۇلق؛

ئەدالىق

ئەدامە ئۆمرەھۇ

ئەدانى

ئەداۋەت

ئەداۋى

ئەدەب

2 < ئىلىم، بىلىم، پەزىلەت ۋە كامالەت؛ 3 < تەلىم - تەربىيە؛ 4 < تەننەپەس؛ جازا.

ئەدەب ئەتمەك — جازاسىنى تارتماق؛

ئەدەب ئەھلى — ئەدەبلىكلەر؛ دانىشمەن كىشىلەر.

ئەدەب بۇيرۇماق — جازا بەلگىلىمەك؛

ئەدەب بىناسى — ئەدەب ۋە ئەخلاق چېگراسى، پەردىسى؛

ئەدەب تەركى — ئەدەبىيەتلىك؛

ئەدەب رەسمى — ئەدەب - ئەخلاق قائىدىسى، تەرتىپى؛

ئەدەب قىلماق — 1 < تەربىيە بەرمەك، ئەدەب ئۈگەتمەك؛ 2 < جازا بەرمەك، جازالىماق؛ ئاگاھلاندۇرماق.

ادبكاھ (ئە + پ) تەربىيە ئورنى، مەكتەپ.

عدد (ئە) 1 < سان؛ مىقدار؛ ساناق، ھېساب؛ 2 < قاتار؛ 3 <

باش، دانە، نەپەر؛ 4 < بۆلەك، پارچە؛ 5 < مەرتەم.

«قەدەمنى ئەدەد بىرلە باسغىل ساناپ،

كى ئاگاھلىق بىرلە ھەريان قاراپ».

— ئا. نىزارى.

ئەدەددىن فۇزۇن — ھەددىدىن زىيادە، سان - ساناقسىز؛

«ئەدەددىن فۇزۇنراق ئىدى لەشكەرى،

شۇجائەتدە يەكتا ئىدى ھەر بىرى».

— ئا. نىزارى.

ئەدەد كەسرەتى — ساننىڭ كۆپلۈكى؛

ئەدەد مەخلىسى — ھېساب، ساناش نەتىجىسىدە ھاسىل بولغان

سان؛ يىغىندى.

عددسىز سان - ساناقسىز، ھېسابسىز، كۆپ.

عدىلىغ ساناقلىق.

عدس (ئە) ماشىنىڭ بىر خىلى، يېپىمۇق، ئاق ماش.

عدش (ئە) نامى ئوخشاش، ئىسىمداش.

عدم (ئە) 1 < يوق، يوقلۇق؛ 2 < نابۇت، ئۆلۈم.

ئەدەم ئەتمەك — يوقاتماق، يوق بولماق؛ ھالاكەتكە يېقىنلاشتۇرماق؛

ئەدەم ئەيلەمەك — يوق قىلماق، نابۇت قىلماق؛

ئەدەم بولماق — 1 < يوقالماق، يوق بولماق؛ 2 < ئۆلمەك، يەر

يۈزىدىن يوقالماق؛ 3 < يامان ئەھۋالغا قالماق؛

ئەدەم تەرىقى — يوقلۇق يولى؛

ئەدەم تۈنى — پەيدا بولۇشتىن ئاۋالقى يوقلۇق؛

ئەدەم خانەقاھى — ئۆزلۈكنى، خۇدادىن ئۆزگىنى ئۇنتۇش جايى؛

ئەدەبگاھ

ئەدەد

ئەدەدسىز

ئەدەدلىغ

ئەدەس

ئەدەش

ئەدەم

ئەدەم دەرياسى — يوقلۇق دەرياسى؛ يوقلۇق ئېقىمى؛
ئەدەم دۇرچى — ئۆزلۈكنى يوقتىدىغان جاي؛
ئەدەم رىشتەسى — يوقلۇق يېپى، يوقلۇق تۈزىقى؛
ئەدەم سەھراسى — يوقلۇق سەھراسى؛
ئەدەم شامى — يوقلۇق قاراڭغۇلۇقى، يوقلۇق تۈنى؛
ئەدەم قىلماق — يوق قىلماق؛
ئەدەم كۈنجى — يوقلۇق بۇرچىكى؛
ئەدەم كۈيى — يوقلۇق كۈچىسى، مەنزىلى؛
ئەدەم كىشۋەرى — يوقلۇق مەملىكىتى، ئۇ دۇنيا؛
ئەدەم مۈلكى — يوقلۇق مەملىكىتى؛
ئەدەم مىسىرى — يوقلۇق شەھىرى؛ يوقلۇق مەملىكىتى؛
ئەدەم نىھانخانەسى — يوقلۇق، يۇشۇرۇنلۇق؛ كۆرۈنمەسلىك؛ يوق
تىن بار بولۇش؛ تۇغۇلۇش، دۇنياغا كېلىش؛
ئەدەم ۋىلايەتى — يوقلۇق، نابۇتلۇق ۋىلايىتى؛
ئەدەم ئىقلىمى — يوقلۇق مەملىكىتى؛
ئەدەم يولمىن تۇتماق — يوقتىشقا كىرىشمەك؛
ئەدەمى تەئەييۇن — تايىنى يوق؛ ئىشەنچسىزلىك؛ بەگباشلىق؛
ئەدەمى تەربىيەت — تەربىيىلىمەسلىك؛
ئەدەمى تەمەد — تەمەسزلىك، تەمە قىلماسلىق؛
ئەدەمى مۇناسىمەت — باغلانمىغان، باغلانماي قالغان؛
ئەدەمى ئۇلغەت — كۆڭۈل يېقىنلىقىنىڭ بولماسلىقى، ئاشناسىزلىق.
ئۆزئارا قەدىرسىزلىك.
ئەدەمگام (ئە + پ) قەدەم قويىمىغان؛ ئۇچرىمىغان؛ بار بولمىغان.
ئەدەمۋار (ئە + پ) يوققا ئوخشاش، يوقتەك، يوقلۇق.
ئەدەمۋار ئەيلەمەك — يوقاتماق؛ ئۇنتۇماق.
ئەدەن (ئە) يەمەندە ئەڭ ياخشى مەرۋايىتىلىرى بىلەن مەشھۇر بولغان
بىر ئارالنىڭ نامى.

ئەدەمگام
ئەدەمۋار

ئەدەن

دۇررى ئەدەن — ئەدەن ئۈنچىسى؛
«مىڭ ساغەر ئىچىلمەس ئەيلەكمى ئابى ھەيات،»
يەرنىڭ تېھىدا دۇررى ئەدەن بولسا كېرەك»

— قىدىرى.

لەوات (ئە) [بىرلىكى: ئەدات] ئەسۋابلار؛ قوراللار.
ەدل (ئە) 1، ئادالەت، ئادىللىق، توغرىلىق، ھەققانىيلىق؛ ھەقلىق؛
2، ئىنساب.

ئەدەۋات
ئەدل

«ئەگەر ئەدل ئىلە چەقسە ئاتى ئانىڭ،

جەھان ئىچرە ياخشى سىغاتى ئانىڭ»

— ئا. نىزارى.

ئەدل ئاياغى — مۇرۇۋەت جامى؛ ياخشىلىق؛ مەرھەمەت؛

ئەدل ئەمرى — ئادىللىق يوليۇرۇقى؛ ئادىللىق كۆرسەتمىسى؛

ئەدل ئەھلى — ئادالەتلىكلەر، ئادىللار؛

ئەدل ئەۋزانى — ھەقىقەت ئۆلچىمى، مىزانى؛

ئەدل ئەيلەمەك — ئىنساب، ھەققانىيلىق كۆرسەتمەك، ئادالەت يولىنى

تۇتماق؛

ئەدل بارۇسى — ئادالەت قۇلى؛ ئىرادە؛

ئەدل بوستانى — ئادالەت بېغى؛ ئادالەتنىڭ گۈللىنىشى، ياشنىشى؛

ئەدل بۇنيادى — ھەققانىيلىقنى ئورنىغا قويۇش، ئادالەتنى تىكلەش؛

ئەدل تەربىقى — ئادالەت يوليۇرۇقى؛

ئەدل جويبارى — ئادالەت، ئىنسابنىڭ يولغا قويۇلۇشى؛

ئەدل زەنجىرى — ئادالەت زەنجىرى؛

ئەدل سازىنى تۈزمەك — ئادالەت ئورناتماق؛

ئەدل قانۇنى — ئادالەت يوليۇرۇقى؛

ئەدل قوياشى — ئادىللىق، ئادالەتچىلىكنىڭ پارلاق ئەنئەنىسى؛

ئەدل قىلماق — ئادالەت يۈرگۈزمەك؛

ئەدلۇداد — ئادالەت، ئىنساب، ھەققانىيلىق بىلەن ئەرر سوراخ؛

ئەدل ئۆيىنى مەئمۇر ئەيلەمەك — ئادالەتلىك، ھەققانىيلىقنى ئور-

نىغا قويماق؛ ئادالەتلىك بۇرچىنى ئادا قىلماق.

ەدلىچە ئادالەتكە، ئوخشاش؛ ئادالەتچىلىك، ئادىللىقچە.

ادن (ئە) جەننەت، باغ.

ادنا (ئە) 1) تۆۋەن، ئەڭ پەس؛ 2) ئازغىنا؛ 3) كىچىككىنە،

ئىززەتسىزگەن؛ 4) تۆۋەن تەبىقە ئادەملىرى، جەننىەتنىڭ تۆۋەن

قەبىقىسى؛ خار-زار كىشىلەر.

«بۇ دېھقانچىلىق كەسپى ئەڭلا دۇرۇر،

كى ئاندىن بۆلەك بارچە ئەدنا دۇرۇر».

— غەرىبىي.

ئەدننازادە — تۆۋەن ئادەملەر پەرزەنتى، ئىۋلادى؛

ئەدنا مەقام — ئەڭ پەس ئورۇن؛ ئەڭ تۆۋەن ئورۇن؛

ئەۋ ئەدنا — پەسراق، يېقىنراق (قۇرئاندىكى بىر ئايەتكە ئىشارە).

ادمان (ئە) خۇشبۇي ماددا؛ ياغلار.

ادەم (ئە) 1) قارا؛ قارا تۇرۇق ئات؛ 2) ئىسىم (پادىشاھلىقتىن

ئەدلىچە

ئەدن

ئەدنا

ئەدھان

ئەدھەم

ۋاز كېچىپ، تەسەۋۋۇف (سۇپىلىق) يولىغا كىرگەن بەلىخ پادىشاھى ئىبراھىمنىڭ ئاتىسىنىڭ ئىسمى):

«چۇ ئىبراھىمى ئەدھەم تەختۇ تاجىدىن گۈزەر ئىدىلەپ،
ئۆزىنى ئاجىزۇ بىچارەۋۇ بىخانىمان قىلماق».

— زەلىلى.

عدو (ئە) «ئەدۇۋۇ» غا قاراڭ.

ئەدۇ

عدو (ئە) دۈشمەن، ياۋ، رەقىب.

ئەدۇۋۇ

«يىقىلدى دەپ زەلىلىنى ئەدۇۋۇ شاد ئولماغل ھەرگىز،
مەدەدكارى ئانىڭ سۇلتان ساتۇق بۇغرا خانىم بار».

— زەلىلى.

ئەدۇۋۇ دامى — دۈشمەن تۈزىقى؛ دۈشمەننىڭ ھىيلىسىگە گىرىپتار بولۇش؛

ئەدۇۋۇدىن مۇبەررا قىلماق — دۈشمەندىن خالىي قىلماق، قۇ-
تۇلدۇرماق؛

ئەدۇۋۇ قەسدى قىلماق — دۈشمەننى يوقىتىشقا بەل باغلىماق.

عدوبىند (ئە + پ) دۈشمەننى ئۇسىر قىلغۇچى، قولغا چۈشۈرگۈچى.
عدوش (ئە + پ) دۈشمەنلەرچە قىلىق، دۈشمەنلىك قىلىش؛ دۈش-
مەنگە ئوخشاش ئىش تۇتقۇچى، دۈشمەن سۈپەت.

ئەدۇۋۇبەند

ئەدۇۋەش

ادوار (ئە) بىرلىكى: [دەۋار]

ئەدۋار

1، دەۋرلەر، ئايلىنىشلار؛ 2، مۇزىكا ئىلىمىنىڭ بىر ساھەسى؛ مۇ-
زىكا نەزەرىيىسى، شەرق مۇزىكىسىنىڭ كونا نوتا ئۇسۇلى؛ 3، مۇ-
زىكىشۇناسلىق؛ مۇزىكىغا ئائىت كىتابلار.

ئەدۋار ئىلمى — مۇزىكىشۇناسلىق ئىلمى، مۇزىكا نەزەرىيىسى.

ادوبە (ئە) [بىرلىكى: دەۋا] داۋالار، دورىلار.

ئەدۋىيە

ادىب (ئە) 1، تەربىيىچى، مۇئەللىم (ئوقۇتقۇچى)؛ 2، ئەدەب-
ياتچى.

ئەدىب

عدىل (ئە) 1، قەدرى - قىممەتتە بىر - بىرى بىلەن باراۋەر بولغان
ئىككى نەرسە ياكى ئىككى ئادەمنىڭ ھەر بىرى؛ 2، تۈگە ئۈستىدە
ئىككى كىيىمدا ئولتۇرغان ئىككى ئادەمنىڭ ھەر بىرى؛ 3، ئوخ-
شاش، تەڭ؛ باراۋەر.

ئەدىل

عدىلسىز (ئە) ھەمىسلىسىز، ئوخشىشى يوق، تەڭداشسىز؛ يىگانە.

ئەدىلسىز

عدىم (ئە) يوق، بولمىغان، تەپىلماس.

ئەدىم

ھەلىك ئەدىم — ئوخشىشىڭ، تەڭدەشڭ يوق.

عدىمالمىل (ئە) تەڭدەش يوق، ئوخشىشى يوق.

ئەدىمالمىسل

(داۋامى كېيىنكى ساندا)

فی الحال سلطان سپه‌سالار و بایان سپهسالار و وزیر که از پای فرود آمد
وزیران و درباریان این خان پیش دو سلطان آمد و بودند درین شهر

تو خود دانی که من از پیش پای
 نباید بدمت و مبارکشتم
 اگر خواهی که انجامشیم
 ندانم با تو در خاطر خطای
 تراناه و پند و شوان با زمین
 در باکن گز سر باست بر زمین

بزمین زاری پیام شاه گیتی
 کینه کار و دراز گشت چون
 بخدمت خیر و پرویز
 بزمین طاق این ایراد